கோட ஆசார்யர்
[illegible]
மணவாள மாமுனி
உடையவர்
பெரிய நம்பிகள்
ஸ்ரீ ஆளவந்தார்
மணக்கால்நம்பி.

உய்யக்கொண்டார்
நாதமுனிகள்
சடகோபர்
சேனை முதலியார்
பிராட்டி
பெருமாள் [illegible]

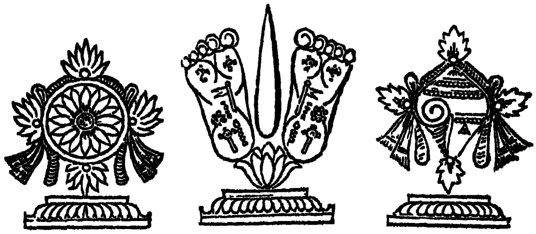

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

இஃது

தஞ்சாவூர்ஜில்லா

பென்ஷன்ட் ஹெட்மிரஸ்தேதாரரும்,

அஷ்டதிக்கெஜங்களுக்குள் ப்ரதமகன்யரான

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான்வாதூலதேசிகர்

கோயில்கந்தாடை அண்ணன்ஸ்வாமி

திருவடிஸம்பந்தியும்,

இராயப்பேட்டை ஸ்ரீவரவரமுநீந்த்ரரை வாழ்த்தும்

ஸபாக்ராஸநாதிபதியும்,

பகவத்பாகவத கைங்கர்யதுரந்தரரான

ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களுடைய

ஸ்ரீபாதரேணுவுமாகிய,

திருமங்கைமன்னன் ஸம்பந்தமாரனென்னும்

திரு - கோபாலக்ருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதார௵ சகூகூச-க்குச்சரியான

நந்தன௵ கார்த்திகைமீ.

1892.

விலை. ரூபா - ரூ.

(All Rights Reserved)

ஸ்ரீ

"கண்ணன்கழலிணை நண்ணுமனமுடையீர்
எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணம்நாரணமே
நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன
வாரணந்துலைத்த காரணன்றானே"

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

அடங்கிய விஷயங்கள்.

		விஷயங்கள்.	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரையில்.
		தனியன்கள்	௧	௪
		ஆமோதபத்யங்கள்	௫	௧௮
		அவதாரிகை	௧	௪
௧	சாரசங்க்ரஹம்.	1-ம் ப்ரகரணம்	௧	௨௬
		2-ம் ஷை	௨௭	௩௮
		3-ம் ஷை	௩௯	௪௮
		4-ம் ஷை	௪௯	௫௨
௨	திருவாய்மொழிப்பாட்டுக்களின் விஷயஸங்க்ஹை.	௧-ம் பத்து	௧	௮
		௨-ம் ஷை	௯	௧௬
		௩-ம் ஷை	௧௬	௨௫
		௪-ம் ஷை	௨௫	௩௪
		௫-ம் ஷை	௩௪	௪௨
		௬-ம் ஷை	௪௩	௫௪
		௭-ம் ஷை	௫௫	௬௩
		௮-ம் ஷை	௬௪	௭௩
		௯-ம் ஷை	௭௩	௮௨
		௧௦-ம் ஷை	௮௨	௯௨
௩	ஐதிஹ்யங்கள்.	௧-ம் ஷை	௯௩	௧௦௧
		௨-ம் ஷை	௧௦௧	௧௦௩
		௩-ம் ஷை	௧௦௩	௧௦௭
		௪-ம் பத்து	௧௦௭	௧௧௫
		௫-ம் ஷை	௧௧௫	௧௨௨
		௬-ம் ஷை	௧௨௨	௧௨௯
		௭-ம் ஷை	௧௨௯	௧௩௪
		௮-ம் ஷை	௧௩௫	௧௩௭
		௯-ம் ஷை	௧௩௭	௧௪௪
		௧௦-ம ஷை	௧௪௪	௧௪௮
௪	நிர்வாஹகங்கள்.	௧-ம் ஷை	௧௪௯	௧௫௩
		௨-ம் ஷை	௧௫௩	௧௬௦
		௩-ம் ஷை	௧௬௦	௧௬௫
		௪-ம் ஷை	௧௬௫	௧௭௩
		௫-ம் ஷை	௧௭௩	௧௮௦
		௬-ம் ஷை	௧௮௦	௧௮௭
		௭-ம் ஷை	௧௮௭	௧௯௪
		௮-ம் ஷை	௧௯௪	௧௯௭
		௯-ம் ஷை	௧௯௭	௨௦௦
		௧௦-ம் ஷை	௨௦௧	௨௦௩
௫		நிஷ்க்ருஷ்ட அர்த்த விசேஷங்கள்	௨௦௪	௨௧௫
௬	அநுபந்தம்.	ப்ரமாணங்களுக்கு.	௨௧௬	௨௩௪
		ஸமஸ்க்ருத பதங்களுக்கு.	௨௩௫	௨௪௦
		பிழைதிருத்தம்	௨௪௧	௨௪௨

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீ அழகியமணவாளமாமுநிகள்

தனியன்.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం।
యతీంద్రప్రవణంవన్దే - రమ్యజామాతరంమునిం॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் - தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே - ரம்யஜாமாதரமுநிம்.

கோயிற்கந்தாடை அண்ணன்கூடஸ்தர் தனியன்.

సకలవేదాన్తసారార్థపూర్ణాశయం।
విపులవాధూలగోత్రోద్భవానాంవరం।
రుచిరజామాతృయోగీన్ద్రపాదాశ్రయం।
వరదనారాయణంమద్గురుంసంశ్రయే॥

ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தபூர்ணாசயம்
விபுலவாதூலகோத்ரோத்பவாநாம்வரம்
ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாச்ரயம்
வரதநாராயணம்மத்குரும்ஸம்ச்ரயே.

ஸ்வாசார்யர் தனியன்.

శ్రీమద్వాధూలకులవారిధిపూర్ణచంద్రం।
శ్రీమద్వరప్రదగురోత్తమపుత్రరత్నం।
స్మృత్యన్తయుగ్మవిశదీకరణైకదీక్షం।
శ్రీరఙ్గదేశికమహం శరణంప్రపద్యే॥

ஸ்ரீமத்வாதூலகுலவாரிதிபூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீமத்வரப்ரதகுரோத்தமபுத்ரரத்நம்
ஸம்ருத்யந்தயுக்மவிசதீகரணைகதீக்ஷம்
ஸ்ரீரங்கதேசிகமஹம்சரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான் சிறுபுலியூர் திருவாழி அண்ணன்ஸ்வாமி பரமக்ருபையினால் அருளிச்செய்தது.

శ్రీమత్కల్యరిసమ్పదాత్మజమముం గోపాలకృష్ణాహ్వయం।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ వాధూలధుర్యస్య వై।
సంశ్రుత్యాశువరప్రదాహ్వయగురో పాదౌసరోజప్రభౌ।
భక్తం రఙ్గపురీశ్వరః పదనతం విష్ణుశ్చిరం రక్షతాత్॥

ஸ்ரீமத்கல்யரிஸம்பதாத்மஜமமும்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயம்।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவரார்யவீக்ஷணவசாத்வாதூலதுர்யஸ்யவை।
ஸம்ச்ருத்யாசு-வரப்ரதாஹ்வயகுரோப்பாதௌஸரோஜப்ரபௌ।
பக்தம்ரங்கபுரீச்வர:பதநதம்விஷ்ணுச்சிரம்ரக்ஷதாத்॥

அந்தரங்கர்கள்சாதித்தவை.

శ్రీబృందారణ్యగీతాగురువరకరుణా వీక్షణప్రాప్తబోధః।
శ్రీరఙ్గాచార్యపాదామ్బుజమధుకర గోపాలకృష్ణాఖ్యసూరిః।
ఆచార్యస్వాన్తసారం వ్యలిఖదమితధీః సఙ్గ్రహేణప్రబన్ధం।
దృష్ట్వాతం శ్లాఘయన్తస్సకలబుధజనాః మామకోద్దేశ్యభూతాః॥ (౧)

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யகீதாகுருவரகருணாவீக்ஷணப்ராப்தபோத:।
ஸ்ரீரங்காசார்யபாதாம்புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்யஸூரி:।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யலிகதமிததீ:ஸங்க்ரஹேணப்ரபந்தம்।
த்ருஷ்ட்வாதம்ச்லாகயந்தஸ்ஸகலபுதஜநா:மாமகோத்தேச்யபூதா:॥

వృశ్చికే చిత్రాసమ్భూత।
శ్రీరఙ్గార్యపదాశ్రితం।
ఆచార్యస్వాన్తసారార్థ।
వక్తారం కృష్ణమాశ్రయే॥ (౨)

வ்ருச்சிகேசித்தாஸம்பூத
ஸ்ரீரங்கார்யபதாச்ரிதம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரார்த்த
வக்தாரம்க்ருஷ்ணமாச்ரயே॥

நேரிசைவெண்பா.

போற்றுங்கந்தாடையண்ணன்பொன்னடிக்கேபூப்புனைந்து
சாற்றுங்கோபாலகிருஷ்ணன்தாளிணையை—ஏற்றுவேன்
எங்குமாசார்யவிருதயசாரசங்கிரகம்
பொங்குமாறுள்ளம்புகழ்ந்து. (௩)

நூற்பயன்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்.

இன்னமுதெனநன்றிசைக்குமாசாரயவிருதயசாரசங்கிரகம்
தன்னைமெய்யுணர்வாலிடைவிடாதநுசந்தானமேசெய்பவரிங்கு
மன்னியசெல்வம்போகபோக்கியமுமகப்பெறுமகிழ்ச்சிவாணாளும
பின்னையவ்வுலகிற்போகமுமழியாப்பெரும்பதமதனையும்பெறுவார். (௪)

வாழித்திருநாமங்கள்.

திருவளர்மா மணிமாடன சீரருளா லாதி
சேடாம்ச பூதனெனுஞ் சிறப்புற்றோன் வாழி
உருவளர்நம் பூர்வாசா ரியர்களே வீடிங்
குறுதிபெறத் தருமதிகா ரிகளெனற்றோன வாழி
மருவளர்பைந் துளவணியல் வனைந்தருளம் பெருமாள்
மலரடிகட் கெப்பொழுது மனதுவைத்தோன் வாழி
அருவளர்பே ரருள்வடிவா யெழுந்தருளு மாசார
யவிதயசார சங்கரகம் வெளியிட்டோன் வாழி. (௫)

பெருகியநான் மறையெனுநா லாயிரமாந் திவ்ய
ப்ரபந்தமே திருமந்த்ர மென்றருள்வோன் வாழி
மருவியவந நான்கினையு நான்குப்ர கரணமாய்
வகுத்ததொரு க்ரந்தமென மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழி
திருமிகுகார்த்திகைமாதஞ் சிறந்திடுசித் திரையாம்
திருநக்ஷத் திரததிலுதித் தருள்வள்ளல் வாழி
குருவருளே மிகவளரும் மங்கைமன்னன் சம்பத்
குமாரன் கோபாலகிருஷ்ணன திருவடிகள் வாழி. (௬)

நாள்பாசுரங்கள்.

எண்சீர்க்கழிநெடில்.

திருவரங்க நாதனருட் பாத்திரபூதன் சொற்
செழித்துவளர் மணவாள மாமுனிதன் னருளால்
மருவிய சதாசார சம்பந்த முற்றோன்
வாதூல தேசிகன்கண் மனங்களிக்கச் செய்தோன்
பெருகுவிசிட் டாத்வைத சித்தாந்தம் பரவப்
பேசினனோ நந்தகோ பாலகுல மதனிற்
கருணைவளர் கோபால கிருஷ்ணனுதித் திடுநாள்
கருதியநற் கார்த்திகையிற் சித்திரைநா ளதுவே. (௭)

வாழித்திருநாமம்.

பொருவரிய வரவரமா முனிவாசபாத தியடசன
பூாவாசா ரியருளாதத பொருளவிளஙகச செயதோயம்
திருநகரி யணணனெனபோன ஆயபபாடி வளாவோன
திருமஙகை மனனனருட சமபத குமாரன
அருமைவளா பாகவதோத தமாமகிழப பெறறோன
ஆசாாய விருதயசார சஙகிரக மளிததோன
கருணைவளா கோபால கிருஷணனுதித திருநாள
கருதியநற காாததிகையிற சிததிரைநா ளதுவே. (௮)

வெணபா

வாழியா சாாய விருதயசார சஙகிரகம
வாழியகோ பாலகிருஷண மாதவநதோன—வாழியவே
தனனிகரின மஙகைமனனன சமபதகுமாரனென
இனனுமொரு நூறறாணடிருமம. (௯)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிடவித்துவான்கள் மனமகிழ்ந்துசாதித்த

ஆமோத பத்யங்கள்.

திருக்குறுங்குடி மடாதிபதி பேரருளாள
ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி.

ఆచార్యస్వాన్తరఙ్గస్థితరసఘటనాత్ ప్రాప్తతన్నామధేయం।
గ్రన్థంగోపాలకృష్ణద్రమిడకవివరేణాదరాత్ సంప్రణీతం।
దృష్ట్వాశ్రీహృత్స్వగేహస్థలవరయతిరాడ్యామునాద్యార్యవర్యైః।
ప్రోక్తార్థ్యగ్రన్థశైలీమనభిగతమనాః సర్వదావిస్మితోఽస్మి॥ (౧)

ஆசாரயஸ்வாந்தரங்கஸ்திதரஸகடநாத்ப்ராப்ததந்நாமதேயம்।
க்ரந்தம்கோபாலகிருஷ்ண த்ரமிடகவிவரேணாதராத்ஸம்ப்ரணீதம்।
த்ருஷ்ட்வாஸ்ரீஹ்ருஸ்வகேஹஸ்தலவரயதிராட்யாமுநாத்யாரயவாயை:।
ப்ரோக்தார்யக்ரந்தசைலீமநபிகதமநா:ஸர்வதா விஸ்மிதோஸ்மி॥

பெருமாள்கோயில் அழகியமணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్రంగేందుపాదాంబుజపరిచరణే సర్వదా సక్తియుక్తాత్।
వాధూలార్యాద్గృహీత్వాశఠరిపుహృదయం పంచసంస్కారపూర్వం।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణస్వగురుని యమనాదద్భుతంసాధుసేవ్యం।
ఆచార్యస్వాంతసారంవ్యతనుతస చిరం వర్ధతాంశౌరిదృష్టేః॥ (౨)

ஸ்ரீமத்ரங்கேந்துபாதாம்புஜபரிசரணேஸாவதா ஸக்தியுக்தாத்।
வாதூலாரயாத்க்ருஹீத்வாசடரிபுஹருதயம்பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வம்।
ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்வகுருநியமநாதத்புதம்ஸாதுஸேவ்யம்।
ஆசாரயஸ்வாந்தஸாரம்வ்யதநுதஸசிரம்வாத்ததாம்சௌரித்ருஷ்டே:।

கோமடம்பேரருளாளராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி.

వాధూలవంశకలశాంబుధి పూర్ణచంద్ర।
శ్రీరంగ దేశికపదాంబుజ చంచరీకః।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్ గురుసంగ్రహీతం।
ఆచార్యమానసవరం వ్యలిఖత్ ప్రబంధం॥ (3)

வாதூலவம்சகலசாம்புதிபூர்ணசந்த்ர।
ஸ்ரீரங்கதேசிகபதாம்புஜசஞ்சரீக:।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்குருஸங்க்ரஹீதம்।
ஆசார்யமாநஸவரம்வ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

கோயில்கந்தாடை வாதூலதேசிகராகிய அண்ணன்ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధికౌస్తుభమణిః శ్రీరఙ్గసూరేః పదే।
సక్తంతచ్ఛ్రుతమంత్రలబ్ధధిషణం గోపాలకృష్ణాభిధం।
శ్రీమద్రంగధురీణ పాదవిలసత్స్వాన్తం సదారంగరాట్।
పాయాద్రామవరానుజస్యకృపయా సంలబ్ధబోధోదయం॥ (౪)

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே:ஸ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸக்தம்தச்ச்ருதமந்த்ரலப்ததிஷணம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஸ்ரீமத்ரங்கதுரீணபாதவிலஸத்ஸ்வாந்தம்ஸதாரங்கராட்।
பாயாத்ராமவராநுஜஸ்யக்ருபயாஸம்லப்தபோதோதயம்॥

பெருமாள்கோயில் - கோயில்கந்தாடை
அண்ணாவில்லப்பன்குமார
வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி.

శ్రీవాధూలకులాబ్ధిశీతకిరణ శ్రీవేఙ్కటార్యాత్మజాత్।
వాధూలంవరదంగురుం శ్రితవతశ్శ్రీరంగరాజాద్గురోః।
సంప్రాప్తాఖిలతత్త్వబోధలసితో గోపాలకృష్ణస్సుధీః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహం మధాన్ముద్రాపితంగ్రంథతః॥ ౫॥

ஸ்ரீவாதூலகுலாப்திசீதகிரண ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்மஜாத்।
வாதூலம்வரதம்குரும்ஸ்ரிதவத ஸ்ரீரங்கராஜாத்குரோ:।
ஸம்ப்ராப்தாகிலதத்வபோதலஸிதோகோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸுதீ:।
ஆசார்யாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமதாந்முத்ராபிதம்க்ரந்தத:॥

கோயில்கோமாண்டூர்

இளையவல்லி தொட்டையாசார்யர் ஸ்வாமி.

యోఽయంతోత్రధరోలసత్ శుభరథే పార్థాయగీతార్థదః।
తస్మైఽజాన్వయసంభవః కవివరో గోపాలకృష్ణాభిధః।

సోయంసద్గురుసూక్తిబోధనపటోః లబ్ధాత్మబోధోగురోః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహమముం శిష్టాగ్రగణ్యోఽభణత్॥ ౬॥

யோயம்தோத்ரதரோலஸங்பூ-பரதேபாாத்தாயகீதாாத்ததஃ।
தந்நைஜாந்வயஸம்பவஃகவிவரோகோபாலக்ருஷ்ணபிதஃ।
ஸோயம்ஸத்குருஸூக்திபோதநபடோஃலப்தாத்மபோதோகுரோஃ।
ஆசாாயாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமமும்ஶிஷ்டாக்ரகண்யோபணத்॥

ఆచార్యహృదయనామక।
లోకాచార్యానుజోక్తినిర్మథనాత్।
తత్సారసంగ్రహామృతం।
ఉద్ధృతవాన్గోపాలకృష్ణాఖ్యః॥ ౭॥

ஆசாாயஹ்ருதயநாமக।
லோகாசாாயாநுஜோக்திநிாமதநாத்।
தத்ஸாரஸங்க்ரஹாம்ருதம்।
உத்ருதவாந்கோபாலக்ருஷ்ணக்யஃ॥

జీయ్యాదార్కనిశాకరంకృతిరియం మహ్యంసదాసాధవో।
మోదంతాంకృతిమీక్ష్యసారకృతి నానూయాఃక్వచిద్దుర్జనాః।
ఆశాసేకృతయేశుభం వరకృతేరుత్పన్నమాధ్వీర్ఝరీ।
మగ్నాస్తత్వధియఃకృతేస్సుసదృశీనాన్యాకృతౌసార్థతా॥ ౮॥

ஜீய்யாதாாக்கஶிஶாகரம்க்ருதிரியம்மஹ்யம்ஸதாஸாதவோ।
மோதந்தாம்க்ருதிமீக்ஷ்யஸாரக்ருதிநாஸூயாஃக்வசித்துர்ஜ்ஜநாஃ।
ஆஶாஸேக்ருதயேஶுபம்வரக்ருதேருத்பந்நமாத்வீஜரீ।
மக்நாஸ்தத்வதியஃக்ருதேஸ்ஸுஸத்ருஶீநாந்யாக்ருதௌஸார்த்ததா॥.

రచితంరచనాత్రితయం।
సమ్మతిరూపేణతస్యరచనాయాః।
వరవరమునిసత్కరుణా।
పాత్రశ్రీబాలధన్విఘనగురుణా॥ ౯॥

ரசிதம்ரசநாத்ரிதயம்।
ஸம்மதிரூபேண தஸ்யரசநாயாஃ।
வரவரமுநிஸத்கருணா।
பாதரஶ்ரீபாலதந்விகநகுருணா॥

దద్యాత్కుశలంభూయోయం।
తాపార్థస్వగీతదస్సతతం।

ఆయ్పాడిధామ్నివసతే।
తస్మైగోపాలకృష్ణాయ॥ ౧౦॥

ததயாதகுலமபூயோயம।
தாபாாததஸவகீததஸ்ஸததம।
ஆயபபாடிதாமநிவஸதே।
தஸமைகோபாலகருஷணாய॥

శ్రీరఙ్గనాథకరుణా।
సంగతలోకద్వయాధిపత్యోయం।
వాచంవిభూతిమిశ్రో।
దేయాత్ శ్రీభాష్యకృత్తస్మై॥ ౧౧॥

ஸ்ரீரஙகநாதகருணா।
ஸஙகதலோகதவயாதிபதயோயம।
வாசமவிபூதிமிஸரோ।
தேயாதஸ்ரீபாஷயகருததஸமை॥

சோளசிமஹபுரமகோயில

கந்தாடை - தொடடையாசார்யரெனகிற அப்பன்

சிஙகராசார்யர் ஸவாமி

గోపాలకృష్ణసుకవిః।
స్వాచార్యముఖకమలనిర్గతంమధురం।
ఆచార్యహృదయసారం।
సంగృహ్యగ్రంథరూపతోలిఖత్॥ ౧౨॥

கோபாலகருஷணஸுகவிஃ।
ஸவாசாாயமுககமலநிாகதம்மதுரம।
ஆசாாயஹருதயஸாரம।
ஸஙகருஹயகரநதருபதோலிகத॥

திருமணிகோயில கநதாடைஅப்பன்

ஸ்ரீநிவாஸாசாாயர்ஸ்வாமி

అచార్యస్వాంతశాస్త్రం నిజగురుకృపయాసార్థమన్వైర్దురాపం।
లబ్ధ్వాతత్పాదపద్మప్రవణధిషణ యాసారభూతార్థజాతం।
మంతారంమానయంతు ప్రథితగుణకలిధ్వంససపత్కుమారం।
శిష్టానిత్యంవరిష్టప్రవణగుణగుణం గుప్తగోపాలకృష్ణం॥ ౧౩॥

ஆசார்யஸ்வாந்தஶாஸ்ரம்நிஜகுருக்ருபயாஸாத்தமந்யைர்துராபம்।
லப்த்வாதத்பாதபத்மப்ரவணதிஷணயாஸாரபூதார்த்தஜாதம்।
மந்தாரம்மாநயந்துப்ரதிதகுணகலிதவம்ஸஸம்பத்குமாரம்।
ஶிஷ்டாநித்யம்வரிஷ்டப்ரவணகுணகணம்குப்தகோபாலக்ருஷ்ணம்॥

திருமணிகோயில் கந்தாடை அப்பன்கொமாரர் வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధికౌస్తుభమణే శ్రీరఙ్గసూరేః పదే।
సంలబ్ధాఖిలతత్త్వబోధమనఘం గోపాలకృష్ణాభిదం।
శ్రీమద్భూతపురీనివాసరసికో రామానుజార్యో మునిః।
పాయాద్రంగధురీణ పాదయుగళేన్యస్తాత్మభారం సదా॥ ౧౪॥

வாதூலாந்வயவாரிதிகௌஸ்துபமணேஶ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸம்லப்தாகிலதத்வபோதமநகம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஶ்ரீமத்பூதபுரீநிவாஸரஸிகோ ராமாநுஜார்யோமுநி:।
பாயாத்ரங்கதுரீணபாதயுகளேந்யஸ்தாத்மபாரம்ஸதா॥

ஶ்ரீபெரும்பூதூர் ஆசூரி எம்பெருமானார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజపదపంకజమత్తభృంగః।
శ్రీదేవరాజగురువర్యకృపాత్తబోధః।
గోపాలకృష్ణ ఇతి దాసవరస్సుమేధాః।
చక్రేహితంకమపిసారతరంప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஶ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜமத்தப்ருங்க:।
ஶ்ரீதேவராஜகுருவர்யக்ருபாத்தபோத:।
கோபாலக்ருஷ்ண இதிதாஸவரஸ்ஸுமேதா:।
சக்ரேஹிதம்கமபிஸாரதரம்ப்ரபந்தம்॥

திருவெவ்வளூர் ஆசூரி அப்பளாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్వాధూలవంశాంబుధి హిమకిరణాద్దేవరాజార్యవర్యాత్।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణాహ్వయవిబుధవరైః ప్రాప్తమర్థం ప్రబంధం।
ఆచార్యస్వాంతసారాభిధమిహ విబుధైస్సమ్యగాలోక్యమోదం।
ప్రాప్తం పర్వణ్యఖర్వే హిమకరకిరణం యాతి వృద్ధిం యదాబ్ధిః॥ ౧౬॥

ஶ்ரீமத்வாதூலவம்ஶாம்புதிஹிமகிரணாத்தேவராஜார்யவர்யாத்।
ஶ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயவிபுதவரை:ப்ராப்தமாத்தம்ப்ரபந்தம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாராபிதமிஹவிபுதைஸ்ஸம்யகாலோக்யமோதம்।
ப்ராப்தம்பர்வண்யகர்வேஹிமகரகிரணம்யாதிவ்ருத்திம்யதாப்தி:॥

அத்தங்கி திருமலகுமார தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలరఙ్గార్యపదామ్బుజాత।
బృఙ్గాయమానేన నిగుమ్భితైషా।
గోపాలకృష్ణేన సదార్యభావ।
సారాహ్వయాస్మన్ముదమాతనోతి॥ ౧౭॥

శ్రీశైలవంశాదుదితాః కుమార తాతార్యవిద్వత్కవయో ముదైవం।
వ్యలీలిఖన్ ద్రామిడవాఙ్మరన్దనిష్యన్ద సంపాదితవీర్యభూమ్నా॥ ౧౮॥

வாதூலரங்காரியபதாம்புஜாத।
ப்ருங்காயமானேந நிகும்பிதைஷா।
கோபாலக்ருஷ்ணேந ஸதாரியபாவ।
ஸாராஹ்வயாஸ்மன்முதமாதநோதி॥

ஸ்ரீசைலவம்சாதுதிதா: குமார தாதாரியவித்வத்கவயோ முதைவம்।
வ்யலீலிகந் த்ராமிடவாங்மரந்தநிஷ்யந்தஸம்பாதிதவீர்யபூம்நா॥

சித்தாத்திக்காடு
வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி

వాధూలాన్వయవార్ధిశీతకిరణ శ్రీరఙ్గసద్దేశిక।
శ్రీమత్పాదసరోజసత్తమధుపో గోపాలవంశోదయః।
స్వాచార్యశ్రుతవేదమౌలివివృతిర్గోపాలకృష్ణో విభుః।
సంక్షేపాత్ శఠవైరిభావవివృతిం చక్రే ప్రబన్ధాత్మనా॥ ౧౯॥

வாதூலாந்வயவார்த்திசீதகிரண ஸ்ரீரங்கஸத்தேசிக।
ஸ்ரீமத்பாதஸரோஜஸத்தமதுபோ கோபாலவம்சோதய:।
ஸ்வாசார்யச்ருதவேதமௌலிவிவ்ருதிர்கோபாலக்ருஷ்ணோ விபு:।
ஸங்க்ஷேபாத்சடவைரிபாவவிவ்ருதிம் சக்ரே ப்ரபந்தாத்மநா॥

வைத்தமாநிதி முடும்பை ஸ்ரீநிவாஸ அப்பங்கார்ஸ்வாமி.

శ్రీశ్యాలిశ్రీనగరీశలబ్ధకలిజిత్సమ్పత్కుమారాహ్వయః।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ స్వప్నాచ్చలద్ధ్యానకాన్।
శ్రీమద్దాశరథీయవంశ విలసచ్ఛ్రీరఙ్గరాజాత్మజః।
శ్రీమాన్ గోపకులాగ్రణీర్విజయతాద్గోపాలకృష్ణస్సుధీః॥ ౨౦॥

ஸ்ரீச்யாலிஸ்ரீநகரீசலப்தகலிஜித்ஸம்பத்குமாராஹ்வய:।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவராரியவீக்ஷணவசாத்ஸ்வப்நாச்சதுதலேசகாந்।
ஸ்ரீமத்தாசரதீயவம்சவிலஸச்ஸ்ரீரங்கராஜாத்மஜ:।
ஸ்ரீமாந்கோபகுலாக்ரணீர்விஜயதாத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸுதீ:॥

తేనస్వాచార్యవర్యాణాం।
ముఖాంభోజవినిస్సృతః।
ఆచార్యస్వాంతతాత్పర్య।
సంగ్రహోలిఖితోధునా॥ ௨௦॥

தேநஸ்வாசார்யவர்யாணாம்।
முகாம்போஜவிநிஸ்ருதஃ।
ஆசார்யஸ்வாந்ததாத்பர்ய।
ஸங்க்ரஹோலிகிதோதுநா॥

சித்திரகூடம்
சுதர்சனம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజచరణాం।
బుజమధుకరగోపాలకృష్ణాఖ్యః।
ఆచార్యహృదయజలధేః।
సారంసఙ్గృహ్యముద్రితంవిదధే॥ ௨௧॥

ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்
புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்யஃ
ஆசார்யஹ்ருதயஜலதேஃ
ஸாரம்ஸங்க்ருஹ்யமுத்ரிதம்விததே॥

குன்றபாக்கம் கொமாண்டூர் இளயவல்லி ஸ்ரீநிவாஸ
அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

వాధూలచంద్రశ్రీరంగ।
దేశికానాంకృపాజుషా।
గోపాలకృష్ణగుప్తేన।
యాదవాభిజనేందునా॥ ௨௩॥

வாதூலசந்த்ரஸ்ரீரங்க
தேசிகாநாம்க்ருபாஜுஷா
கோபாலக்ருஷ்ணகுப்தேந
யாதவாபிஜநேந்துநா॥

ఆచార్యహృదయస్యార్థం।
జ్ఞాత్వాస్వాచార్యసన్నిధౌ।
లిఖితస్తస్యతాత్పర్య।
సంగ్రహోగ్రంథరూపతః॥ ௨௪

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தம்।
ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாசார்யஸந்நிதௌ।
லிகிதஸ்தஸ்ய தாதயாய।
ஸங்க்ரஹோக்ரந்தரூபத:॥

சிந்தாத்ரிபேட்டை

மலையாங்குளம் கந்தாடை ஸ்ரீராமாயணம் பாஷ்யாபிஷேகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி

శ్రీరంగరాజపదపంకజచంచరీకో।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్సకలాంమనీషాం।
మోదంవ్యవర్ధయితుమార్యహృదాహ్వయస్య।
సారార్థసంగ్రహమిమివ్యలిఖత్ప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஸ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜசஞ்சரீகோ।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்ஸகலாமமநீஷாம்।
மோதம்வ்யவர்த்தயிதுமார்யஹ்ருதாஹ்வயஸ்ய।
ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹமிமிவ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

చింతాద్రిపురవాస్తవ్య।
శ్రీనివాసబుధేందునా।
రచితాసంమ్మతిరూపా।
వాగ్రామపాదభక్తేన॥ ౧౬॥

சிந்தாத்ரிபுரவாஸ்தவ்ய।
ஸ்ரீநிவாஸபுதேந்துநா।
ரசிதாஸம்மதிரூபா।
வாக்ராமபாதபக்தேந॥

கூடலூர்

வங்கிபுரம் க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி

శ్రీమద్వాధూలవంశామృతజలధినిశానాధరఙ్గార్యవర్య।
శ్రీపాదాంభోజభృఙ్గాయిత హృదయవతాగోపవంశోద్భవేన।
క్లృప్తాగోపాలకృష్ణాభిధ శుభమతినాపణ్డితానాంముదేస్యా।
దాచార్యస్వాన్తసారాహ్వయకృతిరని శంసంప్రదాయానురూపా॥ ౧౭॥

ஸ்ரீமத்வாதூலவம்சாம்ருதஜலதிநிசாநாதரங்கார்யவர்ய।
ஸ்ரீபாதாம்போஜப்ருங்காயிதஹ்ருதயவதாகோபவம்சோத்பவேந।
க்லுப்தாகோபாலக்ருஷ்ணாபிதசுபமதிநாபண்டிதாநாம்முதேஸ்யா।
தாசார்யஸ்வாந்தஸாராஹ்வயக்ருதிரநிசம்ஸம்ப்ரதாயாநுரூபா॥

భారద్వాజకులాంభోధి విధునా కృష్ణసూరిణా।
వఙ్గీపురకులాఖ్యేన సమ్యగామోదితా హి సా॥ ௨௮ ||

பாரத்வாஜகுலாம்போதிவிதுநா க்ருஷ்ணஸூரிணா|
வங்கீபுரகுலாக்யேநஸம்யகாமோதிதாஹிஸா||

பரித்தியூர் க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரியாரவர்கள்.

శ్రీమద్గోపాలకృష్ణప్రభువరకవిరాట్ దుగ్ధవారాశిగర్భా।
దుద్భూతః పూతపేయో భవసరణిగతి వ్యగ్రవిశ్రాన్తిదాయీ।
శ్రీరఙ్గాచార్యవర్యప్రపదశరణతాలబ్ధవిజ్ఞానపూర్ణాత్।
గ్రన్థోయం హన్త చారుర్జయతి గురుమనస్సారపీయూషపూరః॥ ௨௯ ||

ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணப்ரபுவரகவிராட் துக்தவாராஶிகர்பா|
துத்பூதஃபூதபேயோபவஸரணிகதிவ்யக்ரவிஶ்ராந்திதாயீ|
ஸ்ரீரங்காசார்யவர்யப்ரபதஶரணதாலப்தவிஜ்ஞாநபூர்ணாத்|
க்ரந்தோயம்ஹந்தசாருர்ஜயதிகுருமநஸ்ஸாரபீயூஷபூரஃ||

గురుహృదయసారమేతం।
కలితం గోపాలకృష్ణవిబుధేన।
సమ్మనుతే సరసతయా।
పరిత్తియూర్కృష్ణశాస్త్రినామతరః॥ 30 ||

குருஹ்ருதயஸாரமேதம்|
கலிதம்கோபாலக்ருஷ்ணவிபுதேந|
ஸம்மநுதேஸரஸதயா|
பரித்தியூக்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரிநாமதரஃ||

ஸ்ரீ

பெருமாள்கோயில்

அழகிய மணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோதற்றஞானக்குருகூரின்மாறன்றமிழ்மறையை
ஓதுற்றவாரியருள்ளந்தெளிந்துவிரித்துரைத்தான
போதுற்றகோயிற்கந்தாடையண்ணன்பதம்போற்றவுறுஞ்
சீருற்றவன்பனெங்கோபாலகிட்டணமெய்த்தோகவியே. (௩௧)

நேரிசைவெண்பா.

ஆசாரியவிதயமாம்பொருளின்சாரத்தை
ஆசோவநீயுரையென்றண்ணர்சொலக்—கூசாமல்
ஆபாலரும்தேறவாய்ந்துரைத்தான்வாழியவே
கோபாலகிர்ட்ணனெனுங்கோ. (௩௨)

அரங்கநருள்கோயிலண்ணனழைத்தே
இரங்கிக்குருநெஞ்சியம்ப—நெருங்கியே
யுள்ளத்துணர்ந்துரைத்தான்கோபாலகிர்ட்ண னென்று
பிள்ளைப்பெருவாழ்வான்பெற்று. (௩௩)

ஆருமறிந்துய்யவாசாரியவிதய
சாரந்தெரிந்துரைத்தான்சங்க்ரகமாய்ப்—பாரின்கண்
வாதூலதேசிகனுல்வாழ்வுற்றுவண்டமிழ்தேர
கோபாலகிர்ட்ணக்கொழுந்து. (௩௪)

திருவல்லிக்கேணி அங்கிளோவர்னக்யுலர் பாடசாலை தமிழ்ப் பண்டிதர் காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியர்ஸ்வாமி.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சந்தாரும்பூம்பொழில்சூழ்ந்தழகாயமறைநான்குந்தகைசால்கோயிற்
கந்தாடையண்ணனெழிற்சீரங்கவாரியன்றாட்கமலந்தன்னில்
நந்தாததொண்டமைந்தோன்ஞானபத்திவைராக்யநல்கப்பெற்றோன்
அந்தாமத்தருளமைந்தவடியார்மாட்டன்பகத்தினகலாந்தூயன்.
இன்னகுணக்கோபாலகிருஷ்ணனெனுமியற்பெயராலிலங்குங்கீர்த்தி
மன்னவன்றானன்னகுருமுன்னுணர்ந்ததமிழ்மறையும்வண்மையேய்ந்த
தன்னிகரிலாசார்யவிதயமுமாமிவற்றின்மிகுசாரந்தன்னைப்
பன்னயமுந்தோன்றவச்சிற்றந்தவுதவிக்கியற்றப்பயன்காணேனே. (௩௫)

சென்னைகவரன்மெண்டு சகலசாஸ்த்ரசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் புன்னைமாடபூசி ஸ்ரீநிவாசாசார்யர்ஸ்வாமி.

நல்லாரரியவிதயப்பயவிரிவின்மையைநாமிங்
கெல்லாருமுவந்தோதிடவெளிதின்னிசைதந்தான்
பல்லார்புகழ்கோபாலகிருஷ்ணப்பிள்ளைமதியோன
அல்லாரரியலர்தாளிணையகலாமனநிலையோன். (௩௬)

தஞ்சை கலெக்டராபீஸ் கஜான்ஜீ திருவான்மியூர்
விஜயராகவப்பிள்ளை என்கிற
விஜயராகவ ராமாநுஜதாசரவர்கள்.

விருத்தம்.

தாரணியிலாசார்யவிதயசார
சங்கிரகமென்னும்புத்தருக்குநெய்யைத
தாரணியோாமனமுருகத்தநதானவீரா
சாமியெனுமொருநந்தகோபருக்குந்
தாரணியில்வேதவல்லித்தாயாரொன்னுந்
தாய்சோதைக்குஞ்சேயாயாய்ப்பாடிக்கண்
தாரணியிற்சேடாம்சபூதனுகிச்
சாாநதுதித்தகோபாலகிருஷ்ணமாலே. (௩௭)

தஞ்சாவூர் வீரராகவப்பிள்ளை ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தவாய்ப்பாடிவசித்துப்பொய்யெனுஞ்சகட்டைப்
பொருதுதைத்து
மன்பூத்தசீவரொனுமபசுக்கள்வினையெனுமழையால்
வருந்தாவண்ண
மின்பூத்தஞானமெனுங்குன்றுற்றூாத்தாசார்ய
விதயமென்னு
நன்பூத்தநவநீதநல்கினன்கோபாலகிருஷண
நாமத்தானே. (௩௮)

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளாகமலச் செழுந்தடமுடுத்து
மருவளாபொழில்புடை மருவெவ்வுளூரிற்
கோபுரத்திருப்பணி குயிறறிமேலுயா
கோபுரத்துறைசீ ராமனுஜகுலத்திற
கருவானபொழிவளக் கழனிபொன்விளக்கும்
திருவான்மியூாநனி திகழ்தரவுதித்தோன்
வீராசாமியாம் விதததகறகும்பவம்
வாராவேத வல்லித்தாயாாக்கு
முந்தரந்தவச்சேய் மொழிதருங்கோயிற
கந்தாடையண்ணன் கனவினம்பெருமா
டுன்னியேசேடனைத் தொட்டுக்காட்டி
இன்னவனணையா மிவனம்சபூத

னவனசமபநத மடைகநீயெனறுங
குவநதுரைததருளிய வுண்மைககிசைய
தனபாறகனவிற சாரநதுவரமுனி
யனபாறகநதாடை யணணனடிதொழுகென
றஙகையினைபபிடித தழைததுககொடுபோய
மஙகுறவழதிரு மாளிகைகாட்டப
பினனரஙகனமே பெருமகிழவெயதி
நனனாநனனரொன றநநகரடைநது
கணணனறிருவருள காபபெனககொளளவ்
வண்ணனறிருவடி யாசரியிததவன
சோதிருவாலி திருநகரொனனு
மூாதனிறபைஙகுனி யுததிரநாளின
மஙகளாசாசனம வழுததுஙகாலை
நஙகளவாழவெனுந்திரு நாராயணபுரத
திருநதுவநதவோா சீவைணவேநதிர
ரிருநதுகோடடியி லெழுந்தெதிராச
சமபதகுமார னெனவபிதான
மிமபாசசெல்வப் பிளளைககிடடென
வமபுண்டாாததிரு மஙகைமனனன்
சமபதகுமார னெனனததரணியி
னுமக்குநாம் றுவலபபெருமா
ளெமககுநியமன மிடடனரொன்றே
மாசறுமுளள மகிழந்துமஙகளா
சாசனமபணணச சாரநதவப்பெயரா
னறறிருவாலி திருநகாநாருசின
முறறியகாலை முநதொருநாளிற
பாரியலிநதனூாப பரகாலராகவா
சாரியசீயா தாநதிருநகரி
யணணலோவெனன வணைததாலிஙகனம்
பணணபபெறற கோபாலகிருடடின
சததுவசீலனு சாரியவிதயமு
மெயததிருவாயமொழி விடயசூசிகையு
மைதீகஙகளு மாதிருவாகமுஞ
செயதீாமானந தோவசனங்களுந
தேசாாபிரமாணத திரட்டுஞ்சோததே
யாசாரியவிதய சாரசஙகிரகமென
றொருநூறிரடடி யுதவின
னுருவாருயிாக ளுயததறபொருட்டே. (௫௧)

பெருமாள்கோயில் ஈச்சம்பாடி. க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలాహ్వయవంశవారిధి విధోః శ్రీరఙ్గసూరేఃకృపా
సంజాతాఖిల మన్త్రరత్ననిచయో గోపాల కృష్ణాహ్వయః।
పూర్వాచార్యకృతార్థ తత్త్వనిచయవ్యాఖ్యా మహోద్రావిడీం
చక్రే పాపమనోవికార హారిణీంగుర్వర్థ సారాభిధాం॥ ౪౦॥

வாதூலாஹ்வயவம்ஶவாரிதிவிதோஶ்ரீரங்கஸூரோ:க்ருபா
ஸம்ஜாதாகிலமந்த்ரரத்நநிசயோகோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வய:।
பூர்வாசார்யக்ருதார்த்ததத்வநிசயவ்யாக்யாமஹோத்ராவிடீம்
சக்ரோபாபமனோவிகாரஹாரிணீம்குர்வார்த்தஸாராபிதாம்।।

மோட்டுபெல்லி அத்தங்கி தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

గోపాలకృష్ణేన నికుంభితేయ
మాభీరవంశ ప్రభవేనహృద్యా
ఆచార్యచేతో వివృతేస్తుటీకా
చేతాంసికర్షత్యధు నాబుధానాం॥ ౪౧॥

கோபாலக்ருஷ்ணேநநிகும்பிதேய
மாபீரவம்ஶப்ரபவேநஹ்ருத்யா।
ஆசாயசேதோவிவ்ருதேஸ்துடீகா
சேதாம்ஸிகர்ஷத்யதுநாபுதாநாம்।।

శ్రీశైలవంశప్రభవైః పురాణవా
ణీశిరస్తుంఘ విచారదక్షైః।
శ్రీతాతయాచార్య బుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతైవం గుణకృష్ణచిత్తైః॥ ౪౨॥

ஸ்ரீஶைலவம்ஶப்ரபவை:புராணவா
ணீஶிரஸ்துங்கவிசாரதக்ஷை:।
ஸ்ரீதாதயாசாயபுதாவதம்ஸை
ர்வ்யலிக்யதைவம்குணக்ருஷ்ணசித்தை:।।

பத்ராசலம் திருமல ராகவாசார்யுலவாரு.

శ్రీలలనామణీహృదయ శీతమయూఖుని రంగరాడ్విభుం।
బాలగభక్తిగొల్చు భువి పూతచరిత్రులు ఆర్యవర్యవా।
ధూలకులాబ్ధిరంగ గురుతుల్యపదాంబుజ భృంగుడైనగో।
పాలకకృష్ణనామకుడు భవ్యుడు పామరవర్గమెల్లమే।

త్రైలని మెచ్చునట్లు గను మేకొని యార్య హృదాఖ్యగ్రంథసా।
రాళిని విస్తరించె నదియంతయు పండిత మోదనీయమై॥ 43॥

ஸ்ரீலலனாமணீஹ்ருதயஸீதமயூகுகிரங்கராட்விபும்।
போலகபகதிகொல்சுபுவிபூதசரிதருலு ஆர்யவர்யவர।
தூலகுலாபதிரங்ககுருதுல்யபதாம்புஜபங்குடைந கோ।
பாலக்ருஷ்ணநாமகுடுபவ்யுடுபாமரவாகமெல்லமே।
லமேலகிமெச்சுநட்லுகநுமேகொகியார்யஹ்ருதாக்யக்ரந்தஸா।
ராளினிவிஸ்தரிஞ்செநதியந்தயுபண்டிதமோதநீயமை.

இந்தக்கிரந்தவிஷயமாக சிறுபுலியூர் கந்தாடைதிருவாழி அண்ணன் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த திருவுள்ளக்கருத்து.

"ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருமங்கை மன்னன் ஸம்பந்த குமாரனென்னும் கோபால க்ருஷ்ணபிள்ளையவர்கள் ஆசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹமென்கிற ப்ரபந்தத்தை யியற்றி அதற்கு ஆமோதபத்யம் வேண்டுமென்று அபேக்ஷிக்கிறார். ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள், இவரையும் (ஆழ்வாரையும்) ருஷி, முநி, கவியென்றும் என்கிறவிடத்தில், இவர்கள் (ருஷிகள்) விஷயத்திலும், கவிசப்தப்ர யோகமுண்டாகிலவந்த ஸ்தலங்களிலே கண்டுகொள்வது என்றும், இனம், யாப்பு, பா, துறை என்கிற விடத்தில், துறையென்கிற விதுவும் இனத்தின் வகையிலொன்றுகையாலே புநருக்தமாம், ஆத்தாந்தர முண்டாகில் கண்டுகொள்வது, என்றும், பலவிடங்களிலு மருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளை அநுஸந்தித்து ஸாதாரண கவிகளுக்கு மாத்துக்கவியுண்டு, இந்த திவ்யப்ரபந்த விசேஷார்த்த விவரணம் ஸ்வயமேவ விளங்குகிறபடியால் ஆமோதபத்ய மபேக்ஷிதமோவென்று சிந்தையால், விளம்பம். "புஷ்பமாலா நுஷங்கேண ஸூத்ரம் சிரஸிதார்யதே" என்னுமாப்போலே இப்போது ப்ரவர்த்திப்பித்த ஆசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹப்ரபந்தமும் ஆதரணீயமாகிறது. இந்த ப்ரபந்தத்தை பரிபூர்ணமாக்கி சீக்ரத்தில் சிறுபுலியூருக்கு அனுப்பிவைக்கவும்."

☞ மேல்கண்ட திருவுள்ளக்கருத்து க்ரந்தத்திலடங்கிய அர்த்த விசேஷங்களுக்குத் தகுதியாக விருந்ததேயாகிலும் இவ் வ்யாஜ புயிஷ்டமான ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ராம்ஹண ரல்லாத ஓர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் இத்யாதி விசேஷார்த்தங்களை க்ரந்தரூபமாய் வெளியிட்டால் அல்பஜ்ஞர்கள் அவனை தூஷித்து அந்த க்ரந்தத்தையும் இகழ்வது இயல்பாக விருப்பதால், அவர்கள் அதினால் நசிப்பதைத் தடுக்கும் பொருட்டு ஆமோதபத்யம் அபேக்ஷித்ததாக விருக்கிறது.

திரு. கோ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமः

அவதாரிகை.

ஆசார்யஹ்ருதயமென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தமானது, பரமகாருணிகரும் ப்ரபந்ந ஜநாக்ரேஸரருமான ஸ்ரீஅழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதில் (“𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌃”) “ஆத்யஸ்ய நः குலபதேः” என்கிறபடியே வைதிகஸாந்தானிகர்களுக்கு ப்ரதமாசார்யரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்துக்களை அருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யஹ்ருதயமென்று நிரூபகமாயிற்று.

பகவான் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விசேஷ லப்த திவ்யக்யான பக்திகரான ஆழ்வார், தத்ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விசத, விசததர, விசததமமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவ பரிவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது, சோக வேக ஜநிதமான (“𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿”) “மாநிஷாதேத்யாதி” ச்லோகம் ப்ரஹ்மாவின்ப்ரஸாதத்தாலே லக்ஷணோபேதமானாற்போல, பகவத் ப்ரஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணோபேதமான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று.

இது தானும் த்ராவிடவேத தயாவிஸ்தீர்ணமாய், அநேகார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் இருக்கையாலே, இதில் தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை அரிதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இதில் அர்த்த விசேஷங்களையும், இவற்றில் ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும், இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதமான அர்த்தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்சமென்னு மத்தையும், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச்சேர்த்து ௨௩௪-சூர்ணைகளால், நான்கு ப்ரகரணங்களாகச் செய்தருளினார்.

இப்ப்ரபந்தத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே அஜ்ஞரான சேதனர் தத்வஜ்ஞராய், ஸாராஸார விவேகம் பண்ணுகைக்கு, சாஸ்த்ர ப்ரதானம் பண்ணினபடியையும்.

அந்த ஶாஸ்த்ரமுகேன தத்வஜ்ஞான மளவில் உண்டான அருமையை நினைத்து, தாத்பர்யமான திருமந்திரத்தைத் தன்பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும்.

அந்தஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களில் விஷய பேதாதிகளையும், தததுபய நிஷ்டரான அதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துதமான திருவாய் மொழியினுடைய வைபவத்தையும்.

அதுக்கு வக்தாக்களான வாழ்வார்களுடைய ப்ரபாவத்தையும்

அந்தப்ரபாவத்துக்கு மூலமான பகவன் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும்

அதடியாக இவர்க்குண்டான ஜ்ஞானபக்திகளையும், அந்த ஜ்ஞான பக்திதசைகளில் இவர்பேசும் பேச்சுக்களையும்.

அந்த பக்திதசையில் பகவத் ப்ரேமயுக்த ரெல்லாரோடு இவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும்.

அந்த பக்திதசையில் பேசும் அன்யாப தேஶங்களுக்கு ஸ்வாபதேஶங்களையும்.

அந்த பக்திவிஷயமான திவ்யதேசங்களில் நிற்கிற ஈஶ்வரனுடைய குணவிஶேஷங்களையும்.

அந்த குண விஶிஷ்டவஸ்துவிலுண்டான அநுபவ ஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்தபடியையும்.

ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தாலே, ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய்மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்தையும், தத் வ்யாவ்ருத்தியையும், இதில் இவர் உபதேசிக்கிற விஷய பேதத்தையும், அவ்வோவிஷயங்கள்தோறும் உபதேசிக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்ய லக்ஷணத்தையும்,

அந்த லக்ஷண மில்லாதார்க்கு இவர் உபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்களையும்.

க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்ய புத்யா உபதேசிகையாலே உபதேசம் ஸபலமானபடியையும்.

உபதேசிக்கிற இப்ப்ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தமென்பதையும்.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்த பஞ்சகமு மிப் ப்ரபந்தங்களிலே ஸங்க்ரஹ, விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்.

ப்ரபந் தாரம்பங்களில் அபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்கள் இப்ப்ரபந்தாதியில் உண்டான படியையும்.

ஸாது பரித்ராணாதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் அவதார மானாப்போலே, இப்ப்ரபந்தம் அவதாரமென்னு மத்தையும், இதில பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஈஶ்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும்.

அக்குண விசிஷ்டனான அவன், இப்பத்துப் பத்தாலும் இவ்வாழ்வாருக்கு தத்வஜ்ஞானம் முதலாக ப்ராப்தி பாயந்தமாக, பிறப்பித்த தஶாவிஶேஷங்களையும்.

பத்துத்தோறும் இவர் தாம், பிறர்க்கு உபதேஶித்த ப்ரகாரங்களையும்.

இவர்க்கு ப்ரதமத்தில் ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே, ஈஶ்வரன் இவரை இந்த லீலாவிபூதியில் வைக்கைக்கு ப்ரதாநாப்ரதாந ஹேதுக்களையும்.

இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி, பரஜ்ஞானம், பரமபக்திகளாகிற, தஶா விஶேஷ ஸ்தலங்களையும்.

அக்யான நிவர்த்தக க்யானபூர்த்தி ப்ரத பகவத் ப்ரஸாதமே, அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து, அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தை உண்டாக்கு மென்பதையும், விஶதமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இப் ப்ரபந்தத்திற்கு ஸ்ரீமணவாள மஹாமுனிகள் விஸ்தரேண வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினார். ஆனால் மூல க்ரந்தம் ப்ரமாணத் திரட்டாகவும், அதற்கு வ்யாக்யானம் பஹுவாயுமிருப்பதால், அஸ்மதாதிகளைப் போன்றவர்களுக்கு, இவைகளில் எளிதில் ருசிஜனிக்கை அரிதாயிருப்பதால், ஸர்வரும் ஸுலபமாய் க்ரந்த தாத்பர்யத்தை முந்துற யறிந்துகொண்டு, இவ்வாசார்ய ஹ்ருதயத்தை அதிகரித்து, ஆழ்வார் அபிமானத்திலே ஒதுங்கி, அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய், அநந்யபரரா யிருந்து அநுஸந்தித்து வாழும்படி, இக் க்ரந்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்த வாசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹத்தை ஸம்ஶய விபர்யயமற அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, திருவாய்மொழியின் ஆயிரம்பாட்டுக்களுக்கு விஷய ஸங்கதியையும், அப்பாட்டுகளின் வ்யாக்யானங்களில் வரும் ஐதிஹ்யங்களையும், பாட்டுகளில் ஸம்பந்தங்களுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் ஸாதித்தருளிய நிர்வாஹங்களையும், பகவத் விஷயத்தில் கண்டிருக்கிற நிஷ்க்ருஷ்ட அர்த்த விஶேஷங்களையும், க்ரந்தத்தி லுதஹரித்த ப்ரமாணங்களுக்கும், ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களுக்கும், த்ராவிட ரூபமான அர்த்தங்களையும், இக் க்ரந்தத்திற்கு அநுபந்தங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆய்ப்பாடி.
இராயப்பேட்டை.
நந்தன ஹு
கார்த்திகைமீ உ0வ.

திரு. கோபாலக்ருஷ்ணன்.

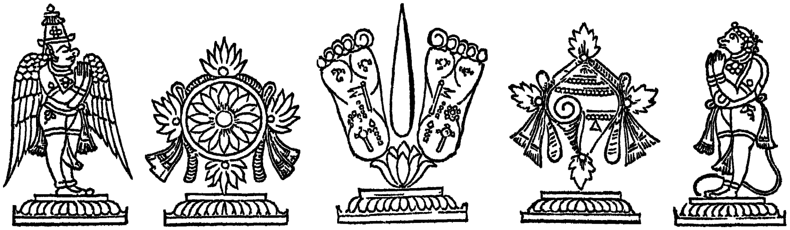

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய ஹ்ருதய சார சங்க்ரஹம்.

தனியன்கள்.

க. பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

உ. ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரம்
அபிராமவராபிதம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம்வந்தே
ஜகத்குருவராநுஜம்.

ங. பணவாளரவணைப்பள்ளிபயில்பவற்கெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுரைத்ததுய்ய
உணர்பாவினுட்பொருளொன்றுமறியாவுலகறிய
மணவாளன்மாறன்மனமுரைத்தான்வண்முடும்பைவந்தே.

ச. மாதவத்தோன்மாறன்மனங்கூறுமணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரானபெற்றார்—நீதியினா
லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்றாராயிமணவாளமுநி
பூங்கமலத்தாள்கள்நெஞ்சேபோற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

க-ம் ப்ரகரணம்.

(க) சர்வேச்வரன், அஞ்ஞரான சம்சாரிசேதநர் க்யாநப்ரகாசத்தை உடையராய், அந்த அக்யாநம் நீங்கித் தன்னைக்கண்டு ஸதஸத்விவேகம் பண்ணுகைக்கு உறுப்பாகச், சாஸ்த்ர ப்ரதாநம் பண்ணினான்.

(உ) விவேகத்துக்குபலம், தியாஜ்ஜியங்களை விடுகையும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையும்.

(ந) சர்வருக்கும் துக்கம் தியாஜ்ஜியம் ; சுகம் உபாதேயம்.

(ச) அனந்த க்லேசபாஜனமான சம்சாரம், துக்கம்; அனவரத பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்த நிர்பரனாயிருக்கை, சுகம்.

(ரு) துக்கத்திற்கு (அ) அதாவது சம்சார பந்தத்திற்கு, ஹேது அர்த்தபஞ்சக க்யானமில்லாமை; அதுள்ளமை சுகத்திற்கு அதாவது (ஆ) மோக்ஷத்திற்கு, ஹேது.

(அ) సంసారసాగరం ఘోరమనంతక్లేశభాజనం॥

(ஆ) జ్ఞానాన్మోక్షః। అజ్ఞానాత్సంసారం॥

(௬) இவற்றுக்குக் காரணம், அந்யதா ஜ்ஞான விபரீத ஜ்ஞான ஹேது, ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸுக்கள்; யதா ஜ்ஞான ஹேது, சத்வம்.

(௭) ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு நிதாநம், சம்சாரத்தில் ஜன்மம்; சத்வத்திற்கு நிதாநம், (அ) ஜாயமாந கடாக்ஷம்.

(௮) ஜன்மத்திற்கு மூலம், புண்ணியபாபங்கள்; ஜாயமாந கடாக்ஷத்திற்கு மூலம், அவனுடைய சுவாபாவிக க்ருபையாகிற சுக்ருதம்.

(௯) கர்மத்திற்கு பீஜம், (ஆ) "பொய்ந்நின்ற ஞாநம்" என்கிற அவித்யை: க்ருபைக்கு பீஜம், (இ) "அருள்புரிந்தசிந்தை" என்கிற (ஈ) சௌஹார்தம்.

(௰) அவித்யைக்கு அடி, அநாதியான அசித்சம்பந்தம்; சௌஹார்தத்துக்கு அடி, அயநசம்பந்தம், அதாவது நாராயணசம்பந்தம்.

(க) அசித்சம்பந்தத்தினால்
(உ) அவித்யை, அதினால்
(ங) புண்ணியபாபங்கள், அதினால்
(ச) ஜன்மம், அதினால்
(ரு) ரஜசுதமசு, அதினால்
(௬) அர்த்தபஞ்சகக் ஜ்ஞானஅபாவம், அதினால்
(௭) சம்சாரதுக்கமுண்டாம்.

(க) அயநசம்பந்தத்தினால்
(உ) சௌஹார்தம், அதினால்
(ங) க்ருபை, அதினால்
(ச) ஜாயமான கடாக்ஷம், அதினால்
(ரு) சத்வவிருத்தி, அதினால்

(அ) జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః।
సాత్త్వికస్సతు విజ్ఞేయస్స వై మోక్షార్థచింతకః॥
(ஆ) பொய்ந்நின்ற ஞானமும். (இயற்பா, திருவிருத்தம், பாட்டு-க.)
(இ) அருள்புரிந்தசிந்தை. (இயற்பா, உ-ம் திருவந்தாதி, பாட்டு-ருகூ.)
(ஈ) ఈశ్వరస్య చ సౌహార్దం॥

(௬) அர்த்த பஞ்சகக் க்யானம், (அ) அதினால்
(எ) மோக்ஷமுண்டாம்.

(கக) அசித் சம்பந்தம், தன்னோடுசேர்ந்த மாணிக்யத்தை ஒளியறத்தின்று உருவழித்துத் தன்னைப்போலே ஆக்கும் கிட்டம் போலே, சத்தாஹாநியைப் பண்ணும். அயநசம்பந்தம், பொருளல்லாத அவஸ்துவாச்சியமாய்க் கிடக்கிற சீர்மை பாராதே, வேட்டு வேளானைப்போலே, விபுத்துவ சாம்யம் பெறும்படி, தன்னிறமாக ஆநிவார்வாகிற சத்தையை, உண்டாக்கும்.

(கஉ) அசித் சம்பந்தம் அநித்யம், வந்தேறி; அயந சம்பந்தம் நித்தியம், அநாதி.

(அ) க. ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః।
ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తే స్తథాప్రాప్తివిరోధిచ।
వదన్తిసకలావేదాస్సేతిహాసపురాణకాః।
మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః॥

உ. அர்த்தபஞ்சகமாவது.

(க) ஸ்வஸ்வரூபம், அதாவது ஆத்மஸ்வரூபம்.

நித்தியர், (க)
முக்தர், (உ)
பத்தர், (௩)
கேவலர், (ச)
முமுக்ஷுக்கள். (ரு)

(உ) பரஸ்வரூபம்.

பரத்வம், (க)
வியூஹம், (உ)
விபவம், (௩)
அந்தர்யாமித்வம், (ச)
அர்ச்சாவதாரம். (ரு)

(௩) புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், அதாவது புருஷனாலே அர்த்திக்கப் படுமது.

தர்மம், (க)
அர்த்தம், (உ)
காமம், (௩)
ஆத்மாநுபவம், (ச)
பகவதநுபவம். (ரு)

(ச) உபாயஸ்வரூபம்.

கர்மம், (க)
க்யானம், (உ)
பக்தி, (௩)
ப்ரபத்தி, (ச)
ஆசார்யாபிமானம். (ரு)

(ரு) விரோதிஸ்வரூபம்.

ஸ்வருபவிரோதி, (க)
பரத்வவிரோதி, (உ)
புருஷார்த்தவிரோதி (௩)
உபாயவிரோதி, (ச)
ப்ராப்திவிரோதி. (ரு)

(௧௩) இவ்வயநசம்பந்தமே, வேதங்களை (அ) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு ஹேது.

(௧௪) சகல ஆத்மாக்களளவிலும், மாத்ருவத் வத்ஸலனான ஈச்வரன், சேதநருடைய ருசிக்கீடாகப் பந்தங்களையும் தர்சிப்பித்துப், பின்னை பந்தநிவர்த்தக பேஷஜமானதையும் தர்சிப்பிக்கிறான்.

(௧௫) அதுதானும் க்ரமத்திலே அவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கு இட்டவழி.

(௧௬) சாஸ்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள், அவைகளில் தாத்பர்யம் கைப்படும்படி அதிகரிக்கை துர்லபமாகையால்; ஈச்வரன் தன் க்ருபையாலே சம்சாரி சேதநனை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, (ஆ) ஸ்ரீபதரி காச்ரமத்திலே, (இ) நர நாராயண ரூபேண, தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய், அவதரித்து, (ஈ) சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான (உ) திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(அ) త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః।

(ஆ) గాయన్తి దేవాః కిల గీతకాని। ధన్యాస్తు యే భారతభూమిభాగే।
స్వర్గాపవర్గాస్పదమార్గభూతే। భవన్తి భూయః పురుషాః సురత్వాత్॥

(இ) க. దుర్లభో మానుషో దేహో। దేహినాం క్షణభఙ్గురః॥

உ. అత్ర జన్మసహస్రాణాం సహస్రైరపి సత్తమ।
కదాచిల్లభతే జన్తుర్మానుష్యం పుణ్యసఞ్చయాత్॥

ங. తస్మాద్బాల్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా।

ச. శతాయుర్వై పురుషః॥

ரு. అనన్తపారం బహు వేదివ్యమల్పశ్చ కాలో బహవశ్చ విఘ్నాః॥

௬. శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని భవన్తి మహతామపి॥

எ. చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢం

அ. వేదసారోపనిషత్।

(ஈ) అసారమల్పసారం చ సారం సారతరం త్యజేత్।
భజేత్సారతమం శాస్త్రం రత్నాకర ఇవామృతం॥

(உ) ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం॥

(கஎ) சாஸ்த்ரத்துக்கு (அ) தேஹத்திலே நோக்கு; சாஸ்த்ர (ஆ) தாத்பர்யத்துக்கு ஸ்வரூபத்திலே நோக்கு.

(கஅ) சாஸ்த்ரம், அதிக்ருதாதிகாரம்; சாஸ்த்ர தாத்பர்யம், (இ) ஸர்வாதிகாரம்.

(கசு) சாஸ்த்ரக்ஞர், (ஈ) ஸ்வயத்நமும் தத்ஸாத்ய (உ) பகவத் க்ருபையுமாகிற இரண்டையும், அவலம்பித்துக்கொண்டு பிறவிக்கடலை நீந்துவர்; சாரக்ஞர், அவைகளைவிட்டு க்கேவலம் பகவத் க்ருபையையே (ஊ) உத்தாரகமென்று அத்யவஸிப்பர்.

(உ0) சாஸ்த்ரக்ஞர், ஸ்வ யத்நத்தால் சம்சார நிஸ்தரணம் பண்ணத் தேடுவர்; சாரக்ஞர், ஸ்வ யத்ந ரஹிதராயிருப்பர்.

(உக) சாஸ்த்ரமுகத்தாலே, பகவத் சேஷத்வமும் பகவதநுபவ போக்த்ருத்வமும் பிரகாசிக்கும்; திருமந்திரத்தால், பாரதந்த்ரிய போக்யதா ரூபமான ஸ்வரூப யாதாத்மியம் பிரகாசிக்கும்.

(உஉ) ஸ்வரூபவிரோதி யுதய ஸஹங்களான சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்போலன்று, அதை ஸஹியாதபடியிருக்கும் பாரதந்த்ர்ய போக்கியதைகள்.

(அ) కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధినారాయణంప్రభుం।
కోహ్యన్యః పుణ్డరీకాక్షా న్మహాభారతకృద్భవేత్॥

(ஆ) வதரியாச்சிராமத்துள்ளானைக் கருங்கடல் முன்னீர்வண்ணனை,
(பெரியதிருமொழி, முதற்பத்து, ச-ம் திருமொழி, க0-ம் பாட்டு)

(இ) க. శ్రద్ధైవకారణంపుంసా మష్టాక్షరపరిగ్రహే॥

உ. கண்ணன்கழலிணை நண்ணும்மனமுடையீர். (க0-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, முதற் பாட்டு.)

ங. பழுதிலாவொழுகலாற்று (முதலாயிரம்-திருமாலை-சஉ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ఆత్మావారేద్రష్టవ్యశ్శ్రోతవ్యోమన్తవ్యోనిదిధ్యాసితవ్యః।
ఆత్మేత్యేవోపాసీత ఓమిత్యాత్మానంధ్యాయథ॥

(உ) అమృతస్యైష సేతుః । ఫలమత ఉపపత్తేః॥

(ஊ) க. கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ (சு - ம் பத்து கூ - ம் திருவாய்மொழி, கூ - பாட்டு.)

உ. ஆக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே (முதற பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, கூ - ம் பாட்டு.)

(உங) ஸ்வரூபத்தை, நிறம்பெறச்செய்யும் பாரதந்த்ரிய போக்த்ரு யதைகள், சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களை, நிவ்ருத்திபண்ணிக் கும்

(உச) போகதாவானவன், போக்யஸித்திக்கு யத்நம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னும் நினைவாலே, போக்யபூத பகவத் விஷய லாபார்த்தமான உபாய ப்ரவ்ருத்தியிலே மூளுவர் சாஸ்த்ரிகள், அப்படி அன்றிக்கே, போகதாவான ஈஸ்வரனன்றோ, ஸ்வபோக்யமான இவ்வஸ்துவைப் பெறுகைக்கு யத்னம் பண்ணுவான், தத்போக்யமான இவ்வஸ்துவுக்கு தன்லாபத்துக்கு யத்நிக்க ப்ராப்தியில்லையென்னும் நினைவாலே, உபாய ப்ரவ்ருத்தியிலநின்றும் மீளுவர் சாரக்ஞர்.

(உரு) அவைதான், சாஸ்த்ரிகளுக்கு உபாஸன ப்ரதமபாவியான கர்மத்துச்சு, உத்பத்தியிலே ஸஹகரிக்கும், சாரக்ஞருக்கு இவ்வாத்மா செய்யக்கடவது ஒன்றுமில்லை, எம்பெருமானே நிர்வாஹகன் என்று சிந்தித்து, உபாயரூப ப்ரவ்ருத்தியில நிவ்ருத்தரான ப்ரபந்நருடைய கைங்கர்யரூப ப்ரவ்ருத்தியில, அவன் உகப்பைப்பின் செல்லுவதொழிய, தங்கள் நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிர்க்கும்

(உசா) கர்மம், அசத்தியமுமாய அனித்தியமுமான வர்ணத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும், கைங்கர்யம், சத்தியமுமாய நித்தியமுமான தாஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும்

(உஎ) சாஸ்த்ரவிதி, (அ) காமத்திற்குப்ரேரகம், ராகம், கைங்கரியத்துக்கு ப்ரேரகம்

(உஅ) காமத்திறகுக்காத்தா, உபாசகர், கைங்கரியத்துக்குக்காத்தா ப்ரபந்நர்

(உகூ) காமத்திறகு விஷயம், (ஆ) தேவதாந்தர் யாமியாய் நின்ற இடம், கைங்கர்யத்துக்கு விஷயம், அர்ச்சாவதாரம்

(அ) க ಯಜೇತ॥

உ ಜುಹುಯಾತ್॥

இர ங. உறங்கேனுகந்துபணிசெய்து (கo-ம பத்து, அ-ம திருவாய்மொழி, கo-ம பாட்டு.)

காரத் (ஆ) க அவரவர் விதிவழி யடைய நின்றனர். (முதற்பத்து, முதல் திருவாய்மொழி, ரு-ம பாட்டு.)

உ. கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர் மல்லையென்று, மண்டினார் (திருக்குறுந்தாண்டகம், ககூ-ம பாட்டு.)

(௩௦) கர்மத்தைச் சாதாரணமென்றும், கைங்கரியத்தை அசாதாரணமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

(௩௧) அசாதாரணத்திலே அந்வயித்தவர்களுக்குச், சாதாரணமான அதில் அந்வயம், உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே தன்னடையே நழுவும்.

(௩௨) கர்மநிஷ்டர்களை, (அ) வர்ண தர்மிகளென்றும், கைங்கரிய நிஷ்டர்களைத் தாஸவ்ருத்திகளென்றும், வரம்பறுத்துத் துறை வேறிட்டுக் கிடக்கும்: இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பகவர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

(௩௩) கர்மநிஷ்டர்க்குக் (ஆ) காயத்ரீ உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்; கைங்கரியநிஷ்டர்களுக்குத் (இ) திருமந்த்ர உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்.

(௩௪) கர்மநிஷ்டரான அந்தணர்க்குச், சரீரத்வாரா வந்தவர்ணமும், தத்ப்ரயுக்தமான வைதிகத்வமும் நிருபகம்; கைங்கரியநிஷ்டரான திருமாலடியார்க்கு, ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஷ்யாநாநங் தங்களிலும் காட்டில், அந்தரங்கமான சேஷத்வம், நிருபகம்.

(௩௫) கர்மநிஷ்டர்க்குச், சரீராநுபந்திகளான கிராம குலாதிகளையிட்டு, அந்த வ்யபதேசத்தை வ்யபதேசிப்பர்கள்; கைங்கரிய நிஷ்டர்க்குச், சேஷத்வ விரோதியான அஹங்காரா

(அ) ௧. బ్రాహ్మణస్య । అధ్యయనాధ్యాపనం । యజనయాజనం । దానప్రతిగ్రహణం । దాయాద్యంశిలోఞ్ఛాన్యచ్చాపరిగృహీతం ।। ఏతాన్యేవక్షత్రియస్య । అధ్యాపనయాజనప్రతిగ్రహణానీతి । పరిహార్యం । దణ్డయుద్ధాదికాని । క్షత్రియవద్వైశ్యస్య । దణ్డయుద్ధవర్జం కృషిగోరక్షణవాణిజ్యాదికం ।।

௨. విష్ణుదాసావయం యూయం బ్రాహ్మణావర్ణధర్మిణః ।
అస్మాకం దాసవృత్తీనాం యుష్మాకం నాస్తి సఙ్గతిః ।।

(ஆ) గాయత్రీచ్ఛన్దసాం మాతా ।

(இ) ఋచోయజూంషి సామాని । తథైవాథర్వణాని చ ।
సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం । యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయం ।।

திகள் இல்லாமையாலே, நிர்த்தோஷமாயிருக்கும்; இக்கு லத்திற்குக் **கோயில்வாழும்வைஷ்ணவர்** என்று, பரவந் அன் வயமுள்ள தேசசம்பந்தத்தையிட்டு, விவஹரிப்பார்கள

(௩௬) அந்தணருக்குக்கோத்ர (அ) சூத்ர (ஆ) சரண (இ) கூடஸ் தர், **பராசர பாராசர்ய போதாயநாதிகள்.** ப்ரபந்ந (ஈ) ஜன கூடஸ்தர், **பராங்குச பரகால யதிவராதிகள்** கோத்ரமாவது அபத்யசந்ததி சரணங்களாவன வேதசாகைகள் சூத்ர மாவது காமாநுஷ்டான ப்ரதிபாதகமான கல்பம் கூடஸ தர் - மூலபூதர்

(௩௭) அத்யயன (உ) கர்மாநுஷ்டானங்களாலே **ப்ராம்ஹண்ய** சித்தியாமாப்போலே, சந்தோரூபமாய் சஹஸ்ர சாகை யாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை அறியக்கற்று வல்லார்க் கு, **வைஷ்ணவத்வ** சித்தியாம்

(௩௮) **அந்தணருக்கு** இந்த வேதாத்யயநாதிகள் இல்லாத வளவில், வைஷ்ணவத்வாசித்தியொழிய (ஊ) **ப்ராம்ஹண்ணியஹாநி** யில்லை; வேதங்களை யோதியும் **உத்க்ருஷ்டரான வேதாந்திக**

(அ) సన్తతిర్గోత్రజననకులాన్యభిజనాన్వయాః।

(ஆ) శిక్షాయాం వర్ణశిక్షా॥

(இ) చరణశబ్దః కారకశాఖాపాది శాఖావిశేషేషుముఖ్యః।
తదధ్యాయిషు పురుషేషుగౌణః॥

(ஈ) పత్యుః శ్రియః ప్రసాదేనప్రాప్త సార్వజ్ఞసమ్పదం।
ప్రపన్నజనకూటస్థంప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశం॥

(உ) ௧. స్వాధ్యాయోఽధ్యేతవ్యః॥

௨. అధ్యేతవ్యంద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదంకృతం॥

௩. அறியக்கற்றுவல்லார் (௫-ம பத்து, ௫ - ம் திருவாய்மொழி, ௧௧-ம் பாட்டு.)

(ஊ) ௧. மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள். (முதலாயிரம, கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு ௯ - ம பாட்டு.)

௨. அறுசதுப்பேதிமார். (முதலாயிரம், திருமாலை ௩௯ - ம பாட்டு.)

ளாகாதாரை, ப்ராம்ஹண ரல்லரென்று உத்பத்தி ஆராயப் படும். (அ)

(௩௯) வேதமானது, அத்யேதாக்களுடைய பேதத்தாலும், லோக பேதத்தாலும், பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(௪0) வேதராசி யொன்ருயிருக்க கீர்வாணவேதம், ருகாதி ருபே ண பலபடியாகப் பிரிந்தாற்போலே, பாஷாபேதேந சம் ஸ்க்ருதமும், த்ராவிடமுமாய்ப் பிரிந்திருக்கும்.

(௪க) த்ராவிடம், சம்ஸ்க்ருதத்தோடே சஹபடிதமும், ப்ரஸோபா த்கதமுமாயிருக்கையாலே, இரண்டும் அநாதி.

(௪௨) வடமொழிமறை என்கிறது, த்ராவிடவேதமும் உண்டென்று (ஆ) நினைத்து.

(௪௩) கீர்வாணவேதம் - ௪, அதாவது, ரிக், யஜுர், சாமம், அதர் வணம். அங்கம் - ௬, அதாவது, சிக்ஷா, வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ், கலபம், ஜோதிஷம். உபஅங்கங்கள் - ௪, அதாவது, மீமாம்சை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்த்ரம். அதுபோல த்ராவிடவேதம் - ௪, திருவிருத்தம், திருவா சிரியம், திருவாய்மொழி, பெரிய திருவந்தாதி. அங்கம்-௬, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தா ண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெ ரியதிருமடல. உபஅங்கங்கள் - ௪, மற்றை ஆழ்வார்கள் எண்மருடைய ப்ரபந்தங்கள்.

(௪௪) சகல வித் (இ) யாதிகவேதம்போலே, இதுவும் திவ்யப்ரபந்த ப்ரதானம்.

(அ) க. విష్ణుభక్తి విహీనోయస్సర్వ శాస్త్రార్థవేద్యపి।
బ్రాహ్మణ్యంతస్యనభవేత్తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం॥

உ. యఃపుత్రఃపితరంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం।
యోవిష్ణుంసతతంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం॥

(ஆ) செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகி (திருநெடுந்தாண்டகம், ௪ - ம் பாட்டு.)

(இ) అఙ్గానివేదాశ్చత్వారో । మీమాంసా న్యాయవిస్తరః।
పురాణంధర్మశాస్త్రంచ । విద్యాహ్యేతాశ్చతుర్దశ॥

(௪௫) கீர்வாண வேதத்திற்குள்ள வைபவம், த்ராவிடவேதத்திற்கும (அ) உண்டு, அதெப்படியெனனில அத்தை "வேத சாஸதிரம" என்ருறபோல இத்தை "இருந்தமிழ்நூல" என்றும, அத்தை "ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிர்மமை வாஜ்ஞா", என்ருறபோல இத்தை "ஆணை ஆயிரம" என்றும் ...தை "வசையில நானமறை" என்ருறபோ... அத் "ஏதமில ஆயிரம்" என்றும அத்தை "ஶ்ரு... இத்தை என்ருறபோல இத்தை "செவிக்கி... டா மிகுசுருதி" என்றும, அத்தை "வேதநூல ஓதுகி... ...ய செஞ்சொல" ...றபோல இத்தை "பொயயில ...றதுண்மை" என்ரு "பணடைநான்மறை" "... பாடல" என்றும, அத்தை போல இத்தை "முந் ...நிறகும நானமறை" என்ரு ரம" என்றும, செ ...ந்தையாயிரம" "அழிவில்லாவாயி ...ாலலபபடுகிறது

(௪௬) பரமஹாவின் (...(ஆ) வாக்கிலநின்று ஆவிர்பவித்த மாதுரய

(அ) ௧. இருந்தமிழ் ...நூல (பெரியதிருமொழி முதறபத்து, எ - ம திருமொழி ...ம பாட்டு)

௨. ...ணையாயிரம (௬-மபத்து ௩-ம திருவாயமொழி ௧௧-ம் பாட்டு)

௩. வசையில நானமறை (பெரியதிருமொழி, ௫-ம பத்து, ௩ - ம திருமொழி ௨-ம பாட்டு)

௪. ஏதமில் ஆயிரம (முதறபத்து, ௬-ம திருவாயமொழி, ௧௧-ம் பாட்டு)

௫. சுடா மிகுசுருதி (முதறபத்து, முதல்திருவாயமொழி, எ-ம் பாட்டு)

௬. செவிக்கினிய செஞ்சொல (௧0 - ம பத்து, ௬ - ம் திருவாய்மொழி ௧௧-ம் பாட்டு)

எ. வேதநூல ஓதுகினறதுண்மை (முதலாயிரம, திருச்சந்தவிருத்தம ௭௨-ம பாட்டு)

அ. பொயயிலபாடல (௪-ம பத்து, ௩-ம் திருவாயமொழி, ௧௧-ம் பாட்டு)

௯. பணடைநானமறை (பெரியதிருமொழி, ௫ - ம் பத்து, எ - ம திருமொழி, முதறபாட்டு)

௧0. நிறகும நானமறை (௬-ம பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி ௪-ம் பாட்டு)

௧௧ முநதையாயிரம (௬-ம பத்து, ௫-ம திருவாயமொழி ௧௧-ம பாட்டு)

௧௨. அழிவில்லாவாயிரம (௯ - ம பத்து, எ - ம் திருவாய்மொழி, ௧௧-ம் பாட்டு)

(ஆ) ௧. అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృష్టా స్వయమ్భువా॥

௨. முனனம திசைமுகனைததான படைக்க மறறவனும் முன்னம் படைத்தனன நானமறைகள (இயறபா பெரியதிருமடல, ௧0 - வாக்கியம)

௩. అష్టాదశ పురాణానాం కర్తా సత్యవతీసుతః॥

கொண்டு வேதத்திற்குச் சொன்ன கர்த்ருத்வம் போலே, ஆழ்வாருக்கு (அ) இத்ரவிட வேதத்தில கர்த்ருத்வம்.

(சஎ) "நால் வேதங்கண்ட புராணருஷி" என்று ஸ்ரீ வேதவ்யாச பகவானைச் சொல்லுவதுபோல், முன் புண்டான சந்தர்ப் பத்தைத் தரிசித்துப் பேசின ஆழ்வாரையும் "ருஷி" யென்றும் "முனி" யென்றும் "கவி" யென்றுஞ் சொல் லுகிறது.

(சஅ) சிர்ஷ்டிதோறும் சந்த்ர (ஆ) சூர்யாதி சகல பதார்த்தங்க ளும், யதாபூர்வ கல்பநமாய் வருமாப்போலே, த்ராவிடவே தமான இப்ரபந்தமும், சிர்ஷ்டிதோறும் யதாபூர்வ கல்பந மாய் வரும்.

(சகூ) ஸம்ஸ்கார கதமாய்க்கிடந்த நாலு வேதங்களையும், சர்வேஸ் வரன் (இ) சதுர்முகனுக்கு ஓதுவித்து, அச்சதுர்முகன் தன் ஜேஷ்டபுத்திரனை (ஈ) ருத்ரன் முதலானார்க்கும் ஓதுவித் தாற்போலே, காரணபூதனை உபகாரகன், (உ) தானே ஆசாரியனாய் (ஊ)முன் உருச்சொல்ல, (எ) ஓதின ஆழ்வா ரும், (ஏ) மதுரகவிகள் போல்வாரை, இத்தை அப்யசியுங்க ளென்று (ஐ) ஓதுவித்தார்: கீர்வாணவேதம் ஓதுவாரைப்

(அ) ఋషిం జుషామహే కృష్ణ తృష్ణాతత్త్వమివోదితం।
సహస్రశాఖాం యోద్రాక్షీ ద్ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితాం॥

(ஆ) సూర్యాచన్ద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్॥

(இ) యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై॥

(ஈ) బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ॥

(உ) பீதகவாடைப் பிரானூா பிரம குருவாகி. (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் ரு-ம பத்து, உ-ம் திருமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(ஊ) என்முன் சொல்லும். (எ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, உ-ம் பாட்டு)

(எ) திருநாமச் சொற்கற்றனமே. (இயற்பா திருவிருத்தம் கூச-ம் பாட்டு.)

(ஏ) கன்மின்க ளென்றும்மையான். (கூ - ம் பத்து, அ - ம் திருவாய்மொழி, கூ-ம் பாட்டு.)

(ஐ) சொற்பயிற்றிய. (கூ-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாயமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

பற்றி, அதர்வணம், தைத்திரீயம், காண்வம், என்று பெயர் பெற்றாற்போலே, ஆழ்வார் இதுக்கு ப்ரதமாத்யேதா வா னதுகொண்டு, இதுவும் சடகோபன் சொல் என்று பெயர் பெற்றது.

(ருo) திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, இவைகள் அடைவே ருக், எஜுர், அதர்வணங்கள். திருவாய்மொழி பண்ணும் இசையும், உடைத்தான சாமவேதம்.

(ருக) சாமசங்கிரஹமான ருக்கானது, தனக்கு ரசமாயிருந்துள்ள கானரூபமான சாமத்தாலே ஸஸ்ஷிதமாவதுபோலே, ருக் வேதஸ்தானேயா யிருக்கிற திருவிருத்தம், இசையிலே கூட்டினவாறே சாமவேத ஸ்தானேயாய் (அ) "அமர்சுவையாயி ரம்" என்கிறபடியே, சரஸமாயிருந்துள்ள ஆயிரம் பாட்டாகப் பரவியது.

(ருஉ) சாமத்துக்கு ரசமாகச் சொல்லப்படுமதாய், ப்ரணவ பூர் வகமாகக் கானம் பண்ணப்படுமதாயிருப்பது, உத்கீதம். ஆகையால் அந்த உத்கீத அவயவமான ப்ரணவத்தைச், சாந்தோக்கியந் தன்னில் ப்ரதமத்தில் யெடுத்தாற்போலே, இங்கும் ப்ரதமத்திலே எடுக்கிறவளவில், "ஓம்" என்று எடுத்தால் அதிக்ருதாதிகார மாமென்று, அக்ஷரத்ரயத் தையும் மூன்று பாதாதிகளில் எடா நிற்கச்செய்தே, உகா ரம் முதலாக வெடுக்கை, அக்ஷரக்கிரமத்தை மாறடினபடி யென்கை. இதற்குக்காரணம், சாந்தோக்கிய மத்தியே சொ ன்ன வர்ச்சிராதியான சாமகதியைச், (ஆ) "சூழ்விசும் பணி முகிலிலே" பேசுகையாலே.

(ருஙு) இப்படிச்சொன்ன ஆகாரங்களைக்கொண்டு, இத்தைச் சாந் தோக்யசாமத்தில் உபநிஷத் பாகமான சாந்தோக்யத்துக்கு, சமமென்கை.

(ருச) இந்த த்ராவிடவேதத்திற்கு, வேதோப ப்ரம்ஹண ஸாம்யமும் உண்டு.

(அ) அமர்சுவையாயிரம் (முதற்பத்து ரும் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.

(ஆ) சூழ்விசும் பணிமுகில் (கo-ம் பத்து கூம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(ருரு) ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக் குள்ள வேற்றம், வேதோப ப்ரம்ஹ ணங்களுக்கில்லை. இவை ஆர்ஷமூலங்கள்; அவை பகவத் ப்ர சாதமூலங்கள்.

(ருசு) மேலில்லை என்னும்படியான சுத்தசத்வ யுக்தனும், வாத் சல்யாதி சயத்தாலே வேதமார்க்கத்தை விசாரித்து அருள் செய்யு மவனுமாயும், பரிபூர்ண க்யாநத்தை நிரூபகமா கவுடைய சர்வாதிகனை ஸ்ரீயஃபதியாலே, "அருளப்பட்ட சடகோபன்" என்கிறபடியே "மயர்வற மதிநல" மருளப் பெற்றவராய்ப், பகவத் ப்ரசாதத்தை மூலமாகக்கொண்டு, இப்ரபந்தங்களைப் பாடினார்.

(ருஎ) சொல்லும் தன்னது, சொன்னனும் தான், சொல்லிற்றும் தன்னை, என்பது நிச்சயம்.

(ருஅ) இப்படி இப்ரபந்தங்களுக்கு மூலவை லக்ஷண்யத்தாலே வந்த வேற்றத்தளவு மன்றி, வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தால் வந்த வேற்றமு முண்டு. தாம் தாம் அநுஷ்டித்த தபோரூப மான தர்மத்தினுடைய சக்தியாலே ஜனித்த, க்யானத்தா லே ஹர்ஷ யுக்தராய், அந்த (அ) ஹர்ஷத்தாலே சப்தங் களைத் தொடுக்கும் ரிஷிகளைப்போலல்லாமல், நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரசாதத்தாலேவந்த, க்யான விபாக ரூபையான பக்தியாலே, தெளிவுக்கும் ஹர்ஷத்திற்கும் வ்யதிரித்தட் டாம்படி, அநுபவா லாப க்லேசத்தாலே அவன் படிகளைப் பலகாலுஞ்சொல்லி, (ஆ) மனச் சைதல்யத்தாலே தத்க தஸ்வரூபமான சப்தங்களாலே நிர்மிக்கப்பட்டன.

(ருகூ) பகவத் ப்ரேமத்தாலே ருஷிகளைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்த ரான ஆழ்வார், இதரவிஷய வைராக்யத்தாலும், வ்யாவ்ருத் தர். அதெங்ஙனேயெனில், ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற

(அ) హసితంభాషితంచైవగతిర్యాయచ్చచేష్టితం।
తత్సర్వంధర్మవీర్యేణయథావత్సమ్ప్రపశ్యతి॥

(ஆ) வண்டமிழ் நூற்கநோற்றேன் (௪-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி க0-ம் பாட்டு.)

இரண்டு திருஷ்டிகளாலுமொழிய, (அ) மாம்ஸக்கண்க ளால பரமாத்மாவைக் காணப் போகாமையாலே, வேதத் தையும், அஷ்டாங்க யோகத்தையும் அப்பியஸித்து, பரமா த்மாவை அறிந்து, ஸ்வயத்நத்தால் கண்ட காட்சியில் ஓதி உணர்ந்து, சம்சாரிக போக விஷயங்களான ஆசாபாசங்க ளாலே (ஆ) பந்திக்கப்பட்டிருப்பர் ருஷிகள். அப்படி அன்றிக்கே, அவன்கொடுத்த திவ்ய (இ) ஞானசக்ஷுக்களாலே தங்களையொழிய, வேறொருவருக்கும் அறியப்போகாதென் றிருக்கும் ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கும், காண அரியனான அவன், தானேகாட்டுகையாலே, விசதமாகக்கண்ட போதே, அவித்யாதிகளை விடுவித்தருள வேணுமென்று அவனைக் காலைக்கட்டும்படி ஆழ்வார்க்குச் ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்திய மல்லாத படி, ப்ரபலமான பாஹ்ய (ஈ) பாசங்கள் நீங்கித், தத்ப்ரசா தத்தாலே ஸவாஸனமாக விட்டு அகன்றது.

(சுO) ருஷிகளுக்கு ஆஹாரம், பலமூலபத்ர வாயுதோயங்கள். ஆழ் வாருக்கு (உ) "உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீரும் தின் னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன்."

(சுக) ருஷிகள், ப்ராக்ருத விஷய சங்கமுடைகையாலே, அவ்விஷ யங்களுடைய விரஹத்திலே படுவர்கள். ஸ்ரீவசிஷ்டபகவா னும் ஸ்ரீவேதவ்யாசபகவானும் புத்ர வியோக க்லேசத்தா லே, மலையேறிவிழுவது, கழுத்திலே கல்லைக் கட்டிக்கொ ண்டு கடலிலே விழுவது, புத்ரனேயென்று கூப்பிட்டு அழுவது, இப்படி நடுங்கினார்கள். ஆழ்வாரோவென்றால், பகவதேக பாராயத்த விரஹத்தில் மூழ்கினார்.

(அ) స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమామనేత్।
స్వాధ్యాయయోగసమ్పత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే।
తదీక్షణాయ స్వాధ్యాయ శ్చక్షుర్యోగ స్తథాపరం।
న మాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్స శక్యతే॥

(ஆ) ఆశాపాశశతైర్బద్ధాః॥

(இ) கண்டேன் கமலமலர்ப்பாதம் (கO-ம் பத்து ச-ம் திருவாய்மொழி கூ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) மற்றவன் பாசங்கள் (அ-ம் பத்து உ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

(உ) உண்ணுஞ்சோறு (சு-ம் பத்து எ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(கூஉ) ருஷிகள், பகவத்ப்ராப்தியே பலமாகவும், கர்மக்யாநங்களே உபாயமாகவும், இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமியான ஈச்வரனே உத்தேச்யனுகையாலே, இந்த்ராதி தேவதைகளை அநுவர்த்த நீயராகவும் (அ) சொல்லுவர்கள். ஆழ்வார், கைங்கரியமே புருஷார்த்தமென்றும், தத்ஸாதனம் ப்ரபத்தியென்றும், தேவதாந்தரங்கள் அநுவர்த்த நீயர் அல்லவென்றும் (ஆ) அருளிச்செயதார் இவ்விடத்தில் திருமந்த்ரா(இ)ர்த்தத்தை ஸ்மரிப்பது.

(அ) నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా।
భేషజమ్భగవత్ప్రాప్తి రేకాన్తాత్యన్తికీమతా।
తస్మాత్తత్ప్రాప్తయేయత్నః కర్తవ్యఃపణ్డితైర్నరైః।
తత్ప్రాప్తిహేతుర్జ్ఞానఞ్చ కర్మచోక్తంమహామునే॥

(ஆ) க. தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே (உ-ம் பத்து கூ-ம் திருவாய்மொழி சா-ம் பாட்டு.)

உ. வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம் (ங-ம் பத்து ங-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமா யிருக்கும்.

க. ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவம். அ. உ. ம.

உ. நம:. ந. ம:.

ங. நாராயணுய. நார. அயந. ஆய.

அகாரார்த்தம்.

க. ஸர்வரக்ஷகத்வம். உ. ஸமஸ்தகல்யாணகுணுத்மகத்வம். ங. ஸர்வசேஷித்வம். சா. ஶ்ரிய:பதித்வம்.	} பிதா - புத்ரசம்பந்தம். தாதுவினுல், ரக்ஷ்யரக்ஷக சமபந்தம், சதுர்த்தியாலே, சேஷிசேஷ சம்பந்தம்.

உகாரார்த்தம்.

க. அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி. உ. பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வம்.	} பர்த்ருபார்யா சம்பந்தம்.

மகாரார்த்தம்.

க. ஆத்மாவினுடைய க்யாநுநந்தத்வம். உ. க்யானகுணகத்வம். ங. நித்யத்வம். சா. அணுத்வம். ரு. ஏகரூபத்வம். கூ. ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம். எ. ப்ரக்ருதே:பரத்வம்.	} ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய சம்பந்தம்.

(சூங) நாராயண கதையென்று, ராமாயணஞ்சொன்ன ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்குக் கங்காசம்பவம், சுப்ரமண்ய உத்பத்தி, புஷ்பக வர்ணநம், முதலான அஸத்கீர் தனத்தால் வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. அப்படியே பாரதகதையைச் சொன்ன ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவானுக்கும், காங்கேயரான ஸ்ரீ பீஷ்மருடைய கதாப்ர சங்கத்தினால் (அ) வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. இப்படிக் கன்றி ஆழ்வாருடைய

நமஃசப்தார்த்தம்.

க.	ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தி.	ஸ்வஸ்வாமி சம்பந்தம்.
உ.	நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ரியம்.	
ங.	பாரதந்த்ரிய பரகாஷ்டையான ததீய சேஷத்வம்.	
ச.	பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயம்.	

நாரசப்தார்த்தம்.

க.	சேதநா சேதநங்களுடைய நித்யத்வம்.	சரீரி சரீரசம்பந்தம்.
உ.	அவற்றினுடைய சமூஹத்வம்.	
ங.	சமூஹா சங்க்யாதத்வம்.	

அயநசப்தார்த்தம்.

க.	ஈச்வரனுடைய தாரகத்வம்.	ஆதார ஆதேய சம்பந்தம்.
உ.	வ்யாபகத்வம்.	
ங.	நியந்த்ருத்வம்.	
ச.	ஸர்வவித பந்துத்வம்.	
ரு.	ப்ராப்யத்வம்.	
சு.	ப்ராபகத்வம்.	
எ.	ஸகலஜகத்காரணத்வம்.	

ஆயசப்தார்த்தம்.

க.	கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை.	போக்த்ருத்வ போக்யத்வசம்பந்தம்.

(அ) అసత్కీర్తనకాన్తార పరివర్తనపాంసులాం।
వాచాం శౌరికథాలాప గఙ్గయైవ పునీమహే॥

(அ) பாசுரங்கள் அநந்ய பரமான சப்தங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, விஷயங்களுக்குத் தகுதியான சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதாய், சசகலார்த்த சாரமாய் இருக்கும்.

(௯௪) ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவை உள்ளபடி ப்ரதி பாதிக்கவல்ல சாமார்த்யத்தை உடைத்தான, ஏககண்டமா யிருக்கும், ஆழ்வாருடைய பாசுரங்கள், (ஆ) மநுவிபரீதமான ச்ருதிகள்போலே கழிக்கவொண்ணாது.

(௯௫) சூத்ரவாக்யங்களில், சந்திக்தங்களான அர்த்தங்களெல்லாம், இப்ரபந்தத்தில் சூக்திகொண்டு நிர்ணயித்து ஒருங்கவிட்டருளுவர், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

(௯௬) சுவதந்த்ரமான வைதிகவிதிகளும், அநந்ய ப்ரயோஜனராய் ஆச்ரயித்திருக்கும் த்வதீயருடைய ஐஸ்வர்யாதிகளால், கலக்கவொண்ணாதபடி, கம்பீரமான மனஸ்ஸைப் பின்செல்லுமென்று, இவ்வாழ்வார் போல்வார் நினைவை, ச்சாஸ்த்ரங்கள்தான் பின்செல்லு மதாக, ப்பரமா சாரியரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த வசனம் (இ).

(௯௭) ஆப்திக் குறைப்பாக வியாஸனையும், மநுவையும், பிரம்ஹவாதிகளையும், சொல்லுகிறபோலே, இவர் ஸ்ருதியையும் மார்க்கண்டேயனையும், பார்த்தனையும் சொல்லுகிறார்.

(௯௮) வேதோப ப்ருஹ்மணமான மஹாபாரதமும், அதில் சாரமான ஸ்ரீ கீதையும், வேதமும் உபநிஷத்து மாகின்றனபோலே, இது வேதவியாக்கியை யான உபப்ருஹ்மண மானாலும், வேதரஹஸ்யமாம்.

(௯௯) சம்ஸ்க்ருதமான வேதங்களுக்குத் ததநுகுணமான அலங்காரங்கள் பலவும் உண்டானாற்போலே, த்ராவிடமான

(அ) ௧. உரியசொல்லா லிசைமாலைகளேத்தி (௪-ம் பத்து ௫-ம் திருவாய்மொழி ௯-ம் பாட்டு.

௨. వేదేషు పౌరుషం సూక్తం ధర్మశాస్త్రేషు మానవం।
భారతే భగవద్గీతా పురాణేషు చ వైష్ణవం॥

(ஆ) మన్వర్థవిపరీతా తు యా స్మృతిస్సా న శస్యతే॥

(இ) విధయశ్చ వైదికాస్త్వదీయగమ్భీరమనోఽనుసారిణః॥

இதுக்கும் (அ) உண்டு.

(அ) வேதாலங்காரங்கள்.

ஸ்வரவிசேஷங்கள்.

க. உதாத்தம். உ. அநுதாத்தம். ௩. ஸ்வரிதம்.

வேதாலங்காரங்கள்.

க. க்ரமம். உ. ஜடா. ௩. பஞ்சாதி. ௪. ப்ரச்நாஷ்டகங்கள்.

உபப்ரும்ஹண - அலங்காரங்கள்.

க. அம்சம். உ. பர்வம். ௩. ஸ்கந்தம்.

வேதங்களுக்கும் - உபப்ரும்ஹணங்களுக்கும் சாதாரண அலங்காரங்கள்.

க. பதம். உ. வாக்யம். ௩. பாதம். ௪. வ்ருத்தம். ௫. காண்டம் ௬. அத்தியாயம்.

திராவிடவேத அலங்காரங்கள்.

எழுத்து.

குற்றெழுத்து - ௫.

நெட்டெழுத்து - எ.

ஒற்றெழுத்து - கஅ.

அசை.

க. நேரசை. உ. நிரையசை.

சீர்.

ஆசிரியவுரிச்சீர் - ௪.

வெண்பாவுரிச்சீர் - ௪.

வஞ்சியுரிச்சீர் - ௪.

பொதுச்சீர் - க௬.

அசைச்சீர் - உ.

அடிகள்.

க. குறளடி. உ. சிந்தடி. ௩. அளவடி. ௪. நெடிலடி. ௫. கழிநெடிலடி.

தொடை.

க. மோனை. உ. இயைபு. ௩. எதுகை. ௪. முரண். ௫. அளபடை.

அடி மோனை முதலாக ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெட்டாகத் தொடை. ௪௦.

க. அந்தாதித்தொடை. உ. இரட்டைத்தொடை. ௩. செந்தொடை.

நிரை.

க. நேர் நிரை. உ. நிரை நிரை. ௩. நிரை நேர். ௪. நேர் நேர்.

ஓசை.

க. செப்பல் ஓசை. உ. அகவல் ஓசை. ௩. துள்ளல் ஓசை. ௪. தூங்கல் ஓசை.

தளை.

க. நேரொன்றாசிரியத்தளை. உ. நிரையொன்றாசிரியத்தளை. ௩. வெண்சீர் வெண்டளை. ௪. இயற்சீர் வெண்டளை. ௫. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை. ௬. ஒன்றாதவஞ்சித்தளை. எ. கலித்தளை.

இனம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ௩. விருத்தம்.

(எ0) வேதத்திலும், உபப்ரும்ஹணங்களிலும், பரத்வ வியூக விபவ அந்தர்யாமித்வ அர்ச்சாவதாரங்களைச் சொல்லுவது போல், இவ்வாழ்வாரும் த்ராவிடமாகச்சொன்னார். ஆனால் இவருக்கு நோக்கு பரத்வம்.

(எக) வேதந்தான் (அ) நடுங்தும்படித தபிப்ராயம் அறியாமல் ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லும் அல்பஶ்ருதர், ஒருவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொலல ப்புக்கால், அது தன்னிலே நின்று விப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வைதம் என்றும், அத்வைதம் என்றும், த்வைதாத்வைதம் என்பராய், இப்படிக்கலக்கக் கலங்கிநிற்கும். அப்படிப்பட்ட வேதம் இவ்வாழ்வார் பக்கலில் வந்து, முன்புற்ற கலக்கம் தீர்ந்து, (ஆ) தெளிவை அடை

யாப்பு.

ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கை.

பா.

க. வெண்பா. உ. ஆசிரியபபா. ங. வஞ்சிப்பா. ச. கலிப்பா.

பண்.

க. நட்டபாடை. உ. தக்கராகம். ங. பழந்தக்கராகம். ச. தக்கேசி. ரு. குறிஞ்சி. சு. வியாழக்குறிஞ்சி. எ. மேகராகக்குறிஞ்சி. அ. யாழ்மூறி கூ. இந்தளம். க0. சீக்காமரம். கக. காந்தாரம். கஉ. பியந்தைக் காந்தாரம். கங. நட்டராகம். கச. செவ்வழி. கரு. காந்தாரபஞ்சமம். கசு. கொல்லி. கஎ. கொல்லிக்கெளவாணம். கஅ. கவுசிகம். ககூ. பஞ்சமம். உ0. சாதாரி. உக. பழம்பஞ்சுரம். உஉ. புறநீர்மை. உங. அந்தாளிக்குறிஞ்சி, முதலானவை.

இசை.

க. குரல். உ. துத்தம். ங. கைக்கிளை. ச. உழை. ரு. இளி. சு. விளரி. எ. தாரம்.

தாளம்.

க. கஜகாணம். உ. சோரகதி. ங. மகரத்வஜம்.

பாவிளம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருததம்.

பத்து.

அத்தியாயங்கள் - நூற்றினுடைய அவாந்த்ரபரிச்சேதங்கள்.

நூறு.

ப்ரதான பரிச்சேதங்கள்.

ஆயிரம்.

மஹாபரிச்சேதம்.

(அ) 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

(ஆ) தெளிவுற்றவாயிரம் (எ-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

ந்து, அகாதமாய் பரமரஹஸ்யமான அர்த்த (அ) விசேஷங்களை யெல்லாம், தோன்றுவித்தது.

(எ௨) கீர்வாணவேதத்திற்கு அத்யயந காலநியதியும், அதிகாரிநியதியுமுண்டு; இதற்கு இரண்டும் (ஆ) இல்லை. சர்வகாலமும், ஸர்வருக்கும் உபஜீவ்யம்.

(எ௩) மட்குடம்போ லன்றே, பொற்குடம்.

(எ௪) ப்ரமேயபூதனான சர்வேஶ்வர னுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரையினுடைய சரமாவஸ்தையானது அர்ச்சாவதாரம். ப்ரமாண பூதமான வேதத்தினுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரா சரமாவஸ்தையானது திருவாய்மொழி யென்கை. இத்தால் ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுடைய ஒளியும், எளிமையும், இனிமையும், துடக்கமான சத்குண சாம்யத்தியம் சொல்லப்பட்டது.

(எ௫) ப்ரமாண வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஜன்ம நிரூபணமும், த்ரவ்விய, பாஷா நிரூபணமும், அர்ச்சாவதாரத்தில் த்ரவ்ய நிரூபணம்போலே, மாத்ரு யோனி பரீக்ஷை (இ) யோடொக்கும்.

(அ) அறிவித்தே னாழ்பொருளை (இயற்பா, நான்காம் திருவந்தாதி - முதற்பாட்டு.)

(ஆ) అధ్యేతవ్యం ద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదం కృతమ్।
స్త్రీభిశ్శూద్రాదిభిశ్చైవ తేషాం ముక్తిః కరేస్థితా॥

(இ) க. విష్ణోరర్చావతారేషు లోహభావం కరోతి యః।
యో గురౌ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ॥

௨. అర్చావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచింతనమ్।
మాతృయోనిపరీక్షాయా స్తుల్య మాహుర్మనీషిణః॥

௩. యో విష్ణుప్రతిమాకారే లోహభావం కరోతి యః।
గురౌ చ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ॥

௪. హరికీర్తిం వినైవాన్య ద్బ్రాహ్మణేన నరోత్తమ।
భాషాగానం న గాతవ్యం తస్మాత్పాపం త్వయా కృతమ్॥

௫. కిమప్యత్రాభిజాయన్తే యోగినస్సర్వయోనిషు।
ప్రత్యక్షితాత్మనాథానాం నైషాం చిన్త్యం కులాదికమ్॥

௬. శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా।
వీక్షతే జాతిసామాన్యా త్స యాతి నరకం నరః॥

(எசு) வக்தாவின் பிறவியைப்பார்த்து, த்ரவிடவேதத்தை யிகழு மளவில், மச்சகந்தா சுதனான வியாஸன் சொன்ன பஞ்சம வேதமான மஹாபாரதத்தையும், கோபஜன்மா வான க்ருஷ்ணன்சொன்ன கீதோபநிஷத்தையும், த்யஜிக்க வேண்டும்.

(எஎ) "ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோரிரவில் ஒருத்தி மகனா" க்ருஷ்ணனுடையவும், கன்னியாசுதனான வியாஸனுடையவும் உத்பத்திபோலன்றே, க்ருஷ்ணவிஷய த்ருஷ்ணைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போ லிருக்கிற (அ) ஆழ்வாருடைய அவதாரம்.

(எஅ) க்ருஷ்ணனைப்பெற்ற தேவகியும், அவனுடைய பால்யரஸம் ஒன்றும் அநுபவிக்க வில்லை; வியாஸனை ப்பிள்ளையாக ப்பெற்ற மச்சகந்தியும், அவனாலுள்ள ரஸமொன்றும் அநு பவிக்க வில்லை. க்ருஷ்ணனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டி தங்களடியாகத் தானும் பிறரும் சங்கிக்கும்படியான மாத் ருவத்தையுடைய யசோதையும், சிரகாலம் ஆச்ரித சுலப னான க்ருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து, இவனைப் பெற்றாள். பகவல்லாப க்யாநாதிகளை, இவாராத்ர விபாக மற, வாசா மகோசரமான க்ருஷ்ணனுடைய முக்த வசநா திகளை, அநுபவித்தவராகியும் சொன்ன ஆழ்வாரைப்பெற்ற வர்களுக்கு, மேற்சொன்ன தேவகி முதலானோர்கள், சத்ருச ரன்று.

(எகூ) மீன்வெடி நாறுகிற ஸ்தலம் வியாஸோத்பத்திஸ்தலம். வெ ண்ணை முடை நாறுகிற ஸ்தலம் க்ருஷ்ணோத்பத்திஸ்தலம். திருத்துழாய் மணம் நாறும் ஸ்தலம ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம்.

(அ0) அசிஷ்ட பரிக்ரஹமுடைய கங்கையாற்றில் உத்பத்தி யுடையவர் வியாஸர். அவர் ஊர் வலைச்சேரி. க்ருஷ்ண ஜல ப்ரவாஹ யமுனையின் காளியவிஷதூஷிதமான துறையில் உத்பத்தி யுடையவன் க்ருஷ்ணன். அவன் ஊர் இடைச்சேரி. விலக்ஷணமான தாம்ப்ரபர்ணீ தீரத்தில் திருச்சங்கணித் துறை ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம். அவர்ஊர் திருக்குருகூர்.

(அக) பரமபதத்தில் பகவத் கைங்கர்யாநுகுணமாக ப்பரிக்ர ஹிக்கும் தேஹத்தோபாதி, சேஷவஸ்துவான இவ்வாழ்வா ருடைய ஆத்மாவுக்கு, தேஜஸ்காரம்.

(அ) క్రుష్ణత్రుష్ణాతత్త్వమివోదితం॥

(௮௨) ஜனககுலத்துக்குப் (அ) பிராட்டி கீர்த்தி யுண்டாக்கினப் போலும், தசரதகுலத்திற்கு (ஆ) பரதன் கீர்த்தி யுண்டாக்கினப் போலும், வசுதேவர் குலத்திற்குக் (இ) கண்ணன் கீர்த்தியுண்டாக்கினப் போலும், (ஈ) இவரும் தான் பிறந்த ஊருக்குப் புகழ் உண்டாக்கி, அம்மூவர் செய்ததையும் இவர் ஒருவரே ஸ்வரூபாநுகூலமாய்ச் செய்ததால், இவர் பிறவி மிகவும் பரோபகாரமாயிற்று.

(௮௩) இவர் லோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரபந்தங்களால் நன்மைகளை அருளிச்செய்து, சூரியனைப்போல அஜ்ஞாநமான இருளை நீக்கினார்.

(௮௪) இவர் வர்ணத்ரயத்தில் அவதரிக்காதது, அஹங்காரஹேது வென்று

(௮௫) ம்லேச்ச ஜாதியனாயுள்ளவனும் (௧) பக்த ஜனங்கள் பக்கல் வாத்ஸல்யமும், (௨) ஈச்வர ஆராதநத்தில் உகப்பும், (௩) தானே ஆராதிக்கையும், (௪) ஈச்வரன் பக்கல் டம்பம் அற்றிருக்கையும், (௫) பகவத்கதையைக் கேட்கும் இடத்தில் பக்தியும், (௬) பக்திகாரணமான அங்கவிகாரமும், (௭) ஈச்வரனை எப்போதும் நினைக்கையும், (௮) அவனிடத்தில் ப்ரயோஜநாந்தரம் கொள்ளாதொழிகையும், என்கிற (உ) எட்டுவித பக்திகளை உடையனானால், சர்வ உத்த

(அ) జనకానాం కులే కీర్తి మాహరిష్యతి మే సుతా।
సీతా భర్తారమాసాద్య రామం దశరథాత్మజం॥

(ஆ) రాజ్యఞ్చాహఞ్చ రామస్య ధర్మం వక్తుమిహార్హసి।
కథం దశరథాజ్జాతో భవేద్రాజ్యాపహారకః॥

(இ) மக்க ளறுவரைக் கல்லிடைமோத வீழ்ந்தவள் தன்வயிற்றில் சிக்கெனவந்து பிறந்து நின்றாய (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௫-ம் பத்து ௩-ம் திருமொழி மூன்றாம்பாட்டு.)

(ஈ) மலிபுகழ் வண்குருகூர் (௪-ம் பத்து, ௨-ம் திருவாய்மொழி, ௧௧-ம் பாட்டு.

(உ) మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాఞ్చానుమోదనమ్।
స్వయమభ్యర్చనఞ్చైవ మదర్థేడమ్భవర్జనమ్।
మత్కథాశ్రవణే భక్తి స్స్వరనేత్రాఙ్గవిక్రియా।
మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్చ మాం నోపజీవతి।
భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్మ్లేచ్ఛేపి వర్తతే॥

கிருஷ்டனாய், உத்கிருஷ்ட வர்ணரான சதுர்வேதிகள் (அ) அநுவர்த்திக்கைக்கு விஷயமாய், அவர்களுக்கு க்யாநப்ரதானம் பண்ணிக், (ஆ) குலதெய்வத்தோடொக்கப் (இ) பூசைகொண்டு, அவர்கள் திருவடிகளை விளக்கின (ஈ) தீர்த்தமும், அமுதுசெய்த ப்ரசாதங்களின் சேஷமும், பாவனமாகையால், சர்வ விதத்திலும் பூஜ்யர். (உ) இவ்விடத்தில் அடியிற்கண்டவர்களுடைய வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது.

௧. சோமசருமன்.
௨. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
௩. ஸ்ரீசபரி.
௪. ஸ்ரீவிதுரர்.
௫. அநுமார்.
௬. தர்மபுத்திரருடைய யாகத்திலே ஸ்ரீகிருஷ்ணர்.
௭. பெரும்புலியூர் அடிகள் யாகத்திலே திருமழிசை ஆழ்வார்.
௮. ஸ்ரீவிதுரருடைய ஸம்ஸ்காரம்.
௯. பெரியஉடையார் ஸம்ஸ்காரம்
௧௦. மாறனேரி நம்பிஸம்ஸ்காரம்.
௧௧. குறும்பறுத்த நம்பியை முடிமன்னனை தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
௧௨. திருக்கச்சிநம்பியை உடையவர் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
௧௩. திருப்பாணாழ்வாரை லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
௧௪. பிள்ளைஉறங்காவில்லி தாஸர்ஸ்பர்சத்தாலே காயசுத்தி.

(அ) సవిప్రేన్ద్రోమునిశ్రేష్ఠః సయతిస్సచపణ్డితః।
తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం॥

(ஆ) మమనాథం మమకులదైవతం॥

(இ) సచపూజ్యోయథాహ్యహమ్॥

(ஈ) తత్పాదామ్బ్వతులం తీర్థంతదుచ్ఛిష్టంసుపావనం॥

(உ) பழுதிலா வொழுகலாறுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் (முதலாயிரம். திருமாலை. ௪௨-ம் பாட்டு.)

கரு. பிள்ளை ஏறுதிருவுடையார்தாஸர் கரஸ்பர்சத்தாலே அன்னசுத்தி.

கசு. பிள்ளைவான மாமலைதாசர் ஸம்ருசரணத்தாலே க்ருறைசுத்தி.

(அசு) நாலுவேதங்களையும் அதிகரித்து ஸர்வேச்வரனை அறியாதவன், ப்ராம்ஹணனாலும் குங்குமம் சுமந்த (அ) கழுதை யென்றும், (ஆ) ச்வபசனிலும் தண்ணியனென்றும், (இ) செருப்புக் குத்தக்கற்றவன் என்றும், (ஈ) பஸ்மாஹுதி, சவ (உ) விதவா (ஊ) அலங்காரம்போலும், என்றும் நினைக்கப்படுவன

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளே சரணம்

(அ) చతుర్వేదధరో విప్రో వాసుదేవం న విన్దతి।
వేదభారభారాక్రాన్తస్స వై బ్రాహ్మణగర్దభః॥

(ஆ) శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః।
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః॥

(இ) తత్కర్మ యన్న బన్ధాయ సా విద్యా యా విముక్తయే।
ఆయాసాయాపరం కర్మ విద్యాన్యా శిల్పనైపుణమ్॥

(ஈ) ఆమ్నాయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదవ్రతాన్యన్వహం।
మేదశ్ఛేదఫలాని పూర్తవిధయస్సర్వే హుతం భస్మని।
తీర్థానామవగాహనాని చ గజస్నానం వినా యత్పదద్వన్ద్వా।
మ్భోరుహసంస్మృతిర్విజయతే దేవస్స నారాయణః॥

(உ) க. యస్యాఖిలామీవహభిస్సుమఙ్గళైర్వాచో విమిశ్రా గుణకర్మజన్మభిః।
ప్రాణన్తి శుమ్భన్తి పునన్తి వై జగద్యాస్తద్విముక్తాశ్శవశోభనా మతాః–
உ. విష్ణుభక్తివిహీనస్య వేదశాస్త్రం జపస్తపః।
అప్రాణస్యేవ దేహస్య మణ్డనం లోకరఞ్జనమ్॥

(ஊ) ప్రాదుర్భావైస్సురనరసమో దేవదేవస్తదీయా జా।
త్యావృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశో నాత్ర గర్హా।
కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతోఽన్యేషు విద్యా।
వృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పప్రకర్షః॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதய சார சங்க்ரஹம்.

உ-ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விநியோகார்ஹமாகையாலே, நித்ய ஸூரிகள், திரியக் ஸ்தாவர ஜன்மங்களைப் (அ) பரிக்ரஹிக்கை ப்ராப்தம். ஸ்ரீ சுகர், உத்தவர், ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள், பெரியமுதலியார், முதலான முமுக்ஷுக்களும், இப்படிப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

(உ) ப்ராப்தசேஷியுடைய சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பான கயாஞாநந்த மயத்வத்தாலே பலாக்யமாயிருக்கும் ஆத்மாவையும் சஹியாதவர்கள், த்யாஜ்யமாய் ஔபாதிகமான வர்ணத்தை விரும்பமாட்டார்கள்.

(ங) க்ஷத்ரியனான விச்வாமித்ரன், சுக்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச் சரீரந் தன்னோடே ப்ரம்ஹரிஷியானான்; மற்றொரு க்ஷத்ரியனான த்ரிசங்கு, துஷ்க்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச்சரீரம் தன்னோடே சண்டாளனானான். க்ஷத்ரியத்வம் போய்ப் ப்ரம்மரிஷியான விச்வாமித்ரன், தான் ப்ரம்மரிஷியாவதற்கு முன்னே க்ஷத்ரியவேஷம் போய்ச் சண்டாள வேஷமாய் நிற்கிற த்ரிசங்குவை, அந்த வேஷம் தன்னோடே யஜிப்பித்து, சுவர்க்கத்தில் ஏற்றுகையாலே, வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வம், விசதமாய்த் தோன்றும்.

(ச) சாங்கமாகச் சகல வேதங்களையும் அத்யயநம் பண்ணி, ததீய சிரேஷ்டருமாய் உத்கிருஷ்ட ஜந்மாக்களுமாய் இருந்தார்களே யாகிலும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஜன்மாதிகளையிட்டு நிந்திப்பார்களாகில், காலாந்தரோ, தேசாந்தரோ

(அ) నదేహంనప్రాణాన్నచసుఖమశేషాభిలషితం।
నచాత్మానంనాన్య త్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్।
బహిర్భూతంనాథక్షణ మపిసహేయాతుశతధావినాశం।
తత్సత్యంమధుమథనవిజ్ఞా పనమిదమ్॥

அன்றி, (அ) அப்போதே, அவ்விடம் தன்னிலேயே, சண்டாள ராவார்கள். இவர்கள் ஒருகாலும் கறையேறப் போகிறதில்லை

(ரு) ஆழ்வார் பிறப்பு, ஈஸ்வரன் பிறப்போபாதி, ஒரு அவதார விசேஷம

(சு) க்ருதயுகத்திலே, அத்ரியும், ஜமதக்நியும், ஆகிற ப்ராமணஶ்ரேஷ்டர்களுக்குப் பிள்ளையாய், தத்தாத்ரேயனும், பரசுராமனுமாய், த்ரேதாயுகத்திலே, க்ஷத்ரியனான தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையாய், த்வாபரயுகத்திலே, யயாதி சாபத்தாலே அபிஷேக ப்ராப்தியற்றது குலோத்பவ ராகையாலே, க்ஷத்ரியரில் தண்ணியராய், வைஸ்யப்ராயரா யிருக்கிற வசுதேவர்க்கும், கோரக்ஷணாதி தர்மத்தையுடைய சாக்ஷாத் வைஸ்யரான ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் புத்திரனாய், இப்படி க்ருதாதியுக க்ரமத்திலே, ப்ராமணாதி வர்ண க்ரமேண, அவதரித்துவந்த சர்வேஸ்வரன், சதுர்த்தமான கலியுகத்திலே, சதுர்த்த வர்ணத்தில், பக்தரூபேண (இ) வந்தவதரித்தார்.

(எ) இவ்வாழ்வாரை இங்ஙனே சங்கிக்கைக்குஹேது, இவரைக் கண்ட கயாநாதிகள், இவரை இன்றொன்று நிர்ணயிக்க மாட்டாமையால்.

(அ) இவருக்கிந்த பரபாவத்துக்கடி, பகவான் (ஈ) நிர்ஹேதுக கடாக்ஷம்.

(அ) க. అనాచారాన్ దురాచారాన జ్ఞాతృన్ హీనజన్మనః ।
మద్భక్తాన్ శ్రోత్రియో నిన్దన్ సద్యశ్చణ్డాలతాం వ్రజేత్ ॥

உ. அமரவோரங்கமாறும (முதலாயிரம்-திருமாலை, ௪௩-ம் பாட்டு.)

(ஆ) క్రూరే కలియుగే ప్రాప్తే నాస్తికైః కలుషీకృతే ।
విష్ణోరంశాంశసమ్భూతో వేదవేదార్థతత్త్వవిత్ ।
స్తోత్రం వేదమయం కర్తుం ద్రావిడ్యాపి చ భాషయా ।
జనిష్యతి సతాం శ్రేష్ఠో లోకానాం హితకామ్యయా ॥

(இ) కృతే యుగే త్రిసూనుస్స్యాత్ త్రేతాయాం రఘునందనః ।
ద్వాపరే నన్దసూనుస్స్యాత్ కలౌ దేవః పరాంకుశః ॥

(ஈ) నాసౌ పురుషకారేణ న చాప్యన్యేన హేతునా ।
కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కఞ్చిత్ కదాచన ॥

(௯) பகவத்கடாக்ஷம், அநுபவ விநாச்யமான சகல பாபங்களும், நிவர்த்தமாம்படி பண்ணும். சபரி, விதுரர், ரிஷிபத்நிகள் த்ருஷ்டாந்தங்கள்.

(௧0) ஆழ்வாரை, த்தன்னோடொத்த க்யானசக்திகளை உடைய ராம்படிபண்ண, இப்படி அவனாலே திருந்தினஇவர், ஊரும், நாடும், உலகமும், தன்னைப்போலவென்று, தமமோடு அந்வயித்த இந்தலோகத்தி லுள்ளவர்களைப், பகவத் ஏக பர ராகும்படி பண்ணும்படி யானார்.

(௧௧) அதெங்ஙனேயென்னில், மயர்வறமதிநலம் அருளுகையாலே.

(௧௨) அதாவது, அக்யானத்தைச் சவாசநமாகப் போக்கி, ப்பந் திருபா பந்நக்யாநத்தைக்கொடுத்து, பரபக்தி தசாபரியந் தமாம்படி பண்ணுகை.

(௧௩) கர்மக்யாந சாத்யையாய் ப்பகவத்ப்ராப்தி சாதன பூதையாய், இருக்கும் உபாசகர் பக்தியிலும், ப்ரபந்நர் பகவான் பக்கல் அர்த்தித்துப்பெறும், கைங்கரியோபகரண பக்தி மேலானது.

(௧௪) ப்ரபந்நனுடைய பக்தி சரீரவியோக சமநந்தரம், பகவத் பராப்தி பண்ணுவதற்கு முன்னே, சித்திக்கும்.

(௧௫) இதுதான் பரமப்ரயோஜநமாகப பண்ணும தாகையாலே, அவனுக்குப் போகமாயிருக்குமதானவிது, கைங்கர்ய வ்ருத்திக்கு உபகரணமாயிருக்கும்.

(௧௬) இந்தப்பரமபக்தி, இவருக்குப் பூர்வஜந்மத்தின் அப்யாசத்தால உண்டானதல்ல.

(௧௭) "இப்பிறப்பே சிலநாளி லெய்தினன் யான்" என்கையாலே. (அ)

(௧௮) இவ்வாழ்வாருக்கு, ஸ்வவிஷய பக்தியை விளைக்கைக்கு க்ருஷி பண்ணித்திரியும், சர்வேச்வரனுடையக்ருஷி, பலம்.

(௧௯) இத்தால், ஆழ்வாருடையபக்தியும், ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரமும், இப்படிப் பலிக்கக்காண்கிறது

(௨0) நிரங்குச சுதந்த்ரனானவன், ஈச்வரத்வச்செருக்காலே செய்யும் அவற்றிற்கு, அடி ஆராயப்படாது.

(அ) இப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் (உ-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(௨௧) இவர் வசனங்களில் அசுயாதமான தொன்றில்லை, கேவலம் நிர்ஹேதுக ப்ரகாசக வசனங்கள் பலவும்

(௨௨) இவருக்கு உண்டான அத்வேஷமும், ஆபிமுக்யமும், அவ னாலே உண்டாயிற்றல்லது, சத்கர்ம மடியாக வந்ததன்று

(௨௩) ஈச்வர குணுதிகயம் சொன்ன இத்தனை போக்கி பரி கணைக்குத் தம்மோ டன்வய மில்லாமல் காரியங்கள், பலித்தன

(௨௪) அவைதான் வேண்டுமோ என்னில், அவையும் அவனாலே யுண்டானது யத்நித்த ஈச்வரனுடைய க்ருஷிபலம்

(௨௫) இவையொன்று மில்லையாகிலும் "மாதவனென்றும்" திரு மாலிருஞ்சோலைமலை" யென்றும் சொன்ன உக்தி மாத்திரங் களைப் பற்றாசாகக் கொண்டு விஷயீகரித்தாரோ வென் னில், அவை பேற்றுக்கு அடியாகச் சொல்லத்தக்கவை அன்று

(௨௬) ஆனால் இவரை இப்படி நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரிக்க வேண்டுவானென் என்னும் அபேக்ஷயிலே, இவரை அங் கீகரித்த தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி வளர்ந்துகொண்ட க்ருபை

(௨௭) தம்பேற்றுக்கு மூல ஸுக்ருதமாக இவரருளிச்செய்த ஈச்வ ரன் தன்னையொழிய, வேறு கல்பிக்கலாவதொரு ஸுக்ருத மில்லை

(௨௮) இவருக்குப் பக்திகாரணமாகச்சொன்ன க்ருபையே, ப்ராப் திக்கும் ஸாதநம்

(௨௯) ஸ்வாதந்த்ர்ய பக்திகளை வளர்த்தது, ப்ராப்திஸாதந தயா அன்று

(௩0) ஆந்தராநுபவமும் அடிமண்டியோடே கலங்கும்படி பிறந் த, அந்தஃகரண சைதில்யம்

(௩௧) புண்ணிய பாபரூபமான பரபல கர்மங்களை, விரகர் பெருஞ் சுவர் தள்ளுமாப்போலே, தான் போக்குகையாலே, அவை பிரண்டும் அற்றிருக்கிற இவர்க்கு, ப்ரியபரனும் ஹிதபர னுமான ஈச்வரன் தான் ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்க்கையில நினைவாலே, விபூதிரக்ஷணத்தைப் பற்றவரும் அந்யபரதை தவிர்த்தபடி, அத்தை ஒருங்க, விடுகொண்டு வந்து, இனிப்போராதபடி இவருள்ளேபுகுந்து, அதன்மேல் விகசித்து

ஸஹஜ சார்வக்யனுமாய், நடுக்கமும் தீர்ந்து, இவருக்கு நிரதிசய போக்கியனுமாய், நாச்சிமாரையும் புரிந்து பாராமல், இவரையே பார்த்துக்கொண்டு, இதனாலே திருக்கண்கள் செவ்விபெற்று, இவர் அதிப்ரீதராம்படியாகக, கலந்திருந்தான்

(ரூஉ) இவர்க்ஷ்யாநந்தசையில், தாமான தன்மையில் நின்று பேசுவர், ப்ரேம தசையில், அவஸ்தந்தராபந்நராய்ப் பெண்பேச்சாகப் பேசுவர்.

(ரூரூ) தெளிந்த தசையோடு, கலங்கிய தசையோடு, வாசியற உபயாவஸ்தையிலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம், நிலைகுலையாது.

(ரூச) ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வரூபாநு ரூபமான வ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையிலும், பேதமில்லை.

(ரூரு) ஸ்திரீத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிக மாகையாலே, அத்தையுள்ளபடி தர்சித்தவிவற்கு, த்தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு சுவாபாவிகம்.

(ரூசா) ஸ்திரீஸாம்யமே யன்றி, ப்பிராட்டியோடே சாம்யமும் பரிசுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு உண்டு.

(ரூஎ) பெரிய பிராட்டியாரோடுள்ள சாம்யமே யன்றி, த்தம்முடைய பாவ விசேஷங்களாலே பகவதபிமத திவ்ய மஹிஷிகளான பிராட்டிமார் மூவரோடும், இவர்க்குசாம்யமுண்டு.

(ரூஅ) அவனுக்கு அபிமதைகளான திருவாய்ப்பாடிப் பெண்களுடையவும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுடையவும், நரக வதானந்தரம் பரிக்ரஹித்த ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் பதினாறுயிரம் தேவிமாருடையவும் பாவங்கள், இவர்க்குண்டு.

(ரூகூ) ஜநக குல சுந்தரியான பிராட்டியோடே, யிவர்க்குச் சர்வதாசாம்யம்.

(சo) பிராட்டியோபாதி, பின்தொடர்ந்துபோன இளையபெருமாளோடும் இவர்க்குச் சாம்யம்.

(சக) பகவத் அநந்யராய் ஸஹஜ பக்தராயிருக்கும் லக்ஷ்மண பாத, சத்ருக்நர் படியும் பகவத் ப்ரத்யா ஸந்நராய் தத்

பக்தி யுக்தரான தசரத, யசோதா, ப்ரஹ்லாத, விபீஷண, மாருதி, பார்த்தர் படிகளும் இவர் பக்கலிலேயுண்டு.

(சஉ) லக்ஷ்மண தசரதாதிகளிலும் இவர்க்கு ஆதிக்யமுண்டு.

(சந) இப்படிப்பட்ட நெஞ்சையும், சுவையையும், உடைய இவர் அபிநிவேசத்தாலே, அவன்பிறவிகளுக்கு அநுகுணமாகப் பிறந்து, அநேகாநுவ்ருத்திகளைப்பண்ணும் பிராட்டிமாரையும், அசேஷ சேஷதைக ரதிகராய் அநேகவித கைங்கரியங்களைப் பண்ணும் அநந்த வைநதேயாதிகளையும், அவர்கள் தான் என்றால், ஆம்படி பாவிப்பர்.

(சச) த்ரௌபதி, கௌசல்யைகள் படிகளை, இவர்க்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகை, யிதுக்கு ஸ்தூலம்.

(சரு) இவருடைய பக்திவைபவம் உத்தவக்ஷீயமாறு வஸ்துகளுக்கு எல்லாம் உடலாயிருக்கும்.

(சசு) கரை அழியச்செல்லுகிற இவர்பக்தி, சாஸ்த்ர மரியாதையின்கீழ் அடங்காது.

(சஎ) இவர் பெண்பேச்சாகப் பேசுமிடத்தில், சம்பந்தோபாய பலங்களில் உணர்ச்சி, துணிவு, பதறலுமாகிற ப்ரக்யாவஸ்தைகளுக்கு, த்தோழி, தாய், மகள், என்றும் ஈம்வராலுடு ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதி சம்பந்த (அ) ஞ்யானமே, தோழியென்றும் நாயகவிஷயத்தில் அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே, அவன் இருந்தவிடத்தே போகவேண்டுமென்று பதறுமளவிலும், அவன்தானே வரக்கண்டிருக்கையொழிய, படிகடந்து புறப்படுகை குலமரியாதைக்குப் போதாதென்று, நிஷேதித்துப்

(அ) க. அங்கோர்களுமிறைச்சியும் துவேல்மின் (ச-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, ந-ம் பாட்டு.)

உ. உணங்கல்கெடக்கழுதையுதடாட்டம் கண்டென்பயன் (ச-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, எ-ம் பாட்டு.)

ந. தீர்ப்பாரை யாமினியெண்ணம் (ச-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய் மொழி, க-பாட்டு.)

ச. துவளில்மாமணி (சு-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

ரு. கருமாணிக்க மலைமேல் (அ-ம் பத்து, க-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

பொருமவளாகையாலே, மத்யமபத ப்ரதிபாதித உபாயாத்ய வஸாயமாகிற (அ) ப்ரக்யா அவஸ்தையை த்தாயாரென்றும், இயற்கையில் புணர்ந்து, நாயகன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபட்டுக் குலமரியாதைகளையும் பாராதே, கிட்டியல்லது தரியேனென்னும், பதற்றத்தை உடையளாகையாலே, சரமபத ப்ரோக்தமான, ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை, அநுசந்தித்து த்ததநுபவ விளம்பா க்ஷமத்வத்தாலே, ததேகோபாய த்வாத்யவஸாயத்தையும், அதிக்ரமித்துக்கிட்டி அநுபவித்தல்லது, தரியாதபடிநடக்கிற, ப்ராப்யத்வரையாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தையை, மகளென்றும், பெயரிட்டுச் சொல்லுவர்.

(சஅ) தலைமகள் பேச்சான பதினேழு திருவாய் மொழியிலும் ப்ராப் யத்வரை (ஆ) தோன்றும்.

(அ) க. பாலனுயேழுலகுணடு (ச - ம் பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. கண்ணன்கழல்துழாய், பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியும் (ச-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

௩. மண்ணையிருந்து துழாவியிலே, பெண்கொடியேறியபித்தே (ச-ம் பதது, ச-ம் திருவாய்மொழி, ௬-ம் பாட்டு.)

ச. கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ (௫-ம் பத்து, ௬-ம்- திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௫. மாலுக்குவையத்திலே, காப்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே (௬-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

௬. உண்ணுஞ்சோற்றிலே, இன்றெனக்குதவாதகன்ற (௬-ம் பத்து, எ-ம் திருவாயமொழி, ௬-ம் பாட்டு.)

எ. கங்குலும் பகலிலே, சந்தித்துன்சரணம்சாரவதே வலித்ததையலை (எ-ம் பத்து, உ-ம திருவாய்மொழி, ௫-ம் பாட்டு.)

அ. மூறையோ, அரவணைமேல்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே (இயற்பா, திருவிருத்தம் ௬உ-ம் பாட்டு.)

(ஆ) க. அஞ்சிறையமடநாராய் (முதறபத்து, ச-ந் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. வைகல்பூங்கழிவாய். (௬-ம் பத்து, க-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௩. பொன்னுலகாளீரோ. (௬-ம் பத்து, அ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

ச. எங்கானல் - (௯-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(சக) சம்பந்த கயாநந்த்திறகும், உபர்தயவஸாயத்திறகும், விஷய
"பேதததாலே, வயக்தி பேதமுண்டாகையாலே, தோழி

(இவைகளிலேதூதவிட்டு)

ரு. வாயும் திரையுகளிலே (சகலபதார்த்தங்களையும் சமதுகங்களாகக் கொண்டு அழுது.) (உ-ம பத்து, க-ம திருவாயமொழி.)

சு. ஏறாளுமிறையோனில். மாமுள்ள கவராதமணிமாமை குறைவில்லே. (ச-ம பத்து, அ-ம திருவாயமொழி, க-ம பாட்டு.)

எ. மாசறுசோதியிலே குதிரியாய்மடலூர்தும. (ரு-ம பத்து, ரு-ம திருவாயமொழி, கூ-ம பாட்டு.)

நாடுமிரைக்கவே. (ரு-ம பதது, ரு-ம் திருவாயமொழி, க0-ம பாட்டு.)

(என்று ஜகத்க்ஷோபம பிறக்கும்படி மடலூர்தல்.)

அ. ஊரெல்லாம் துஞ்சியிலே. பின்னின்றகாதலநோய நெஞ்சம பெரிதடுமால, முன்னின்றிராவூழி கண்புதையமூடிற்றுப (ரு-ம பத்து, ச-ம திருவாயமொழி, கூ-ம பாட்டு.)

(போக்கடியற்று.)

கூ. எங்ஙனேயோவிலே. சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே, எழுவதோ ருருவென்னெஞ் சுள்ளெழும. (ரு-ம பத்து, ரு-ம திருவாயமொழி, க0-ம் பாட்டு.)

(அபராகருதவிக்ரசும் உருவெளிப்பாடாய நெஞ்சிலே பரகாசிக்க.)

க0. மானேய்நோக்கிலே திருவல்லவா முறையுமா கோனுறை அடியேனடி கூடுவதென்றுகொலோ (ரு-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம பாட்டு.)

(அவனைககூடுமா நாளைப்ரார்த்தித்து.)

கக. மின்னிடை மடவாரிலே போகுநம்பீ. (கூ-மபத்து, உ-ம் திருவாய மொழி, க-ம பாட்டு.)

(பரணயரோஷத்தாலேயூடி.)

கஉ. வெள்ளைச்சுரி சங்கிலே. என்னெஞ்சினுருமங்கே ஒழிந்தார், உழந்தினியாரைக் கொண்டென்னுசாகோ. (எ-ம பத்து, ரு-ம் திருவாயமொழி, ச-ம் பாட்டு)

(உசாத்துணையுமின்றி.)

கரு. ஏழை யராவியிலே. கண்ணன்கோளிழைவாண் முகமாய் கொடியேனுயிர் கொள்கின்றதே. (எ-ம பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி அ-ம பாட்டு.)

(பூர்தகவாககம் ஒருமுகமாயநலிய.)

கச. நங்கள்வரிவளையிலே. காலம்பலசென்றும காண்பதாணை யுங்களோடெங்க ளிடையில்லையே. (அ-ம் பத்து, உ-ம திருவாய் மொழி, எ-ம் பாட்டு.)

மார்களென்றும், அன்னையர், என்றும் பகுவசந ப்ரயோகம்.

(௫௦) தலைமகளாகிற ப்ராப்யத்வரைக்கு, ஏழுவஸ்தைகளுண்டு. அவையாவன.

க. அபிலாஷை, அதாவது அநுபாவ்யவிஷய ப்ரதம தரிசநத்தில் பிறக்கும் ஆசை.

உ. ஸ்மரணம், அதாவது அவ்விஷயத்தில் உண்டான சிந்தனை.

௩. அநுஸ்ம்ருதி, அதாவது அந்தஸ்மரணம் அநவரதம் நடையாடுகிற ஸ்மரணம்.

௪. இச்சை, அதாவது அவச்யம் அநுபவித்தே நிற்கவேண்டும் என்கிற ஆசை.

௫. ருசி, அதாவது அவ்வாசைதான் ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணாதபடி முதிருகை.

௬. பரபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தில் சம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களே சுகதுக்கங்களாகிற பரபக்தி.

௭. பரமபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தினுடைய விச்லேஷத்தில் சத்தைகிடவாதொழிகை. இவ்வவஸ்தைகள் தான்:—க. பேதை. உ. பெதும்பை. ௩. மங்கை. ௪. மடந்தை. ௫. அரிவை. ௬. தெரிவை. ௭. பேரிளம் பெண். என்கிற ஏழுபருவங்கள்.

(இதஞ்சொல்லுகிற தாய்மார் தோழிமாரை அதிக்ரமித்து.)

௧௫. இன்னுயிச் சேவலிலே. இழைநல்லவாக்கையும் பையவே புயக்கற்றது. (௯-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, ௧௦-ம் பாட்டு.)

௧௬. மல்லிகைகமழ் தென்றலிலே. (௯-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி.)

(கண்ணனை சந்தியாகாலத்திலே பசுக்களில் முறகொழுந்தில்வரக் காணமல் நலிவுபட்டு கூப்பிட்டு.)

௧௭. வேய்மருதோளிணையிலே. (௧௦-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி.) (ப்ராதக் காலத்தில் க்ருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போனுகை அதிசங்கைபண்ணி அவன்முகத்தைப்பார்த்து, நீ பசுமேய்க்கப்போனுல் நலியக்கடவ பாதக பதார்த்தங்கள் நலியாநின்றதென்று கூப்பிடும்.)

(௫௧) இவ்வாழ்வாருக்குத் தோழி, தாய், மகள், என்கிற மூன்றவஸ்தையும் உண்டாகையாலே, தத் அவஸ்தைகளோடு சேர்ந்த வேஷத்தாலே அவயவவர்ணனையை, ஆத்மஸ்வரூப பரமாகச் சொன்னார். எங்ஙனேயெனில்.

க. "மயில்" என்று ஸ்திரீகளைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஆத்மாவினுடைய க்யானவிகாசத்தைச் சொல்லுகிறது.

உ. "பிறை" என்று நெற்றியைப் பிறையாகச் சொல்லுகையாலே அதின் தாவள்யத்தையிட்டு ஸ்வாதந்த்ரய அந்ய சேஷத்வங்களாகிற தோஷ ஸ்பரிச மற்றிருக்கும் சுத்தியைச் சொல்லுகிறது.

௩. "விற்புருவக்கொடி" என்று புருவத்தை வில்லாகச் சொல்லுகிறது வளைவையிட்டு, ப்ராப்யாந்த்ர காரண நியமந ரூப தாந்தியைச் சொல்லுகிறது.

௪. "அம்பன்னக்கண்ணாள்" என்று கண்ணை அம்பாகச்சொல்லுகையாலே தனக்கடைத்த விஷயத்தை அவலம்பித்த க்யாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

௫. "முத்தன்ன வெண்முறுவல்" என்று முறுவலை முத்தாகச் சொல்லுகையாலே, அவ்விஷயாநுபவத்தால்வந்த ஆநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

௬. "பவளவாயாள்" என்று அதரத்தை ப்ரவாளமாகச் சொல்லுகிறது சிவப்பை யிட்டாகையாலே, அவ்விஷயத்தைப்பற்ற உண்டான அநுராகத்தை சொல்லுகிறது.

எ. "செப்பன்ன மென்முலை" என்று பரிணதமான முலையைச் செப்பாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷி விரும்பி மேலே விழும்படி பரிணதையான பக்தியைச் சொல்லுகிறது.

அ. "மின்னனைய நுண்மருங்குல்" என்று இடையை மின்னாகச் சொல்லுகிறது நுண்மையை யிட்டாகையாலே, க்யாநாவஸ்தா விசேஷங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

௯. "தோரணங்கல்துல்" என்று நிதம்ப வைலக்ஷண்யம் போக்தாவுக்குப் போக்யமா யிருக்கும தாகையாலே, "தேனும் (அ) பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்து" என்கிற படியே சேஷிக்கு மிகவும் ரஸாவஹமாம்படி யிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவின் போக்யதையைச்சொல்லுகிறது.

(௧௦) "அன்னமன்னநடையாள்" என்று அன்னத்தை யொப்பிடுகிறது நடை அழகுக் காகையாலே, சேஷியும் ததீயரும் ச்லாகிக்கும்படி ஸ்வரூபானுரூபமான நடக்கையாகிற கதியைச் சொல்லுகிறது.

(௫௨) சம்பந்தக்யானம்,உபாயாத்யவஸாயம், ப்ராப்யத்வரை, இவைகளுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை, ஸர்வரும்அறிந்து அநுசந்திக்கும்படி தரிசிப்பித்தார்.

(௫௩) இவர் "தாயாரோன்ற" உபாயாத்ய வஸாயதசையில் சத்ருக்களாகவும் பந்துக்களாகவும் சொல்லும் சித்த சாதந நிஷ்டப்ரதி கூலரான சாத்ய சாதன நிஷ்டரையும், அநுகூலரான சித்த சாதன நிஷ்டரையும்; "மகளேன்ற" ப்ராப்யத்வரா தசையில் அந்தரங்க சத்ருக்களாகவும் ஸ்வ ஸமான சுக துக்கிகளாகவும் சொல்லும்; பகவத் ஏகபரரா யிருக்கச் செய்தே, ததுபாய ப்ரவர்த்தியிலே யூன்றிநின்று த்வரை பாரத தந்த்ரயத்திற்குச் சேராதென்று நிஷேதிக்கும், சித்த சாதன பரரையும், தன்னைப்போலே உபாய பாவத்திலே உடன்பாடராயிருக்கும் சாத்யபரரையும், சொல்லும்.

(௫௪) "நாலயலாரும் அயற்சேரியாரும்" என்கையால் கர்ம, க்யாந, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆகிற உபாய சதுஷ்டயத்திலும் ஊன்றியிருக்குமவர்களும், அர்ச்சாவதாராதி சாபேக்ஷதை அற்றுத் தேவதாந்தர்யாமித்வத்திலே யூன்றியிருக்கு மவர்கள்.

(௫௫) கர்மயோகமும்,க்யாநயோகமும்,பக்தியோகமும் சித்தசாதநபரர்க்குப் புறவசலாயிருக்கும்.

(௫௬) "ஊரார்" என்பது ஆதமப்ராப்தி க்ரமரான கேவலரை. "நாட்டார்" ரென்பது புத்ர பச்வந்நாதிகளான இஹலோக

(அ) தேனும் பாலும் கன்னலு மமுதுமாகித் திததித்து (அ-ம் பத்து அ-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு.)

ஐச்வர்ய காமனை. "உலகர்" என்பது சுவர்க்காதி பரலோக ஐச்வர்ய காமரான ஸ்வதந்த்ரரை.

(௫௭) கேவலரை, ஜாரராகச் சொன்னது, சாஷ்டி ஸமஹாரர்களுக்கு காமிபவிக்கும் பர்த்ரு தனை விலக்குமிறுத்து அவ்வருக்கான பரமாகாசத்தில், இருந்துபவிக்க வேண்டுமையாலே.

(௫௮) "சிறுகுளகாவது" தேஹாத்ம விவேகத்திற்குப பரிகரமான ப்ரமாணம். "சீரார்சுளகாவது" தேவதாந்தரங்க ளொன்றும் சர்வேச்வர னென்றும், விவேகிக்கிற தற்குப் பரிகர மான ப்ரமாணம்.

(௫௯) "மாலை" யாவது ராஜஸ் கார்யம் "கங்குலாவது" தாமஸ கார்யம். காலை யாவது ஸாத்விக கார்யம் "பகலாவது சுத்த ஸத்வ கார்யம்.

(௬௦) "நிலாமுற்றமாவது" சரமாவதியான புருஷார்த்த கார்யம

(௬௧) "கலையும்வளையு" மாவன அஹங்கார மமகாரங்கள்.

(௬௨) 'பட்டம்" "சூடகம்" முதலான ஆபரணங்களாவன, பரதமத்தில இவ்வாத்மாவை அங்கீகரித்து, ஆசாரியன உண்டாக்கும் நாமரூப பகவத்சம்பந்த ஜ்ஞானங்களும், பின்பாசார்ய வைபவத்தை யுணர்த்தி, அவனுக்குண்டாகும் சேஷத்வகார்யாதிகளும் ஆகிற ஆத்ம அலங்காரங்கள்.

(௬௩) "பந்தாவது" போகஸ்தானமான தேஹம். "கழலாவது" போகோபகரணமான பஞ்சேந்திரியங்கள்

"பாவைதுழ மணங்களா" வன லீலோபகரண விசேஷங்கள்

"யாழ்," "தென்றல்," "மதியம்," "அடிசில்," போக்யங்களான சப்தாதி விஷயங்கள். "சாந்தம்," "பூண்," "அகிலா" வது ருபகந்தங்கள "சிற்றிலாவது" போகஸ்தானம. "தூதை" யாவது சிறுசோறு அடுகைக்கு உபகரணம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௩ - ம். ப்ரகரணம்.

(௧) பகவத் விஷயத்தில் கடகராம் அவர்களைப் பக்ஷிகளாக ப்ர திபத்தி பண்ணி, அவர்களுடைய க்யாநகர்மங்களைச் சிறந்த களாகச் சொல்லிக்குருக்களுடையவும், சப்ரம்ஹ சாரிக ளுடையவும், புத்ரர்களுடையவும், சிஷ்யர்களுடையவும் ஸ்தானத்திலேநின்று பேசுவர்.

(௨) சாம் சாரிக சகல சங்கமும் அற்று, உத்தமாச்ரமிகளாய், ப் பரமஹம்ஸ சப்தவாச்யரான ஸ்ரீநாதமுனிகள், ஸ்ரீயாமுன முனிகள், போல்வாரையும் இந்தக் குணசாம்யதையிட்டு அன்னமென்று சொல்லுவர்.

(௩) திருவாய்மொழி இசையே தங்களுக்குப் போக்யமாயிருக் கிற தம்பிரான்மார் போல்வாரை, இக்குண சாம்யத்தாலே "வண்டே"ன்றும், "தும்பீ" யென்றும் சொல்லுவர். இவ்விட த்தில் ஸ்ரீநாரதரையும், திருப்பா ணாழ்வாரையும், த்ருஷ்டாந்த மாகக். கொள்வது.

(௪) கிளி, பூவை, குயில், மயில், என்றது பாகவதர்களுக்கு ப்பாத தூளிபோலே பரதந்திரராய் இதுவே நிரூபகமான ஸ்ரீதொ ண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், ராமாநுஜனுடையார் என்றே நிரூ பகமாம்படி உடையவருக்குப் பரதந்த்ரரான ஆழ்வான், ஆண்டான், எம்பார், அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானர், போல்வாரை.

(௫) நாரை, கொக்கு, குருகு, என்றது தங்கள் பக்கல் உபஜீவித்த சிஷ்யர்கள் உபகார ஸ்மிர்தியாலே சிரஸா வகிக்கை யா கிற ப்ரம்ஹ ரதம் பண்ணிச் சாதகமாக சமர்ப்பித்தவை யை அங்கீகரித்துப் பாகவத கைங்கரியத்துக்கு உறுப் பான யோக்யதையு, ம்சம்ஸார வெக்காயமடியான பயத் தாலே ஐஸ்வரியத்தை உபெக்ஷிக்குமவர்களாயுள்ள, ஸ்ரீதல

சேகரப்பெருமாள், ஆசார்ய பதஸ்தரான நம்முதலிகள் போ லவாரை

(சு) மேகமென்றது மேகஸதருசராய்க் கொண்டு கருணையை வர்ஷிக்கும முதலாழ்வார்கள், எம்பெருமானூர் போலவாரை.

(எ) ப்ராப்யத்தில த்வரை தோனறப் பலகாலும தூது விடுவர். தூதுநாலவகைப்பட்டிருக்கும எங்ஙனே என்னில் க. பரத் வத்வயத்திலும். உ. வியூகத்திலும ங. விபவத்திலும். ச. அர்ச்சாவதாரத்திலும "அஞ்சிறை," "வைகல," "பொ ன்னுலகு," "எங்கானல"கள் நாலுதூதுக்கும்விஷயம.

(அ) பரத்வாதிகளில ஸ்தல பேத மொழிய, வஸ்து பேதம இல்லை, ஆகையால பலவிடங்களிலும தூது விட்டால ப்ராப்ய வஸ்துவின ஐக்கியம குலையாது திருமலை முதலான தேசங் களிலரஸோத்தரமாக வஸிக்கையும, பாற்கடலில் யோக நித்திரை செய்வதும, ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து பல இடங்க ளில அவதரிப்பதும், அந்தர்யாமியாய் "உள்ளுவார்(அ)உள் ளித்தெலலாம" அறிகையும், கோயில்முதலான இடங்களி லே ரஸோத்தரமாக வசிக்கையும், இவை ஐந்தும ஒன்றே யாகக் காணலாம்

(கூ) பரத்வாதிகளில் அநுபாவ்யமான குணங்களெல்லாம் பூர்ண மாய்க் கரைவிழுந்தவிடமான அர்ச்சாவதாரத்திலே இவர் மண்டியிருப்பர்

(கo) கோயில், வியூஹ ஸௌஹார்த்த ப்ரதானம்.

(கக) திருமலை, அந்தர்யாமிப்ரதானம்

(கஉ) திருக்குருகூர், பரத்வ லக்ஷணமான ஈச்வரத்வ ப்ரதானம்.

(கங) திருக்குறுங்குடி, விபவப்ரதானம்.

(கச) ஸ்ரீவரமங்கலம், திருவடிகளையே உபாயமாகக்கொடுக்குமிடம்

(கரு) திருக்குடந்தை, ரக்ஷகாந்தரப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பிறந்தா ரைச் சிதலராம்படி பண்ணுமிடம,

(கசு) திருவல்லவாழ், அவனே ரக்ஷகனென்று அத்ய வஸிக்கப்பண ணுமிடம்

(அ) உள்ளுவார உள்ளித்தெல்லாம்(முதலாயிரம், திருமாலை ஙச-ம்பாட்டு.)

(௧௭) திருவண்வண்டூர், அநுகூலராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாத படி யிருக்கும் அவனுடைய ஸ்தைர்ய குணம் தோற்று மிடம்.

(௧௮) திருவிண்ணகரம், விளம்பிக்கையாலேவந்த ப்ரணயரோஷத் தை அழிக்கவும், விருத்தங்களைக் கடிப்பிக்கவும் வல்லசாமர் த்திய முள்ள இடம.

(௧௯) திருத்துலைவில்லிமங்கலம், தந்தைதாயான பந்துத்வம் இரட் டித் திருக்கும் இடம்.

(௨௦) திருக்கோளூர், ப்ராப்ய ருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டவ்யமா யிருக்குமிடம்.

(௨௧) தென்திருப்பேரை, நெஞ்சை அபகரிக்கும் சவுந்தரியமுள்ள இடம்.

(௨௨) திருவாறன்விளை, பரத்வத்தில் விழகாராகப்பண்ணு மிடம்.

(௨௩) திருக்குளந்தை, ஸ்திரீத்வப்ரகாரமான லஜ்ஜாதிகளை அழிக்கு மிடம்.

(௨௪) திருவண்பரிசாரம், ஶ்ரமத்தைக்கண்ட மநசானது ப்ரமிக் கும்படியான சவுகுமார்யம் தோன்றுமிடம்.

(௨௫) திருச்செங்குன்றூர், பய சங்கிகளானவர்கள் நிர்ப்பயராய் ஹ்ருஷ்டராம்படியான சவுர்யாதிகள் தோன்றுமிடம்.

(௨௬) திருக்கடித்தானம், க்ருதக்யதா பரிமளம் தூய ப்ராப்தமான குணம் தோன்றுமிடம்.

(௨௭) திருப்புலியூர், நாயகனுடைய லக்ஷணம் காட்டுமிடம்.

(௨௮) திருப்புளிங்குடி, திருவரகுணமங்கை, திருவைகுந்தம், பரமபக்தி யாகிற பாகம்பிறக்குமளவும் அவனுக்கு உண்டான த்வரை தெரியும்படி செய்யுமிடங்கள்.

(௨௯) திருக்காட்கரை, போகத்தில் தட்டுமாறும் சவுசீல்ய குணம் தோன்றுமிடம்.

(௩௦) திருமூழிக்களம், ஆஶ்ரிதருக்கு ஸம்பந்தான ஸ்வபாவம் காட் டுமிடம்.

(௩௧) திருநாவாய், ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை தோன்றுமிடம்.

(௩உ) திருக்கண்ணபுரம், சரண வரணார்ஹனுடைய மோக்ஷப்ர தத்வம் தோன்றுமிடம்.

(௩௩) திருமோகூர், தாபஹரமான குளிர்ச்சி யுண்டாகுமிடம்.

(௩ச) அநந்தசயனம், தாரதம்யம் பாராதே காட்டுகிற ஸாம்யம் தோன்று மிடம்.

(௩௫) திருவாட்டாறு, ஆச்ரிதனுக்குப் பாதந்த்ராநுகைக காணுமிடம்.

(௩௬) திருமாலிருஞ்சோலை, அக்யாநங்களைக்கடியு மிடம்.

(௩எ) திருப்பேர்நகர், அங்கீகரிக்கப்பார்க்கும் ஸ்வாமித்வம் தோன் று மிடம்.

(௩அ) இவ்வாழ்வாருக்குப் பதினாறு திருநட்சத்திரம் பூர்ணமான வாறே, அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் திருவாய் மொழியில் வ்யாவர்த்தமான மார்த்வத்தை யுடைத்தான சப்தமாக, இவர் முகோத்கதமாயிற்று.

(௩௯) இது பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்த அநாதியான ஆயிரம்.

(ச0) ஸம்சாரிகளுக்கு, உஜ்ஜீவநார்த்தோபதேசம்பண்ணின இப் ரபந்த ப்ரதிபாத்ய அர்த்தஸாம்யத்தாலே, பகவத் ப்ரணீத கீதோபநிஷத்துக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படும்

(சக) அதற்கும் இது ஆதிக்யமுள்ளது, மத்யஸ்த மாகநின்று தந் வைபவத்தை உபதேசிக்கையாலே இது மந்தமதிகளுக் கும் விச்வஸநீயம்.

(சஉ) கீதை மோக்ஷசாஸ்த்ரமேயாகிலும், அதற்கு உதிக்கிறபோ து அந்யார்த்தமாக உதித்ததுறையுண்டு. திருவாய்மொழி க்கு மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்த ஏற்றமுண்டு.

(ச௩) அர்ஜுனன் யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனுனமாத்ர மொழிய, ச்சிந்ந தர்மபர்யந்தம் உபதேசம் ஸப்ரயோஜனமாயிற்றில்லை அங்கு; அது ஸப்ரயோஜனமாயிற்று இங்கு.

(சச) அதில் விதிமாத்ரம் ப்ரதிபாத்யம்; இதில் விதி, அநுஷ்டா னம் இரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கும்.

(ச௫) ஆக கீதையில் இதுக்குண்டான ஆதிக்ய ஹேதுக்கள் சொல் லிற்றாயிற்று.

(௪௬) ஸம்ஸாரிகளோடும், க்யாநிகளோடும், சர்வக்யனை ஈச்வரனோடும் வாசியற, ஸர்வருக்கும் வேண்டும் அம்சங்களை, இவர் உபதேசித்துத் திருத்துவர்.

(௪௭) ஆக அறிவுகேடரை உபாயத்தில் மூட்டுவர் ; உபாயத்திலே ஊன்றுவாரை ப்ராப்யபரராக்குவர்.

(௪௮) ப்ராப்யத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு ஆழங்கால் அறிவிப்பர்; ப்ராப்தியை உண்டாக்கும் அவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை அறிவிப்பர்.

(௪௯) ப்ரதம சரமோக்தரான, அந்ய ஸர்வக்யர்களுக்கு, ஹிதாஹிதங்கள் பலகாலும் சொல்லுவர்.

(௫௦) தம் உபதேசத்தாலே பகவத் பக்தியை ஜனிப்பிப்பது, தத் சம்பந்தமடியாக அவர்களைவிட மாட்டாதே திருத்தித்தம் மோபாதி பகவத் அநுபவ பரராக்க வேணுமென்கிற க்யாநம், இதற்கு ஹேது.

(௫௧) க்யாந, ப்ரேமங்கள் இரண்டும், பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வத்தை யொழிந்திராது.

(௫௨) இவரை அவன் தனக்கு ஆத்மாவாக நினைத்திருக்கிற ஆகாரம், இவர் பாசுரத்தில் தோன்றும்.

(௫௩) இவருக்கு ஈஶ்வரனிடத்தில் சத்சிஷ்யத்வம் பரிபூர்ணமாயிருந்த ஓபாதி, அவனுக்கும ஆசார்யத்வம் இருந்தது.

(௫௪) இவருக்கு ஈஶ்வரன் கைவிட்டவர்களையும், திருத்தியல்லது நிற்கமாட்டாத கரைபுரண்ட காருண்யம்.

(௫௫) இவருக்குள்ள குணங்கள் எம்பெருமானுக்குமே உண்டு.

(௫௬) இப்ரபந்தத்தில் அந்வயித்தவர்களை த்தனக்கு ச்சேஷிகளாய் நினைத்திருக்கையால ஸபலமாயிற்று.

(௫௭) உபதேச சுத்தியாலே ஸர்வரும் திருந்தி, இவருடைய இழவுகளெல்லாம் தீர்ந்த தென்று கொள்ள வேண்டும்.

(௫௮) இவருடைய பரோபதேச விஷயங்களும், உபதேச, ஹேதுக்களும், உபதேச ஸாபல்யமும், உபதேசந்தான் அநுபவத்தை விட்டிராதென்பதும், சொல்லிற்று.

(௫௯) இவர் ப்ரபந்தம் நாலும், ரஹஸ்ய த்ரயார்த்த ப்ரதி பாதகமாயிருக்கும்.

(சூO) (அ) "உயிரளிப்பான்" என்று ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாக்ஷரமான அகாரத்தில், தாதவாத்தமான பகவத் ரக்ஷகத்வத்தையும், "அடியேன்" என்று தத்ரக்ஷ்யபூதமாய்ச் சதுர்த்தி உகாரங்களில் சொல்லுகிறபடியே, தத்அநந்யார்ஹ சேஷமாய், பரகர்தே:பரமாய், ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாக த்ரிதீயாக்ஷரமான மகாரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையும், ப்ரதமாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி ஸம்ப்ரதாநத்திலேயாய ப்ரணவத்துக்கு ஆத்ம ஸமர்ப்பணமும் அர்த்தமாகையாலே, விரோதி பயத்தாலே கலங்கின தசையிலே (ஆ) "அடியேனடியாவியடைக்கலம்" என்று அந்த ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தையும், (இ) "திருமால்திருப்பேர்வல்லாரடிக் கண்ணிசூடியமாறன்" என்று ப்ரணவோக்தமான பகவத் அநந்யார்ஹ சேஷத்வம் ததீய சேஷத்வ பர்யந்தமாயிருக்குமென்று நமஸ்ஸில் அர்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிற ததீய சேஷத்வத்தையும், (ஈ) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" (உ) "யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும்" என்று ஷஷ்ட்யந்தமான மகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட அஹங்கார மமகாரங்களாகிற அநாத்மந்யாத்ம புத்தியாதி ரூபாவித்யையையும், தத்கார்யமான அக்ருத்திய கரணாதிகளையும், தத்காரியமாய்வரும் தேவ மநுஷ்யாதி ரூபமான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையும், (ஊ) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்து அழுந்தார்" என்று தந்நிஷேதார்த்தியான நமஸ்ஸாலே சொ

(அ) உயிரளிப்பான் (இயற்பா-திருவிருத்தம், ௯-பாட்டு.)

(ஆ) அடியேனடியாவியடைக்கலம். (இயற்பா - திருவிருத்தம், ௮௫-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமால்திருப்பேர் வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன் (இயற்பா-திருவிருத்தம், ௧00-ம் பாட்டு.)

(ஈ) பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும் (இயற்பா-திருவிருத்தம், ௧-ம் பாட்டு.)

(உ) யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும் (இயற்பா-திருவிருத்தம், ௯௫-ம் பாட்டு)

(ஊ) வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே (இயற்பா. திருவிருத்தம் ௧00-ம் பாட்டு.)

ல்லப்பட்ட அவித்யை முதலாக ஸம்ஸாரகர்த்தம மீறாக உள்ள விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாய்க் க்யாநாநந்த லக்ஷணமாய்த் ததீயசேஷத்வபரியந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஸம்ஸார ஹேது பூதாவித்யாதிகளான விரோதிகளுடைய நிவர்த்தியையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம், ப்ரதம, மத்யம, பதங்கள் இரண்டோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும், (அ) "**தாமரையுந்தித்தனிப்பெருநாயக**" என்று துடங்கி (ஆ) "**எம்பெருமாமாயன்**" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணபதத்தில் சொல்லப்படுகிற உபய விபூதி யுக்தமான ப்ராப்யவஸ்துவையும், (இ) "**தனிமாத்தெய்வத்தடியவர்க்கினிநாமாளாகவேயிசையுங்கொல்**" என்றும் (ஈ) "**ஊழிதோறூழி யோவாதுவாழிய வென்றுயாந்தொழவிசையுங்கொல்**" என்றும் அந்தப்பதத்தில சதுர்த்தி அர்த்தமான பலஸ்வரூபத்தையும், காட்டுவதால் இவர் ப்ரபந்தங்கள் திருமந்த்ரத்தோடுசேரும். (உ) "**நெறிகாட்டிநீக்குதியோ**" என்று உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி என்னை அகற்றப் பார்க்கிறாயோ வென்கையாலே "**ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய**" என்கிற உபாயாந்தரங்களினுடைய பரித்தியாஜ்யதையும் (ஊ) "**வெங்கோட்டேறேழுடனேகொன்றானையே மனத்துக்கொண்டு**" என்று "**மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ**" என்கிற மாநஸாத்யவஸாய ரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், (எ) "**சீரார்மனத்தலைவன்**

(அ) தாமரை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக (இயற்பா-திருவாசிரியம், க-ம் பாட்டு.)

(ஆ) எம்பெருமாமாயன் (இயற்பா-திருவாசிரியம், எ-ம் பாட்டு.)

(இ) தனிமாத்தெய்வத்தடியவாக்கினி நாமாளாகவேயிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௩-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ஊழிதோறூழியோவாது வாழியவென்று யாந்தொழவிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௪-ம் பாட்டு.)

(உ) நெறிகாட்டிநீக்குதியோ (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௬-ம் பாட்டு)

(ஊ) வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றானையேமனத்துக்கொண்டு (இயறபா-பெரியதிருவந்தாதி, ௪௮-ம் பாட்டு.)

(எ) சீராரமனத்தலைவன் (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, ௨௫-ம் பாட்டு.)

துன்பத்தை மாற்றினேன் வானேறினத்தலைவன் நன்னாறல் யான்" என்றும் "அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று உபாயபூதன் பண்ணும் ஸர்வபாபவிமோசநத்தையும், விரோதிகளானவை போனவிடம் தெரியாதபடி தன்னடையே விட்டுபோயிற்றென்கையாலே "மாசுச:" என்கிற பதத்தாலே பலிதமான நிர்பரத்வாநுசந்தானத்தையும் சொல்லுகையாலே, திருவந்தாதி சரம ச்லோகத்தோடு (அ) சேரும்

(சுக) திருவாய்மொழி பத்து பத்தாலும் த்வயத்தின் (ஆ) பத்து பதங்களும் விசதம், அவையாவன.—

க. ஸ்ரீய:பதித்வமும்.

உ. நாராயணத்வமும்.

ந. நாராயணனுடைய ஸர்வலோக சரண்யமான சரணாரவிந்த யுகளமும்.

ச. அதினுடைய ப்ராபகத்வமும்.

ரு. சேதனகதமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநா கர்ப்ப விச்வாஸமும்.

சு. லக்ஷ்மீதத்வல்லபநுடைய நிகிலாத்ம கைங்கர்ய ப்ரதாநார்த்த நித்திய ஸம்பந்தமும்

எ. கைங்கர்ய ப்ரதிசம்பந்தியான ஈச்வரனுடைய நிரதிசய போக்யதையும்.

அ. ஸர்வஸ்வாமித்வமும்.

கூ. நித்யகைங்கர்யமும்.

க0. கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணமும்.

(அ) சரமஸலோகம் இரண்டுவாக்யமாய, பதினொரு பதமாய், முப்பத்திரண்டு திருவக்ஷரமா யிருக்கும்.

ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ
அஹம்த்வா ஸர்வபா பேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச:.

(ஆ) த்வயம் இரண்டுவாக்யமாய, ஆறுபதமாய் இருபத்தைந்து, திருவக்ஷரமாயிருக்கும். அதில் பூர்வவாக்யம் பதினைந்து அக்ஷரமுள்ளதாயும் உத்தரவாக்யம் பத்தக்ஷரமுள்ளதாயு மிருக்கும்.

ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே
ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

(௬௨) மந்த்ர ச்லோகங்களில் சுருக்கமான அர்த்த விசேஷங்களை த்வயத்திலே விவரிக்குமாறுபோலே, பூர்வ ப்ரபந்த த்ரயத்திலும் சங்கரஹேணசொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இருபது திருவாய் மொழியில ப்ரதிபாதித்து, மற்ற எண்பதில் அதை விஸ்தரித்து, உபேயம் ஒன்றுமே, இதற்கு ப்ரமேய மென்று சொல்லும்.

(௬௩) மற்றும் வேதாந்த சங்க்ரஹ தாத்பரியங்களான அர்த்தங்கள் பலவும் இவற்றிலே உண்டு.

(௬௪) லோகத்தைத் திருத்தக்கோலுகிற ஸர்வேஸ்வரன் நினைவாலே, சர்வ லக்ஷணோ பேதமாய்த் தலைக்கட்டின ப்ரபந்த மாகையாலே, மங்களாசாரங்களும், கோல் விழுக்காட்டாலே பலித்தன.

(௬௫) வாச்சியனை ஈஸ்வரனோடு பல படியாலும் சாம்யத்தை உடைத்தாகையாலே, அவன்தான் லோகரக்ஷணார்த்தமாகப் பத்தவதாரமாய் அவதரித்தாற்போலே, இதுவும் லோக ரக்ஷணார்த்தகமாகப் பத்து பத்தாக அவதரித்தது.

(௬௬) ஆயிரத்தையும் சேரச்சொன்னது, பத்துக்கள் தோறும் வெவ்வேறு கருத்தாயும், ஆயிரத்துக்கும் சேர ஒருகருத்தாயும் இருக்கும்படி நினைத்து.

(௬௭) பாட்டுகளுக்கு க்ரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதானஞ் சொலலும் பாட்டிலும், தாத்பர்யமா யிருக்குமோ பாதி, நூறு பாட்டுக்கும், பரோபதேச பரமான பத்துப் பாட்டிலே, தாத்பர்யமா யிருக்கும்.

(௬௮) பகவத்பரங்களாயும், தத்பக்தரான ஜீவபரங்களாயும் அவ், வக்குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆச்ரயணவிஷயத்தையும், ஆச்ரயண கர்த்தாவையும், சொல்லுகிறதாகையாலே, ஆச்ரயணவிதிக்குச் சேஷங்கள் இத்தனை.

(௬௯) பரத்வாதி குணவிசிஷ்டனான ஈஸ்வரன், தமக்குப் பண்ணிக்கொடுத்த பேறுகளைப் பலரும் அறிந்து, வாழவேண்டுமென்று பத்து பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்; எங்ஙனேயென்னில், ஈஸ்வரன் தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அஜ்ஞானத்தை ப்போக்கி ப்பக்திரூபா பந்நஜ்ஞானத்தை த்தந்து, இன்னும் இவர்நம்மை விஸ்மரிக்கக்கூடும்

என்று தனபககல அவனுககுண்டான ஸ்நேஹததாலே நிரந்தரவாசமபணண, அததாலே ஸமசய விபாய விஸ்மருதி ரஹிதமான தததவகயாநததை உடையரான ஆழ்வார், அவனுடைய குணஙகளைத தமமுடைய திருவுளளது தோடே அநுபவிககவொணணுமையாலே, ஸமஸாரிகளையும் பார்தது, தயாஜயமான ஸமஸாரததின தோஷததையும, உபாதேயமான பகவதவிஷயததின் குணாததையும, தமபஜநபரகாரததையும், பஜநாலமபநமான மநதரததையும, உபதேசிதது, பபஜனீயனு னவனுடைய சவுலபயம, அபராத ஸஹத்வம், சீலவத்தை, ஸ்வாராததை, ஆசரயணரஸ்யதை, ஆர்ஜவம், சாதமிய போக பரததவம, பரயகதி பரிகணைகளுககு ஓகக முகம காடடும சாமயமாகிற குணஙகளைத தரிசிபபியாநினறுகொண்டு, அவ்வழியாலே பஜநததினுடைய சுகரதவ ரஸ்யதைகளையும், பஜிககவே ஸர்வபலங்களுமசிததிககு மெனனுமததையும, பஜநோபகரமததிலே பஜநவிரோதிகளடைய நசிககுமென்றும அததையும் அறிவிதது, ஆனபினபு ஸ்ரீகீதையில அவன் அருளிசசெயத பகதிமார்ககத்திலே நின்று, தேவதாநதரங்கள பககல பரதவ சஙகா நிவர்ததிபூரவகமாக அவனவிஷயமான கயாநத்தைககொண்டு, அவன்பககலிலே அநநய ப்ரயோஜந பகதியைப் பணணுங்களென்று, தமககவன் மயர்வற மதிநலமருளினறபோலே, தாமும் இவர்களுககு அகயாநநிவர்ததி பூர்வகமாக க்யாநபக்திகளை உபதேசததாலே யுணடாககிப பஜநத்திலே மூடடுகிறார்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௨-ம் ப்ரகரணம்.

(க) முதல்பத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் மயர்வற மதிநலம் அருளி னாற்போலே, சம்சாரிகளுக்குத் தம்முடைய கிருபையாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த விஷயமான அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கி, ஜ்ஞாநபக்திகளை யுபதேசித்துப் பகவத் பஜநத் திலே மூட்டுகிறார்.

(உ) இரண்டாம்பத்தில், ஸர்வகாரண பூதனான ஸர்வேச்ரன் கீழில் பத்திலே தமக்கு அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ண, வவ னாலே தத்தஜ்ஞாநரான இவர், அந்தஜ்ஞாநத்திற்குப் பல மான மோக்ஷத்தை அப்போதே பெற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே, யவஸந்நராக ; இவருடை ய வவஸாத மெல்லாம் தீரும்படி அவன் வந்து சம்ச்லேஷி த்து, அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்தப்ரீதியை யுடையனாய், அந்த ப்ரீதி இவர் ஒருவர் அளவில் பர்யவஸியாதே இவ ரோடு பரம்பரையாய்ச்சம்பந்தமுடையா ரளவும் வெள்ள மிட்டு, அந்த ப்ரீதியாலே பரம புருஷார்த்த லக்ஷண மோ க்ஷத்தை இவற்கு அவன் கொடுக்கத்தேட, அந்த மோக்ஷத் தை அவனுடைய சேஷித்வத்துக்கும் தம்முடைய சேஷத் வத்துக்கும் அநுகுணமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆஶ்ரயணீ யனான அவனுக்கு க்கீழ் உக்தமான பரத்வத்தை நிலைபெறு த்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு, ததநுகுணமான வசந ப்ரத்தி யக்ஷங்களையும் தரிசிப்பித்து, ஆஶ்ரயிப்பார் க்கு ருசி பிறக்கைக்காகத்தியாஜ்ய மான ஸம்ஸாரத்தினு டையதுக்கமும், ப்ராப்யமான மோக்ஷத்தினுடைய ஆநந் தமும், ஸம்ஸார நிவர்த்தி பூர்வக மோக்ஷ ப்ராப்திக்கு உறுப்பான சாதநத்தினுடைய ரஸமும், முன்னாக விதிக்

கிற சகுண ப்ரமஹோபாசநத்தை நிஷித்தா நுஷ்டானங் களுடைய த்யாக பூர்வகமாக க்ஷேத்ரவா ஸாத்யங்களுக்கு டனே கூட்டுகிறார்.

(௩) மூன்றும்பத்தில், இப்படித் தமமுடைய உபதேசத்தாலே நிஹீந தரதையாலே ஸர்வவருத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட அப்ராப்த விஷய சேவையை மாற்றி, இவ்விஷயத்தைச் சேவிப்பா னென்றும், எதத்தைப்பற்றி இவ்விஷயத்தைச் சேவிக்கப்பட்டா தொழிகிற தென்றும், விதிக்கும்படி ப்ராப்தமான இவ்விஷயத்திலே தமமுடைய வாசிக வ்ருத்தி யிலே மூட்டுகிறார்.

(௪) நாலாம்பத்தில், ப்ரயோஜநாந்தர, தேவதாந்தர, பாஹ்யகு த்ருஷ்டி மதங்களில விரக்தி பூர்வகமாக, ஆச்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிறார்.

(௫) அஞ்சாம்பத்தில், ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யத்தை விஷயீகரித்த பக்தியை உபதேச முகேந உண்டாக்கிறார்.

(௬) ஆறும்பத்தில், தமமுடைய உக்தியாலும், அநுஷ்டாநத் தாலும், தமக்கிந்தச் சித்தோபாயத்திலுண்டான நிஷ்டையை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

(௭) ஏழாம்பத்தில், ப்ராப்யத்தினுடைய அவதி ந்தீயவிஷயமே ன்றும ப்ராபகத்தினுடைய அவதி அர்ச்சாவதார சுலபனான வனே என்றும இவ்வார்த்தையைத் தமமுடைய உக்தியாலே வெளியிட்டருளுகிறார்.

(௮) எட்டாம்பத்தில், ப்ராப்யமாக உபதேசித்த அர்ச்சாவதார பூமியே, தூக்க நிவர்த்தகமும் மெனகையாலே, ப்ராப்யமான விஷயமே ப்ராபகமென்று தரிசிப்பித்து ப்ராப்யவிஷயமொ ன்றிலுமே தத்பர ராக்குகிறார்.

(௯) ஒன்பதாம்பத்தில், சேதநருடைய ருசிக்கநுகுணமான உபா யங்களெல்லா வற்றையும உபதேசித்தாற்போலே, இவ ரும் ப்ராப்தி அணித்தான வாறே ஸம்ஸாரிகள் ஒருவரும இழக்க வொண்ணாது என்கிற கருணையாலே, எல்லாம எடுத்துரைத்து, அவ்வோருடைய அதிகா ராநுகுணமாக உபாயங்களை யெல்லாம உபதேசித்தருளுகிறார்.

(௧௦) பத்தாம்பத்தில், தமக்கு பரதந்த்ரனாய்த் தம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டுபோவதாக அத்யாதரம் பண்ணுகிறவனை, அநாதிகாலம் தம்மை ஸம்ஸரிக்கவிட்டு உபேக்ஷித்திருந்ததற்கு ஹேதுவேதென்று மடியைப்பிடிக்கத் தாமும் விசாரித்து, ஸர்வஜ்ஞரான இவருக்குப் போக்கடி சொல்லுகை அரிதென்று, அர்ச்சராதி மார்க்கத்தையும், அங்குள்ள

- ௧. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
- ௨. சபரி.
- ௩. ஸ்ரீஜடாயுவு.
- ௪. மஹாராஜர்.
- ௫. வாநரவர்க்கங்கள்.
- ௬. சிந்தயந்தி.
- ௭. ததிபாண்டர்.
- ௮. தயிர்த்தாழி.
- ௯. கூனி.
- ௧௦. ஸ்ரீமாலாகாரர்.
- ௧௧. கண்டாகர்ணன்.
- ௧௨. ருஷிபத்நிகள்.
- ௧௩. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்.
- ௧௪. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்.
- ௧௫. ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான்.
- ௧௬. சுமுகன்.
- ௧௭. கோவிந்தசுவாமி.
- ௧௮. மார்க்கண்டேயன்.

இவர்களாகிற நாநாஜாதிதையாலும், இப்படிப் பதினெட்டாக எண்ணலாம்படியிருக்கையாலும், பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டம்போலே இருந்துள்ளவித்திரளினுடைய ஸத்காரத்தையும், அவ்வழியாலே போய்ப் பெறும் ஸ்வசரண கமல ப்ராப்தி பரியந்தமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அதுமானஸா நுபவ மாத்ரமாய்ப், பாஹ்ய கரண யோக்யமல்லாமையாலே, அத்தை யதாவாக ப்ராபிக்க வேண்டுமென்றுபதறி, அவனுக்கு அறுக்கவொண்ணாத திருவாணையிட்டுத்தடுத்து, அது பெறுவாணை யல்லாமைக்கு ஹேதுக்களையும் சொல்லும்படியான தம்முடைய பரம பக்தியெல்லாம், குளப்படி யாம்படியான அபிநிவேசத்தோடே வந்து, தம்முடைய தாபங்களைப்போக்கின ப்ரகாரத்தை வெளியிடுகிறார்.

(௧௧) ஆர்த்தி பரம்பரையை விளைத்து பரமபக்தி பரியந்தமான அதிகார பூர்த்தியை உண்டாக்குகையே ப்ரதானம்.

(௧௨) பரம ஆர்த்தியாலேயிறே ப்ரபத்தி யதிகாரம் பரிபூர்ணமாவது; ஆகையாலே ஹேத் வந்தராங்களெல்லாம் அப்ரதானங்கள்.

(கங) ஆசைப்பட்டபடியே, அர்ச்சிராதி கதியாலே தேசவிசேஷத்திலே போய்ப் பகவத் ஸ்வரூபாதிகளைப் பரிபூர்ணாநுபவம் பண்ணுகிற, நித்ய ஸூரிகள் திரளிலே கூடியிருந்தாராகத் தரிசித்துப் பேசின "சூழ்விசும்பணிமுகில்" பூர்ணமான பாக்யானம்.

(கச) பக்தியினுடைய சரமாவதியானது பரமபக்தி.

(கரு) சாக்ஷாத்கரித்தவனை அப்போதே கிட்டி அநுபவிக்கப்பெறாவிடில் முடியும்படியான பரமபக்தி ப்ராப்ய அவஸ்தையாகவும் சொல்லப்படும்.

(கசு) கயான பரதமான பகவத் ப்ரஸாதமே மோக்ஷ பாதமென்பது இப்ப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பரியம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார்திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.
அண்ணன்திருவடிகளேசரணம்.

தந்தருள வேணும் தவத்தோர் தமப்பனுய
வந்தமுடும்பை மணவாளா—சிந்தையினால்
நீயுரைத்த மாறன் நினைவின் பொருளதனை
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரகம்.

அநுபந்தம்.

(க)

திருவாய்மொழி பாட்டுகளின் விஷயஸூசிகை.

க-ம் பத்து.

பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த மென்றறுதியிட்டார்.

க-ம் திருவாய்மொழி—உயர்வு

எம்பெருமானது கல்யாண குணங்களையும் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

க. கல்யாணகுண யோகத்தையும் நித்தியவிபூதி யோகத்தையும், விக்ரஹவை லக்ஷண்யத்தையும், சொல்லுகிறார்.

உ. இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்கிறார்.

ங. நித்யவிபூதியோபாதித நியத்வாகாரத்தாலே அவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்.

ச. அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்றார்.

ரு. அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீனையென்றார்.

௬. ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீனமென்றார்.

எ. சரீர சரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம்ஜகத்துக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதற்கும் அவனுக்கும் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தனம் சரீராத்மபாவ மென்றார்.

அ. குதருஷ்டிகளை நிரசித்தார்.

கூ. சூன்யவாதியை நிரசித்தார்.

க0. வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் அன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடு

அப்படிப்பட்ட பரத்வத்தில் ஸகலரும் ப்ரதிபத்தி பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவென்றருளிச்செய்கிறார்

க. வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைவிட்டுச் சர்வேச்வரன் பக்கலிலே ஆத்மாவை சமர்ப்பிக்க இசையுங்கோளென்கிறார்.

உ. வ்யதிரிக்த விஷயங்களினுடைய தோஷதர்சனம் பண்ணவே விடலாமென்கிறார்.

௩. த்யாஜ்யாம்சத்தைச் சுருங்க வருளிச்செய்தார்.

௪. பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார்.

௫. பற்றுமிடத்தில் வருமந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார்.

௬. அவன்சங்கஸ்வபாவனென்கிறார்.

௭. சம்பந்தஜ்ஞானம் உண்டாகவே பொருந்தலாமென்கிறார்.

௮. வேறுபகரணம் தேடவேண்டா அவன் தந்த கரணங்களை அவனுக்காக்க வமையுமென்கிறார்.

௯. அப்படிச்செய்யவே பஜநவிரோதிகள் தன்னடையே விட்டுப்போமென்கிறார்.

க0. பஜநத்துக்காலம்பனமான மந்த்ர மின்னதென்கிறார். இது நான் வாய் வந்தபடிச் சொல்லுகிறதொன்றல்ல, சேதனருடைய ஹிதந்தேடுகைக்காக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதென்னுதல், அன்றிக்கே இது தானே ஹிததமமா யிருப்பதொன்றாகையாலே யெப்போதுமொக்க கவோரப்படுவதொன்றென்னுதல்.

கக. நிகமத்தில், பகவத்குணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரந் திருவாய்மொழியிலு மாராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவைதன்னை நெஞ்சிலே சேரென்கிறார்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை.

ஸர்வேச்வரனை அதிநீசனான சேதனன் ஆச்ரயிக்கும்படி எங்ஙனேயெனில், அடியார்களிடத்தில் அவனுக்கிருக்கும் சௌலப்யகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ஈச்வரன் சுலபனென்கிறார்.

உ. கீழ்ப்ரஸ்துதமான சௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்தார்.

௩. அவனுடைய அவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும் அறிய நிலமல்லவென்கிறார்.

௪. அப்படிகள்தான் ஆஶ்ரிதருக்கு அறியலாம் அநாஶ்ரிதருக்கு அறியப் போகாதென்றார்.

௫. இப்படிப்பட்டவனை அவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே ஆஶ்ர யியுங்கோளென்றார்.

௬. ஆஶ்ரயணீயவஸ்து இன்னதென்றும் ஆஶ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்ன தென்று மருளிச்செய்தார்.

௭. நீங்கள் மந்தாயுஸ் ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது கடு கவாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

௮. ஆஶ்ரயிக்கவே விரோதிகள் அடங்கலும் நசிக்குமென்றார்.

௯. ப்ரம்ஹேசாநாதிகளுக்கும் காரண பூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார்.

௧0. இப்படிச் சுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அநுபவிக்கப் பாரித தார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

பிராட்டி தன்மையையடைந்து, ஈஶ்வரனுடைய அப ராத ஸஹத்வமே ஹேது வாகக்கொண்டு, பட்சி களைத்தூது விடுகிறார்.

௧. ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள்.

௨. அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச் சொன் னாள்.

௩. நான் பண்ணினபாபமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்களென்று சிலவன்னங்களை யிரந்தாள்.

௪. சிலவனறில்களைப் பார்த்து என்தசையை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்றாள்.

௫. சிலகுருகுகளைப் பார்த்துத் தன்னுடைய நாராயணத்வம் ஒருவாய்ப் போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்களென்றாள்.

௬. ஒருவண்டை குறித்துத் தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே யெங்கள் சததையுங் கிடக்கும் படி இததெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்றாள்.

௭. ஒரு கிளியைக்குறித்து இத்தலையில் அபராதத்தையே பார்க்குமத்த னையோ; தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பார க்கச் சொல்லென்றாள்.

அ. தானுருவினவாறேமுன் கையிலிருந்த பூவையும் முருவ நாளோ மூடி யாநின்றேன் நீயுனக்கு ரக்ஷகனைத் தேடிக்கொள்ளென்றாள்.

கூ. ஒருவனுடையைக் குறித்து என்தசையை அங்கே சென்றறிவித்தால் அவன் "நமக்கவள் வேண்டா" என்றானாகில் என்னை வந்து முடிக்கவேணு மென்றிரந்தாள்.

கO. தன்னெஞ்சைக் குறித்து நங்கார்ய மோராறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதே கொள்ளென்று போகவிட்டாள்.

கக. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல் லித் தலைக்கட்டினார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

(ஸ்வாபதேசம்.)

க. ஆசாரியனுடைய த்யாகவைபவத்தை அருளிச்செய்தார்.

உ. மதுரபாஷியா யிருக்குமென்றார்.

ரு. சாராசார விவேகஜ்ஞனென்றார்.

ச. விக்ரஹசவுந்தரியத்தை யநுசந்தித்தார்.

ரு. நினைத்தது கிட்டுமளவும்சலியாத சுத்தஸ்பாவ னென்றார்.

சு. பகவதேகபோகனுமிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய்க் கம்பீர ஸ்வபாவனுமா யிருக்குமென்றார்; மதுகரமிறே.

எ. தான் ஸர்வஜ்ஞனாகிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல்கேட்ட வார்த்தையல்லது அருளிச்செய்யானென்று அவனுடைய ஆப்திலை அநுசந்தித்தார்.

அ. ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்திரை யென்றார்.

கூ. ஆசார்யசம்பந்தமாத்ரமே சத்தாதாரகம், இதர ஸ்பர்சம் சத்தாபாதக மென்கிறார்.

கO. இப்படி த்யாகவானுமாய் மதுரபாஷியுமாய்ச் சாராசார விவேகஜ்ஞனு மாய் தர்சநீயனுமாய்ச் சுத்த ஸ்வபாவனுமாய் க்ருபாகாம்பீர்யங் களையு முடையவனுய்ச் சிரோபாசித சத்வ்ருத்த சேவ்யனுமாய் ஸச்சிஷ்ய னுகையாலே; யேவம்பூதனான ஆசார்யனுடைய தேஹ யாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய் இதரஸ்பரிசமும் தனக் குப் பாதகமாய் இப்படிச் சதாசார்ய சேவை பண்ணுகையாலே பகவத் கைங்கரியத்திலே ப்ரவணமாய் "நின்னிடையே னல்லே னென்று நீங்கி ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பா னுன்மலர்ப்பாதம்" அடைந்தது தன் திருவுள்ளமென்று தலைக் கட்டினார்.

ரு - ம் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

ஈஶ்வரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே, ஆழ்வாரு டைய விச்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்த் துக் கொண்டதை யருளிச்செய்தார்.

க. "அயோக்கியன்" என்றகன்றூ.

உ. அகலுகைக்குத்தானு மதிகாரியல்லே னென்றூ.

ங. சீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டாா.

ச. அகலவோட்டுவாகளோ உடையவர்கள் என்றூ.

ரு. உடைய உன்திருவடிகளைக் கிட்டும்படி பாாத்தருள வேணுமென்றூ.

சு. அவன் அனைக்ஷணம் தாழ்க்கமுடியப்புகா நின்றே னென்றூ.

எ. அவ்வளவிலவன் வரக்கொள்ள, அயோக்கியனென் றகன்றூ.

அ. திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெயோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம் தாரகமென் றனவன்.

கூ. அப்படியல்ல இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானே நமக்குத் தாரகமென்றூ.

க0. தம்மை இசைவித்துப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கத்தொடங்கினு னென் றூர்.

கக. நிகமத்தில், கறறூர்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூ.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ஈஶ்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல், ஆத் மாக்கள் நரகத்தையடைவத நியாயமென்று, ஈஶ்வரன் துராராத்யனன்று, எல்லாரு மாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றூர்.

க. ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றூ.

உ. அதிகாரிநியதியில்லை யென்றூ.

ங. தம்முடைய கரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடி யை அருளிச்செய்தாா.

ச. நித்யஸூரிகளைப்போலே அதுதானே யாத்ரையாயிற் றென்றூர்.

ரு. தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப்பற்றினூக்கு, அவன்நிரதி சயபோக்ய னென்றூர்.

சு. இப்படி போக்யபூதனுனவனை விட்டு ப்ரயோஜனத்தைக்கொண் டகலு வதே! யென்று ப்ரயோஜனும் தரபரனை நிகாஹித்தாா.

எ. இவனையே ப்ரயோஜனமாகப் பற்றினூக்குக் காலக்ஷேப மின்னதென் றூர்.

அ. பராபதிவிரோதிகளையு மவனருனே போகருமெனருா.

க. இதுகூடுமோ! வெனறு ஶங்கையாக, வெறுமவனபடியையோ பாரப பது, அருகிருக்கிறுாபடியையும பாரககவேணடாவோ வெனருா.

க0. இவாகள எததனைகாலமகூடி விரோதிகளைபபோககுவதெனன, க்ஷண காலததிலே யெனருா

கக. நிகமததில், இததிருவாய்மொழியை அபயசிக்கவே ஸமஸரிக்கவேண டாவெனருா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவி

ஸ்ராராதயனுன ஈஶவரனுடைய ஆராதனம ஸ௨ரூப மாயிருககு மெனறருளிச் செயதா॥

க. கேவலனை நிநதிததாா.

உ. அநநயபரயோஜநா திறததிலிருககுமபடியைச் சொனனுா.

ந. இவவிரணடுகோடியிலும் நீராரொனன, உன்னை அனுபவியாநிற்க விரோ திகழிநதவன, நானெனருா.

ச. எனனை இவவளவாகப புகிரநிறுததினவனை, எனன ஹேதுவாலே விடு வதெனருா.

ரு. திருவாயபபாடியில் பெண்கள கிருஷ்ணனை விடுமனறனரே! நானவ னை விடுவதெனருா

சா. அவனதான விடிலோவெனன, அவன்போக்கை யிசையேனெனருா.

எ. நீதாம் விடிலோ வெனன, அவனெனனைப போகவொட்டா னென் ருா.

அ. இநநாளவரைபோக விட்டிலரேவெனன, நபபினனைப பிராட்டிபுருஷ காரமாகபபறறின வெனனை, இனியவனுலும விடவொணணுதெ னருா.

க. இப்ரஸங்கந்தானெனன, ஒரு நீராகக்கலந்ததனை யொருவராலும பிரிக கவொண்ணு தெனருா.

க0. அவனுடைய கல்யாணகுணஙகளை ஸாவகாலமு மநுபவிதது ஶரய முடையே னல்லேனென்ருா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசித்தாாக்குப பலஞ்சொல லித தலைக்கட்டினுா

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஒடும்.

ஸுகரூபமான ஆஶ்ரயணமுடைய ஈஶ்வரன், கரண த்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில, ஆர்ஜவகுணத்தோடே ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பரென்று அரு ளிச்செய்தார்.

க. நித்ய விபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும்படியை அரு ளிச் செய்தார.

உ. லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும் படியை அரு ளிச் செய்தார.

ந. இரண்டு விபூதியிலுள்ளாரக்கும் முகங்கொடுக்கைக் காகத்திருமலை யிலே நிற்கிறபடியை அருளிச்செய்தார.

ச. அவ்வாரஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார.

ரு. நானவன் குணங்களை விரும்புமாப்போல அவனு மென்தேஹத்தை விரும்பா நின்ருனென்ருர.

சு. என்னுடைய தேஹத்தினளவன்றி என்னுடைய வாத்மாவையும் கைக் கொண்டானென்ருர.

எ. அவ்வளவுமல்ல நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணிஞனென்ருர.

அ. என்னைச் சுட்டி அவன்பிறந்த பிறவிகளுக்கு முடிவில்லை யென்ருர.

கூ. இப்படிப் பிறந்த பிறவிகள்தோறுந் தன்னை ஸுவாயத்தோடே வந்தவ தரித்தானெனருர.

க0. அவனுடைய ஆராஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமே பேசவேண்டு மென்ருர.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போது மொக்கவநு சந்திக்கப்படு மென்ருர.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

ஆர்ஜவகுணநுஸந்தானம் பண்ணின தம்மிடத்தில், ஈஶ்வரன் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க, ஸர்வாவயவஸம்ச்லே ஷம்பண்ணின அநுபவர ஸத்தை யருளிச் செய்தார்.

க. என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்ருனென்ருர.

உ. அதுஸாத்மித்தவாறே அருகேநின்ருனென்ருர.

ங. தம்முடனேகூட நின்றானென்றார்
ச. ஒக்கலையிலே வந்திருந்தானென்றார்.
ரு. நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தானென்றார்.
சு. தோளிலேவந்து இருந்தானென்றார்.
எ. நாவிலேவந்து புகுந்தானென்றார்.
அ கண்ணுள்ளே நின்றானென்றார்.
கூ. நெற்றியிலே நின்றானென்றார்.
க0. திருமுடியிலே நின்றானென்றார்.
கக. நிகமத்தில், ஆக இத்தால் தம்முடனே சாத்மிக்கும்படி க்ஷணக்கையாலே அவனை விஸ்ரஸாவஹித்தார், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பொருமா.

ஸர்வேஶ்வரன பண்ணின ஸர்வாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹேது வேதாகிலும் தம்மிடத்திலே யுண்டோவென்று விசாரித்து, ஒரு ஹேதுவு மில்லாமையாலே ஈஶ்வரனுடைய நிர்ஹேதுக உபகாரகத்வத்தையு மருளிச்செய்தார்.

க. மேல்பரக்க அருளிச்செய்யப் புகுகிறவர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்தார்.
உ. பரம்பக்திக்கும் பரிகணனைக்கு மொக்கமுகங் காட்டுமென்றார்.
ங. கண்டாயே அவன்ஸ்வரூப மிருந்தபடி நீயுமுன் ஸ்வரூபத்துக்குச் சேர நிற்கப் பாராயென்றார்.
ச. ஸ்வரூபாநுரூபமாக நெஞ்சுதொழுதவாறே நெஞ்சைக் கொண்டாடினார்.
ரு. கீழ் "எண்ணிலுமவரும்" என்றது பலத்தோடே வ்யாப்தமானபடியை நெஞ்சுக்கருளிச் செய்தார்.
சு. நாமிருவரும் இப்படியேநிற்கப்பெறில் நமக்கொரு அநர்த்தமும் வாராதென்றார்.
எ. கீழ்இவரஞ்சினபடியே விடிந்தபடிச் சொன்னார்.
அ. திருநாமஶ்ரவணத்தாலே தம்முடைய கரணங்களுக்குப் பிறந்த விக்ருதியைச் சொன்னார்
கூ. விக்ருதராகாதே மறந்தாலோவென்ன, மறக்கவொண்ணாதென்றார்.
க0. வருந்தியாகிலும் மறந்தாலோ வென்ன, என்ஹ்ருதயத்திலே இருக்கிறவனை மறக்கப்போமோ வென்றார்.
கக. நிகமத்தில், கற்றார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

உ - ம் பத்து.

கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

பரத்வ ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து, அந்த வஸ்து பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷயோகமாக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமிகுந்து, ஆழ்வார் நாமொருபிராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்யக்குகளையும் நம்மோடே சமதுக்கிகளாக வெண்ணித்தந் நிமித்தமாகப் ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்.

க. நாரையைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

உ. அன்றிலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ந. கடலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

ச. காற்றைகுறித்து அநுசோகிக்கிறார.

ரு. மேகத்தைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

சு. சந்திரனைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

எ. இருளைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

அ. கழியைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

கூ. விளக்கைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார.

கo. மிகவுந்தளாந்தவஸ்திலே அவன் வந்து முகங்காட்ட, இனியென்னை விடாதொழிய வேண்டும் என்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிகற்றார்க்குப் பலத்தை சொல்லித்தலைக் கட்டினார.

உ-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்.

இந்தஆர்த்தி போக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம்போய் ஸகல கல்யாணகுண ஸமர்த்திஹேதுவான பரத்வம், அவதாரத்தி லுண்டென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்தார்.

க. மேல்பரக்க வருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியில் ஆதரத்தைச் சங்ரஹேண வருளிச்செய்தார.

௨. துக்கநிவர்த்தகனுகையாலும், சீலவானுகையாலும், ஸுகுமாரனுகையா
௩. லும், புண்டரீகாக்ஷனுகையாலும், ஆபத்ஸகனுகையாலும், அக
௪. டிதகடநாஸமர்த்தனுகையாலும், சிருஷ்டிஸ்திதிகளைப் பண்ணு
௬. கையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈச்வரா
௭. பிமானிகளா யிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப
௮. படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்
௯. ௧0. செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்.

ஈச்வரன் ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில் ப்ரகாசமாகப் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, இந்த பகவதநுபவத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று, இதற்கு ஸஹாயபூதரான நித்ய ஸூரிகளோடே எப்போது கூடப்போகிறேனென்கிற ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்தார்.

௧. திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடினார்.

௨. அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடினார்.

௩. தம்நெஞ்சிற் பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்.

௪. அதற்குப் ப்ரத்யுபகாரமாகவாத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணி அது தனக்கனுசயித்தார்.

௫. எனக்கு ப்ரதமசுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ வென்றார்.

௬. இன்றோ கிட்டிற்று தேவரெனக்கு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனே யல்லேனோ வென்றார்.

௭. அவனுடைய போக்யதையை அநுஸந்தித்து உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்.

௮. இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனை யெளியதொரு விரகாலே லபிக்கப்பெற்றேனென்றாதல், அன்றியே அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப்பப்பலத்தை அவனைப் பின்சென்று எளிதாக லபித்தேனென்னுதல்.

௯. என்னுடைய சகல க்லேசங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேனென்றார்.

க0. இப்படி இவனை அநுபவித்துக்களிப்பார் திரளிலே போய்ப் புகப்பெறு வதெப்போ தென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியைச் சாபிப்பிராயமாக வப்யஸித்து நாலுநாளும் நால்வரிருவர் உள்ளார் கூடியிருந்து அநுபவிக்கப் பாருங்கோளென்றார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

பிரார்த்தனை ஸித்தியாதபடியினாலே, இந்த ஆழ்வார் ஒருபிராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து மோஹித்திருக்கையில், அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல்லுகிறதாக வருளிச்செய்கிறார்.

க. ஆஶ்ரிதா ஆபத்தேச் செப்பேடாக உதவும் ஸ்வபாவனானவன் இவருடைய ஆபத்துக்கு வந்து தவுகிறில னென்றாள்.

உ. "விரோதியுண்டே" என்று நினைவாகவாணனுடைய பாஹுவனத்திலும வலிதோ இவள் விரோதி யென்றாள்.

ங. இப்படிச்செய்ய நினைத்த நீர முன்பச்செயலை யென்றிய செய்தீரென்றாள்.

ச. அது பொறுக்கமாட்டாமல் அது தன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லாநின்றா ளென்றாள்.

ரு. அவ்வளவிலும் வாராமையாலே நிர்தய னென்றாள் திருத்தாயார்.

சா. அது பொறுக்கமாட்டாமல் கெடுவாய் ஆகரத்தில் தகவு மறுக்குமோ அது நங்குறை காணென்கிறாளென்கிறாள்.

எ. அவன குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ்சித்தா னென்றாள்,

அ. உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின விவள்படும் பாடேயிது வென்றாள்.

கூ. இவள் பேற்றில் நீர் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்றாள்.

க0. சேஷித்தது நோக் கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக் கொள்ளீரென்றாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ் சொல்லித்தலைக் கட்டினார்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்து.

இவ்வார்த்தி போகக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸம்ச்லேஷிக்கையா
லே, அந்தத்தாபம் நிவர்த்தமாய், ஈஶ்வரனுடைய திவ்ய
பூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தை
யும் நித்ய ஸூரிசேவையையும் அநுஸந்தித்த
தை யருளிச்செய்கிறார்.

க. இவராசைப்பட்டபடியே அடியார்கள் குழாங்களோடேவந்து கலந்த படி சொன்னார்.

உ. தம்மோடே கலந்தபின்பு அவன் திருமேனியும் திவ்யா வயவங்களும் நிறம்பெற்றதென்றார்.

௩. தம்மோடேகலந்து தனசத்தைப்பெறுதல் இல்லையாகில் விலலையாம்படியாய்வந்து கலந்தானென்றார்.

௪. கீழ்இவனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னவை நேரில்லாமையாலே அவற்றைச் சிக்ஷித்துச்சோத தநுபவித்தார்.

ரு. அதுதானும் உபமானமாக நேரில்லாமையாலே அவற்றைக் கழித்து உபமேயந்தன்னையே அநுபவித்தார்.

௬. இப்படி விலக்ஷணனானவன் முக்தன் தன்னை அநுபவிக்குமாறுபோலே தானென்னை அநுபவித்தா னென்றார்.

௭. தமக்காக ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணினானென்றார்.

௮ அவனை யென்னாற்பேச முடியாதென்றார்.

௯. துணைதேடிக்கொண்டு திரியவும் பேசுகையிலே உபக்ரமித்தார்.

க0. "இப்பட்டிகளா லென்னோடேகலந்த விமமஹாகுணமொன்றையும் பேச" என்றால சாலமிறுக்குடைத்தென்றார்.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ஸாந்நித்யம் பண்ணின எம்பெருமானிடத்திலே ஆழ்வார்
அதிசங்கையுஞ் செய்ய, அதைப்பார்த்து ஆழ்வார் தம்
மை விட்டுப் பிரிவரோ வென்று ஈஶ்வரனதிசங்
கை பண்ண, ஆழ்வார் உம்மை ஒருக்காலும்
விடத்தக்கதில்லை யென்ற பின்பு, ஈஶ்வ
ரனுக் கதிசங்கை நீங்கினதை யரு
ளிச்செய்கிறார்

க. எம்பெருமான் "இவர் நம்மை விட்டுச் செய்வதென்" என்கிற அதிசங்கையைப் போக்கினார்.

உ. அது போனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னூர்.

ந. தமக்கவன் பண்ணின வௌதாயத்தை அநுசந்தித்து வித்தரானூர்.

ச. அவன் உமக்குப்பண்ணின வௌதாயமேதென்ன, இதர விஷய வைராக்ய மென்றூர்.

ரு. இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிக ரித்த நான் இனியொருநாளும் விடேனென்றூர்.

சு. ஆஸ்ரிதருக்கு உதவு வாயானபின்பு எனக்கொரு குறையுண்டோ வென்றூர்.

எ. என்னுடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றூர்.

அ. இதற்குத்தா மநுஷ்டித்த உபாயமின்ன தென்றூர்.

கூ. "இவரகவாயறிய வேண்டும்" என்றேரடி பேரநிறக, இனிப்போக வொண்ணுதென்றூர்.

கo. நாம் போகாதொழிகிறேம் நீர் தாம் போகாதொழிய வேண்டுமே யென்னக், காலத்ரயத்திலும் ஸாவவித பந்துவுமான உன்னை விடச்சம் பாவனையில்லை யென்றூர்.

கக. நிகமத்தில், இது கறூர்க்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினூர்.

எ-ம் திருவாய்மொழி—கேசவன்.

ஈஸ்வரனுக்குத் தம்முடைய விஷயத்தி லுண்டான ப்ரீதி யானது, தன்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் உண் டானதுகண்டு மிகவும் ப்ரீதராய், த்வாதச நாமப் ரதிபாத்யனை ஸர்வேஸ்வர னுடைய ஸம்பந் தத்தாலே, தம்முடைய ஏழேழு தலை முறையோரும் க்ருதார்த்தரானூர்க ளென்கிறூர்.

க. தம்மோடு சம்பந்தி சம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷ யீக்ருத ரானூரகளென்றூர்.

உ. அதற்கடி நாராயணனுகையாலே என்றும் அந்நாராயண சப்தார்த்தத் தையு மருளிச்செய்தார்.

ந. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுசொன்னூர்.

ச. ஸாவகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினுனென்றூர்.

ரு. இப்படி தம்மை அநுபவிப்பித்ததாலே அவன்வடிவில் புகரைச்சொன் னூர்.

சு. இப்படி யென்னை விஷயீகரிக்கைக்கு அடியிரஹேதுககருபையென்றார்.

எ. தன்னையே ஸர்வகாலமும் அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சைத் தந்தா னென்றார்.

அ. தந்தவளவின்றி விரோதியான நெஞ்சையும் போக்கினனென்றார்.

கூ. தன்னுடைய கல்யாணகுணங்களையே நான அநுபவிக்கும்படி என ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தா னென்றார்.

க0. அநுபவவிரோதியான இந்திரியங்களையும் தனவழி யாக்கிக்கொண்டா னென்றார்.

கக. ஏவம்பூதனானவன என்னையல்ல தறியானென்றார்.

கஉ. என்னைப்போலே காணபாரக்குக் காணலாமதொழிய ஸ்வயத்னத்தா ல அறியப்போகா தென்றார்

கங. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—அணை.

ஈச்வரன் தன ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும வ்யாமோஹம பண்ணினதுகண்டு, ஸம்ஸாரிகளையும தன்னுடைய ஸம பந்திகளாகப் பண்ணவேணடுமென்று, அவர்க ளுக்கு மோக்ஷபரத்தவத்தை உபதேசித் தருளுகிறார்

க. இத்திருவாய்மொழியில் பரக்கச்சொல்லுகிற “வாத்தத்தைச் சங்க்ர ஹேணவருளிச் செய்யாநின்று கொண்டு ஸம்ஸாரமாகிற விக் கட்டைக் கடக்கவேணும்” என்றிருப்பாரக்குக் கடத்திக் கொடுக்கு மென்றார்.

உ. அவன்வேண்டுமோ அவனோடேடைச் சம்பந்தமே கடத்து மென்றார்.

ங. அவனுடைய வதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்கள் பரத்யக்ஷிக்கலா மென்றார்.

ச. “அந்தமில் பேரின்பத்தைப் பெறவேண்டும” என்றிருப்பார அவனை யாச்ரயியுங்கோளென்றார்.

ரு. கீழ் “இணைவனாமெப்பொருட்கும்” என்றத்தை விவரித்தார்.

சு. இவ்வுத்கரஷ மெல்லா மவனுக்குண்டோ வென்ன நாமாராய வேண் டாதபடி அர்ஜுநன பண்டே தெரிந்து அறுதியிட்டா னென்றார்.

எ. ஒருவன் துவாத்தனங் கொண்டறியவேண்டுமோ அவனுக்கிஷ்ட ஸர்வ சேஷ்டா விஷயமாயன்றோ ஜகத்திருக்கிற தென்றார்

அ. வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதானங்கள் ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றார.

கூ. அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார ஹிரண்யன் பட்டது படுவரென்றார.

க0. ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்றார.

கக. நிகமத்தில், இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—எம்மா.

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமாயிருக்கையில், என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாம், உம்முடைய ப்ரீதியினாலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. காயிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார.

உ. மாநஸமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

ந. வாசிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

ச. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கரித்தார்.

ரு. நீராராய் இப்பேற்றை அபேக்ஷித்தீரென்ன, நானாராயிடுக உன்னை அநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேண்டு மென்றார.

சு. த்ரிவித கரணங்களாலு முன்னை ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படிபண்ணியருள வேணுமென்றார.

எ. அப்படிச் சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார.

அ. ஸவரூபாநுரூபமாக க்ஷணகாலமென்னோடே அநுபவிக்கப் பெறில் பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்.

கூ. உன்னை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து அது கிடையாதபடி நானே யநர்த்தத்தைச் சூழ்ந்துக் கொண்டேனென்றார்.

க0. எனக் கொருநாளும், க்யானவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே "என்று என்னை யென்கையில காட்டித்தாரா தொழியவேணு" மென்றார.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக் கட்டினார.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

முன்னிஷ்கர்ஷித்த கைங்கர்யஸித்திக்குத் திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டுமென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧. கடுக்கத்திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

௨. திருமலையோடு சம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியையாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

௩. அதந்தோடுசேர்ந்த அயன்மலை யமையுமென்றார்.

௪. "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச் சொன்னார்.

௫. அதந்தோடுசேர்ந்த புறமலையை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.

௬. திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணவமையு மென்றார்.

௭. அவ்வழியோடுசேர்ந்த திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

௮. நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யமென்றார்.

௯. "திருமலையைத் தொழுக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவதென்றார்.

௧௦. எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்.

௩-ம் பத்து

விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்.

௧-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அழகருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹதிவ்யாபரண திவ்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

௧. அழகருடைய திருவணி கலங்களுக்கும் திருமேனிக்கு முண்டான ஸம்யுக்தத்வத்தை அநுஸந்தித்தார்.

௨. அதற்கு நாட்டார் த்ருஷ்டாந்த மிட்டுச் சொல்லு மவையெல்லாம் உபக்கவத்யத்தை விளக்குமென்றார்.

௩. நாட்டாரை விட்டு "மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற நீர் சொல்லுமென்ன" என்ற சொல்லிமுடியா தென்றார்.

௪. இப்படி விலக்ஷணனாய் நிரதிசயபோக்யனா யிருக்கிற உன்னை நாட்டார் இழந்துபோம்படி அவர்களை மதிவிப் ப்ரமங்களைப் பண்ணினா யென்றார்.

௫. நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்தரல்லீரோ உம்மால் பேச வொண்ணாமைக்குக் குறை யென்னென்ன, என்னை வ்யாவ்ருத்தனாக்கின வோபாதி உன்னைச் சாவதியாக்கிற் றில்லையே யென்றார்.

௬. வேதங்களும் நீருங் கூடப்பேசினாலோ வென்ன, அவையும் உன்னைப் பரிச்சேதிக்க மாட்டாதென்றார்.

௭. வேதங்கள் கிடக்கிடும் வைதிக புருஷர்களென்று சிலர் உண்டே அவர்களைத்தக் குறை யென்னென்ன, அதுவும் உனக்கு நிறக்கேடென்றார்.

௮. காம பாவனையின்றிக்கே ப்ரஹ்ம பாவனையையா யிருப்பானொரு ப்ரம்ஹாவை யுத ப்ரேக்ஷித்து அவனைத்திலும் தேவர்க்கு அவத்யமென்றார்.

௯. மேன்மை பேசவொண்ணா தென்கைக்கு நீர்மையோதான் பேசலாயிருக்கிற தென்றார்.

௧௦. உன்னாலே ஸ்ருஷ்டனான ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஜ்யரானவிவர்கள்உன்னை யேத்துகையாவது உனக் கவத்யமன்றோ வென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தானே ப்ராப்யத்தைத் தருமென்றார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைப் பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கைக்கு அசக்தராய், அந்த அசக்திக்கு ஹேது தம்முடைய கரணஸங்கோசமென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டுநிற்க, ஸர்வேச்வரன் (யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று நித்யஸூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமான தென் ஸ்வபாவம், இதற்கு ஹேதுகரண ஸ்ங்கோசமென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனாய் நிற்கிறவென்னை யனுபவியு மென்று வ்யாமோஹந் தீர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நீ தந்தகரணங்களைக்கொண்டு அநார்த்தத்தை விளைத்துக்கொண்ட நான் உன்னைவந்து கிட்டுகை என்றொன் றுண்டோ வென்றார்.

௨. இப்படிச் சூழ்வித்துக்கொண்ட பாபங்களைப் போக்கித் தேவரீரை நானெப்போது வந்து கிட்டக் கடவேனென்றார்.

௩. இதுக்கு முன்பு என்னைப் பெறுகைக்குத் தந்த கரணங்களைக்கொண்டு நான் சூழ்ந்துகொண்ட பாபங்களை "நான் போக்கிவர" என்றால் அது செய்யப்போகாது, இனி நான் அறியாததாய் நீயறிந்திருப்பதொரு உபாயத்தை அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றார்.

௪. உன்னையொழிந்த த்வத்வ்யதிரிக்தங்களிலே என்னுடைய தாழ்ச்சியைத் தவிர்த்து, உன் திருவடிகளிலே வாழ்ச்சியே யாம்படி பண்ணவேணுமென்றார்.

௫. அப்படி செய்யப் பார்த்திலையாகில் உன் போக்யதையை எனக்கென் றறிவியா யென்றார்.

௬. இல்லாதவன் றுண்டாக்கின வருமையுண்டோ, உண்டாக்கின விஷயக் கொரு குறுதானம் பண்ணவென்றார்

௭. நம்படி அறியாதே நாமவனை வெறுக்கிறதென் னென்றார்.

௮. நீர்க்கழியச்சாத நாநுஷ்டானம் பண்ணினேனோ! நான் இங்ஙனம் கூப்பிடுகைக் கென்றார்.

௯. அந்தனை விக்ரமாபதானத்துக்குத் தப்பின நான் இனி யெங்கே இடப்போகிறே னென்றார்.

௧௦. அவ்வளவிலே வந்து அவன் முகங்காட்டித் தரிப்பிக்கத் தரித்தார்.

௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவித கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் எப்போப்பட்ட வடிமைகளுஞ் செய்யவேணுமென்று மனோரதித்தார்.

௨. அதொரு தேசவிசேஷத்திலே போனால் பெறுமதன்றோ வென்ன; அங்குள்ளாரும் இங்கேவந்து அடிமை செய்கிற தேசமன்றோ நமக்கிங்கே பெறத்தட்டில்லை யென்றார்.

௩. நிறைவாளர்க்குத் தன்னைக்கொடுத்தவன் குறைவாளர்க்குத் தன்னைத் தாரச்சொல்ல வேணுமோ வென்றார்.

௪. அவர்களுக்குத் தன்னைக் கொடுத்தானென்றதோர் ஏற்றமோ எனக்குங் கூடத் தன்னைத் தந்தவனுக்கென்றார்

௫. எனக்குத் தன்னைத் தந்தானென்றதோர் ஏற்றமோ என்னிலும் தண்ணியரைத் தேடிக் கிடையாமே நிற்கிறவனுக் கென்றார்.

௬. அவ் வடிமையிலே யிழிய விரோதிகளும் தன்னடையே போமென்றூர.

௭. இக் கைங்காயத்தை திருமலையாழ்வாா தாமே நமக்குத் தருவரென்றூா.

௮. அத்திருமலையாழ்வாா தாமே நம் விரோதிகளைப் போக்கித் தம்மையும் தருவரென்றூா.

௯. திருமலை யாழ்வாா எல்லாம் வேண்டுமோ நமக்கு ப்ராப்யத்தைத் தருகைக்கு, அவரோட்டை சம்பந்தமுடையாா அமையுமென்றூா.

௧௦. மோக்ஷிக்குத் தேஶ்யமாகையாலே மோக்ஷபூதராலு மெல்லாரும் திருமலை யாழ்வாரை ஆஶ்ரயியுங்க ளென்றூா.

௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினாா.

௪-ம் திருவாய்மொழி—புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் காட்ட, அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் பண்ணு கைக்கிச்சித்து, அதற்கு அசக்தராய், ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணினமாத்திரமே போது மென்கிற வார்த்தையாலே வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறூர்.

௧. அவனுடைய குணங்களையும் விபூதிகாரணமான பூதபஞ்சகங்களையும் சேரப்பிடித்து இத்திருவாய் மொழியிலே மேல்பரக்கச் சொல்லுகிற வார்த்தத்தைச் சங்ரஹேண அருளிச்செய்கிறூா.

௨. கீழ்சொன்ன பூதபஞ்சகங்களினுடைய காாயங்களை க்ரமத்திலே பேசுகிறூா.

௩. ஜகத்சரீரனாய் நினறதோடு அசாதாரண விக்ரஹயுக்தனாய் நின்றதோடு வாசியற் றிருக்கையாலே ஜகதாகாரனாய் நின்ற நிலையோடே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சோத்தநுபவிக்கிறூா.

௪. உஜ்வலமான மாணிக்யாதி பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையவனென்றூா.

௫. ரஸவத் பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச் செய்கிறூா.

௬. வேதம் துடக்கமான இயலும் இசையுமான ஶப்தராசியை விபூதியாக உடையனென்கிறூா.

௭. ஐஶ்வாயாதி புருஷாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனென்கிறூர்.

௮. ஜகத்தில் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹருத்திராதிகளை விபூதியாக உடையனென்கிறூா.

௯. அவனுடைய விபூதி விஸ்தாரங்கள் தனித்தனியே பேசமுடியாமையாலே காரியகாரண ரூபமான சேதநா சேதநங்க ளவற்றுக்கு விபூதி என்று ப்ரயோஜகத்திலே சொல்லலா மித்தனை என்கிறார்.

௧௦. இவற்றுக்கு மந்தராத்மாவாய் வ்யாபித்து நின்றால் தத்கத தோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றவர்கள் நித்திய கைங்கர்யத்தைப் பெற்று அயர்வறு மமரர்களாலே விரும்பப்படுவர்க ளென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஆதரமுடைய ஆழ்வார், பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேர்களைக் கொண்டாடினதும், அல்லாதபேரை நிந்தித்ததும், அருளிச்செய்கிறார்॥

௧. ஆஸ்ரிதனிட்ட பட்டமடுவின் கரையிலே கலங்காப் பெருநகரில் நின்று மனைகுலையத் தலைகுலைய வந்துவிழுந்த நீர்மையை அநுஸந்தித்தால் விக்ருதராகாதார வஸ்துக்க ளென்கிறார்.

௨. ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுக் குதவினது சூரிகளுக்குதவிற் றென்னலாம்படியன்றோ "தங்களுக் கிடருண்டு" என்றறியாத சம்சாரிகள் விரோதியைப் போக்கும் நீர்மையென்று அநுசந்தித்தால் அவிக்ருதரா யிருப்பார், மஹா பாப மநுபவிக்கப் பிறக்கிறவர்க ளென்கிறார்.

௩. உபகார மறியாத பசுக்களுக்கும், தத்பராயர்க்கும் வந்தவாபத்தை நீக்கின மஹா குணத்தை யநுசந்தித்து அவிக்ருதரா யிருக்குமவர்கள் நித்திய சம்சாரிகளாய்ப் போவர்க ளென்கிறார்.

௪. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக வெருத்தேழடர்த்து அவளோடே சம்ஸ்லேஷித்த ப்ரண்யித்வ குணத்தை அநுசந்தித் தீடுபடாதவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நடுவே என்ன ப்ரயோஜனத்துக்காகப் பிறந்தார்க ளென்கிறார்.

௫. ஆஸ்ரித விரோதி நிரசநார்த்தமாக அசாதாரண திவ்யரூப விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு திருவவதாரம் பண்ணின குணத்தை அநுசந்தித்தால், விக்ருதராகாதார் அவஸ்துக்க ளென்கிறார்.

௬. ஈஸ்வரபோக்யதையை அநுசந்தித்தால் விக்ருதரானவர்களாகில் அவர்கள் எல்லா அறிவின்பலமும் கைவந்தாரென்கிறார்.

௭. ஆஸ்ரித பக்ஷபாதமாகிற மஹாகுணத்திலீடுபடாதே சரீரபோஷணபரராய்த் திரிகிறவர்கள் வைஷ்ணவர்களுக் கெதுக்குறுப்பாய்ப் பிறந்தார்களென்கிறார்.

௯. திருவேங்கடமுடையானுடைய நீர்மைக் கீடுபடுவாரை நித்திய ஸூரிகள் அன்றோ கொண்டாடுவாரகளெனகிறார.

௯. கைவல்லிய புருஷார்த்தனை நிந்தித்துப, பகவதகுணங்களை அநுசந்தித்து விக்ருதராய் ஆடுவது பாடுவதாருங்கோள், இதுவேகாத்தவ்யம் என்கிறார.

௧0. அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு அவன்குணங்களை யநுசந்தித்து விக்ருதராகுங்கோள் உங்களுக்கிதுவே புருஷாரததமென்கிறார.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத்குணாநு சந்தாநம் பண்ணினால் அவிக்ருதராயிருக்கைக்கடியான மஹாபாபத்தை யிது தானே நிஸ்ஸேஷமாக போக்குமென்றார.

சு-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் காட்டில், அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயத்வ மென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஜகத்காரணத்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதி குணங்களையுடையவனுர் ஸ்ரய ணீயன், அவனை ஆஸ்ரயியுங்களென்கிறார.

௨. அப்படிப்பட்டவன்தானே உங்களோடு சஜாதியனாய்ச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்வந் தவதரித்தான், அங்கே ஆஸ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

௩. கீழ்ச்சொன்ன ராமாவதாரம் பரத்வமென்னும்படியான கிருஷ்ணாவதாரத்திலே ஆஸ்ரயியுங்க ளென்கிறார.

௪. பிரம்ஹருத்திராதிகளுககும் தடையினறிப் புக்காஸ்ரயிக்கலாயிருக்கிற சீலவத்தையைப் பேசுகிறார.

௫. வாத்சல்லியத்தாலே யெபபோதும் ஐஸ்வர்யாதிகளோடுவந் தவதரிக்குமென்கிறார.

௬. நிரதிசய போக்கியனான நரசிம்ஹத்தை யொழிய வேறொருவனாத தாரகாதிகளாக உடையேனல்லேன் காலதத்வமுள்ளதனையு மென் கிறார.

௭. அவனை ஆஸ்ரயுங்கோள் உங்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களும் போம்படி யென்கிறார.

௮. ஸம்சாரிகளுக்கும் ருசிபிறக்கைக்காக நான் சக்ரவாத்தித் திருமகனை அல்லது ஆபத்தனமாகப்பற்றி யிரேனென்று ஸ்வசித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார.

௯. அவதார திருமேனியையே அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடொக்க விரும்பும் அர்ச்சாவதாரத்தை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

௧0. தனதுறையான கிருஷ்ணாவதாரததிலேபோய நான கணணுலேகனை டனுபவிககப பெறுவதெனறோவெனனுமநவாபதியோடே தலைக கட்டுகிறார்.

௧௧. நிகமததில், இதை அபயியசிககவே பகவதபரேம முணடாம இததை அபயியசியுஙக ளெனகிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்

பகவத கைஙகாயம பணணுகிற போகள நமககு ஸவாமி களெனறு பாகவத சேஷதவமருளிச செயகிறா॥

௧. வடிவழகிலும குணஙகளிலும தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகள எனககு ஸவாமிகள எனறு இததிருவாயமொழியின ஆநநததை ஸஙகிரஹேண அருளிசசெயகிறார்.

௨. அவனுடைய வவயவ சோபைககுத தோறறிருககுமவாகள எனககு நாதரெனகிறார்.

௩. தோளும தோளமாலையுமான வழகிலே தோறறிருககு மவாகளுக்கு சேஷபூதரானவாக ளெனக்கு ஸவாமிகளெனகிறார்.

௪. அவனுடைய வாபரண சோபையிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு சேஷபூதரானவாக ளெனக்கு ஸவாமிக ளெனகிறார்.

௫. பரயோசநாநதர பராககு மபேக்ஷித ஸமவிதானம பணணுமவனெ ௌள தாாயததிலே தோறறவாகள ஸவபாவததுககுத தோறறவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறா

௬. அவன சவுநதாயாதிகளைத திரள வநுபவிககுமவாகள எனககு ரக்ஷக ரெனகிறார்.

எ. ஆஸரித விஷயததில அவன் பணணும மஹோபகாரஙகளிலே விதத ரானவாகளுககுத தோறறிருககுமவாகள கிடீரெனககு எறறைக கும ஸவாமிக ளெனகிறார்.

௮. அவனுடைய ஸ்ரீ:பதிதவததிலே தோறறிருககுமவாகள எனககு நாத ரெனகிறா

௯. கையும் திருவாழியுமான வழகிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு சேஷபூத ரானவாகள எனககு ஸவாமிக ளெனகிறார்.

௧0. அவனுடைய அகடிதகட நாஸாமாததியததிலே தோறறிருககும ஸ்ரீவை ஷணவாகளுடைய சேஷதவததி னெலலை நிலம நான யெனகி றார்.

௧௧. நிகமததில், பாகவத சேஷதவ பரதிபாதகமான இததிருவாயமொழி யை அபயியஸிதத்வாகள இப புருஷாாததததுககு விரோதியான ஸமஸாரததைக கடபபாகள எனகிறார்.

௮ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

பாகவதசேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார், இந்தப் பாகவதசே ஷத்வம் பரஸ்பரபோதநத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல, பகவத் குணஸ் மாரகமாய், அக்குணாநுபவத்தில் ஒரோரிந்திரியமே பஞ்சேந்திரிய க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்டதென்றருளிச் செய்கிறார்.

௧. தம்முடைய திருவுள்ளத்துக் கவன் பக்கலுண்டான சாபலாதிசயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

௨. மநஸுக் கனந்தரமான வாக்கு மநோவ்ருத்தியையும தன வருத்தியையு மாசைப்படா நின்றதெனகிறார்.

௩. கைகளானவை வாக்வ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையும் ஆசைபபடா நின்றன வென்கிறார்.

௪. கண்களானவை கைகளின் வருததியையும் ஸ்வ்வ்ருததியையும ஆசைப் படாநின்ற தென்கிறார்.

௫. செவிகளானவை கண்ணினுடைய வருததியையும் தன்னுடைய வ்ருத தியையும் ஆசைபட்டா நின்றன வென்கிறார்.

௬. என்னுடைய ப்ராணனானது உன்னுடைய கீர்த்தியைத தன்செவியாலே கேட்க வாசைப்படாநினற தென்கிறார்.

௭. கரணங்க ளொழியத் தம்முடைய விழவு சொலலுகிறார்.

௮. உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கைக கொருகால மில்லையோ, அது வருங் கிடீரென்ன ; அதுவும் நீயிட்ட வழக்கன்றோ வெனகிறார்.

௯. ரக்ஷணோபாய ஜ்ஞனுமாய் விரோதி நிரசன சீலனுமான உன்னை நான் கிட்டுவதென்றெனகிறார்.

௧௦. உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே கிலேசப்படுகிற நான், இன் னம் எததனை காலங் கூப்பிடக் கடவேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழியில் ஶப்தமாத்ரததாலே பரமபதத தைச் செல்லப் பெறுவரொன்கிறார்.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

பகவத் குணாநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார், லௌகிகரைப்பார்த்து இதரஸ் தோத்ரம் பண்ணினாலெ துண்டாகிறது, என்னோடே கூட ஸ்ரிய:ப்பதியை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாகுமென்றதை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. க்ஷுத்ர விஷயங்களைக் கவிபாடுகை உங்களுக்கு ஹிதமல்ல வென்று உபதேசிக்கையிலே ப்ரவருத்தரானவா அவாகளுக்கு ருசிபிறக்கைக்

காக நானிருக்கிறபடி கண்டிகோளே யென்று தம்முடைய மதத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

உ. க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடி என்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

௩. விலக்ஷணனாய உபகாரகனாயிருக்குமவனை யொழிய க்ஷுத்ர மநுஷ்யரைக் கவிபாடி யென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

ச. மந்தாயுஸ்ஸுக்களான க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடிப் பெறுவ தென்னென்னென்கிறார்.

ரு ஸமஸ்த கல்யாண குணத்தனுமாய ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதனுமான ஸர்வேஶ்வரனைக் கவிபாட வாருங்களென்கிறார்

சு. மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடி ஜீவிப்பதிலும் உடம்பு நோவப் பணிசெய்து ஜீவிக்கை நன்றென்கிறார்

எ. பகவத் விஷயத்தை யொழிய வேறு சிலரைக் கவிபாடுகைக்கு நான் க்ஷமனன்றிக்கே ஒழியப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

அ. நான் பிறரைக் கவிபாடுவேனென்னிலும் என் வாக்கான தவனை யொழியப் பாடா தென்கிறார்

கூ இதரஸ் தோத்திரத்துக்கு அதிகாரி அல்லேனென்கிறார்.

க0. ஸர்வேஶ்வரன் கவியான வெனக்கு இதரஸ் தோத்ரகரண மநுரூபமன் றென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியி னியலமாத்ரத்தை அப்யஸித்தவர்களுக்குப் பிறரைக் கவிபாட யோக்யமான நீச ஜன்மமில்லை யென்கிறார்.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—சன்மம்.

இதர ஸ்துதிபண்ணுகிற கவிகளைப் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படி உத்யோகித்து, அவர்கள் புத்தி திரும்பாதபடியாலே, அவர்களைப்போலன்றி, ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயிக்கையாலே தமக்கொரு குறையின்றி ஸர்வாதிஶயமுண்டாய்த் தென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய் மொழியில் சொல்லுகிற அர்த்தத்தைச் சங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறார்.

உ. ஆஶ்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்த க்ருஷ்ணனுடைய புகழைப் பேசப்பெற்ற எனக் கொரு தட்டில்லை யென்கிறார்.

௩. அவனுக்கு அடிமை செய்கையிலே ப்ரவ்ருத்தனான எனக்கு க்ஷுத்ர விஷய ப்ராவண்யத்தால் வரும் ஹ்ருதய துக்கமில்லை யென்கிறார்.

ச. தேவதாந்தரங்களைப் பற்றினாக்கவர்கள் தஞ்சமல்லவென்னு மிடத்தையும் தன்னைப் பற்றினாரகளைத் தானவிட்டுக்கொடானென்னு மிடத்தையும் காட்டின இவனை பற்றின எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

ரு. வைதிக புத்ராநயநததை அநுசந்தித்து இவனைப்பற்றின எனக்கொரு துக்கமுமிலலை யெனகிறா.

சா. கிருஷ்ண குணங்களை அநுபவிககப்பெற்ற வெனக்கொரு துககந்தமில்லை யென்கிறா.

எ. அகாமவஸ்ய ஞைகையாலே ஈஸ்வரனுக் கிவ் விபூதியிலுள்ளதுலீலா ரசமாத்ரமாகையாலே அததை அநுசந்திதத எனககு காம வஸ்யதையு மில்லை, இந்த லீலா விபூதியில ந்தாப்ப விக்கவும் வேண்டா வென்கிறா.

அ. ஜகதரக்ஷணம் பண்ணும் நீரமையை அநுசந்திக்கப்பெறற எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

கூ. அகடிதகடநா சமாத்தனை வடதள சாயியை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு தளாவுமில்லை யென்கிறா.

க0. அவனைப்பற்றின எனக்கொரு கேடில்லை யென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யசித்தாரை சாவலோக ப்ரசித்தமாம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரம பதத்திலேசென்றால் தன் ஐஸ்வாய மிவாகளிட்ட வழக்காகு மென்கிறார்.

ச - ம். பத்து.

கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி, ஐஸ்வர்ய கைவல்யமென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

பகவதா ஸ்ரயணத்தாற்றமக் கொருகுறையிலலை யென்ற ஆழ்வார், அன்யருடைய குறையையுந்தீர்க்க உத்யோகித்து, இஹலோக ஐஸ்வர்யமும் ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல்யாநுபவ மல்பம், பகவதநுபவமே நிரபாயமான பரம புருஷார்த்த மென்று பரோப தேசம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. சாாவ பௌமராய்ப் போந்த ராஜாக்கள் அநத ராஜய ஸ்ரீயை யிழந்து இரந்து ஜீவிக்க வேண்டும்படி தாகத ராவாகள். ஆனபின்பு நித்ய ஸ்ரீயான ஸாவேஸவரனைப பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறா.

உ. ராஜயம் பண்ணுகிறநாளில் போக்யைகளாகப் பரிகர ஹித்த ஸ்ரீகளையும் சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்து எளிமைப்படுவ ரென்கிறா.

௩. ராஜாக்கள் தங்கள் காலிலே விழுந்து கிடந்தால் ஞுதரிந்திருக்கும் மதிப்பை யுடையவர்கள் "ஒரு சேதனன்" என்று நினையாதபடி மதிப்பறுவர்கள் என்கிறார்.

௪. போகத்தாக்களுடைய நிலையாமையாலும் அவனைப் பற்றவேண்டு மென்கிறார்.

௫. செல்வக்கிடப்போபாதி அங்கநா பரிஷ்வங்கமும் அஸ்திரமென்கிறார்.

௬. வைத்தியர்கள் பிழைத்தாரை எண்ணுமாப்போலே முடிந்தவர்களை யெண்ணுகிறதென், ஜீவித்தவர்களும் சிலர் இல்லையோ வென்ன, அதிருந்தபடி கேட்கலாகாதோ பின்னை யென்கிறார்.

௭. ஐஸ்வர்யத்துக்கு நீர் சொல்லுகிற தோஷமுண்டேயாகிலும் அன்ன பானாதிகள் தாரகமுமாய்ப் போக்கியமுமாயிருக்கிற ஆகாரமுண்டே! என்ன, அதுவும் நிலை நில்லா தென்கிறார்.

௮. ராஜ்யஸ்ரீ அவற்றின் ஸ்வபாவத்தாலே நிலை நில்லா, ஆனபின்பு அவன் றன்னையே பிரயோஜனமாக ஆஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

௯. காயிகக்லேசாத்மகமான தபஸ்ஸைப் பண்ணி அந்தத் தப்பலம் ஸ்வர்க்கமாகக்கொண்டு சுவர்க்கத்தைப் ப்ராபிக்கும்போது பகவத் பிரசாதம் வேணும் அதுண்டாய்ப் ப்ராபித்தாலும் அது தன்னின் ஸ்வபாவத்தாலே நிலைநில்லா தென்கிறார்.

௰. இவைபோ லன்றிக்கே ஆத்மலாபம் நிலைநின்ற புருஷார்த்தமே யென்னில், கீழ்ச்சொன்னதைக் குறித்தொரு நன்மையுண்டே யாகிலும் பகவதா நந்தத்தைப்பற்ற இது ஏகதேசமா யிருக்கையாலே அதுவும் தண்ணிது, ஆனபின்பு அவனைப் பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி பத்துங்கற்றார் ஐஸ்வர்யாதி க்ஷுத்ர புருஷார்த்தத்தைத் தவிர்ந்து பகவத் கைங்கர்யைகபோகராவ ரென்கிறார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

முன்சொன்ன பரோபதேசம் வ்யர்த்தமாய்ப் போகையாலே, தாம் பகவத் விஷயத்தில் மிகவும் அபிநிவேசத்தையடைந்து, முன்பு செய்த அவதாரங்களெல்லா மிப்பொழுது தமக்குக்காட்ட வேண்டு மென்கிறதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில் சாத்தின திருத்துழாயைச் செவ்வியோடே யிப்போதே பெறவேணுமென்று ஆசைப்படா நின்றா ளென்கிறாள்.

௨. என் பருவத்தில் பெண்களுக் குதவின விடத்திலே எனக்குதவந் தட்டென் னென்னா நின்றா ளென்கிறாள்.

௩. ஒரு ஊருக்காக உதவினதேயன்றிக்கே ஒரு நாட்டுக்காக உதவினவன் பக்கல் உள்ளது பெறத் தட்டென்னென்று நின்றாள் என்கிறாள்.

௪. என்றுமொக்கவேகரூபமா யிருக்கிற பரமபத நிலயன் திருவடிகளில் திருத்துழாய் பெறத் தட்டென்னென்று நின்றாளென்கிறாள்.

௫. ஆனால் இங்கே என்னோட்டையா ளொருத்திக்காகத் தன்னைப் பேணாதே எருதேழடாத்த கிருஷ்ணன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாய்பெறத் தட்டென்னென்று நின்றாளென்கிறாள்.

௬. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலன்றிக்கே ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்காகத்தன்னை அழிய மாறியுமுதவினவனுடைய திருவடிகளின் திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்றாளென்கிறாள்.

௭. பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே வைத்தருளினவனுடைய திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்றாளென்கிறாள்.

௮. ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளுடைய விரோதியைப் போக்கின சக்ரவர்த்தி திருமகன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்றாளென்கிறாள்.

௯. "அவனுடைய ஆயுதாதிகளைக் காணவேணும்" என்று சொல்லப்புக்கு முடியச் சொல்லமாட்டாதே நோவுபடாநின்றாளென்கிறாள்.

௧௦. உன மகள் நீயிட்ட வழக்கன்றே அவளுக்கு ஹிதம் சொல்லி மீட்கத் தட்டென்னுனக் கென்றவர்களைக் குறித்து; நான சொல்லிற்றுக் கேளாதே அவனையே யாசைப்பட்டு மிகவும் அவசன்னையாகா நின்றாளெனகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லார நித்ய ஸூரிகளுக்குச் சதரு ஸராவ ரென்கிறார.

௩-ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ஆழ்வார் ர்த்தித்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களை யெல்லாங் காட்ட ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஆஸ்ரித விரோதிகளை நிரசிக்கிற விடங்களில் அவ்வவ் சமயங்களில் வந்து முகங்காட்டி அடிமைசெய்யப் பெற்றிலேன் நான், இங்ஙனேயிருக்கவு மென் ஹ்ருதயத்தையே யுனக்குப் போக்யமாகக் கொள்ளுவதே யென்கிறார்.

௨. என்னுடைய கரணகாயமான ஸ்மருதியாதிகளே பரிபூர்ண ஞானவனுக்குப் போகோபகரணங்கள் எல்லா மாயிற்றென்கிறார.

௩. இத்தலையை யுனக்காக்கி அத்தாலே கருத்த ருத்தியனு யிருக்கிறாயே யென்கிறார்.

௪. உன்சுகுமாரமான திருமேனிக்குச் சாத்துமமாலையெல்ல சத்தையேயாய் விடுவதே யென்கிறார்.

௫. தம்முடைய சிநேகாதிகளோடொன்றே ஆபரணாதி சர்வபரிச்சதங் களு மாயிற்றவனுக் கென்கிறார்.

௬. அவன் ப்ரணயித்வாதி சயம தம்மையும ப்ரணயியாக்கிற றென்கிறார்.

௭. என் சத்தையே உனக்கு ஜீவன ஹேதுவாவதே யென்கிறார்.

௮. ஒருவரையொழிய ஒருவர்க்குச் செல்லாதபடி பிறந்தகலவி, பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கிறார்.

௯. உன் ப்ரணயித்வப்ரகாஷ்டம் என்னுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கி றார்

௧௦. நானும் சமஸ்தலோகங்களும் ஸர்வேச்வரனும் ஏககண்டராய் ஏத்தினு லும் ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என்செல்லாமையாலே ஏத் தினேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், ஈச்வரனுடைய உபய விபூதியும் இத்திருவாய்மொழி அப் பியஸித்தாரிட்ட வழக்கென்கிறார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

அவதாரங்களைக் காட்டி மறைந்தபடியாலே, ஆழ்வார் நாயகி தன்மையை யடைந்து, மோஹித்து, ஸம்பந்தி ஸத்ருபாவஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கதறுகிறாளென்று, தாய் சொல்லுவதாக வருளிச் செய்கிறார்.

௧. வினவ வந்தவர்களுக்குத் தன்மகள் செய்தியை அறிவியா நின்றுகொண்டு, இப்படி இவளை எம்பெருமான் பிச்சேற்றினன், நானிதுக் கென்செய்வேன் என்கிறாள்.

௨. அபராகருதருடையான விவள் செய்கிறன வொன்றும் தெரிகிறதில்லை யென்கிறாள்.

௩. இவளுடைய அதிப்ரவருத்திகளைச் சொல்லப்புக்கு அவற்றுக் கெல்லை யில்லை யென்கிறாள்.

௪. வ்யஸனசஸ்ஹை அல்லாத இவளை இப்படி நோவு படுத்துவதே யென் கிறாள்.

௫. இவளுக்கு இவ்வவஸாத மெவ்வளவாய் முடியக் கடவதென் றறிகிறிலே னென்கிறாள்.

சா. தன்மகள் பிச்சுக்கு நிதானத்தையும் அதடியாக வந்த பிச்சு தன்னையும் சொல்லுகிருள்.

எ. தேறின போதோடு தேருத போதோடு வாசியற எப்போதும் அவன் றிறமல்ல தறியாளே என்கிருள்.

அ. அத்யந்த தூதசைவாதறியா னிருலு மிவள் தத்தேகபனாயா யிருக்கு மென்கிருள.

கூ. பெறுதற்கரிய விவள் தன்னையே வாய்வெருவி மோஹிக்கும்படி பண் ணுநின்ற னெனகிருள.

க0. சதரு ரூபதாரா த்தங்களை அநுசந்திகக க்ஷமமல்லாத வ்யசனாதிசயத் தாலே இவளுக்குப் பிறந்த விக்ருதிகளைச் சொல்லி நானென் செய்வே னென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறா சம்சார துரிதமும் போய், பகவத் விஸ்லேஷகந்த மில்லாத் திருநாட்டிலே யெல்லாருமெ சிர சாவகிக்கு மேன்மையோடே இருக்கப்பெறுவ ரென்கிருா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

அந்தமோஹந்தீரும்படி ஸர்வேஶ்வரன் நித்திய சூரிக ளோடே கூட ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில், மங்க ளாசாஸநம் பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யரு ளிச் செய்கிருர்.

க. கிருஷ்ணனைக் கவிபாடப் பெற்ற வெனக் கொருநாளுமொரு குறை யில்லை யென்கிருா.

உ. இம்மஹைஶ்வரியததுக்கு அடியான ஶ்ரிய: பதித்வத்தை அருளிச்செ ய்கிருா.

ந. ஸாவேஶ்வரனைக் கிட்டிக்கவிபாடுகையாலே அவனுடைய வாநந்தத் தையும் விளாக்கொலை கொள்ளும் படியான வாநந்தத்தை உடை யனுனேன் என்கிருர்.

ச. நித்ய சம்சாரியான வென்பக்கல் பண்ணின மஹோபகார மென்னுல் பரிச்சேதிக்க வொண்கிறதில்லை யென்கிருா.

ரு. எனக்குத் தன் படிகளைக் காட்ட, கண்டநுபவித்து நான் என்னுடைய ப்ரதி பந்தங்களெல்லாம் போம்படி திருவாயமொழி பாடி நிரதி சயாநந்தியானே னென்கிருா.

சா. இதுக்கு முன்புப் பெருததா, இனிப்பெறவேண்டுவது ஒன்றுண்டோ வென்கிருா.

எ. "அரியதுண்டோவெனக்கு" என்கிற இப்பூர்த்தி உமக்கெத்தாலே வந்த தென்ன, பகவத் கிருபையாலே வந்த தென்கிருா

அ. எம்பெருமானை சௌகுமார்யத்துக்குத் தகுதியாகக் கவிசொல்ல வல்ல வெனக்குத் திருநாட்டிலும் நிகரில்லை யென்கிறார்

௯ ஸர்வேஸ்வரனை யெங்கும் புக்குக் கவிபாடப்பெற்ற எனக்கு ஒப்பாருண்டோ வென்கிறார்

௧௦. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஆநந்தாவஹனானே னென்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றாரைப் பெரியபிராட்டியார் தமக்கே பரமாகக்கொண்டு சமஸ்த துக்கங்களையும் போக்குவ ரென்கிறார்

௬-ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ஸாந்நித்யம் பண்ணின ஈஸ்வரனந்தர்ஹிதனானையாலே ஆழ்வார் மோஹிக்க, இதர தேவதாவேசமென்று க்ஷுத்ரதேவதாராதநம் பண்ணுவதைப் பரிஹரித்து, பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தநமும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீபாததூளிகளும், இதற்குப் பரிஹாரமென்று, ஆப்தஸகி சொல்ல, வப்படியே பரிஹாரம் பண்ண, மோஹந் தீர்ந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. தோழி இவள் நோய்க்கு நிதானத்தைச் சொல்லி நீங்கள் செய்கிறவை பரிஹார மன்றென்று விலக்குகிறாள்.

௨. க்ஷுத்ரதேவதா சாந்தியா லிந்நோய் போக்குகை அறிது பகவத் விஷயத்தைச் சொல்லி லிவளைப் பெறலாமென்கிறாள்.

௩. அயுக்தங்களைச்செய்யாதே அவன் திருவடிகளையே தொழுங்கோள் அதுவே இந்நோய்க்கும் பேஷஜ மென்கிறாள்

௪. ஆப்தஸகனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லவல்லி கோளாகில் இவளைக் கிடைக்கு மென்கிறாள்.

௫. நோய்க்கு யோக்யமான பரிஹாரத்தைப் பண்ணுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. "தவளப்பொடி" என்று சொன்னது இன்னதென்று விசேஷித்து அத்தைச் செய்ய உத்தியோகிக்கவே இவள் நோய் தீருமென்கிறாள்.

௭. இவள் பிழைக்கவேண்டி யிருந்தீர்களாகில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௮. க்ஷுத்ர தேவதாஸமாச்ரயணம் உங்களுக்குக் கீழ்மையை விளைக்கு மென்கிறாள்.

௯. கிருஷ்ணன் திருவடிகளை நினைத்து வாழ்த்துங்கோள் இவள் பிழைக்க வேண்டி யிருந்தீர்களாகி லென்கிறாள்.

௧0. இவளுக்கு க்ருஷ்ணன் திருவடிகளிலுண்டான வைகாந்தியத்தை அநுசந்தித்து அவனையேதஞ்சுங்கோள இவள் உஜ்ஜீவிக்குமென்கிறாள்.
௧௧. நிகமத்தில், பலம் சொல்லித தலைக் கட்டுகிறார்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

மோஹந்தெளிந்து, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையையருளிச்செய்கிறார்.

௧. நெடுங்காலம் கூப்பிடச்செய்தேயும் விஷயீகரியாதபடியாக நான் பண்ணின பாபத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

௨. பண்டுபண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி; அப்படி உபகரித்துன் சுவட்டை அறிவித்து இப்போது நான் கூப்பிட, முகங்காட்டாதே யெழவாங்கி யிருக்கைபோருமோ என்கிறார்.

௩. எனக்குன்னைக் காட்டாதொழிந்தால் "நீ என்னைக் காண்கைக்குப் பாக்கியம் பண்ணிற்றில்லை" யென்றாகிலும் என்கண்முகப்பேவந்தொன்று சொல்லுகிறிலை யென்கிறார்.

௪. தாம் காணும்படியாக வரவேண்டு மென்கிறார்.

௫. ப்ரம்ஹாதிகளுக்கும் காணமுடியாதிருக்கிற உன்னுடைய வடிவழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படாநின்றேன் என் சாபலமிருந்தபடியென் னெனகிறார்.

௬. "என்பக்கலிலேசதாசந்நிஹிதனாயிருந்தே யுன்னைக்காட்டாதொழிகிறது நீ நினையாமை" என்றறிந்துவைத்தேகாண வாசைப்படா நின்றேன், அதுககடி என்னறிவுகேடென்கிறார்.

௭. எனக்கு நீர சிறிதுசெய்தமையுண்டு இவ்வம்சம் பெற்றேன், எனக்கித்தால் போராதென்கிறார்.

௮. பெற்றவம்சம் சொன்னாராய்ப் பெறாதவம்ச மிதுவென்கிறார்.

௯. உபாயங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் "காணவேண்டும்" என்றாசைப்பட்டால் காண்கைக் குபாய முண்டோ வென்கிறார்.

௧0. காணப்பெறாவிட்டால் மறந்துபிழைக்க வொண்ணாதபடி எனக்குததக்கதொரு ஞானதிருஷ்டி எங்ஙனே உண்டாயிற் றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி கற்றார எம்பெருமானோடே நித்திய ஸம்ச்லேஷம் பண்ணலாந் திருநாட்டிலே செல்லப்பெறுவ ரென்கிறார்.

௮-ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்களை தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்

க. எம்பெருமான் விரும்பாத ச்லாக்யமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு காரியமில்லை யென்கிறாள்

உ. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்ன காரிய முண்டென்கிறாள்

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் கிருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெ னக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன காரிய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற இவ்வொப்பனை யார்க்கென் கிறாள்.

௮. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு காரியமென் னென்கிறாள்.

௧௦. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன காரியமுண்டென்று க்ரமத்தோடேசேர உபஸம் ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறோமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவனைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விச்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

உ. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

௩. துக்ககந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

௪. என்னை முன்னம் சம்சாரிகள் நடுவில்நின்றும் வாங்கவேணுமென்கிறார்.

௫. ஜன்மஜரா மரணாதிகள் நடையாடாததேசத்திலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணுமென்கிறார்

௬. ஜீவநார்த்தமாக பரஹிம்சைபண்ணுகிற ஸம்சாரிகள் நடுவினின்றுமென்னையுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருளவேணுமென்கிறார்.

௭. சகலபதார்த்தங்களும் த்வததீநமானபின்பு நீயே யுன்னைக்கிட்டும் வழி பார்த்தருள வேணுமென்கிறார்.

௮. நாமே செய்யப்புக, நீர் "வேண்டா" என்றவாறே யன்றோ தவிர்ந்தது; இதுக்கு நம்மைக்காற் கட்டவேணுமோ வென்ன; செய்யக்கடவதாகி லதென்று செய்வதென்கிறார். "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்" என்றாரே.

௯. திருநாட்டிலிருந்த விருப்பைக் காட்டியருளக் கண்டனுபவிக்கப் பெற்றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

௧0. விட்டதிது பற்றின திதுவென்று வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தாரை இதுதானே அவன் திருவடிகளிலே சேர்க்குமென்கிறார்.

௪0-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

பின்னும் தேவதாந்த்ரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகையாலே, தேவதாந்த்ரத்தைவிட்டு ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேஶ்வரனை, யாஶ்ரயியுங்களென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற காரணவாக்ய ப்ரக்ரியையை அநுசந்திக்கிறார்.

௨. எல்லாரையும் உண்டாக்கினவன் நின்றருளுகையாலே ப்ராப்யமான திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

௩. ஜகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களாலுமிவனே பரன், இதிசையாதாரொன்றோடு வந்து கலந்து பேசிக காணுங்கோளென்கிறார்.

௪. சகலோப நிஷத் ப்ரஸித்தனான நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

௫ லைங்கபுராணமதுடக்கமான குதிருஷ்டி ஸ்மருதிகளையும் பாஹியாஸ்மரு திகளையும் ப்ரமாணமாகக் கொண்டு வந்தவர்களை நிஷேதிக்கிறார்.

௬. எம்பெருமானைச் சமாஶ்ரயித்து அவன் வஞ்சனத்தைத் தப்புங்கோ ளென்கிறார்.

௭. தேவதாந்தரசமாஶ்ரயணம் செய்து கண்டீர்களோ இனிப் பகவத் சமாஶ்ரயணத்தால் அமையு மவற்றைக் காணுங்கோ ளென்கிறார்.

௮. இதர தேவதாசமாஶ்ரயணம் பண்ணினவன்றோ மார்க்கண்டே யாதிகள் ஸ்வாபிலஷிதம் பெற்றதென்ன, ஆகில் திருந்தபடியைக் கேட்க லாகாதோ வென்கிறார்.

௯. அவன் வர்த்திக்கிற திருநகரியை உங்கள் கயார்த்துக்கு விஷயமாகக் வமையு மென்கிறார்

௧0 பொலிந்து நின்ற பிரானுக்கடிமை செய்கையே உசிதமென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு பரமபதம் சுலபமென்கி றார்.

௫-ம பத்து.

விரோதியைப் போக்குவானுமவனே யென்றார்

௧-ம். திருவாய்மொழி—கையார்.

பக்தியில்லாமல் பகதன்போல வஞ்சகோக்திகள் சொல்லிப் பாஹ்யவிஷயங்களிலே பரவணனான வெனக்கு, ஸ்வாநு பவத்தை யுபகரித்தானென்று, உபகார ஸ்மருதி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

௧. என்பக்கலுள்ள தஹ்ருதயமான வுக்ததியாயிருக்க இத்தை ஸஹ்ருதய மாகக்கொண்டு விரும்பி, "இனியிதுக்கவவருகில்லை" யென்னும் படியானபேற்றைப் பண்ணித் தந்தானென்கிறார்.

௨. ஸாவஞ்யனவ னத்தை மெய்யாகக்கொண்டு தன்விபூதியோடேகூட நானிட்ட வழக்காக்குனென்கிறார்.

௩. இப்படி வார்மாத்திரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான உன்னையொழிய வேறொன்றை ஆசைப்பட்டே னென்கிறார்.

௪. நீயேயென் விரோதியைப்போக்கி உன் திருவடிகளிலே அழைத்துக் கொண் டருளவேணு மென்கிறார்.

௫. நீர் "நீர் மலினம்" என்கிற தெத்தையென்ன, இன்னதென்கிறார்.

௬. வடிவழகைக்காட்ட அதைக்கண்டவாறே தம்முடைமை மறந்து பரீத ராய்க் கண்டுகொண்டே னென்கிறார்.

எ. பகவத் க்ருபை நடையாடாநிற்கச் சிலர்க்கு "நானயோக்யன்" என்றிழக்கவேண்டாகிடிகோ ளென்கிருர்.

அ. நான் நித்யஸூரிகளைப்போல நித்யசம்ஸாரத்தை விட்டு அவனையே யெல்லா உறவுமுறையுமாகப்பற்றப் பார்த்தே னென்கிருர்.

௯. என் க்லேசமெல்லாந் தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ராக்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிருர்.

௧0. அவன் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநுசந்தித்த க்ருதஜ்ஞதையே பறருசாகவந்து என்னோடே நிரவதிக ஸம்ஸ்லேஷத்தைப் பண்ணிஞ னென்கிருர்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தவர்கள் நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய் அவன் திருவடிக்கீழே புகப்பெறுவ ரென்கிருர்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகப்பொலிக.

தம்முடைய உபதேசத்தால் சிக்ஷிதராய், பகவத்பரரான சேதநரையும், தம்முடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்க்க வந்த நித்யஸூரிகளையும், பார்த்து, மங்களாஸாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியைக்கண்டு மங்களாஸாஸனம் பண்ணுகிருர்.

உ. இவ்வைஷ்ணவ ஸம்ருத்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூல ரெல்லாரும் வாருங்கோ ளென்கிருர்.

௩. நித்ய ஸூரிகளுக்குமபுகுந்து பரிமாறலாம்படி ஸம்ஸாரமடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளே யாயிற் றெனகிருர்.

௪. அவிசால்லியமான பாஹ்ய ஸமயங்களை வேரோடே அறுப்பாரைப்போலே யெங்கும் வைஷ்ணவர்களே யாய்ப் பகவத் குணாநுபவஜநித ஹர்ஷத்தாலே களித்துத் திரியாநின்ருர்க ளெனகிருர்.

ரு. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஸுரராக்ஷஸரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தையும் போப்பர்க ளென்கிருர்.

௬. ஸகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள், அவர்களோடே நீங்களு மவனை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளெனகிருர்.

எ. நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆஸ்ரயித்துப் போந்தோம், அதின் முடிவுகண்டு பின்னைப பகவத் ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென்ன; நீங்கள் ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட்டிக்கொடுத்ததாயிற்று, ஆன பின்பு அவனையே ஆஸ்ரயிக்கப் பெறி

லழகிது, அதுவும் மாட்டிக்கொள்ளாகில் நீங்கள் அவர்களுக்கு இடுகிற வற்றை "இவர்கள் அவனுக்குத் தந்தார் இவர்கள் முகத்தாலே நாம் பகவத் ஸமாராதனம் பண்ணுகிறோம்" என்று புத்திபண்ணி யாகிலும் இடப்பாருங்கோள் என்கிறார்.

௮. அவனுடைய வசாதாரண விக்ரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள். அவர்களைப்போலே நீங்களும் அவனை ஆஶ்ரயிக்கப் பாருங்கோள் என்கிறார்.

௯. பகவத்குண நிஷ்டரும் கைங்கர்ய நிஷ்டருமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூமியெங்கும் பரந்தார்கள். நீங்களும் அவர்களோடொக்க அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஆஶ்ரயியுங்கோள் என்கிறார்

௧0. நீங்களாஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் செய்கிற விதத்தை, நீங்களும் செய்திகோள்ளாகில் யுக்தாயுக்தமான தோஷங்களும் போமென்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குத் தேவதாந்தரங்கள் பக்கலுண்டான பரத்வசங்கையும், எம்பெருமான் பக்கல் ப்ரயோஜநாந்தர பரதையுமான ஸதோஷம் போமென்கிறார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

எங்கும் பகவத்விஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு அதனாலே நாயகி தன்மையையடைந்து, லோகத்தார் நிந்திக்கும்படியான மடலூரும்படியை, உத்யோகித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

௧. "சௌந்தர்யத்தாலும் சீலத்தாலும் மதிப்பாலும் பழிப்பற்றதொரு விஷயமாயிற்று அது. நீ செய்யப்புகுகிறவிது, அவ்விஷயத்திற்குப் பழிப்பை விளைக்கப் புகுகிறாயிடாய்" என்று தோழி சொல்ல, நான் அவ்விஷயத்துக்குப் பழிப்பு விளைக்கப் புகுகிறேனல்லேன், பழிப்பறுக்கப் புகுகிறேன்காண் என்கிறாள்.

௨. கீழே வடிவழகை அநுஸந்தித்த அநந்தரம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அப்போதே பெறாமையாலே வழியல்லா வழியே மடலூர்ந்தாகிலும் பெறப்பார்க்கிறாள்.

௩. என்செய்யும் "ஊரவர் கவ்வை" என்றாள். அவர்கள் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிற தோழியான நீதான் எவ்வளவிலே நிற்கிறாயென்கிறாள்.

௪. அவனிப்போது வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகிலும் தான் முகங்காட்டாத போதும் தன்னையொழிய நமக்கு மற்றொன்றால் பொருந்தாதபடி பண்ணினானே! அவன் செய்தபடி பொல்லாதோ வென்கிறாள்.

௫. நீயவனுக்குக் குணஹானி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிறே அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுப்பாகச் சொன்னது யான வித்தனை யெனகிறாள்.

௬. நீயிப்படி வ்யவஸிதையானபடி அறிந்தால் அவள் ஜீவியாள் கிடாய் யென்ன, அவள் ஜீவிக்கிலென முடியிலென் என்கிறாள்.

௭. அவன் குணஹானி சொல்லுகிற ஸ்ரீகள வாயடங்கும்படி நாமவனை வரக்கண்டு அந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல் லோமே யெனகிறாள்.

௮. அவன் தன்சத்தையை யுண்டாக்கி நம்சத்தையைத் தந்தான; நாமவன சத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதெனறோ வெனகிறாள.

௯. தன் ஸ்ரீத்வத்தாலே யிதுக்குமுன்பு மறைத்துக்கொண்டு போந்தாள்; இனி "அவனை அழிக்கப்புகுகிற நாமார்க்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

௧௦. ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூர்ந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனான வனைக் காணக்கடவே னென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லாரிருந்த தேசத்தே அவன் தானேவந்து நித்ய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுமென்கிறா.

௪-ம் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமாய் அந்த காராக்ராந்தமான இரவில், ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ப்ரளயாபத்திலேவந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயங் கோக்க வந்துதவாதபினபு இனி நான ஜீவிக்கையென்றொரு பொருளுண் டோவென்று தன ஜீவநத்திலே நசையறுகிறாள்.

௨. இத்தசையில் க்ருஷ்ணனும வருகிறிலன்; என்னுடைய சம்பந்தத் தாலே அவனைப்போலே நெஞ்சேநீயும்பாங்கன்றிககே யொழிந்தா யென்கிறாள்.

௩. பரதந்த்ரை யாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலே னெனகிறாள்.

௪. வளையாதே ரக்ஷிக்கும ஸ்ரீவாமனனும் வருகிறிலன என் சிந்தாவ்ய சநத்தைப் போக்குவார் யார என்கிறாள்.

௫. க்ருஷ்ணனும் வருகிறிலன் நான் சப்தாவசேஷை யானேன் என கிறாள்.

௬. முடியப்பெறாத ப்ராணனை ரக்ஷிப்பார ஆரொனகிறாள்.

௭. உறங்காத தெய்வங்களைக்குறித்து நானென்செய்வேனென்கிறாள்.

அ. ஏகராத்திரி அநேகயுகமாய் மிகவும் நலியாநின்றது, எம்பெருமானும் வருகிறிலன், அதுக்குமேலே தென்றலும் நலியாநின்றதென்கிறாள்

௯. ரக்ஷகனானவனும் தோற்றுகிறிலன் என் மனோதுக்கத்தை இனிப்போக்குவார் ஆரென்கிறாள்.

௰ இந்தராத்திரியில் என்னுடைய வயஸ்ஸந்ததைக் கண்டுவைத்து அவன் திரமாக ஒருவார்த்தை சொல்லாதே லோகமாக உறங்குவதே! யென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இவர் பாசுரங்கேட்டார்க்குப் பரமபதம் ப்ராப்தி யென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ

அதன்பின் சூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடி நம்பி பக்கலான பாரதந்த்ர்யமாகா நிற்க, தத்பரவசரான ஆழ்வாரைப் பார்த்து தாய் விலக்கியும், அவனிடத்தில் தன் மனதுலக்நமா யிருக்கிறது, நீ கோபிக்கவேண்டாமென் றருளிச் செய்கிறார்

௧. திருக்கையில் ஆழ்வார்களோடே சேர்ந்த நம்பி திருமுகத்தி லழகிலே என் அந்தக்கரணம் மிகவும் பரவசமாகா நின்றதென்கிறாள்

௨. நம்பியுடைய தோளழகு மாபரணஸ்ரீயும் ஸர்வதோமுகமாக நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்

௩. நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும் புறம்புமொக்க நிரந்தரமாகத் தோற்றாநின்றதென்கிறாள்.

௪. ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியும் தனிமாலையும் பரிவட்டப் பணையும் பார்ஶ்வத்திலே நின்று என்னை நலியாநின்றன வென்கிறாள்

௫. ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பியுடைய திருமுகத்தி லழகுகள் என்னுயிர் நிலையிலே நலியா நின்றன வென்கிறாள்.

௬. நம்பியுடைய திவ்யாவயவ சோபைகள் என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்து நலியா நின்றன வென்கிறாள்.

௭. நம்பியுடையதிருமேனியி லழகுவெள்ளம் என்னெஞ்சிலே வேர்விழுந்ததென்கிறாள்.

அ. ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என்முன்னே நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்.

௯. நம்பி போக்யதைகள் எல்லாவற்றோடுங்கூட என்னெஞ்சிலே புகுந்துவிடுகிறிலன என்கிறாள்.

௧௦. நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவருக்கும் கோசரமன்றென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லார ஸம்ஸாரத்திலே யிருந்தே வைஷ்ணவாக ளென்கிறா.

சா-ம். திருவாய்மொழி—கடல் ஞாலம்.

பாவநாப்ரத்யக்ஷம் போகையால, மிகவும ஆர்த்தியை யடைந்து, கோபிகைகள் க்ருஷ்ணலீலைகளை யநுபவித்தாற்போல், பகவத்லீலைகளை யநுகரித்துத் தரித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. எனமகள் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதிவ்யாபாரஙக ளெலலாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றாள், எம்பெருமான தன் டக்கலிலே ஆவேசித்துச் சொல்லுகிறாள் போலே யிராநின்றதென்கிறாள்.

௨. ஸகல வித்யாவேதனமும் அவ்வித்யா ப்ரவாததக்த வாதிகளும நானிட்ட வழக்கென்கிறாள்.

௩. காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூத பஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றாளென்கிறாள்.

௪. காலத்ரயத்திலு முண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றாளெனகிறாள்.

ரு. ஜகத்ரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன நான் என்று நின்றாள் என்கிறாள்.

சா. கோவர்த்த னோத்தரணம் முதலான க்ருஷ்ண சேஷ்டிதஙகளெல்லாம் பண்ணினேன் நான என்று நினறாள் என்கிறாள்.

எ. எம்பெருமான் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் இருக்கிற விருப்பைத் தனபடியாகப பேசாநின்றாள் என்கிறாள்.

அ. ஜகத் ப்ரதானரான பரம்ஹாதிகள் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றாளென்கிறாள்.

௯. அகாமவஶ்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்தி களைத்தன நினைவாகப பேசாநின்றாளென்கிறாள்.

௧௦. ஸ்வர்க்க ப்ரமுகமான பதாாததஙக ளெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றாளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லவாகள், ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுக கடிமைசெய்யப் பெறுவாகள் என்கிறா

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

அந்த அநுகாராவஸ்தைபோய், உன்னை விட்டிருக்க மாட்டேன், உன் திருவடிகளே யெனக்குபாயமென்று, வானமாமலைப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பரிபூரணரான தேவரே என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

உ. பிராட்டிக்குவந்த ப்ரதிபந்தங்களைப் போக்கினாற்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருள வேணு மென்கிறார்.

ங. இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தை விட்டு உன் க்ருபையாலே செய்தருளாயென்கிறார்.

ச. உதா ஹரணத்தை யெடுத்துக்காட்டி இங்ஙனே செய்ததில்லையோ எனக்கும் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

ரு. செய்த வம்சம் அறிந்தேன் அத்தாலே பரியாப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

சா. அந்தவாக்ய சேஷத்தாற் சொன்ன கைங்கரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

எ. என்னை அகற்றாதொழிய வேணுமென்கிறார்.

அ. அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் நடையாடுகிற சம்சாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை அகற்றினாயல்லையோ வென்கிறார்.

கூ. என் விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளில் கைங்கரியத்தைத் தந்தருளவேணு மென்கிறார்.

க௦. "உன் திருவடிகளே சரணம்" என் றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மில்லையென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கென்றும் போக்யராவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

பலஸித்தி யாகாமையால், ஆராவமு தாழ்வாரிடத்தில் ஆக்ரந்தநம்பண்ணி, ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. உன்னழகாலே என்னை யுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந் தருளக்கண்டேன், குளிரநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக் காண்கிறிலே னென்கிறார்.

உ. ப்ரதிவசனம் பண்ணாமையாலே முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

௩. நான் என்காரியம் செய்கையென் றென்றுண்டோ நீ செய்து தலைக் கட்டித் தரவேணுமென்கிறார்.

௪. நினைத்த பரிமாற்றம் கிடையாமையாலே நோவுபடாநின்றே னென் கிறார்.

௫. உன் திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னைப் பெறுவதொரு விரகுபார்த் தருளவேணு மென்கிறார்.

௭. உன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை சம்சாரத்தை அறுக்கவேணு மென் கிறார்.

௮. உன் அநுபவம் பெற்றிலேனே யாகிலும் "உன் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விஸ்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின் றேன் அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

௯. நீ கண்ணுலே காணலாம் படி வரவேணு மென்கிறார்.

௧௦. இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித் திரியக் கடவேன் என்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றார் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ஆராவமு தாழ்வாரிடத்திலும், பலஸித்தி யடையாம லித் திருப்பதிக்குப் போகவேண்டுமென்று, திருநகரி பாஹ் யோத்யாந பர்யந்தமும், வந்த விடாயால் விடா ய்த்து விழுந்து, ஸகியோடே அந்தத் திருவ ல்லவாழ் ஸ்வாமியை என் றடைவே னென் றருளிச் செய்கிறார்.

௧. தோழிமாரைக் குறித்துத் திருவல்லவாழிலே நின்றருளின சர்வேஸ் வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறுவதென்றோ வென்கிறாள்.

௨. நிஷேதிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன் பாதரேணுவை நான் சூடுவதென் றென்கிறாள்.

௩. தோழிமாரைப்பார்த்து நான் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறும் நாள் என்றென்கிறாள்.

௪. என்னுடைய நற்சிவ நவன் பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்த மென்கிறாள்.

௫. நான் செய்தபடி செய்ய இக்கண்களின் விடாய்தீரக்காணப் பெறுவ தென் றென்கிறாள்.

௬. திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய போக்யமான திரு வடிகளை நான் காண்பதென்றோ வென்கிறாள்.

எ. அவன் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவை அணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள்.

அ. அவன் திருவடிகளிலே சாவகாலமு மிடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவற்றே யென்கிறாள்.

கூ. அவனைக் கண்டு தொழும்படி அவன் அருள்கூடவறறே யென்கிறாள்.

கo. அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறோ யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லாா சம்சாரத்திலே இருந்துவைத்தே பகவத் குணாநுபவத்தாலே யெல்லாறிலும் சிறந் தவாக ளென்கிறா.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு

அர்ச்சாவ தாரத்தில் பலசித்திபாகாமையாலே, அவதாரங் களில் ப்ரவேசித்துக் குணாநுபவத்தில் மநச்சைதில்யம் வராமற் செய்யவேண்டுமென்று, எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச் செய்கிறா்.

க. சைதில்லியம் நீங்கி உன்னைத் தரித்து நின்று நான் அநுசந்திப்ப தெப் போ தென்கிறார்.

உ. வளர்ந்தவாறுதானிருக்கிறபடி சொல்லுகிறா.

ங. உன்பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறார்.

ச. பவுத்தாவதார வ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறார்.

ரு நீ பண்ணின சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்குந்தோறும் மநஸ்ஸூமிகவும் அழியாநின்ற தென்கிறார்.

சா. உன் சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

எ. கண்ணாலேகண்டநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென் கிறார்.

அ. உன் குணசேஷ்டி தாதிகளைக் கேட்ட கேட்டபோது தோறும் சிதில ஞகா நின்றேன் என்செய்கேனென்கிறா.

கூ. நானுன்னைத் தரித்துநின்று அநுபவிபபதென் றென்கிறா.

கo. சமுத்திரமதனவை சித்திரியத்தை அநுசந்தித்து சிதிலஞகாநின்றேனை, உன்னைத் தரித்துநின்று அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார் பரமபதத்திலே போய் நித்தியாநு பவம் பண்ணப் பெறுவரென்கிறார்.

௬-ம் பத்து

விரோதி நிரஸநசீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்

௧-ம் திருவாய்மொழி — வைகல்

அவதாரங்களாலும், இஷ்டஸித்தி யில்லாமற் பின்னையும் அர்ச்சாவதாரங்களிலே இறங்கி, திருவண் வண்டூர்ஸ்வாமி விஷயமாகப் பக்ஷிகளைத் தூது விட்டதை யருளிச் செய்கிறார்

௧ சில குருகுகளை நோக்கி, திருவண்வண்டூரிலே சென்று எம்பெருமானுக்கு என் தசையை அறிவியுங்கோளென்கிறாள்

௨ ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனானவனுக்கு என் ஆற்றாமையை அறிவியென்றொரு நாரையை யிரக்கிறாள்

௩ திரள் திரளாகச் சஞ்சரிக்கிற புள்ளினங்களைக் கண்டு, என் வ்யஸநத்தை அறிவியுங்கோளென்கிறாள்

௪ சில அன்னங்களைக் குறித்து, சரீரம் கட்டழிந்து சிதிலையாகா நின்றாளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்

௫ திரியவும் சில அன்னங்களைக் குறித்து, அத்தேசம் புக்கார் மறப்பிக்கும் நீங்கள் புக்கால் என்னையும் நினையுங்கோளென்கிறாள்

௬ சில குயில்களைக் குறித்து, அவனுக்கு என் தசையை அறிவித்து அங்குநின்றுமொரு மறுமாற்றங்கொண்டு வந்தருளிச் செய்யவேணுமென்கிறாள்

௭ சில கிளிகளைக் குறித்து, அவனுடையாளங்களைச் சொல்லி இவ்வுடையாளப்படியே கண்டு எனக்காக வொருவார்த்தை சொல்லுங்கோளென்கிறாள்

௮ சில பூவைகளைக் குறித்து, மீண்டுவந்தென்னைக்குச் சொல்லலாம்படி வ்யக்தமாகக் கண்டு ஒரு மறுமாற்றம் கேட்டுவந்து சொல்லவேணுமென்கிறாள்

௯ சில வண்ணங்களைக் குறித்து, ஏகாந்தத்திலே "நகச்சிந்நாபராத்யதி" என்பார் முன்பாக என்னிடையாட்டத்தை அறிவியுங்கோளென்கிறாள்

௧0 சில வண்டுகளைக் குறித்து, அவர் இத்தலையில் சத்தையு மில்லையென்றிருப்பர், அவளுமுளளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்

௧௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹணீய விஷயமாவரென்கிறார்

௨-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

தூதிகோக்தியால் ஸர்வேச்வரன் விளம்பித்து வருகையாலே, யுமக்குவேண்டின ஸ்த்ரீகளிருக்க, இங்கே வரவேண்டாமென்று, ப்ரணய கலஹத்தாலே திரஸ்காரம் பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்

௧. இப்படி வரவுதாழ்த்தது மித்தலையை யொழியச் செல்லுவதா யன்றிறே, கடுக்கவந்துகொண்டு நின்றான் பந்தையும் கழலையு மெடுத்துக் கொண்டான், அலப்பிய லாபமென்று நோற்றும்படி நின்றான், இத்தலையில் பண்ணக்கட வ்யாமோஹ மடங்கலு மிவற்றின் பக்கலிலே பண்ணினான். அவன்படுகிற வலமாப்பைக்கண்டு "இவை யெல்லாம் நம்மைக்குறித்துச்செய்கிறா னல்லன், நாம்கலந்து பிரிந்தவர்களுடைய உபகரணங்களாகக் கொண்டுசெய்கிறா னித்தனை, இவனுடன் வார்த்தைசொல்லாதே யிருக்கிறதென்" என்று "வாராய் நீநினைக்கிறவர்க ளதன்று காணிவை உனக்கு பேக்ஷா விஷயமான எங்களது காணிவை, இவற்றைத்தந்து அவர்கள் பக்கலி லேறப்போ" வென்கிறாள்.

௨. நோக்குப்பெறுதவன் முகம்பார்க்கப் பெற்றான், வார்த்தைகேட்கப் பெறுதவன் "போ" வென்னவும்பெற்றான், இனிஇதற்கு மேற்பட க்ருதார்த்தனாகையில்லையிறே "போ" என்றால் அவ்வார்த்தையே யன்றிறே அவன் புத்திபண்ணுவது, அதில்கவாயி லோடுகிறது மறியுமவனிறே "இன்னமென்னை யகத்தீங் கொருநாள் வருதியேலென்சினந்தீர்வனானே" என்றதை உயந்தபிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலாலே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக்காட்டினார்.

௩. "குழலூதுபோயிருந்து" என்றிறே என்னைச்சொல்லுகிறது உக்தமானதுதன்னை அநுஷ்டிக்கு மத்தனையிறே இனித்தான் "உனக்குப் பெண்களப்டும் நீர்வாய்ப்புள்ள விடங்களிலே போயிருந்தூது" என்றிறே நீங்கள் சொல்லிற்று, அழகிது இத்தனையிறே நீர்வாய்ப்புள்ளவிடந்தான் எது அதைச் சொல்லலாகாதோ" என்று இரண்டடி உட்புகுரவிட்டு நற்றரிக்கவிருந்து குழலினிய பேச்சிலே கைவைத்தான். குழலோசைபோ லன்றிறே பேச்சி லினிமை யிருக்கும்படி "நான்செய்தபடி செய்கிறேன்" செவியோசை வைத்தெழ குழலூது போயிருந்து" என்று நீங்கள் சொன்ன விதுக்குக் கருத்து எனக்குப்போச்சுதில்லை இதெனக்கு ஜாத்யுசித வருத்தியன்றோ" என்றான்

ச. "நான் சொன்னவையெல்லா மிவர்க ளங்ய்தாவாக புத்திபண்ணுகிறது; நம்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து ஈாமனாக்ஷணம் தாழ்த்தது பொறுக்கமாட்டாமை யிறே" யென்றுபார்த்து ; "நீங்கள் என்னை யிங்ஙனே சொல்லலாமோ நான் பித்ராதிகளுக்கு பரதந்திர னன்றே அவர்க ளென்கையிலே கோலேத்தந்து "நீபோயப்பசு மேய்த்துவா" என்றால், என்னால், "மாட்டேன" என்னப்போ மோ" என்றான ; பித்ராதிகளுக்கு பரதந்த்ரராய்க்கொண்டு பசு மேய்ப்பார் மேய்க்கும்படி யிதுவோ. நீசெய்யும் செயல் சோர் திருக்கிலிறே நீசொல்லும் சொலவும் சோர்திருப்பது எனறாள்.

ரு. "ஸ்நேஹிகளா யிருப்பார்க்குக் குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளவுமாம், நிஸ்ஸ்நேஹிகளுக்குக் குணந்தன்னையே குற்றமாகக் கொள்ளவுமா ம், விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷங்களிருப்பது, ஆகையா லே நான் சொன்னவையெல்லா மிப்போ திததலேக்குக் குறை யாய்த் தோற்றுமிறே ; ஆனாலும் மத்தியஸ்தா சொன்னதிறே ஆத்தமாய்த் தலைக்கட்டுவது" என்றான்.

சு. தங்கள்கவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு அநுபவ நீயைகளா யிருக்கிற விப்பிராட்டியையும் தோழிமாரையுங்கண்டு, அவன் தன்முகமுத்திரைகளாலும் பாவகாப்பமான வுக்திகளா லும் அத்தை அநுவதித்தாப்போலே யிருக்கிற விலாசசேஷ்டி தங்களாலுமாக இவர்க ளபிசந்தியைக்குலைத்து இனி யிவர்கள் நான சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" என்னமாட்டாதவர் கள் எனனும்படி வாய்மாளப்பண்ணி அவ்வளவிலே சென்று இவ ளுடைய லீலோபகரணமான குழமணனை யெடுத்துக்கொண டான.

எ. ஸாவோபாயங்களைய மநுஷ்டித்து ஸ்ரீபரதாழ்வான் தன பக்கல்பட்ட தெல்லாம் தான இவர்கள்பக்கலிலே பட்டான. "வினிவாத்தயிது ம்பலாத"என்று மீட்கையிலே போரவருந்தினனிறே "சேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவன்மேன பரசீததி" தாமேயிரங்கி மீளும் படி பன்ணுகிறேன , அதுதான கேட்டார வாயகேட்கவேணு மோ புரஸ்தாத என்றானிறே. அப்படியே இவனும் ஸாவோபாயங் களையும் ப்ரவிர்த்திபபித்தவிடத்தில் மணுகவொண்ணாதபடி கடு மைதோற்ற விருந்தார்கள் , இனிச் "செய்யலாவதென்" என்று பார்த்தான் ; "பலத்தாலே காரியங்கொள்ளுவோம்" என்று நிச்ச யித்து இவர்கள் பாவையை யெடுப்பானாகக் கணிசித்தான் , "பரோ க்ஷித்தஞ் ஞாஸதுகோஸலா:" என்று நினைவறியுமவர்க ளாகையா லே, எல்லாரும் கூடவைத்தபாவையைச சென்றெடுத்துக்கொண் டார்கள்; அதுதான "ஙங்காரியம" என்றேயிருந்தான. "பருதக்ப்ர யத்நா பேக்ஷிதமின்றிக்கே யொழியப்பெறறோம்" என்று பார்த்

தான. திருககுரவைபோலே ஆளுககாளாயினறு கைபபிடிகக வேணடாவா யிருநதது "நலலவாயபபு" எனறு இவாகள பாவை யைச சென்று பறறினன.

அ. கிட்டினறு இவாகளை சிலமிறுககுககளைப பணணபபுககான, "இங்கே யிருககிலனறோ விதெலலாம வேணடுவது" எனறுபாாத்து ஒருவ ரொருவராகபபோகப புககாாகள, "இதுவோ! பாாததபடி" எனறு வழியைபபறறி யிருவிலஙகாகக கிடநதான, உததியான மாகையாலே வழியோரடிபபாடா யிருககுமிறே

௯. "இவன 'போக வொட்டேன' எனறு வளைததுககிடநதுககு பரயோ ஜந முளளது இவனுககு நினைததபடி பரிமாறப பெறறுவனறோ, இவன முகமபாராதே யிருககிறோம" எனறு அநுபவவிதது, 'பேசாதேயிருநதவாறே தனனை நினைததுக்கொணடிருநதோ மென திருககுமிவன" எனறு "அநபபரதை தோறறச் சிறறி லிழைபபோம" எனறிழைககபபுக, "எனனைபபாராதே யிருபபது மனறிககே சிறிதனனிய பரதைபணணுவதே" யெனறு சிறறிலே யும சிறுசோறறையும் தன திருவடிகளாலே யழிகக, அதனாலே யவாகளுககுச் சீறறமபிறநது, தஙகள சஙகலபததை மறநது அவன முகததைபபாாததுச் சொலலுகிறாாகள

௧0. "நினமுகவொளிதிகழ முறுவலசெயது நினறிலேயே" எனறு விழககா டறியாதே வாயததபபச் சொலலிககொணடு நினறாாகள, காலா லழிததது சிறறிலையனறே இவாகள நெஞ்சிலமறததையே யிறே அநதமறமபோனவாறே மேலநோககிப பாதாதி கேசாநதமாகப பாாததாாகள, தஙகளை ஜயிககையாலுணடான ஹாஷமவடிவிலே தோறறுமபடி நினறான, அவவடிவில பிறநத வேறுபாட்டைச் சொலலுகிறாாகள.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழியைச் சாதரமாகச் சொலலவலலாாக குப பகவததாரிததிரிய மிலலையெனகிறாா.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நலகுரவும்.

பரணய கலஹததில விருததமாயிருககிற தமமை, வசீகரிககிற விருதத விபூதிகனன ஸாவேஶவரன, கைக கொணடதை யருளிச்செயகிறாா

க. விருதத விபூதிகனன ஸாவேஶவரனைத திருவிணணகரிலே காணப பெறறேனெனகிறாா.

உ. ஸவயததநததாலே யொருவாககும காணவொணணாத பெருமையையு டையவனுய வைததெனனை அடிமை கொளளுகிறவனாரான திரு விண்ணகா ஸாவ விலகஷண மெனகிறா

ங. திருவிண்ணகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறொரு வருகைக்கும் உத்தாரக மில்லை யென்கிறார்.

ச. புண்ணிய பாபாதியாய் எம்பெருமானுக்கு விசேஷணத்வேன தோற்றுகிற விபூதியெல்லாம் அவன் க்ருபையாலே உண்டாயிற் றென்கிறார்.

ரு. சிறியார் பெரியா ரென்னுதே சாவருக்கும் ரக்ஷகன் திருவிண்ணகரச் சேர்ந்தபிரா னெனகிறார்.

சா. "நானல்லேனே" என்னச் செய்தே தன்குண சேஷ்டிதங்களைக் காட்டி மறக்க வொண்ணுதபடி கலந்து அததாலே யுஜ்ஜ்வலனு யிருக்கிற வன் திருவிண்ணகரிலே நின்றருளின சாவேப்வரன் கிடீர் என கிறார்.

எ. எத்தனையேனு மளவுடையார்க்கும் வலியபுகலவ னல்லதில்லை யென்கிறார்.

அ. எனக்குப புகலான மாததிரமன்றிக்கே மறறுமெல்லாம் திருவிண்ணகாச்சோந்த பிரானெனகிறார்.

கூ. எனக்குச் சரணமான மாத்திரமல்ல மற்றுமெல்லா மவனே யென்கிறார்.

க0. அவன் திருவடிகளல்லது மறறு ரக்ஷக மில்லையெனனு மிடத்தைப புத்திபண்ணுங்கோ ளென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கு நாளதோறும் சுவுரவ்ய ராவரொன்கிறார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—துாவை.

அவ்வாறு கூட்டிக்கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய குரவை முதலான லீலைகளும், அநுஸந்தித்து ப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அஹோராத்ரம் கிருஷ்ணகுணங்களை ப்ரீதி பூர்வகமாக அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக் கினி யொருகுறை யில்லை யென்கிறார்.

உ. ப்ராாததித்தபடியே பெறுகையாலே திருநாட்டிலே தான் என்னே டொப்பா ருண்டோ வென்கிறார்.

ங. கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுபவிததுக்கொண்டு காலம்போக்கப் பெற்ற வெனக்கு "இன்னது பெறறிலேன்" என்று நோவவேண்டுவதில்லை யென்கிறார்.

ச. கிருஷ்ணனை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக் கவாப்தவ்ய முண்டோ வென்கிறார்.

௫ கம்ஸனை மாய்த்தபடியை யின்றிருந்தநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கோ ரெதிரில்லை யென்கிறார்

௬. க்ருஷ்ணனுடைய ப்ரதிகூல நிரஸந பரம்பரையை அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கொரு மனோதுக்கம் இல்லை யென்கிறார்.

௭. அவனுடைய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைய வெனக்குப் பூமி யில் நிகரில்லை யென்கிறார்

௮ க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும் நெஞ்சையுடைய வெனக் கொரு கலக்கமில்லை யென்கிறார்

௯ ஸர்வேச்வரனை மலக்கும் நாவீறுடைய வென்னோ டொப்பாருண் டோ வென்கிறார்

௰ பரமபதத்திலே போய்ப்புக்க படியை அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக்கு வேறே சில நிர்வாஹகர் வேண்டும்படி குறையுடையவனோ நா னென்கிறார்.

௰௧ நிகமத்தில், இதைக் கற்றார் தம்மைப்போலே க்ருஷ்ணபக்தராவ ரென் கிறார்

௫-ம் திருவாய்மொழி—துவளில்.

பகவதநுபவத்தாலொரு ப்ரீதி விசேஷம் வந்து, அதி னாலே நாயகி தன்மையடைந்து, தொலைவில்லி மங் கலஸ்வாமி யிடத்தில் அதி ப்ராவண்யம் பிறந்திருக் க, அதுகண்டு தாய்மார் கோபிக்க, இப்ராவண்யத் தைப் போக்கப் போகாது, இவளிடத்தி லாசை விடுங்க ளென்று, தோழிமார்கள் தாய்மாரோடு சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்.

௧. இவள் ப்ரக்ருதி அறியாதே திருத்துலைவில்லிமங்கலத்தைக் காட்டின பின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ வென்கிறாள்.

௨. அவனூரிற் கொடுபுக வேண்டினால் திருநாளிலே கொடுபுகுவாருண்டோ வென்கிறாள்.

௩. திருநாளிலே தான் கொண்டுபோக வேண்டினால் திருச்சோலை யுள்ளிட் டுக் கொடுபுகுவாருண்டோ வென்கிறாள்

௪. அவனூரையும் அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் யாதொரு நாள் கண் டாள் அன்று துடங்கித் தடைநிற்கை தவிர்ந்தா ளென்கிறாள்.

௫. இவள் ஸ்வபாவத்தை அறிந்து வைத்துத் தேவபிரானுடைய வழகைக் காட்டிக் கெடுத்திகோ ளென்கிறாள்.

௬. தௌர்ப்பல்லியத்தாலே முதலிலே பார்க்கமாட்டாள், பார்த்தாளாகில் மற்றோ ரிடமும் பாரா ளென்கிறாள்.

எ. அவன சின்னமும் திருநாமமும் இவள் சொல்லப்புககவாறே நிறம்பெற றன வெனகிருள.

அ. அவ்வூரைத தொழுதவன்று தொடங்கி யின்றளவுமுண்டான விவளுடைய சைதில்லியததைச் சொல்லுகிருள்.

கூ. இவள மநோவாககாயங்கள முதலிலே தொடங்கி அவன பககலிலே பர வணமாயிறறின வெனகிருள்.

௧0. அவனாலல்லது செல்லாத விவளுடைய ப்ராவண்யாதிசயததைக கண்டு பிராட்டிமாரிலே யொருததியோ ! வெனறு சங்கிக்கிருள்.

௧௧. நிகமததில், இததைக கற்றவாகள் இதுககநுருபமான கைங்கரியததைப் பண்ணப்பெறுவ ரெனகிரு.

௬-ம். திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

இவ்வணணம் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மநுபவம் ஸித்தியாதபடி யால், அந்த விரஹார்த்தியால மிகவும் கருசையாய், பெண ணுககு ஆபரணங்களுங் காந்தியு முதலானதுகள் நழுவிப் போயிற்றென்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிருர்.

௧. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதுர் பாவததில் குணசேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தா ளென்கிருள்.

௨. திருஉலகளந் தருளினபோதை திவ்வியாயுதாதிகளி லழகிலே அகப் பட்டுத் தன்னுடைய வழகிய நிறத்தை இழந்தா ளென்கிருள்.

௩. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் தன்பெருமையை யிழநதா ளென்கிருள்.

௪. சதுர்முக ஸ்ரஷ்டாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆஸ்ரிதார்த்தமான மஹாகுணத்தை யுடையவனுககு இவள் நீர்மையை யிழநதா ளென கிருள்

௫. வேதப்ரதாநம் முதலான உபகாரங்களைப் பண்ணினவனுக் கென்மகள் கறபிழந்தாள் என்கிருள.

௬. ஏகார்ணவ சாயியானவனுடைய அவயவ சவுநதரியததிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னுடைய மெய்யிழநதாள் என்கிருள்.

எ. க்ஷீரார்ணவ சாயியுடைய வாபரண சோபாதிகளிலே அகப்பட்டு இவள லாவண்ணியத்தை யிழந்தாள் என்கிருள.

அ. கிருஷ்ணனுடைய விரோதி நிரசநததுககுத்தோறறு இவள் தனனுடை ய ஸ்ரீத்வத்தை யிழந்தாள் என்கிருள்.

௯. ஸ்ரீவாமநாத்யநேகாவதாரங்களிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னழகை யிழந்தா ளென்கிறாள்.

௧௦ பரத்வமென்ன, அவதாரமென்ன, ஜகதாகாரதையென்ன, இவற்றை அடங்கக் காட்டி இவளுடைய தெல்லாவற்றையும் கொண்டானெ ன்கிறாள்

௧௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் நித்யஸூரிகள் போகத் தைப் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்

எ-ம் திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

இவ்வண்ணஞ்சொன்ன தாயானவள் ஸ்ரீபச்சித்திருக் கையாலே, பெண்ணானவள் மோஹந்தெளிந் தெ ழுந்திருந்து, என்கருத்த தாரகபோஷகபோக்யமெ ல்லாங் கண்ணனேயென்று, திருக்கோளூர்க்கே போகையில், தாய் தெளிந் தெழுந்திருந்து, தன் பெண் திருக்கோளூர்க்குப் போனது நிச்சயமெ ன்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச் செய்கி றார்

௧. தன் வயிற்றில் பிறப்பாலும் இவள் தன் ஸ்வபாவத்தாலு மிவளிங்கு நின் றும் போயப்புகுமோ திருக்கோளூரென்று அத்யவஸிக்கிறாள்.

௨. திருக்கோளூருக்கே போயப்புக்க என் பெண் பிள்ளை மீள வருமோ? சொல்லுகோளென்று பூவைகளைத் திருத்தாயார் கேட்கிறாள்.

௩. திருக்கோளூர் பரத்யாசன்னமானால் எங்ஙனே யுடைகுலைப்படக் கடவ ளென்கிறாள்.

௪. இவளைக்கண்ட நாட்டார் குணஹீனை யென்பார்களோ! குணநிகை யென்று கொண்டாடுவார்களோ என்கிறாள்

௫. திருக்கோளூரிற் சோலைகளையும் அங்குள்ள பொய்கைகளையும் அவன் கோயிலையுங் கண்டா லெங்ஙனே யுக்குமோ வென்கிறாள்.

௬. அவனுடைய சிநேஹ பஹுமான வீக்ஷிதாதிகளைக் கண்டு பரிதிபரகா ஷ்டத்தாலே சிதிலையாகக் கடவளாகாதே யென்கிறாள்.

எ. இவள் பரகருதிமாத்வத்தையும் பிரிவில்வந்தசைதில்யத்தையு மநு சந்தித்து, இவையெல்லா மவ்வளவும் செல்லப்போக வல்லளாறு விறே என்கிறாள்.

அ. திருக்கோளூரில் சங்கத்தாலே என்னைப் பொகட்டுப்போன வென் பெண்பிள்ளை அசங்கமே துணையாகப் போயப்புக வல்லளேயோ வென்கிறாள்.

க௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளார சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனுளென்கிருள.

க0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், இபபதும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிருா.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேமென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிருர்.

க சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும நான்தர நீங்களாள வேணுமென்றிரக்கிருள்.

உ. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாருங் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிருள்.

ந. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கெனதசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வாதியுங்கோ ளெனகிருள்.

ச. என்னை நோவுபடுததிய போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோாமையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளை கக்குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

ரு. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோாமையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிருள்.

சா. ஆஸ்ரிதரோடே கரசணுகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

எ. "பரமசேதநன் பொகட்டுபபோனுன், சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று, இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பாாதது, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிருள.

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மியங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

க. எம்பெருமான் விரும்பாத நிலாக்கியமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு கார்யமில்லை யென்கிறாள்.

உ. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகார்ய முண்டென்கி றாள்.

ரு. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

ச. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் கிருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

ரு. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

சா. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன கார்ய முண்டென்கிறாள்.

எ. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென் கிறாள்.

அ. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

கூ. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு கார்யமென் னென்கிறாள்.

கo. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன கார்யமுண்டென்றுப க்ரமத்தோடேசேர உப ஸம் ஹரிக்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறேமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவரைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விச்லே ஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

உ. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

வேணுங்காணு மென்ன, இந்த மரியாதையென்று துடங்கிக் கடடிறறென்கிறார்.

எ. "உலகில் திரிவேனோ" என்கிற உறைப்பாலுண்டான ஸ்வாதந்திரியமும்முடைய தலையிலே கிடந்ததே! என்ன, சாதனமும் சாதகரும் த்வதீன மானபின்பு, இவ்வாற்றாமை யெனக்கு ஸ்வரூபமாய் அநவயிக்கு மித்தனையன்றோ வென்கிறார்.

அ. "அருளாய்" என்றவாயோடே வந்தருளக் கண்டிலா தன்பக்கல் நின்றும் பிரித்தெனனைக் கைவிடப்பாராததா னுகாதே யென்கிறார்.

௯. உம்மை யிங்கு கெடுத்ததென் என்ன; கண்டகாட்சியிலே யிழுத்துக் கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்தே வைததாயாகி லினிக் கெடுக்கை யென்றொனறுண்டோ வெனகிறார்.

௧0. "ஐச்வர்யாதிகள் அல்பாஸ்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீராகில் அவ்வளவனறிறே அநந்தமுமாய் ஸ்திரமுமா யிருக்குமிறே ஆத்மாநுபவம், அத்தை அநுபவித்தாலோ வென்ன; நீ சொன்னது உபபத்தியாகிற செய்யலாயிற்று "அவை அல்பம் அஸ்திரம்" என்ற விடம் ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினே னத்தனை, உன்னுடைய போக்யதையைச் சொல்லிறறும், ஸ்வபாவ மிருந்தபடி சொன்னே னத்தனை; "அது தீது" என்று விடும் "இது நன்று" என்று பற்றுகிறேனுமல்லேன், உனனைப் பறறிற்றும் நீயாகையாலே அவற்றை விட்டதும் நீயல்லாமையாலே யென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கறறவாகள் சாவேச்வரனுக்கு அந்தரங்க கிங்கரராவ ரென்கிறார்.

௧0-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

ஆழ்வாரா க்ரந்தநம்பண்ண, உமமுடையபொருட்டே பரமபதத்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திருமலையிலே வந்திருக்கிறோமென்ன, அலாமேல் மங்கைநாச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண்டு, திருவேங்கட முடையானை ப்ரபத்தி செய்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. உன்னையொழிய வேறுகதியின்றியே யிருக்கிற வென்னை உனதிருவடிகளிலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்.

அ

௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற இவள் சேரியிலுள்ளார் சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனளென்கிறாள்.

௧0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறோமென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறோம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧. சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும் நான்தர நீங்களாள வேணுமென்றிரக்கிறாள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றாமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாரும் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிறாள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கென்தசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வர்த்தியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௪. என்னை நோவுபடுத்திப் போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோர்மையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. ஆஸ்ரிதரோடே கரசனைகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள் செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான்; சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று; இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிறாள்.

எ-ம். பத்து.

இப்படி பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புகக விடத்திலும், தக்தபடந்யாயம் போலே ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கிற படியைக்கண்டு விஷண்ணராகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணினாலும், பரபந்த பரிஸமாப்தி நிமிததமாக ஈஸ்வரன் பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க, மிகவுமார்த்தராய், தன் திருவடிகள் சேராதபடிககு இன்னு மிந்தரியங்களாலே எத்தனைநாள் பாதிபபிப்பனோ வென்று, ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

க. உன்னாலல்லது செல்லாதபடியாய் உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்த என்னை இந்திரியங்களாலே நலியப் பாராநின்றாயென்கிறார்.

உ. தூப்பலனான வென்னை இந்திரியங்களாலே சாவகாலமும் நலிவித்து இன்னானை யறிவிக்க வொண்ணாதபடி போதியென்கிறார்.

ங. ஜகத்துக்கு சாவவித ரக்ஷகனாய் வைத்து என்னை யுன் திருவடிகளிலே கிட்டாதபடி யிந்திரியங்களாலே நலிவித்தா லுனக்கென்ன ப்ரயோஜன முண்டென்கிறார்.

ச. நீயே யிவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தமென்னு மிடததை நானறியாதபடி சப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி யெனனை ப்ரமிப்பித்துப் போகாநின்றாயென்கிறார்.

ரு. விஷயஙகளாலும் இநதிரியங்களாலும் ப்ரதிக் ரியமாம்படி நலிந் தென்னை நீ கைவிட்டால் வேறு ரக்ஷகருண்டோ வெனகிறார்.

சா. அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ விந்த்ரியங்கள் நீயும கைவிட்டால் தூலபனான வென்னை என்படுததா வெனகிறார்.

எ. நீயுபேக்ஷித்தால் அதிகலமான விந்திரியங்களை என்னாலே வெல்ல வுபாயமுண்டோ வென்கிறார்.

அ. என் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அறுத்து நான் மனோவாக்காயங்களாலே யுன்னை நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்கிறார்.

கூ. விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளுமிந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாதபடி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

க0. அடிமைக்கு விரோதியாய விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்கான உடம்பைத் தந்தாய் அதுவே ஹேதுவாக ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நலி

யா நின்றன், அவற்றைப் பரிஹரித்தருள வேணுமென்று ஆர்த்தி யோடே கூப்பிடுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தார்க்கு நிரந்தரமாக ஸம்ஸ்ருதி யங்களால் ஆத்மாவுக்கு வரும் நலிவு போமென்கிறார்.

உ-ம் திருவாய்மொழி—கங்குலும்

இவ்வண்ணமழுந்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்க, திருத்தாயார் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து, இங்ஙனே விஷயமாக ஏது ஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்டதாக அருளிச்செய்கிறார்.

௪ இப்பிராட்டியுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கிற தசையைப் பெரிய பெருமாளுக்கு அறிவித்து இவள் திறத்தில் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்கிறாள்.

௨. இப்பெண்பிள்ளையுடைய தசை யென்னாய் விளையக்கடவ தென்கிறாள்.

௩. இவளிவ்வவஸ்தையைப் ப்ராப்தையாகைக்கு இவளிடையாட்டத்தில் நீர் செய்த தென்னென்கிறாள்.

௪. உம்மையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாத இவள் திறத்து செய்தருள நினைத் திருக்கிற தென் என்கிறாள்.

௫ இவளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் பேதித்தொன்றோடொன்று சேராதே வருகிற அவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்து இவளை யிப்படிப் படுத்துகை உம்முடைய நீர்மைக்குப் போதுமோ வென்கிறாள்

௬. இவ ளிவ்வளவாபன்னையாயிருக்க இவளார்த்தி தீர்த்தருளா தொழிகைக்குக் காரணம் என்னுடைய காமவிபாகமென்கிறாள்.

௭. ஆஶ்ரயங்களை அநுஸந்தித்துப் பொறுக்கு மளவுகளிலேயன்றோ ஸுக துக்கங்களைச் ஸமத்துவது, இப்படி என்னைப் படுத்தலாமோ வென் றுநின்றா ளென்கிறாள்.

௮. இவளுக்கு மென்மேலென வருகிற நோவுகள் தீர்க்கைக்கு நான் செய்வ தென்னென்கிறாள்.

௯ இவளுடைய துக்கத்துக்கொரு முடிவுகாணகிறிலேனென்கிறாள்

௧௦ இனிக் கிடக்கமாட்டாளோ! வென்னும்படி அவஸன்னையான இவள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளைச் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெற்றாளென்கிறாள்.

௧௧ நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் இவர் பட்ட க்லேஶம் படாதே திருநாட்டிலே நிரதிஶயாநந்த யுக்தராய நித்யஸூரிகள் சூழவிருக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தாய்ப்ரஸங்க வஸாநபண்ணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனத்தால், ஆழ்வார் மோஹத்தைவிட்டுக் கிட்டவிருக்கிற திருப்பேரையில் திருப்பதிக்குப் போவேனென்று, உத்யோகிக்குமளவில் தாய்தவிர்க்க, வீரத்தாலும் போவேனென்றுசொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்.

௧. இப்பிராட்டி வாசாமகோசரமாம்படி தனக்கு வர்த்திக்கிற வியசநத்தாலே தென் திருப்பேரையிலே போகவேணுமென்று நினைக்கும்படி பிறந்த தசையை வினவுகிற திருத்தாய்மாருக்குச் சொல்லுகிறாள்.

௨. தாய்மாரோடு தோழிமாரோடு அயற்சேரியுள்ளாரோடு வாசியற வந்து திரண்டு ஹிதஞ்சொல்லப் புக்கார்கள். உங்கள் ஹிதவசநங் கேளாதபடி நிரவதிகமான பரத்வ சௌலப்யங்களையுடையவன் பக்கலிலே சக்தமாய்ப்போன வென்னெஞ்சைத் தகைய மாட்டுகிறிலேன், என்னெஞ்சைக் கடல் கொண்டது காணுங்கோ ளென்கிறாள்.

௩. நெஞ்சுதானினிச் செய்வதென், அவயவாதி சோபைகளிலே யகப்பட்டு அதுவும் தனக்குள்ள தடங்கலும் இழந்தது காணென்கிறாள்.

௪. என்னெஞ்ச மவனாலே யபஹ்ருதமாயிற்று நான் எத்தைக்கொண்டு போது போக்குவதென்கிறாள்.

௫. ஸ்ரீத்வம் பண்டேபோயிற்று ப்ரயோஜந மில்லாத தசையிலே கொடு போக நில்லாதே என்னை யிறக்கவே கொடுபோய்த் தென் திருப்பேரையிலே விடுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. எனக்கிங்குத் தரிப்பரிது, என்றென வன்னைத் தென் திருப்பேரையிலே கொடுபுக்கு மகர நெடுங்குழைக்காதனை காட்டுங்கோ ளென்கிறாள்.

௭. என்னெஞ்சு தரிக்கைக்கு விரகு பார்த்துத் திருப்பேரையிலே புக்கார்ப்போலே நானு மங்கே புகுமத்தனை யென்கிறாள்.

௮. நீங்களாக விசையீர்களாகில் தன்னை வேண்டப்பாடு தோற்ற வெழுந்தருளியிருக்கிற தென் திருப்பேரையிலே நான்போய்ப் புகுவேனென்கிறாள்.

௯. நீங்களினி என்னைத்தேற்றிப் ப்ரயோஜநமில்லை, தென்திருப்பேரையிலே போய்ப்புகக் கடவே னென்கிறாள்.

௧௦. நாட்டாரன்றே எனக்குத் தேட்டமென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத் கைங்கர்யத்திலே மிகவு மவகாஹித்தா ரென்கிறார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ

விஸ்லேஷ வ்யஸனத்திலிருக்க, ஈஸ்வரன் தன்அவதார விஜயங்களெல்லாவற்றையுங் காட்ட, தரித்தவையெல்லாம் அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. அவையெல்லாவற்றுக்கு மடியாகத் திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜயத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

௨. சமுத்திரமதநவைசித்திரியை அநுசந்திக்கிறார்

௩. மஹாவராஹ வ்ருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறார்

௪. மஹாப்ரளயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௫. பாரதசமர வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௬. ஹிரண்யவத வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௭. ராமவ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௮. பாணவிஜய வ்ருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௯. ஸ்ருஷ்டியும் விசஜாதீய மாகையாலே அதனையும் விஜயமாக வநுசந்திக்கிறார்.

௧௦. கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை அநுசந்திக்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தவர்களுக்கு இதுதானே விஜயத்தைக் கொடுக்கு மென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்

விஜயோபாதாநங்களுக்கு மூலமான ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களை விட்டு, சேதநரிதர தேவதைகளை யாஸ்ரயித்துக் கெட்டுப்போகிறார்களென்று ஆச்சரியப்பட்டு, தாம் பகவத் குணாநுபவத்தால் ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்

௧. சக்ரவர்த்தித் திருமகனை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார்

௨. கீழ்ச்சொன்னதிற் காட்டில் அதிககுணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

௩. கேசிஹந்தாவினுடைய கீர்த்தியையொழிய வேறொன்றைக் கேட்பரோ வென்கிறார்.

௪. சிசுபாலனுக்குந் தன்னைக்கொடுத்ததோ ரேற்றமோ ப்ரளயத்திலே மங்கிக்கிடந்த ஜகத்தை யுண்டாக்கின விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறார்

௫. ஜகத் ஸ்ருஷ்டிபண்ணினதோரேற்றமோ ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தை ப்ரளயங்கொள்ள மஹாவராஹமாய் எடுத்து ரக்ஷித்த குணத்துக்கென்கிறார்.

சு. கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள் தானேரோற்றமோ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக் கையைக் கொண்டு கோட்டங்கை வாமநனு யிந்தப் பூமியை ரக்ஷித்த மஹாகுணத்துக் கென்கிறார்.

ஏ. ஸ்ரீய:பதியான தன்னைத் தாழவிட்டிரந்து ரக்ஷித்தது பெரிய வேறறமோ தேவதாந்திர பஜநம் பண்ணின மார்க்கண்டேயனை விஷயீகரித்த விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறார்.

அ. நரத்வஸிம்ஹத்வங்க ளிரணடையு மேலிட்டுக் கொண்டாஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணின மஹாகுணத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கூ. ஆஶ்ரிதனுக்காக நரசிம்ஹமானவதிலு மதிக குணமான சாரதய வ்ருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

கய. சம்சாரம் மறுவலிடாதபடி பண்ணித் தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொண்ட தொரு மஹோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார் சம்சாரத்துக்குள்ளே யிருந்துவைத்தே க்ருதார்த்தரா வரென்கிறார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

குணனுபவம் பண்ணி, அப்படிப்பட்ட ஈஶ்வரனை, ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டுமென் றாசைப்பட்டு, லபியாமையால், எப்போழ்துமிமை யடைவேனென்று ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்து நிரதிசய போக்யனுயிருக்கிற வுன்னை உன்னாலே யுபகாரங்கொண்டுன் சுவடறிந்தநான் கிடுவதென்றோ வென்கிறார்.

உ. உன் திருவடிகளை அனன்யபரனுயிதுவே ப்ரயோஜனமாக விருக்கிற நானென்று பெறக்கடவே னென்கிறார்.

ங. நீ நிர்ஹேதுகமாகவந்து த்வதேகதாரகனும்படி யென்னைப்பண்ணியருளினுய்; ஆனபின்பு நீயேகுறையும் செய்தருள வேணுமென்கிறார்.

ச. என் அபேக்ஷிதம் நீயேசெய்தருளுமத் தொழிய என்னுற செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை யென்கிறார்.

ரு. உன்னைப்பெறுகைக் கொருசாதனத்தை யநுஷ்டித்துவந்து பெறுகை யென்றொன்றுண்டோ வென்கிறார்.

சு. உன்னைவந்துகிட்டும் உபாயம் அறியே னென்கிறார்.

ஏ. "நானிவ்விழவோடே கிடந்து முடிந்துபோ மித்தனையாகாதே" யென கிறார்.

௮. ப்ரதிகூலவர்க்கத்தைக் கொன்றருளின ஸர்வேச்வரனைக் காணவல்லோமே யென்கிறார்

௯. ராவணாதிகளை நிரஸித்த தசரதாத்மஜனை நெருங்கிக் காணவல்லோமே யென்கிறார்

௰. இப்படி நமக்குப் பேறுக்குக் கண்ணழிவின்றிக்கே யிருந்தபின்பு அவன் தன்னை நமக்குத் தருமென்று அறுதியிடுகிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இதைக் கற்றாரை மதிமுகமடந்தையர் விரும்பித் திருப்பல்லாண்டுபாடிச் சிலாகிப்பார்களென்கிறார்.

௭-ம் திருவாய்மொழி—ஏழையர்

இவ்வண்ணம் ஆகாரந்தம் பண்ணியிருக்க, ஈச்வரன் பாஹ்யாபாஹ்ய ஸம்ச்லேஷம் பண்ணுகையிலன்றி திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யம் நம்மைக்கு பாஹ்யஸம்ச்லேஷத்தாலன்றி யில்லாமையால், வருந்தமா யிருக்கிறதென்று தாய்மாரோடும் தோழிமார்களோடும் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்

௧. இம்முகத்துக்கு நேத்ரபூதா மனோஹரவென்று முற்பட்ட திருக்கண்களில் அழகு வந்து நம்மை நலிகிற படியை யருளிச் செய்கிறாள்.

௨. “இரண்டுக்கும் நடுவே நாமிருக்க விளைமுற பங்கையாவதென்ன அந்தோ ஐயோ நம்முகக்கு வலி” என்று திருமூக்கிலழகு நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௩. அது தன் மூக்கு வலிகாட்ட நாம்பேசாதே யிருந்தால் “அந்தனையோ வினை வாயவலி” யென்று நம்மை யேசுவார்களென்று திருப்பவளத்தி லழகுவந்து நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௪. திருப்புருவத்தி லழகுவந்து கொடுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச் செய்கிறாள்

௫. திருமுறுவலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௬. திருக்காதி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௭. திருநுதலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௮. கீழ் நலிந்தவை யெல்லாம் சேரவொரு முகமாய வந்து நலிகிறபடி சொல்லுகிறாள்.

௯. திருக்குழற் கற்றையி லழகுவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௰. திருவபிஷேகத்தி லழகுவந்து நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடேகூடி நித்யானுபவம் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

அவ்வாறுபத்ர வப்படுகிறவென்னை, இந்தலீலாவிபூதியிலே
நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமோவென்ன, ஒன்று
கேட்க வேறே வொன்று சொலலிப் பரிஹரிப்பா
ரைப்போலே, என்ப்ரகார மிவ்வளவோவென்
று, தன்னுடையவிசித்ரவிபூதியெல்லாங்
காட்ட, வதைக்கண்டாச்சரியப்பட்
டதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. விசித்ரமான காரயகாரணங்களை யெல்லாம விபூதியாகவுடையனுயிருக் கிற விருப்பை அநுசந்திதது இவையென்னபடிகளென்று ஆச்சரி யப்படுகிறார்.

உ. சந்திரசூர்யாதி பதாரத்தங்க ளடைய தனக்கு விபூதியாக வுடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

ங. யுகங்களையும் அவ்வவ்க்காலங்களிலுண்டான தேவ மநுஷ்யாதிகளையும் விபூதியாகவுடையவ னென்கிறார

ச. நித்யாநித்யபதாரத்தங்களை விபூதியாக வுடையனுயிருக்கிறபடியை அரு ளிச்செய்கிறார்.

ரு. மயாவறமதிநலமருளி, பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாதபடியான சம் சாரததிலே எனனைவைத்து ஜீவிப்பித்துக் கொடுபோருகிற விவ வாச்சரிய மிருந்தபடியை எனக்கருளிச செய்யவேணு மென் கிறார.

சு. விஶமரணுதிவிருதத பதாரத்தங்களை விபூதியாகவுடையனு யிருக்கிற படியை அருளிச்செய்கிறார.

எ. துக்கஹேதுவான வபிமானநு துடக்கமான விசித்ரபதாரததங்களை விபூதியாக வுடையனுயிருககிறபடியை அருளிச்செய்கிறார.

அ. சகலஜகததையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அந்தரபஹிச்ச வ்யாபித்து, இப்படி நிர வஹித்துவைததுத தாரேயனுயிருக்கிற விதென்ன வாச்சரிய மென்கிறார.

கூ. ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களும் கர்மேந்த்ரியங்களும் சப்தாதி விஷயங்களும் அவனுக்கு விபூதியாயிருக்கிற இருப்பை அநுசந்திக்கிறார.

கய. வேதைக சமதிகம்யனுய்க் காரணமாய அதி சூக்ஷமமாயிருந்துள்ள சே தனு சேதநங்களை விபூதியாகவுடையனு யிருக்கிறபடியை அரு ளிச்செய்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இதைக்கற்றார என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்ய ரென்கிறார.

௯-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

அஸஹயமான லீலாவிபூதியிலென்னையேன வைத்தாயென்று கேடக, ஈஸவரன எனககு மெனனடியாாகளும ஸரா வயமான பரபநதம பணணிவைகக வேணடுமென வைததோமெனறு சொலல, அநத உபகாரத துககு பரதயுபகார மெது சொலலப போகிறுமெனறு நடுமாறினதை யருளிசசெயகிறு॥

௧. எனனையிடடுத திருவாயமொழி பாடுவிததுககொணட வுபகாரத்தை அநுசநதிததுத தரிககமாடடுகிறிலே னெனகிறா

௨. தானதனனைக கவிபாடி நான பாடினேனெனறு லோகத்தில பரசிதத மாககுவதே ! எனறு அவனுடைய வாசசரியத்தைநககணடு விஸ மிதராகிறா.

௩. பரதயுபகாரம பணணுதொழியவு மாஙகிடா ! நானமறநது பிழைககப பெறறேறுகிலெனகிறா

௪. பாஙகனறிககேயிருககிற வெனனைககொணடு ஸபபாமே கவிபாடின இவவுபகாரததை யினிமறகக வுபாயமிலலை யெனகிறா

௫. லோகமெலலாம கொணடாடுமபடியான கவியை எனனைககொணடு பாடுவதே ! என்ன ஸாவேஸவரனே வெனகிறா

௬. வயாஸ பராசர வாலமீகி பரமுகரான கவிகளைககொணடு கவிபாடுவித துககொளளாதே எனனை யுபகரணமாககொணடு கவிபாடுவதே! எனறு பரீதராகிறா

௭. எனனைககொணடு கவியைபபாடுவிததுக கொணட மஹோபகாரத்துககு இவனைக காலததவ முளளதனையும அநுபவிததாலும தருபதனு கிறிலே னெனகிறா.

௮. சமஸதசேதநரும எனனுடனேகூடி நெடுங்கால மெலலாம நானு மவா களுங கூடிநினறநுபவிததாறறுஞாவனே வெனகிறா.

௯. சகலசேதநருடைய போகதருதவ சக்தியை யுடையேனுயககொணடு காலமெலலாம் புஜிததாலு மாறே னெனகிறா.

௧0. உம்மதாயிருபப தொருவஸதுவை யவனுககு பரதயுபகாரமாகக கொடுததுப பிழைததுபபோக மாடடீரோவெனன, அபபடி செயய லாயிறறிறே ஈஸவரனைபபோலே நானு மெனககுடைமையா யிருபபதொரு வஸதுவும பெறறேனுகி லெனகிறா.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி ஏதேனு மொருபடிசொலலிலு மானந ததததை யுண்டாககு மெனகிறா.

க௦ - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

இவ்வண்ணமென்னுல் ப்ரபந்தஞ் செய்வித்தஸர்வேஶ்வரன், எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளை என்கிற திருப் பதிக்குப்போய், ப்ரபந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமென் றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

க. திருவாறனை விளையிலேபுக்கு ஊருஷடராய்க் கொண்டடிமைசெய்யுங் காலமாகவற்றே! யென்று மநோரதிக்கிறார்.

உ. திருவாறன்விளையிலேமிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திருநீராவிட்டு பரதக்ஷணம் பண்ணிக்கையாலே தொழவுங் கூட வற்றே! யென்கிறார்.

௩. திருவாறன்விளையி லெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேஏறி யெழுந் தருளக்கண்டாலும், அவனைத் தவிர்ந்து திருவாறனவிளையைத தொழக்கூடவறறே! யெனகிறார்.

௪. அங்குப்போயநுபவிக்கவேண்டா இஙகேயிருந் தங்குத்தைப பரிமாற் றஙகளை மநோரதிககும் மநோரதம் நமக்கு கூடுவதுகாணெனகிறார்.

௫. திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமை செய்கைக்கு விரோதியானவை யெல் லாம அவனுடைய மிக்கபுகழைப்பாடப் பறந்துபோ மெனகிறார்.

௬. எம்பெருமான் பக்கல்சாபல முடையாா உங்களுடைய சமஸத துக் கஙகளும் போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினையுங் கோ ளென்கிறார்.

எ. திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்று நின்றீா அவனன்றோ ப்ராபய னென்ன; அனறெனன வல்லேனோ என்சித்தாந்த மிருக்கும்படி கேட்கலாகாதோ வென்கிறார்.

அ. திருவாறன் விளையிலேபுக நம்முடைய சகலதுக்கங்களும்போ மென் கிறார்.

௯. எனக்கு ஸ்ரீவைகுணடமும் திருவாறன்விளையு மிரண்டும் கிடைப்ப தானுல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டுத் "திருவாறன்விளையே யமை யும்" என்னுமென் னெஞ்சமென்கிறார்.

க௦. திருவாறன் விளையொழிய வேறொனறில் ப்ராப்ய புத்தியில்லையெனனு மிடம் ஸாவேஶ்வர னறியுமென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இதிருவாய்மொழி கற்றவாகள் அயாவறு மமராகளுக்கு ஸ்லாகநீய ரென்கிறார்.

அ-ம் பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்நபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஸ்வரன், விஸ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என்றிறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் படாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ந. ஆஸ்ரித சுலபனுயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் ஞபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஸ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஸ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஸ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றேனென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானல் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

சு. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுநின்றேனென்கிறார்.

அ. ஆத்மாத்மீயங்களுடைய உன்னதிநமான பின்பென்றல் செய்யலாவ தொன்றில்லை நீயே ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

கூ. த்யாநத்துக்கு விரோதியான சம்சாரத்தி லிருக்க வஞ்சா நின்றேன இதுக் கநுகூலமான பரமபதத்திலே என்னைக் கொடுபோகவேணு மென்கிறார்.

கо. தாம மநோரதித்தபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளின மஹோபகாரத் துக்கு ப்ரத்யுபகாரமாக இவ்வாத்ம வஸ்துவை உனக்குத தந்தே னென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிப்பாரக்கு சாவேயபரவரனை லபித்து உஜ்ஜீவிக்கலா மெனகிறார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—நங்கள்.

உபாயபூதனுன ஈஸ்வரன்வந்து, முகங்காட்டாமலிருக்கைக்கு ஹேது, ஈஸ்வரனறியுமபடி ஸம்சார ஸம்பந்தமுண்டா யிருக்குமென்று, சங்கித்து, தமக்கு ஸம்ஸாரம் நைராச்யமென்று, நாயகி, ஸகி, தாய்களைக குறித்து, உங்களோடு ஸம்பந்தமில்லை யென்று, சொன்னதாக வருளிச்செய்கிறார்

க. பிறாக்கு மறைத்துங்களுக்குச் சொல்லலாம் வார்த்தைபாரதத விடத தொன்றுங் காணகிறிலே னென்கிறாள்.

உ. துக்காநுபவத்தால் வநதவிளைப்பின் மிகுதியாலே யுங்களுக்குச் சொல் லும் பாசுரமறிகிறிலே னென்கிறாள.

ந. காலதத்வம் முடியிலும் நானஅவனைக் கண்டல்லது விடேனெனகிறாள்.

ச. இனிநான் எத்தையிழுபப தென்கிறாள.

ரு. அவனை ஆஸ்ரயிக்கையுமவனுலே விஷயீக்ருதராகையுமான விம்மரியா தை நம்மைநதோற்றி உண்டாயிறறே அநாதியன்றே வென கிறாள்.

சா. நம்மைபபுகுர நிறுத்தினவன வாசலிலே கூப்பிடாதே சம்பந்த மில்லா தார வாசலிலேயோ கூப்பிடுவ தெனகிறாள.

எ. அவன் குணங்களிலே அகபபட்ட நான் காலமெல்லாங கூடவாகிலும் அவனைக்கண்டல்லது விடேன், ததவிரோதிகளான உஙகளோட் டை சம்பந்தமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள.

அ. கிளிகள துடக்கமான லீலோபகரணஙகளில் தனக்குண்டான வநாதரத் தைச் சொல்லுகிறாள்.

௯. முன்பேயுடைய விழந்திலேனோ இனியெத்தை யிழப்பனோவென்கிறாள்.

௧0 நீங்கள் சொன்னவார்த்தை கேட்கைக்கு நெஞ்சுவேறுமே அதுவும் அவன் பக்கல்போயிற்றென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் அவித்யாதி சகலதோஷங்களும் நீங்கி இகலோக பரலோகங்களில் தாங்களே கருத்துக்கருத்யராவரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லையென்று சொல்ல, ஈஶ்வரன் ஸ்வ ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ண, அவன் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைப் பார்த்துத் தாம்பட்ட துக்கமும் மற்று, இப்படிப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே யவதரித்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, மங்களாசாஸன பரரொருவருமில்லையென்றும், தாமொருவருமே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்றும், இப்படி பயப்படுகையில், ஈஶ்வரன் தமக்கு மங்களாசாஸனபரராய நித்யமுக்தரிருக்க, முமுக்ஷுக்களிருக்க, நீரேன் பயப்படுகிறீரென்று சொல்ல, பயந்தீர்ந்ததை யருளிச்செய்கிறார்

௧. உன்சவுகுமார்யத்தையறிந்து பரிகையன்றிக்கே, நங்களுக்கு இஷ்டப்ராப்தி சாதனமென்றிருப்பார்களென்று ஐஶ்வர்யாதிகளை யபேக்ஷிக்கிறார்.

௨. ஆத்மலாபத்துக்காக உபாசிக்கிற கேவலர் வந்து தோற்றும் அவர்களை யுபேக்ஷிக்கிறார்.

௩. சம்சாரத்திலே தனியே வர்த்தியாநிற்கும் அங்குத்தைக்கு ரக்ஷையாக நானுதவப் பெறுகிறிலேனென்றின்னாகிறார்.

௪ ஸர்வரக்ஷகமான வஸ்துவாகாதே ப்ரளயத்திலே அகப்படப் புக்கதென்று அதுக்கு மஞ்சுகிறார்.

௫. பல விடங்களிலும் படுக்கை படுத்தது அலைச்சலின் மிகுதியென்கிறார்.

௬. நித்திய சூரிகள் பரியவிருக்கக் கடவவவன் சம்சாரத்திலே யவ்வடிவோடே வந்துலாவாநின்றால் நானிப்படிப் படாதே செய்யவநென்னென்கிறார்

௭. இங்கே வந்து திருப்பரிசாரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க நானுதவப் பெறாதே அவசரங்களில் ஓரடியானுமுளனென்று அவனுக்கு அறிவிப்பாரையும் பெறுகின்றிலோமென்கிறார்.

௮. பிரானே! உன் திருவடிக்கீழே பணிகைக்கு நிலையாளாக வென்னைக் கொள்வ தென்றென்று அவன் றன்னைக் கேட்கிறார்.

௯. ப்ரம்ஹாதிகள் உன்சுவடுமறியாரய மறிவார்களோ வெனகிறார்.

௧௦. முன்பு பய ஹேதுக்களானவை தானே பயநிவர்த்திக் குடலாய், அத்தை அநுசந்தித் தினியராகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில, இத்திருவாய்மொழி அப்யசிப்பார் சம்சாரத்தில் பிறவா ரெனகிறார்.

௪-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

அஸ்தானபயசங்கை பண்ணுகிற, ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வார்க்கு, இன்னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து, ஈஸ்வரன் தன் வீர்யஸக்த்யாதி குணங்களையும், மங்களாஸாஸனபர ஸமர்த்தியையுங் காட்டி, திருச்செங்குன்றூரில் ஸ்வாமிபயம் போக்கினதை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு நிர்ப்பயமான புகலென்கிறார்.

௨. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனல்ல தெனக்கு நற்றுணையில்லை யென்கிறார்.

௩. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு மநோரதத்திலு மெனக்கு சரணமில்லை யெனகிறார்.

௪. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறெனக் கரணில்லை யென்கிறார்.

௫. திருச்செங்குன்றூரி லல்லதெனக்கு ஹ்ருதயஞ்சேர்ந் தணையாதென்கிறார்.

௬. திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற விமலனை நிர்ப்பயமான திருச்செங்குன்றூரிலே காணப்பெற்றே னென்கிறார்.

௭. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளின சீர்கொள்சிற்றாயன் தன்னழகோடே மறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தா னென்கிறார்.

௮. சிற்றாயனுடைய விலக்ஷணமான குணங்களிலும் அழகிலுமழுந்தி அவனைப் புகழும்படி அறிகிறிலே னென்கிறார்.

௯. ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுவான் திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவன் என்னுமிடம் ஆப்தவாதமன்று, மெய்யெனகிறார்.

௧௦. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனை அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸிப்பார்க்கு இதுதானே முதலிலே பரமபதத்தேறக் கொடுபோய்ப் பின்னைச் சம்சாரமாகிற மஹாநாட்டத்தை அறுக்குமென்கிறார்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

இவ்வாறு பயம்போக்கின தெல்லாம் மானஸாநுபவ மாத்ரமாகையால், பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷா பேக்ஷையாலே, முன்புண்டான ப்ரீதியெல்லாம் போய், அப்படிப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனைக் குறித்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேணுமென்று, தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியங்களும் கூப்பிட்டதாக வருளிச் செய்கிறார்

௧ என் விடாயெல்லாம் தீரும்படி ஒரு தாமரைத் தடாகம்போலே வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௨. என் விடாய் கெடும்படி அழகிய மயிர்முடியுடனே வந்து தோற்றி யருளவேணு மென்கிறார்.

௩. ஶ்ரமஹரமான வடிவோடே என் ஆர்த்தி தீரவந்து தோற்றவேணு மென்கிறார்.

௪. உன்னுடைய வடிவழகு வந்து என் மனஸ்ஸிலே நிறைந்து நலிகிற படி என்னால் பேசிமுடிகிறதில்லை யென்கிறார்

௫. உன்னுடைய வழகு என் ஹ்ருதயத்திலே ஸ்ம்ருதி விஷயமாய் நலியா நின்றது இது மறக்க ஒரு விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

௬. உன்னுடைய சௌந்தர்யாதிகளை நினைத்து "காணவேணும்" என்று கூப்பிடுகிற நான் காணும்படி ஏதேனு மோரிடத்திலே வந்து தோன்றி யருளவேணு மென்கிறார்

௭. இங்கேவந்து தோற்றியருளுதல் அத் திருவுள்ளமல்லவாகில் அங்கே அழைத்து அடிமைகொள்ளுதல் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

௮ வந்து முகங்காட்டுகிறிலை இதுவோ உன் சங்கஸ்வபாவ மென்கிறார்

௯. இருந்ததே குடியாக ரக்ஷிக்கவந்த க்ருஷ்ணன் தன்னைக் காண்கையே தேட்டமான வெனக்கென் செய்தருளுமென்று நினைக்கிறார்.

௧௦ உன்னை நான் எவ்விடத்தே காண்பதென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இஹலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே அவனைப்பெற்று நிரந்தரமாகச் சுகிப்ப ரென்கிறார்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில, ஆழ்வாரைக் காட்டிலீச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பணணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதிருமபடி ஸகல ஸந்நாஹத்தோடே அதாகிதமாகப் போனால், மோஹிப்பனென்று, திருககடித் தானத திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. என்னுடைய வார்த்திதீரத்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர திருககடிததான மென்கிறா.

உ. திருக்கடித தானததிலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தெனனுள்ளே வாத்தியானின்ற னென்கிறா.

ங. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானததிலே நிததியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சாய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனுகா நின்றுனென்கிறா.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறா.

ரு. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயததாலே திருக்கடித்தானததோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளின னென்கிறா.

௬. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகாஷத்தாலே திருக்கடிததானததை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறா.

எ. உங்கள் அககநிவ்ருததிக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறா.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடிததானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விருமபியிருக்குமெனகிறா.

௯. "என்னேடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷடனுன னென்கிறா.

க0. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானததிலே நின்றுன், எனனைப் பெற்றபினபு நிற்பதுமிருப்பதும என்னெஞ்சிலே யென்கிறா.

கக. நிகமததில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவாகளை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈச்வரன் ஆழ்வார் மநோரதமெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ச்லேஷிக்க, இது ஸ்வப்நமோ, மோஹமோவென்று சங்கித்து, இது ஸ்வப்நமன்று, யதார்த்தமென்று தெரிந்து, அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான லாபத்தை சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. என்னை விஷயீகரித்த உபகாரத்தோடொவ்வாது ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுடைய வாபந் நிவாரணமு மென்கிறார்.

ந. சர்வேச்வரன் தன்பக்கலிப்படி வ்யாமோஹம் பண்ணுகை கூடாததொன்றென்று சங்கித்து இவ்வநுபவம் ப்ரமாதிகளிலே பிறந்ததோ வென்கிறார்.

ச. அவன் என்னை ப்ரமிப்பித்தானல்லன் என்னுள்ளே கலந்தருளினனே; இதிலொரு சம்சயமில்லையென்கிறார்.

ரு. அத்தால்வந்த புகழை யல்லதிவனுடைய மற்றுள்ள புகழையு மொன்றாக மதியேனென்கிறார்.

சு. என்பக்கல் அபிநிவேசத்தாலே தந்தருளின னென்கிறார்.

எ. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே ஹ்ருஷ்டனாய் அது தன்பேறாக முறுவல்செய்த திருப்பவளத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார்.

அ. அவன் தம்மோடேவந்து கலக்கைக்கடி யவன் க்ருபையென்கிறார்.

கூ. அநுமதிமாத்திரம் பண்ணினே னித்தனை யென்கிறார்.

க0. எம்பெருமான் சபரிகரமாக வென்னுள்ளே புகுந்தான் அவனை நானினி ஒரு நாளும் விச்லேஷித்துத் துக்கப்படே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தானது தன்னைக் கற்றவர்கள் சம்சாரத்துக்கு த்ருஷ்டி விஷமென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே புதுக்கணித்த திவ்ய சவுந்தர்யாதிகளோடே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தா னென்கிறார்.

உ. என் சரீரத்திலேயும் புகுந்து கலந்தா னென்கிறார்.

௩. என்னோடே சம்ப்ச்லேஷித்து சம்ச்லேஷஸ்த் தையாராத்தமாக விலக்ஷணமுமாய்த் தனக்கநு யாரூஹமுமான ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் காட்டியருளினு னென்கிருர.

௪. இவ்வாத்மா தனக்கத்யந்த போக்யமெனனு மிடத்தையும் காட்டித் தந்தானென்கிருர.

௫. பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே நானறிந்த விவ்வாதம வஸ்து வொருவாக்கு மறியப்போகாது வருந்தியிருந்தாலும் சாக்ஷாத் கரிக்கப்போகிற தன்றென்கிருர.

௬. யோகத்தாலே ப்ரக்ருதி விநிர்முக் தாதமஸ்வரூபத்தைத் துக்கே சாக்ஷாத்கரிக்கலா மென்கிருர.

௭. கீழ்ச்சொன்ன உபாயத்தினபடியே யவ்வஸதுவை ப்ராபிக்கமாட்டாதே அதிலே சம்சய மநுவாததிக்கு மவாகள உறுவகலேசப்பட்டே போ மித்தனை யெனகிருர.

௮. இபபடி துஸஸம்பாத மானகயாநம் கைவந்தாலும் அந்திமஸ்ம்ருதியில்லையாகில் செய்ததெல்லாம வ்யாததமெனகிருர.

௯. நித்ய சம்சாரியான சேதநனையேபரம்ஹமாகச் சொல்லுகிற மாயாவாதிகளை க்ஷேபிககிருர.

௧௦. மனஸ்ஸிலே நித்யவாசம் மண்ணுகையாலே எனனுடைய சகல துரிதங்களும் போயிறறென்கிருர.

௧௧. நிகமததில், இப்பத்தும கற்ருரை தன் திருவடிகளின்கீழே வைத்துக் கொள்ளு மென்கிருர.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

௧. திவ்யாவயவ சவுந்தாயத்தைக்கண்டு மறறொன் றறியாதபடி யீடுபட்டா ளென்கிருள்.

௨. அவனுடைய வாபரணசோபையி லகப்பட்டாளென்கிருள்.

௩. வீரவாசிகண்டணைகரும் பிராட்டிபாசுரமா யன்றே விவள்வார்த்தையிருக்கிற தென்கிருள்.

௪. வெறுமான்பிள்ளைத்தனமேபோராதே, ஆபத்சகனாக வேணுமேயென்ன; அக்குறைதான் உண்டோ இவனுக் கெனகிருள்.

௫. வெறும் ஆபத்சகத்வமே போருமோ, இவளுக்குத்தக்கவை ருவாயமுமுண்டாக வேணுமேயென்ன ; அதுவு முண்டென்கிருள்.

சு. ஐஸ்வர்யமே போருமோ உதாரனுக்கவேண்டாவோ வென்ன, அவனு டைய வௌதார்யகுணத்திலே அகப்பட்டு ஸம்ஸ்லேஷித்தமைக் கடையாளம் வயக்தமாக உண்டென்கிறாள்.

எ கேவலமுதாரனுக்குப் போராதே, பரணயிஷ்வ குணமுண்டாக வேணு மேயென்ன, அவனூரில் ஸ்தாவரங்களுங்கூட பரஸ்பர மாஸ்ரய மாமபடி யன்றோ வவனுடைய பரணயித்வகுண மிருந்தபடி யெ ன்கிறாள்.

அ வெறும் பரணயித்வமே போராதேயென்ன, ஆஸ்ரலவனூரிலுள்ளாரு டைய வாசாரமிருக்கிறபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிறாள்

கூ. ஆசாரமே போருமோ, இதுக்குத்தக்க வேதார்த்த தத்வ யாருமுண் டாகவேணுமே யென்ன, அதுக்கு மொருகுறை யில்லையென் கிறாள்

க0. நீ சொல்லுகிறவை எல்லாம் கிடக்க இவ்வூர் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமபடியசாதாரண லக்ஷணமேதேனு முண்டாகில் சொல் லென்னச் சொல்லுகிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தைக்கற்றவர் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கரியத் தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது

க. நாட்டார் விரும்புகிற வைஸ்வர்ய புருஷார்த்தமும் நானபற்றின புரு ஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்று எடுத்துக்கழிக்கவும் போரா தென்கிறார்.

உ. கீழ்ச்சொன்னவை ஸ்வாயத்தோடே ஆத்மாநுபவத்தைச் சேர்த்துத் தந்தாலும் பாகவத சேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தத்தோ டொவ் வாதென்கிறார்.

ங. ஐஸ்வர்ய கைவல்லியங்களில் விலக்ஷணமான பகவல்லாபமுண்டானு லும் இங்கேயிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு கடிமை செய்கையோ டொவ்வா தென்கிறார்.

ச. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப்பான பகவத்கைங்கரியம் சித்திக்குமாகில் அவர்கள் சஞ்சாரத்தாலே ஸ்லாக்கியமான விஜ்ஜகத்தி லிருப்பே புருஷார்த்த மென்கிறார்.

ரு. இப்படிப்பட்ட ப்ராப்தியும் பாகவதர்களுக்கு பரியமாகத் திருவாய் மொழிபாடி அடிமைசெய்யு மித்தோடொக்குமோ வென்கிறார்

சு. பாகவத பரீதிரூபமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கும் ரஸத்தோ டொவ்வா தென்கிறார்.

எ. பாகவதர்களோடேகூடி அநுபவிக்கும் பகவதநுபவமே காலதத்வ முள்ளதனையும் எனக்குண்டாக வேணுமென்கிறார்.

அ. அவர்கள் திரளைக்கண்டாலே காணவமையு மென்கிறார.

கூ. அவர்களுடைய சேஷத்வத்திலே முடிந்த நிலமாகவமையு மென்கிறார.

கo. இப்ராப்யம் எனக்கு மென்பரிகரத்துக்கும் என்றும் வாய்க்கவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இதிற்சொன்ன பாகவத சேஷத்வத்தைப் பெற்றுச்சபரிகரமாக வாழப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். ப த் து.

“இப்படி நசையற்ற பின்பும் ரக்ஷியா தொழிவாரெனென்” என்று அதிசங்கைபண்ண, “நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தி யுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்” என்றருளிச் செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே யா ழங்காற் படுகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ஈப்வரனுக்குச் சேதநன் செய்யும் நித்திய கைங்கரி யத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. “ஔபாதிக பந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளா லொரு ப்ரயோஜந மில்லை, நிருபாதி பந்துவானவனே ஆபத் சகன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேறுதுணை யில்லை” யென்கிறார்.

உ. உபகாரகரைப்போலே யிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்ட நினைக்கு மவிஸ்வஸநீய ரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸ ஜநகனும், ஆபத்ஸகனுனவனைப் பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜந மில்லை யென்கிறார்.

ந. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை ; ஆனபின்பு, நிருபாதிகமாக வாபத்ஸகனுன க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர மாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

ச. சிலரை ஆபத்ஸகரொன்று ஆத்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆஶ்ரயித்தால், ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று பேக்ஷிப்பாகள்; நிர்ஹேதுகமாக வந் தவதரித்த ஆபத்ஸகனுனவனே ஆஶ்ரயணீய னெனகிறார்.

௫. தங்களை பெறுவிடில் தரிக்கமாட்டாதபடி ஸங்கதைகளான ஸரீகளா மேல யாபததுவநதா லிகழபபடுவா, ஆனபினபு, யேகபரகாரமாக ஸங்கதனனவனே ஆச்ரயிக்குமதொழிய வேறு சுகமிலலை யென கிறா.

௬. நிரதிசய புருஷாாததததை யுணராதே முனபுள்ளா ரனேகா முடிநது போனாாகள, அபபடியே நீஙகளும நசியாதே ஆமாரிநாககாக வவ தரிதது ரக்ஷிககு மவனையே யாச்ரயிககு மததனையலலது, ஆத மாவுககு ஹிதமிலலை யெனகிறா

௭. பகவத ஸமாஸரயணததினுடைய வெளிமையைய மினிமையையும அருளிச செயகிறா

௮. அவதாரததுககு நிதானததைச சொலலி, அவனையே ரக்ஷகனாகப பற றுமதொழிய வேறு விலக்ஷணமா யிருபபதோ ரபாச்ரயமிலலை யெனகிறா.

௯. இவனை யொழிய வேறே யொனறை ரக்ஷகமெனறு பறறினவாகள, பணடு நினற நிலையுஙகெடடு அனாததபபடடுப போவாகள, ஆன பினபு இவனலலது சரணமிலலை யெனகிறா

௧௦ தான சரணமெனனு மாததததை பரதிஷடிககைககாக அவதரிதத கிருஷணன திருவடிகளை ஆச்ரயுஙகோ ளெனகிறா

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி அபயசிபபா ரெனககு பரியமா ரெனகிறா.

உ - ம் திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

என்னுடைய ஆாததியெலலாம தீருமபடி திருககணகளாலே குளிரநோககி யருளவேணு மெனகிறா.

௧. அனனனிய கதிகளான வடியோஙகளைக குறிதது, ஒருவாாததைத யரு ளிச்செயது, விடாயகெடுமபடி குளிரநோககி யருளவேணு மெனகிறா.

௨. சாவ சுலபமான உனதிருவடிகளை எனதலையில வைததருளவேணு மெனகிறா.

௩. திருஉடமபசைய வொருபடியே கணவளாநதருளாதே, அடியோமுககாகப பிராட்டியும தேவரு மெழுநதிருநதருளவேணு மெனகிறா

௪. திருபபதிகளிலே சநநிஹிதனு யெனனை யிவவளவாககினறபோலே, மேலுமெனனபேக்ஷிதஙகு செயதருளவேணு மெனகிறா

௫. ஸ்ரீ கஜேநதிராழவாழுககு வநது தோறறினறபோலே, வநது தோறறி யருளவேணு மெனகிறா.

௬. உம்முடைய வபேக்ஷிதங்கள் செய்ய வொண்ணுதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றேவென்னில், மாலி, சுமாலி, மால்யவான், இவர்களிலும் வலியோரவென் ப்ரதிபந்தகமெனகிறுர.

எ. அபலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷகனுன நீ நாங்கள வாழும்படி கண்ணெதிரே ஒருநாளிருக்கவேணு மென்கிறுர.

அ. பரமபதத்திலே யன்றே விருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாள இருந்தருளவேணு மென்கிறுர.

௯. இவ்விருப்பில் வாசியறியாத சம்சாரத்திலே யிருக்கிறதென்னென்னில், ருசியுடைய நாஙகள்கண் டனுபவிக்க வென்கிறுர.

௧0. நிரதசய போக்கியமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நானும் வந்தடிமை செய்யும்படி, என்னை அங்கே அழைத்தல், நீ யிங்கே வருதல் செய்யவேணு மென்கிறுர.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்ருர அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப் பெறுவரொன்கிறுர.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

அவன்சீலகுண ப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறுர்

௧. "அவன் நாராயணனன்றே, நம்மபேக்ஷிதஞ் செய்கைநிருபிதம்" என்று திருஉள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறுர.

௨. கீழ்ப்ரஸ்துதமான நாராயண சப்தத்திற்கு அரத்தத்தை யருளிச்செய்கிறுர.

௩. வேதங்களும், வேதாந்த வித்துக்களான ருஷிகளு மறிந்தவளவன்றிக்கே, தன்னை யெனக்கு பூரணமாக வரிவித்தானென்று பரீதராகிறுர.

௪. நித்தியசூரிகளுக்குப் போக்கியனுய்வைதது, கிருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்து, நம்மையு மவாகள் நடுவேவைப்பானுக விருக்கிறவனை, விடாதேகிடாய்யென்று திருவுள்ளததைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறுர.

௫. நெஞ்சேயவனை விடாதேகிடாய் யென்ற்ுர கீழ்; அவ்வாரத்தை தன்னையோலக்க வாரத்தையாக நினைததிராதேகிடாய் யென்கிறுர.

௬. தம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருஉள்ளம சிதிலமாகாநின்றதென்று பரீதராகிறுர.

எ. அவன் நித்யவாசம் பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணுமென்னுநின்ற நெஞ்சை னெருசென்கிறார்

அ இச்சரீரசம்பந்தமற்றால்போய் அனுபவிக்கும் பரமபதம் வேணுமோ, இச்சரீரத்தோடே அநுபவிக்கும் திருமலைபூமியன்றோ, அதுவும் நமக்கு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதிறே யென்கிறார்.

கூ இப்படி சுலபனான உன்திருவடிகளிலே கிட்டப்பெற்றாலும் ஆஸ்ரயணத்தில் அபிமுக்யத்திலே சந்துஷ்டனாமுன் சீலவத்தையை அநுசந்தித்து, ஒரு பரவருத்தி பண்ணக்ஷமனாகிறிலேனென்கிறார்

க0. தாஸ்யச்சுவடறியாத ப்ரம்ஹாதிகளுக்கும் சமாஸ்ரயணீயனாயிருக்கிற உன்னுடைய சீலமென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணாதென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்தே செல்லுகை, ஆச்சரியமன்று, ப்ராப்தமென்கிறார்

ச-ம். திருவாய்மொழி—மையார்

தாம்பெற்ற பேற்றைப்பேசி ஹ்ருஷ்டராகிறார்

க "ஸ்ரீய:பதியானவனைக் காணவேணும்" என்று தம்முடைய சக்ஷுரிந்திரியத்துக்குப்பிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உ. தமக்கும் தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ங. இப்படிக் கூப்பிட்டுச்செய்தேயும் வரக்காணாமையாலே, ஆர்த்தியே கைம்முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ வுன் குணத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார்.

ச. நீரிங்ஙன் பயப்படுகிறதென்றென்ன, "தேவாதிகளுக்கரிய ராகையாலே யெனக்கு மரியையாகிறாயோ" என்றன் நெஞ்சுகலங்காநின்றதென்கிறார்.

ரு. நாமெளியோமான கோடியிலே யன்றோ, நீருமக்குப் பேறுகை புகுந்திருக்க நீரிங்ஙன்படுகிற தென்றென்ன, என்னெஞ்சு காணகையிலே தவரியாநின்றதென்கிறார்

சா. காணவாசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருள, தம்முடைய நெஞ்சுகந் தநுபவிக்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

எ. தூணிலேதோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வார்த்தியைத் தீர்த்தாற்போலே தம்மார்த்தியைத் தீர்த்தபடியை அநுசந்தித்து ஏத்துகிறார்.

அ. சகலபதார்த்தங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய் ப்ரம்ஹாதிகளுக்குக் காரணபூதனானவனைக் காணபெற்றேனென்றினியராகிறார்.

கூ. தன்னை அநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாம்படி திருவாய்மொழிபாடவும் பெற்றேனென்கிறார்.

க0. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனானேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தன்போக்யதையாலே நித்யசூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்துமென்கிறார்.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

கத்யந்தர மில்லாமையாலே, அவன் குணங்களையே அநுசந்தித்துத் தரித்தாளாய் நலேக்கட்டுகிறாள்.

க. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக் கித்தனைபாரிப்பு வேண்டுமோ வென்கிறாள்.

உ. சிலவன்றிற் பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள் சேவல்களும் நீங்களுமாய் ப்ரணய கூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென் னென்கிறாள்.

ங. அவ்வன்றிற் பேடைகள் தன்னையே, திரியவும் தன்செய லறுதியாலே யிரக்கிறாள்.

ச. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்களுச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றிகோளென்கிறாள்.

ரு. தன்னினவாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்றான் என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிரகுபார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்குவிஷயமில்லை யென்கிறாள்.

சா. தன்தசையறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக் கசஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்த்ததுஎன்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

எ. அவன்வடிவுக்குப்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக் காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலகுயில்களைக்குறித்து, திருநாமம் சொல்லவேண்டாவென்று நானிறக்க, அத்தையேசொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெறறேன்! என்கிறாள்.

கூ. மதுபானமத்தமாய்ப் பாடுகிறன, சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறித்து, உங்கள்த்வனி எனக்குத் துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோள், என்கிறாள்.

௧௦. திரளவிருக்கிறனாகை குழாங்களை தன்னைமுடிக்க மந்திரிக்கிறனவா க்ககொண்டு நான முடிந்தேன, இனிநீங்கள திரண்டு ப்ரயோசன மென ? என்கிறாள.

௧௧. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழியிற பாசுரம ஹ்ருதயத்திலேபடில ஆரேனுமாகிலும தரியாரென்கிறார.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

ப்ரீதிப்ர காஷத்தாலே சிதிலராகிறார.

௧. திருக்காட்கரையி லெம்பெருமானுடைய ஆச்சரியங்களான பரிமாற்றங் களை நினைதொறு மென்னெஞ்சு சிதிலமாகா நின்றதென்கிறார.

௨. திருக்காட்கரையி லெம்பெருமானைக்குறித்து, உன்னோடு நான்பரிமா றின பரிமாற்றத்தை நினைக்க க்ஷமனுகிறிலே னென்கிறார.

௩. அடிமைகொள்ளவென்று புகுந்து, தனபடிகளைக்காட்டி சாவஸ்வஹர ணம பண்ணினபடிகளை அநுசந்திக்க க்ஷமனுகிறிலே னென்கிறார.

௪. தான சேஷியான முறைதப்பாமே எல்லாரோடுங் கலக்கிறவனை, அதி க்ஷுத்ரனென வெனபக்கல் பண்ணினவியா மோஹமெனக் கறிய நிலமன றென்கிறார.

௫. என்னை அடிமைகொளவாரைப்போலே புகுந்து, என்சரீரத்தையும ஆத் மாவையுங்கூட புஜித்தான, ஒருவன வ்யாமோஹ மிருந்தபடி யென ! என்று விஸ்மிதராகிறார.

௬. "அவன க்ருத்ரிமனென்றறிந்தால அதிலே கிடந்து நெஞ்சாறல்படாதே அகன்றாலோ நீர்" என்ன, அவனைக்கண்டவாறே, அவ்வஞ்சனை களை மெய்யென்றிருப்ப னென்கிறார.

௭. அடிமை கொளவாரைப்போலேபுகுந்து, என்னுயிரை நேராகப்புஜித்து, பின்னையும புஜியாதாரைப்போலே யிருக்குமென்கிறார

௮. நாளதோறும என்னை அநுபவியாநின்றாலும பெறாப்பேறு பெற்றாற் போலே புஜிக்கிறவிவனுடைய குணவத்தை பொறுக்க வொண் கிறதில்லை யென்கிறார.

௯. "நீரேயோவிப்படிபட்டீர, குணாநுபவமே யாத்ரையான நித்ய ஸூரிக ளும் படும்பாடிதுவன்றோ" என்ன, அவர்கள்தான நான்பட்டது பட்டார்களோ வென்கிறார.

௧௦. தம்மோடேகலந்த வெம்பெருமானுக்குத் தம்மிலும் அபிநிவேசம் மிக விருந்தபடியைச சொல்லுகிறார.

௧௧. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி அப்பியஸிப்பார்க்கு ஜன்மம் முடிந்து அதுக்கடியான சமசாரமும நசிக்கு மென்கிறார.

எ - ம் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

வடிவழகும் குணங்களும் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறார்

க. சிலநாரைகளைக்குறித்து, அவன்தன் அழகாலும் குணங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என்தசையை அவனுக்கு அறிவித்துவந் துங்கள்திருவடிகளை என்றலைமேலே வைக்கவேணுமென்கிறாள்.

உ. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தேபோ மிதத்தனையோ" என்றறிவியுங்கோளெனகிறாள்.

ங. சில கொக்கினங்களையுங் குருகினங்களையும நோக்கி, தன்னழகு காண்கைக்கு நாஙகள் யோக்கியரல்லோமோவென்றுகேளீர என்கிறாள்.

ச. சிலமேகங்களைநோக்கி, என் வார்த்தையை அவனுக்குச் சொன்னால் உங்களை தண்டிகுமோ வெனகிறாள.

ரு. "எங்கள் வார்த்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பரமபதத்திற பண்ணின வாதரத்தை யெனபக்கலிலே பண்ணினவன் அங்கீகரியாதொழியான், ஆனபின்பு எனக்காக ஒருவார்த்தைவிண்ணபபஞ் செய்யவேணு மென்கிறாள்.

சா. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, உங்கள் வார்த்தை விலைச்செல்லும்படி பிராட்டிசந்நிதியிலே சொல்லுங்கோளென் தூதவாக்கியத்தை யென்கிறாள்.

எ. சில குருகினங்களைக்குறித்து, சிலரோடேகலந்து அவர்களைத்துறந்து அதுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவர்க்கறிவியுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, அங்குத்தைக்கு பயப்படவேண்டாதபடி சுரக்ஷிதமான தேசத்திலே யிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்னார்த்தியை அறிவியுங்கோ ளெனகிறாள்.

கூ. ஒரு குருகைக்குறித்து, சிரதிசயபோகயரானதாம் போம்போது தம்மைக் கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணபபஞ்செய யென்கிறாள்.

க0. சில வன்னங்களைக்குறித்து, நான முடிவதற்குமுன்னே அவனுக்கென் தசையை அறிவியுஙகோ ளென்கிறாள.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பிரிவுக்கடியான சம்சார துரிதத்தை இதுதானே யறுத்துக்கொடுக்கு மென கிறாா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

போகவிட்டதூது வரப்பற்ருமை "நாமவனிருந்தவிடத்தே போவோம்" என்று மனோரதிக்கிருர்.

க. எனக்குத் திருநாவாய் குறுகுகைக்கு பாயமுண்டோ வென்கிருர்.

உ. திருநாவாயிலேபுகும் நாளென்ரு வென்கிருர்.

ங. திருநாவாயிற் றிருவோலக்கத்திலேபுகும் நாளென்றென் றறிகிலே னென்கிருர்.

ச. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் பண்ணும்படிவிஷயீக்ருதனானநான், நப்பின்னைப் பிராட்டியோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறும் நாளென்றென் றறிகிறிலே னென்கிருர்.

ரு. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டநுபவிப்பதென் றென்கிருர்.

சு. ஊரையன்றிக்கே ஊரில்நின்றருளின வுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்ரு வென்கிருர.

எ. ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்தியவாஸம் பண்ணுகிற தேவர், அனன்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிருர்.

அ. அப்போதே அபேக்ஷிதம்பெருமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம், அக்கியான கந்தமில்லாதபடி உன்னை என்னெஞ்சிலே யிருத்தும்படி தெளிவைத்தரவேணும்" என்கிருர்.

கூ. இப்படி சொன்னவிடத்திலு மொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுமையாலே, "நானிவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன், என் அபிமதநும்பெறப் புகுகிற பாக்யாதிகராரோ" என்கிருர்.

க0. உன்னைக்காணப்பெருமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிருர.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்ருர், ஐஹிகாமுஷ்மிக சகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிருர்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

பாதகவர்கமடையநலிய, நலிவுபட்டவர்கள் கூப்பிட்டுக் கூபிட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிருர்.

க. சந்தியாகாலத்தில் தென்றல் துடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிருள்.

உ. முன்பு தூசியேறின பேர்க்குரமாகநின்ற பேரணி உறுப்பூசலானவாறே திரளவமுக்குமாப்போலே தனித்தனியேநலிந்த பாதகங்கள் பலவுமானி மிகமிகபலகூடிவந்து நலியாநின்றதென்கிருள்.

௩. கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்க ளடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற்றுக்கஞ்சாக் கண்ணைச் செமபளித்தாள், அகவாயிலே அவளழகு ஸம்ருதமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௪. அகவாயில் நலிகிறதொழிய ஸ்வரூபேணவந்து ஸபரிசாதிகளாலே ஸ்மாரகமாய்நின்று நலிகிறபதாரததங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

௫. சகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய் அவ்வளவிலு மவனுடைய பரஸாதமரிதானல் தரிக்க விரகுண்டோ வெனகிறாள.

௬. நிதியாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அனயபரரான பரம்ஹருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்புகொடுகக மவனுடைய சௌசீலலியம் என் ஆத்மாவை யீராநின்ற தென்கிறாள்.

௭. கீழ்ச்சொனன பாதகபதார்த்தங்கள திரளவநது கண்பாராதே நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௮. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று முற்கோலி நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

௯. பண்டே இடைப்பெண்கள் நடுவே இவன குழலூதுகிறபோது நடுநடுவே தன்னுற்றமையாலே சில உகதிசேஷடிதங்களைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு பாடும்பாட்டைநினைத்து ஒன்றும் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறாள்.

௧௦. வருவதாகச் சொன்னகாலம் வநதிருக்க அவன் வருகிறிலன், பாதகங்களுடைய சந்நிதியில் அவனையொழியத தரிப்பதெங்கே யென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், அவன்பக்கல் சாபலமுடையார, இத்திருவாயமொழியைச் சொல்லி அவனைப்பெறுஙகோ ளென்கிறா.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரதிபந்தங்கள்போக திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

௧. இத்திருவாய் மொழியிற் சொல்லுகிற வாஶ்ரயணத்தைச் சங்கரஹேண வருளிச் செய்கிறா.

௨. "இவ்விஷயத்துக் கென்வருகிறதோ" என்றஞ்சும் சாபலமுடையார், சுரக்ஷிதமான தேசமெனறு நிப்பயராய் நித்யமாக வாஶ்ரயுங்கோ ளென்கிறா.

௩. திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனுய்த்து, உங்கள் துக்கங்கெட அநந்ய பரயோஜனருய்கொண்டா ஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறா.

ச. ஆச்ரயிக்குமிடத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக ஆச்ரயியுங்கோள், அவனுங்களுக்கு ரக்ஷகனு மென்கிறார்.

ரு. இப்படி பக்தியோகத்தா லாச்ரயிக்க க்ஷமரன்றிக்கே தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றினார் திறத்தவன் செய்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்.

சா. தன்னை ஆச்ரயிப்பாருடைய ப்ரதிபந்தங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹியா மென்கிறார்

எ. அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு சுலபனாய் ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கத்தைக் கொடுத்துத் தானகல நிற்குமென்கிறார்.

அ. அவனை ஆச்ரயியுங்கோள், உங்களுடைய துக்கத்தையும் துக்க ஹேதுவான அபசாரத்தையும் போக்கியருளு மென்கிறார்

கூ. உபதேச நிரபேக்ஷமாக நான் முன்னமவனை ஆச்ரயித்து சுகியாகப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

கo. ப்ரீத்யதி சயத்தாலே ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லிப் பக்திப்ரபத்யநுஷ்டானங்களுக்கு க்ஷமரல்லாதார் திருக்கண்ணபுரமென்கிற உக்தியைச்சொல்லவே ஸமஸ்த துக்கங்களும்போ மென்கிறார்.

கக. ப்ரதிபந்தங்கள் ஸவாசனமாகப் போகவேணுமடியிருக்கில் இத்திருவாய்மொழியை ப்ரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவன் திருவடிகளை ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

கo - ம பத்து.

ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே நங்கு வேட்டையாகவந்து தங்கி, இவர்க்கு காசிராதி கதியை யுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித ஸமவிதாநம் பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்

க-ம். திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

க. மரணமான மஹாபயத்துக்கு விரோதி நிரசநசீலனான காளமேக மல்லது துணையில்லையென்று அவனைப் பற்றுகிறார்.

உ. போக ஹேதுவான வொப்பனையையும் உஜ்ஜீவந ஹேதுவான திருநாமங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு காலத்துவ முள்ளதனையும் புகலுடையோ மல்லோ மென்கிறார்.

ங. சர்வரக்ஷகனானவன் வர்த்திக்கிற திருமோகூரை, நம்முடைய சகலதுக்கமும் கெடச்சென்று ப்ராப்பபோ மென்கிறார்.

ச. நம்முடைய சமஸ்த துக்கங்களுங்கெட, திருமோகூரிலேவந்து சுலப னாய் நிற்கிறவனை ஆச்ரயிக்க வாருங்கோளென்று ஸ்ரீ வைஷ்ண வாகளை யழைக்கிறார்.

ரு. அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை ஆச்ரயித் தநுபவிக்க வாருங் கோளென்கிறார்.

சு. திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்ததமன் திருவடிகளல்லது வேறு நமக்கு ரக்ஷையில்லை யென்கிறார்.

எ. நம்முடைய ரக்ஷணம் தனக்கு அவா ஜநீயமான உத்பாதகன வாத்திக் கிற திருமோகூரை ஆச்ரயிக்கவே, நமமுடைய துக்கங்க ளப்போ தே போமென்கிறார்.

அ. திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை ஆச ரயிக்க நம்முடைய துக்கமெல்லாம் போமென்கிறார்.

கூ. நமக் கரணன திருமோகூரை நாம்ப்ராபிக்கப் பெற்றோமென்று, ஸ்வ லாபத்தைப் பேசுகிறார்.

க0. சாவ ரக்ஷகன் வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்குப் பந்துக்களானா ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ ளென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திரு வாய் மொழியை அப்யஸிக்க வல்லாாக்குத் துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டா மென்கிறார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

க. ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச் சொல்லத் திருவநந்தபுரத்துக்குப் போ கைககு விரோதியானவை யெல்லாம் போம் அங்கேபுக வாருங் கோளென்று அநுகூலனை அழைக்கிறார்.

உ. ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச்சொன்ன திருநாமந்தானே ஆயிரம் ப்ர காரததாலே ரக்ஷகமா மென்கிறார்.

ங. ப்ரதிபந்தங்கள் போகைக்குத் தேசப்ராப்தியே யமையும், ஆயிரந் திரு நாமத்திலு மேதேனு மொன்றைச்சொல்லி அநுபவியுங்கோளென் கிறார்.

ச. ஆச்ரயிப்பாாக்கு ருசிபிறக்கைக்காகத திருவநந்த புரத்திலே புக்கடி மை செய்கிறவர்கள் என்ன பாக்கியவான்க ளென்கிறார்.

ரு. திருவநந்தபுரத்தி லாச்ரயிக்கு மவர்கள் நித்தியசூரிகளாவாகள், ஆகை யாலே, அங்கே நீங்களும் ஆச்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௬. நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிற திங்கே ஆகையாலே திருவனந்தபுரமே பரமப்ராப்யம், அங்கே நாமடிமைசெய்ய வேணுமென்கிறார்.

௭. ஸர்வேச்வரன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ஒருதேசவிசேஷத்தைச் சென்றடிமைசெய்யப் பெற்றிலோமென்னும் துக்கம் போமென்கிறார்.

௮. திருவனந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்

௯. சரீராவஸாநமணித்தாயித்து, ஈனடைன்த திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமைசெய்யத் தாஸ்யவிரோதிகாமங்கள்தானே நசிக்குமென்கிறார்.

௰. திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் பெருமைபேச நிலமன்றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிவல்லார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்குப் போக்யராவரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

இதுவுமது

௧. அவன் பிரிகிறானென்கிற வ்யஸநம் செல்லாநிற்க, அதுக்குமேலே, குயில் தொடக்கமான பாதக பதார்த்தங்களின் த்வநியாலும் அவன் நோக்காலும் தனக்குப் பிறந்த வ்யஸநத்தை, தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாப்போலே அவன் றனக்குச் சொல்லுகிறாள்

௨. இவள் தரிக்கைக்காகப் பலகாலணைந்தருள, இஸ்ஸம்ஸ்லேஷ ஸுகமெல்லாம் நீ போகக்கடவையென்னுமிதினாலே ஸ்வப்நங்கண்டு விழித்தாப்போலேயாய் நோவுபடாநின்றேனென்கிறாள்.

௩. நீயுபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஸிநேஹித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நசிக்கவேணு மென்கிறாள்.

௪. இவன் போகைநினைத்து நோவுபடப் புக்கவாறே "உன்னைப் பிரிகைக்கு ஸம்பாவனையுண்டோ" என்று இப்புடையிலே ஸவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்ல இவையிறே என்னை யழிக்கிறதென்கிறாள்.

௫. "நான் ஸந்நிஹிதனாயிருக்க நீ யிப்படிப்படுகிறதென்" என்ன, நீ பசுமேய்க்கக் கடவையானபின்பு நீயும் போனாய் நீ போனால் நலியக்கடவ சந்தியாதி பதார்த்தங்களால் நலிவுபடுகிற வென்னை யாஸ்வஸிப்பித் தருளவேணு மென்கிறாள்.

சு. உனக்குப் போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளா உனக்கொரு குறை யில்லை நாங்க ளுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம் உன் போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிருள்.

எ நாங்கள் நோவுபட உன சுகுமாரமான திருவடிகள் நோவப் பசுமேய்க் கப்போனல் அங்கே அசுராகள் கிட்டிறைலென்னுய் விளையுமென் கிருள்.

அ. நீபோனல் சப்ரமாதமென றஞ்சாநினறேன், உன்னைப் பிரியவும் மாட் டேன் பசுமேய்க்கை வயாஜமாக அபிமத விஷயங்களை நினைத துப்போகிருயாகில், என கண்வட்டததிலே உனக்கு அபிமதைக ளோடே சஞ்சரிக்கவேணு மென்கிருள்.

கூ. "உகக்கு நல்லவரோடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் சந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷ்டமன்றேவென்ன; எங் களோட்டைக் கலவியிற காட்டில் திரு உள்ளத்தில் ப்ரியமே யெ ங்களுக்கு மிகவும் சுகம், ஆனபின்பு சப்ரமாதமான தேசத்தில் போகா தொழியவேணு மென்கிருள்.

க0. முன் கைமிடுக்கருன வசுராகள் கம்ஸப்பேரிதராய்ச் சஞ்சரிககிற காட் டிலே, நம்பி மூத்தபிரானையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றி யென்று மிகவும் நோவுபடா நினறே னென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், அவனை "பசுநிரை மேய்க்கப் போகவேண்டா" என்று நிக்ஷேபித்த பாசுரமான இத்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவறறே டொக்க ஒரு திருவாய்மொழியே ! யென்று விஸ்மிதராகிருா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

இதுவுமது.

க. உபயவிபூதி யுக்தனுயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதசுலபனுனவனுடைய திரு வடிகள் பக்தியோகலப்ய மென்கிருா.

உ. ஸாவேஸ்வரனுய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்துவைத்து என்விரோதியைப்போக் கி என்னை யிங்கே அடிமைகொள்ளா நின்றுனென்று, கீழ்ச்சொன் ன சௌலப்யம் தமக்குப் பலிததபடியை யருளிச்செய்கிருா.

ங. மறுவலிடாதபடி சம்ஸாரத்தைப் போக்கி நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனுடைய திருவடிகள் சிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிருா.

சு. என்மனஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸாவேஸ்வரனை யொருவராலும் விஸ்லே ஷிப்பிக்க வொண்ணுதென்று நிச்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத் யனு யிருந்தே னென்கிருா.

ரு. அவன என்திறததில்செயய நினைககிறவை யொருவறகறிய நிலமன றெனகிறூா.

சு. இனறு ஶ்ராயிபபாரையும நிததியாஶ்ரிதரையபோலே விஷயீகரிககு மவன திருவடிகளிலே நிரமமனாய விழபபெறறே னெனகிறூா.

எ. நம்ப்ரதி பநதஙகளையெலலாம தானே போககி அடிமைகொளளுமவனை நாளதோறு மனுபவியெனறு, திருவுளளததைககுறிதது யருளிச்செயகிறூா.

அ. "அவனை அநுபவி" எனறவாறே உகநதநெஞசைககொணடாடி அவனை யிடைவிடாதே அநுபவி யெனகிறூா.

கூ. "ஜனமாநதரஸஹஸரேஷு" எனகிறபடியே அநேக காலசாததியமான பகதியாலே லபிககபபடுமவனைக கேவலமவனை பராசாததாலே காணபபெற்றே னெனகிறூா.

கo. பரயோஜநாநதரபரரோடு சாதநாநதரபரரோடு பரபநநரோடு வாசியற அவனே யுபாயமெனறு உகததை நிகமிககிறூா.

கக. நிகமததில், இததிருவாயமொழி கறறூாககுக் கிருஷணனுடையதிருவடிகள சுலபமா மெனகிறூா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது

க. பக்தியுக்தராயக்கொண்டு அவனை அநுசநதிபபாரக்கு ஆலமபநமான திருமநதிர மினனதெனகிறூா.

உ. இதனுடைய அாததததைச சொலலுகிறூா.

ந. ஸவாமிதவ பரயுக்தமான ஸாவவித ரக்ஷணஙகள பணணும்படி சொல்லுகிறது.

ச. "ஆபோநாராஇதி பரோக்தா:" என்று மொருநிாவசந பராகாரமுணடிறே யிதுக்கு அவவழியாலே திருமநதிரததை நிாவசிததுத திருமநதிரததைச் சொலலிககொண்டு புஷபாஞசலியைபபணணி ஆஶ்ரயியுஙகோ ளெனகிறூா.

ரு. இப்படி செவவி மாறுத புஷபததைக்கொணடு அவன திருநாமததை ஹாஷததுககுப போக்குவீடாகச் சொல்லுஙகோள, அபபடிசெயயவே, ஸவரூபாநுரூபமான வருததியைப பெறலா மெனகிறூா.

சு. நீாசொனனபடி செய்யலாவது ஆஶ்ரயணீயனைக கணடாலனறே, கண்டாஶ்ரயிகக வேணடாவோவெனன; பிறபாடரான நமக

காகத் திருமலையிலே நின்றருளினான் அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஆஶ்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமமுஞ் சொல்லவும்மாட்டாதார், அந்தப்புரபரிகரமானார் வார்த்தையைச் சொல்லவே பூர்ணோபாசநத்தில் பலம் ஸித்திக்கு மென்கிறார்.

௮. அதிகாரிநியதியில்லை ஆரேனுமாகத் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார் நித்யஸூரிகளோ டொப்பர்கள் என்கிறார்.

௯. ஜன்மாதிகள் அப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜனாந்தர பரதாஹேதுவானபாபங்கள் செய்வதெனறென்னில், ப்ரயோஜன ஶூந்யராய்க் கொண்டாஶ்ரயிக்கவே அவைதானே போமென்கிறார்.

௧0. அவ்வளவேயன்றிக்கே கைங்கரிய ப்ரதிபந்தங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் அப்யஸித்தவர்களை ஆழ்வார் தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

இதுவுமது.

௧ ஈஶ்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்படாநின்றான், அது தானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானா யிராநின்றா னென்கிறார்.

௨. “விதிவகையே” என்று, கேவல பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொல்லுகிறதென், அடியிலே “இன்னின்ற நீர்மையினியாமுறாமை” என்றிலோமோ நாமென்ன, நாமபேக்ஷித்தவளவோ பெற்றதென்கிறார்.

௩. நெஞ்சே, நம்மை விஷயீகரிக்க வல்லனே யென்று நாமிருக்க, அவ்வளவன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

௪. ஸர்வேஶ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானாகச் சொன்ன விது சம்பவிக்குமோ வென்னில்; அவனுடைய வாஶ்ரித பாரதந்த்ரயத்தை அநுஸந்தித்தால் கூடாததில்லைகாண் என்கிறார்.

௫. அவன பரமபதத்திற்குப்போக வாஶ்ரிதருக்கு வைத்த அர்ச்சிராதி கதியாலே போகப்பெறா நின்றேன், நித்யாஶ்ரிதனைப்போலே என்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றே னென்கிறார்.

௬. திருவாட்டாற்றிலே சந்நிதிபண்ணி என்னைச் சர்வதோமுகமாக விட மாட்டாதவனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டப் பெற்றேனென்கிறார்.

௭. "குறுகினம்" "என்றவிதென் கொண்டறிவதென்னில், பார்க்கலாகாதோ உடம்பு கோயிற்சாந்து நாறுகிறபடி யென்கிறார்.

௮. அத்யந்த விலக்ஷணனானவன் திருவாட்டாற்றிலேவந்து சுலபனாய் என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து உஜ்ஜ்வலனாகைக்கு நானென்ன நன்மைசெய்தே னென்கிறார்.

௯. அத்யந்தம் பூர்ணனான தானிகழாதே என்மனஸ்ஸை சர்வகாலமும் விடு கிறிலன், ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமே! என்று ப்ரீதராகிறார்.

௰. மஹாபுருஷர்களை அடைந்தால் எதிர்த்தலை பாராதே தங்கள் தரத்தைக் கொடுப்பர்களென்னு மிவ்வர்த்தத்தைத் திருவாட்டாற்றில் நாயனான பக்கலிலே காட்டினாரென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அநுபவிக்க வுரியார் நித்யஸூரிக ளென்கிறார்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

இதுவுமது

௧. "திருவாய்மொழிபாடுவிக்க" என்றொருவியாஜத்தாலேபுகுந்து தம்பக்கலவன்பண்ணின வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு, அவனுக் கடிமைசெய்வார் சீலாதிகளிலே யகப்படாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறார்.

௨. தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த சம்ருத்தியைக் கண்டினியராகிறார்.

௩. அவனுக்குத்தம்பக்கலுண்டான வபிநிவேசத்தினுடைய வெல்லையில்லாமையை யருளிச்செய்கிறார்.

௪. தம்முடைய திருமேனியிற் காட்டிலும் தம்மோடே பரிமாறலாம் நிலமென்று அவனுக்குத் திருமலையிலுண்டான வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

௫. அவன் தம்மோடேகலந்து தம்வாயாலே திருவாய்மொழிகேட்ட ப்ரீதி யுள்ளடங்காம லானந்தித்து ஆளத்திவையா நின்றானென்கிறார்.

௬. ஸ்ரீய:பதியானவன் திருமலையிலே நின்றருளி என்னை யாளுகையிலே வ்யாமுக்தனானா னென்கிறார்.

௭. தம்முடைய விஸ்ஸம்ருத்திக்கெல்லாமடி திருமலையானபின்பு, இந்தே சந்தானே நமக்குப் ப்ராப்யமென்று திருமலையைக் கொண்டாடு கிறார்.

௮. திருமலை தொடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணுமபிநிவேசத்தை என்னவயவங்களிலே பண்ணி ஒருக்ஷணமும் பிரிகிறிலன் இவன்படி யிருந்தபடியென்! என்கிறா.

௯. நமக்கிந்த சம்பத்தெல்லாம் திருமலையாலே வந்ததாயித்து, திருமலையைக் கைவிடாதேகொள்ளென்று திருஉள்ளத்தைகுறித்து அருளிச்செய்கிறா.

௧௦. இப்படி இவர் நிர்ப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனைக்குப் பாடுவாரைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி "சாந்துபூசுவார பரணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென சொன்னீரானீர்" என்ன, திரியவும், மங்கவொட்டெனகிறா.

௧௧. நிகமத்தில், மஹாதஹங்கார விஷயமான வித்திருவாய்மொழி திருமலையிலே சொல்லிற்றென்கிறா.

---

௮ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

இதுவுமது.

௧. யாதருச்சிகமாகத திருமலையைச் சொல்லுக காட்டில் நிரபேக்ஷனை தான் பிராட்டியோடே கூடவந்து எனனுளளே புகுந்தருளினன் என்கிறா.

௨. தான ஸர்வேஸ்வரனாய் வைதது என்னோடு கலக்கப் பெறுமையாலே குறைவாளனானவன் இன்றுவந்து நிர்ஹேதுகமாக வென் ஹ்ருதையத்திலே புகுந்து பூர்ணனானா னென்கிறா.

௩. அவன் தம்மோடே நிர்ஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியை யநுசந்தித்து, இவன் திருவடிகள் எனக இங்கனே யெளிதாவதே யென்கிறா.

௪. தமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானா யிருக்கிறவனுடைய சீர்மையை யநுசந்தித்து என்கரணங்களும் களிக்க நானும் களியா நின்றே னென்கிறா

௫. திருப்போநகரான் பரமபதத்தை எனக்குத்தருவானாக என்னோடே பூணித்து, தானே விரோதிகளையும் போக்கினா னென்கிறா.

௬. தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயிருக்க ஒரிடமில்லாதாரைப்போலே என் ஹ்ருதயத்திலே நிர்ஹேதுகமாக ப்ரார்த்தித்து வந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

௭. அவனுடைய வாதரத்தாலே தமக்குண்டான கார்தார்த்யத்தை யருளிச் செய்கிறா.

௮. நிரதிசய போக்யபூதனை திருப்போநகரான் என்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தா னென்கிறார்.

௯ "இன்றென்னை விஷயீகரிக்கைக்கும் முன்பென்னை யுபேக்ஷிக்கைக்கும் காரணமென்" என்றுகேட்கவேண்டி யிருந்தே னென்கிறார்

௧௦. இவர்கேட்ட விதுக்கொரு ஹேதுகாணுமையாலே நிருத்தரராய், "உமக்குமேல் செய்யவேண்டுவதென்" என்ன, பரதிபூர்வகமாக வடிமைசெய்யப்பெற்றேன், இதுவே யின்னம் வேண்டுவதென்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லாரிட்டவழக்கு பரமபத மென்கிறார்

௯-ம். திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

அர்ச்சிராதிமார்க்கம்

௧. பரம பதத்துக்குப்போக உபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கண்ட ப்ரீதயதிசயத்தாலே ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்குண்டான விக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்.

௨. மேலுண்டான லோகங்களபண்ணின சத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

௩. ஆதிவாஹிக லோகங்களிலுள்ளா ரெதிரேவந்து புஷ்ப வருஷ்டியைப் பண்ணிக்கொண் டாடுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

௪. மேலில்லோகங்களில் தேவர்கள் இவர்கள் போகிற வழிகளிலே தங்குகைக்குத் தோப்புகள் சமைத்தும் வாத்தியாதி கோஷங்களைப் பண்ணியும் கொண்டாடுகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௫. ஆதிவாஹிக கர்த்தாக்களான வருணேந்த்ராதிகளும் மற்றுமுள்ளாருமிவர்களுக்குப்பண்ணும் சத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்

௬. சத்கார பூர்வகமாகத் தேவஸ்திரிகளுகந்து இவர்களை ஆசீர்வசனங்களைப் பண்ணினர்க ளென்கிறார்.

௭. மருத்கணங்களும் வசுகணங்களும் தங்களெல்லைக்கப்பாலும் தொடர்ந்து சென்று இவர்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள் என்கிறார்.

௮. பரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே பரமபதத்துக்குப் புரமபாக நித்திய சூரிக ளிவர்களை யெதிர்கொள்ளுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

௯. பரமபதத்திலேசென்று திருவாசலில் முதலிகளாலே சற்கருதராய், அங்குள்ள நித்யசூரிகள் "பரமபதத்திலேவருவதே!, இதென்னபாக்கியபலம்!" என்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார்.

௧௦. நித்தியசூரிக ளிவர்களைக் கொண்டாடும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்ய ஸித்தவர்கள் நித்தியசூரிக்ளோ டொப்பரென்கிறார்.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

இதுவுமது.

க. நிரஹேதுகமாக உன்னுடைய சவுந்தாயாதிகளைக்காட்டி எனக்குன்னை யொழியச்செல்லாதபடிபண்ணி என்னை துஸ்ஸஹமான சம்சாரத் திலேவைத்து, நீபோய்ப் பண்டுபோலே யொருகுறு விஷகாரத் தைப்பண்ணிவிட வொண்ணுதென்கிறூர்.

உ. தம்முடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி அவனுக் குத திருவாணையிடுகிறூர்.

ங. பெருமிடுக்கரான ப்ரமஹாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்கு மெல்லாம் நிர்வாஹகனை நீ, உன்னுலல்லது ஜீவிக்க விரகின்றியே யிருக்கிற வென்னை, ஐயோ !, வந்து விஷயீகரித்தருளா யென் கிறூர்.

ச. சாவ நிர்வாஹகனை நீ, என்காரியம், நானேபண்ணிக் கொள்வேனுகப் பாராதருளினுயாகில், என்னைக்கைவிட்டாயல்லையோ வென்கிறூர்.

ரு. சாவரக்ஷகனை நீ யுபேக்ஷித்தால், எனகாரியம் நான்செய்யவோ, பிறா செய்யவோ, முடிந்தேனிறே யெனகிறூர்.

சா. பெரியபிராட்டியார பக்கல்போலே என்பக்கலத்யந்தாபிநிவிஷ்டனுய், என் ப்ரக்ருதியினு மாதமாவினு மத்யாதரத்தைப்பண்ணி, புஜி தத நீ, என்னை யுபேக்ஷியாதே என்னுடைய விஷயீகரித்தருளா யெனகிறூர்.

எ. (நான் பெரியபிராட்டியார பரிக்கிரஹமாகையாலே,) ப்ரளயார்ணவமக் நையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை யெடுத்து அவளோடே ஸம்ஸ்லே ஷிதத தருளினுற்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரியபிராட்டியா ரோடே ஸம்ஸ்லேஷித் தருளினுற்போலவும், சம்ஸாரார்ணவ மக்நனை வென்னையெடுத் தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளி எனபக்கலிலே அதிவ்யா மோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப் பெற் றுவைத்து யினித நப்பவிடுவேனே வென்கிறூர்.

அ. அத்யந்த ப்ரேஷ்யனை உன்னைப்பெறறுவைத்து இனிவிட வுபாய மில்லை யென்கிறூர்.

கூ. "தானிசாவாணிதந்வபு:' 'யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்யப்ருத்வீசரீரம்' 'தஸ்யாவம் வைஹரோஸதநு:' என்னும்படியே, எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகத்சரீரனுயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்தோமிறே" என்ன, அது உகந்தார்க்கு முகவாதாக்கும் பொ துவாயிருந்தது, ஆகாராந்தர மில்லையாகிலன்றே "அதுவேயமை யும்" என்றுறி யிருக்கலாவது, திருநாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகப் பரிபூர்ணமாயிருக்கிற விருப்பைக் காணவேணு மென்கிறூர்.

௧௦. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்பரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரவந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மனோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானாநந்தைகஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷண பூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலையனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசார ஸங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜ்ஞாதஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளு மொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பே னென்ருர்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன; "அவர் தம்பின பிறந்தவனென்றிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனுயிருப்பன்" என்ருறிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிருபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸ்வருபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார் மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயாவறயித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென் றிருக்கை. விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

க0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராஜ்ஞையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோ டே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனாய்க் கொண் டுவந்து சம்ஶ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக் ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபஜ்ஞானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யாணுந்தை யஸ்வ ரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசி ஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்ரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷண பூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயக னாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலய னாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிக ளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வ பாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன் னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல் லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோ டொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜஸ்ரீஸூக்திஹ்ருதயங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பர், நானுமொருபடி நினைத்திருப்பேனென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன; "அவர் தம்பின் பிறந்தவனெனவிருப்பர், நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனுயிருப்பன்" என்றாறிரே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸ்வரூபாநுபந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார் மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயர்வறமதிநலமருளினன்) அஜ்ஞாநம், அந்யதாஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "அஜ்ஞாநமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அந்யதாஜ்ஞாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென்றிருக்கை, விபரீதஜ்ஞானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

அ-ம். பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்தபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என் திறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் பட்டாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ந. ஆஶ்ரித சுலபனாயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் னுபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானால் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன ; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

சு. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுநின்றே னென்கிறார்.

ணாய் தனக்கும் தமப்பனுருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவ
னுமபோய் இருவரும் சரக்கு பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பந்த
லிலே தங்குவது; அதிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பறுத்
தெய்யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமான சமயத்திலே, இரு
வரையு மறிவாரொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்"
என்றறிவித்தால், கீழிழந்தநாளைக்கு சோகித்து, இருவர் சரக்கு
மொன்றாய், அவன் ரக்ஷகனாய் இவனரக்ஷ்யமாய அன்வயித்து
விடுமிறே.

அ. (மற்றொருதிருஷ்டாந்தம) ஒரு ராஜபுத்ரன் ஒரு வுத்யானத்தைக்கண்டு
புகவஞ்சினால "உன்தமப்பனதுகாண்" என்னவே நினைத்தபடிபுக
குப் பரிமாறலாமிறே.

கூ-ம். பாட்டு - ஓடுங்கவவன்கண்.

௯. (ப்ராப்திகைப்புகுந்ததாவ தெப்போதோ என்று விரல் முடக்கியிருக்
கும) மென்றதுக்கு சம்வாதமாகவோரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கி
றார். ஓரயனத்திலன்று குன்றத்துச சீயர், எம்பெருமானார் ஸ்ரீபா
ததிலேபுக அவருடைய சிறுபெயரைச்சொல்லி "சிங்கப்பிரான்
இன்றயனங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளத்தி லோடுகிற தின்ன
தென் றறியாமையாலே அவர் பேசாதிருக்க "இததேஹசமனந்
தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவறறபின்பு நடுவு விரோதியாய்ச்
செல்லுகிறநாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்றவிது, உனக்கொன்று
மிருந்ததில்லையோ! என்றருளிச்செய்தார்.

௧0. எம்பார் ஒருருவிலே "பின்னு மாக்கை விடும்பொழு தெண்ணே" யெ
ன்று, இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காரயமுந் தன்
னடையே கழிந்ததேயன்றோ! ப்ராப்தியு மினிக்கைப்புகுந்ததே
யன்றோ! இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?" என்றருளிசசெய்தார்.

௧0-ம். பாட்டு - எண்பெருக்கன்னலத்து.

௧௧. இப்பாட்டாலே திருமந்திரத்தை சாரத்தமாக வருளிச் செய்கிறார்.
ஆழ்வானிப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து இப்பாடடளவிலே வந்த
வாறே "இததையுந்தம்மாசார்யாகள் பக்கலிலே கேட்டுக்கொ
ள்ளுங்கோள்" என்ன, பட்டரும, சீராமப்பிள்ளையு மெழுந்திரு
ந்து போகப் புகக்வாறே அவாகளை அழைத்து "இன்னபோ தின்
றிருப்பார், இன்னார் போவார், யென்று தெரியாது இருந்து
கேளுங்கோள்" என்று திருமந்திரத்தை யுபதேசித்து, இப்பா
ட்டை நிரவஹித்து "இபபாட்டை யிதுக்காததமாக நினைத்திருங்
கோள். "என்று பணித்தான்.

௬ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில், ஆழ்வாரைக் காட்டியீச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதிருப்படி ஸகல ஸங்காஹத்தோடே அதர்கிதமாகப் போனால், மோஹிப்பரென்று, திருக்கடித் தானத் திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர் திருக்கடித்தான மென்கிறார்.

௨. திருக்கடித் தானத்திலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தென்னுள்ளே வர்த்தியாநின்று னென்கிறார்.

௩. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானத்திலே நித்தியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சர்ய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனாகா நின்றனென்கிறார்.

௪. திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

௫. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளினா னென்கிறார்.

௬. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருக்கடித்தானத்தை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. உங்கள் துக்கநிவ்ருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா; திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

௮. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடித்தானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

௯. "என்னோடே இட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷ்டனானா னென்கிறார்.

௧௦. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானத்திலே நின்றான், என்னைப் பெற்றபின்பு நிற்பதுமிருப்பதும் என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

௨-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

௧௬. (இவனால் பரிஹாரிய மென்னு மதுக்கும் அவனால் பரிஹாரியமெனனு மதுக்கு மைதிஹ்யம்) திருக்கோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்கு தீர்த்தத்துறையிலே சொன்னவார்த்தை "ஒரு முழுக்காலும் இரண்டு முழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வார் கையிற் திருவாழியாலே வினையை யறுத்துக்கொண்டு போகிலத்தனையொழிய, ஒன்றிரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான் பண்ணினபாபம்."

௪-ம். பாட்டு - எங்நீர்மை.

௧௭. (ப்ராசங்கிகமாக வைதிஹ்யம்) பட்டரை யொருதமிழன் "கேட்டிரங்கி யென்றதே கண்டிரங்கி என்னபெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுத்தபடிக கண்டால் பிரியத் தகாதென் றிருக்கவேண்டாவோ; "இப்படி கூடுமோ" என்னில் "புல்லியித யாதி, காதலா தொடுவுழியிதயாதி, உனகிக்கத்தமிழ்ப் போகாதோ" என்றார்.

௫-ம். பாட்டு - நல்கித்தான்.

௧௮. (அருளாயே) திரியக்கை "அருளாய்"என்கிறதே தென்ன "நம்பியேறு திருவுடையான் தாஸர் திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" என்று பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய துணுக்கென் றெழுந்திருந்து "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரென்ன வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

௮-ம் பாட்டு - நீயலையே.

௧௯. (வாயலகி லின்னடி சில்வைப்பாரை நாடாய) என்றப்ரசங்கத்திலே சம்வாதம். பெரிய திருமலை நம்பி தம்முடைய அந்திமதசையிலே தமக்கொரு வெண்ணைக்காடும் பிள்ளையாயிற்று திருவாராதனம், அவர் திருமுன்பில திருத்திரையை வாங்கச்சொல்லி "சாயலொடு மணிமாமைதளர்ந்தே நானினி யுனது வாயலகி லின்னடி சில் வைப்பாரை நாடாயே" என்றாராம்.

௫-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

௫-ம். பாட்டு - மானேநோக்கி.

௨0. (அமணன் றலையோடே) என்னுமாப்போலே பெருமாள் செய்தத்தையு மவன்றலையி லேறிட்டுச் சொல்லுதலென்றபடி (அமணன்றலை யோடே) அதாவது, ஒருகள்ளன் ஒரு ப்ராம்ஹண க்ருஹத்திலே கன்னமிட, அது ஈரச்சுவ ராகையாலே, யிருத்திக்கொண்டு அவன்மரிக்க, அவ்வளவில், அவன பந்துக்கள், வந்து ப்ராமஹணனை "பழிதரவேணும்" என்ன இரண்டு திறத்தாரும், ராஜாவின் பா

டேபோக, அந்தராஜாவும், அவிவேகியாய் மூர்க்கனுமாகையாலே "ப்ராமஹணு நீ யீரச்சுவரை வைக்கையாலே யன்றே அவன்மரித்தான், ஆகையாலே நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவன் "எனக்குத் தெரியாது சுவர்வைத்தக் கூலியாளைக் கேட்கவேணும்" என்ன, அவனை அழைத்து "நீயன்றே ஈரச்சுவர்வைத்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவனும் "தண்ணீர் விடுகிறவன் போரவிட்டான், என்னுற் செய்யலாவதென்" என்ன, அவனை அழைத்துக் கேட்க, அவனும் "குசவன் பெரும்பானையைத்தந்தான், அதினுலே நீரேரிற்று" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னுல் வந்ததன்று ஒருவேஸ்யை போகவரத்திரிந்தாள் அவளைப்பார்க்கிற பராக்கிலே பானைபருத்தது" என்ன, அவளை அழைத்துக்கேட்க, அவளும் "என்னுலன்று வண்ணுன் புடைவை தாராமையாலே போகவரத் திரிந்தேன்" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னுலன்று துறையில் கல்லிலே யோரமணன் வந்திருந்தான் அவன் போகவிட்டு தப்பவேண்டிற்று" என்ன, அந்த வமணனை தேடி பிடித்துக்கொண்டுவந்து "நீயன்றே யித்தனையுஞ் செய்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன அவன் மௌனியாகையாலே பேசாதிருக்க "உன்மைக் குத்தரமில்லை யென்றிருக்கிறுன் இவனே யெல்லாஞ் செய்தான்" என்று ராஜா அவன் தலையரிந்தான். இக்கதையை அநுசந்திப்பது.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ரு-ம். பாட்டு - அமுதமமரர்.

உக. (அமுதிலுமாற்றவினியன்) இவாகள் இவன்வாசியறியாமல் நிரதிசய போக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு ப்ரயோஜனாந்தரத்தைக்கொண்டு கனுவதேஎன்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதமாக ஆசார்ய திவ்ய ஸூக்தியைக்காட்டுகிறுர். நம்பிதிருவழுதிநாடுதாஸர், "இந்தேவஜாதிவெறும் மனையோ, 'உப்புச்சாறுகி ளருவதேப்போதோ' என்று கவிழ்ந்துபார்த்துக் கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ச-ம். பாட்டு. மயர்வற.

உஉ. (என்சொல்லியான் விடுவேனே) என்கிறவிடத்திலோரை திஹ்யம்-அதாவது, ஒருப்ராம்ஹணப்பிள்ளை மாமனுா க்ருஹத்துக்குப் போக அவன், தரித்திரனுகையாலே இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,

நெடும்போதேற்ற மிறைத்துக் காலோய்ந்தவளவில், "விட்டுப் போகைக்கு ஹேதுவாக மாமனுருக் கொருகோபத்தை யுண்டாக்குவோம்" என்று, இறைக்கிற மாமனாமேலே உமிய, அவனும் "ஒரு குளித்தியிருந்தபடியென்" என்ன, "சுடச்சுடவுமிவானைத் தேடிக்கொள்" என்று இறங்கிப்போனானும், இத்தால் நிரபராதனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒருகுற்றத்தைத்தானே யேறிட்டுக்கொண்டுபோனானிறே, அப்படியேதேனுமாகிலும் குற்றத்தையிட்டுப் போகைக்கு இவனிடத்திலே யொருகுறையுண்டானாலன்றோ விடலாவதென்று கருத்து.

எ-ம், பாட்டு - யானொட்டி

உரு. (தானொட்டிவந்து) ப்ரதிக்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் இவடத்திலேயோரை தீஹ்யமருளிச்செய்வா. அதாவது ஒருப்ராம்ஹணன், பரமனுப்தனாயிருப்பானாய், வேறொரு ப்ராம்ஹணன், அவன க்ருஹத்திலே போஜனார்த்தமாகச்செல்ல, சிலரிருந்து "அவனொருவாக்கும் அசனமிடான், லுத்தன்காண்" என்ன, "உங்கள் முனனே அவனகத்திலே எப்படியு முண்டுவருகிறேன்" என்று, தன்னாதியைககாட்டி "இததனை பரசாதமுண்டாகிலும் ஜீவிக்கலாம்" என்ன, "அவன் தன்னுலாவதில்லை" என்ன, இவனுமிறுகபபிடிக்க, "ஆனால் இல்லைஇல்லை" என்ன, மடியிலிலையெடுத்துக் காட்டி, "கொண்டுவநதேன்" என்ன, "கழுத்தறுக்கவருகிறவாகததியும் கையிலேகொண்டு வாராரோ" எனறு, பின்னையும் சாரசனமிடடானுமென்று. இத்தால் "எப்படியுமவன் க்ருஹத்திலேயுண்டு வருகிறேன்" என்று, ப்ரதிக்ஞைபண்ணிவந்தானிறே யென்றபடி.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—இவையும்.

சா-ம். பாட்டு - மாயன்.

உச. (துயக்கன்மயக்கன்) உகவாதாாக்கு ஸம்ஸயவிபாயங்களைப் பிறப்பிக்கும் மென்கிற விடத்திலே ஓரை தீஹ்யமருளிச்செய்வர். பட்டர் திருவோலக்கத்துக்குப் பலகாலும் ஸாஸதிரியா யிருப்பானொரு ப்ராமஹணன் சென்றுடி யிருப்பானாய் அவனைக்கண்டால் பட்டரும் "வந்தாயோ போனாயோ" என்று சாமான்னியேனவ்யவஹரித்தருளிச்செய்வா; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பலகாலும்சேவிக்கவெழுந்தருளுவா, அவனைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி ஆதரிததுக்கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பா; இததை பலகாலுங் கண்டிருப்பாரொருவா பட்டரைவநது சேவித்து, "சுவாமி தேவரீர திருவோலக்கததுக்கு வருகிற ஸாஸதிரி, ப்ரசித்தனாயிருக்கி

றவன், அவன்வந்தால் சாமான்னியமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது; ஒருசாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்தாரென்றால், அவரைமிகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது; இதிரண்டையும் எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனால் அவர்களிரண்டுபேரு மெப்போதும்போலே நாளையும் வருவர்கள், அப்போது நீயுமெப்போதும் போலே பார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்"என்ன, அவருமப்படியே பார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்த ப்ராமணன் ப்ரதமம்வந்து சேவிக்க, அவனை யெப்போதும்போலே வினவியருளி, "நீரார்த்தான் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிறது"என்ன, "சிறிது ப்ரமாணங்கள் ப்ரம்ஹாவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் விஷ்ணுவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் ருத்திரனே பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது; ஆகையினாலே நம்மாலே நிச்சயிக்கப் போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன் போனவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெழுந்தருளிசேவிக்க, அவரையுங் க்ருபைசெய்தருளி, "தேவரீர் ஆரைத்தான் பரதத்வமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர், ஸ்ரீயஃபதி நாராயணனே பரதத்வம் என் றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறொன்றறியேன்" என்ன, "இன்னமுமமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதேது" என்ன, "'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரசாதித்தருளுமே, அத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்" என்ன, திருவுள்ள முகந்து, "அபசாரத்தை க்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள," என்றருளிச்செய்து, பார்த்திருந்தவரைப் பார்த்து, "கண்டீரோ யிருவர்க்கு முண்டான தாரதம்மியம், ஆகையாலே, இவரை வணங்கவோ! அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூப ஸ்திதி யிருந்தது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய் போனாரென்று, "அணியன்" என்றதோடே சேர வருளிச்செய்கிறார்.

௨௫. (என்னினிவேண்டுவம்) அப்பாதி ஷேதமே பேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப் புரம்பான யோக்யதா யோக்கியதைகள் இஞ்சித்கரமென்னு மதுக்கு சம்வாதம். வேல்வெட்டி நம்பியார், நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், ப்ராய்முகத்வாதி நியமங்களோடே சரணம்புக்காரா யிருந்தது, இவ்வுபாயமிதர சாதனங்கள்போலே, சில நியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க்க, "பெருமாள் தமக்கு, 'சமுத்திரம் ராகவோ ராஜாசரணங் கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேசித்தான் ஸ்ரீ விபீஷ்ணாழ்வான்; அவன்றான் பெருமாளை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டு வந்தான்' என்றில்லை;' ஆக இத்தால்

சொல்லிற்றுயிறறென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷுவாகுவம்ஶ்சியராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரணம்புக்கார், ராக்ஷஸஜாதீயனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே சாவாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார்.

உ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஓத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடத்திலே ஞேக்காக ஐதிஹ்யம், இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பாரகோஷ்டியிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலிகளிற் சிலர் "ஆசாரயனன்றே" என்றுாகள்; சிலர் "'ஆசாரயன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றுாகள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிருந்திசைவித்த சாவேஸ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய்தார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கநோக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார திருமுலைத் தடத்தினுலே நெருக்கினுலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தாரக்கு குருகைக்காவலப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வாரத்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்ஸிய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரததேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, " இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது " என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவா திரும்பிப்பாரத்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலததி லாரேனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

௧௦. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானாநந்தை கஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண னளினனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

அப்போது எம்பார "உமக்கு விசேஷசம்பந்தமுண்டோ" என்றந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவனைக்கேட்க, அவரும் "தேவரீருடைய சம்பந்தமே சம்பந்தம்" என்று விண்ணபபஞ்செய்ய அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவராண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலவா" என்றறியாதே இவர்க்கு பஞ்சஸம்ஸகாரங்களைப்பண்ணி, யிவரைக்கொண்டு கைங்கர்யங்களும் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராண்டானை வந்து சேவிக்க, ஆண்டானு முன்புபோலே இவரைக்கொண்டு, வேண்டும் கைங்கர்யங்களைக்கொள்ள, அபபோது எம்பாருமறிந்து ஆண்டான் பக்கலிலே எழுந்தருளி "கனக்கவபசாரப்பட்டேன" எனறருளிச்செய்ய அப்போ தாண்டானருளிச்செய்தவார்த்தை "ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபோ கைகொடுத்தால், எடுக்கு மவர்களுக்கு மெளிதாய் யேறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே ; அப்படியேயாகிறது" என்று.

---

௧0 - ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி

அ-ம். பாட்டு - வலஞ்செய்து.

௩௧. (வலஞ்செய்து) வலஞ்செய்கை உபாயகோடியிலன்வயியாதோவென்ன; அன்வயியாதென்கைக்கு ஐதிஹ்யம் "பிள்ளைதிரு நறையூரரையரும் பட்டரும் பரதக்ஷிணம் பண்ணுநிற்க பின்னே சேவித்துக் கொண்டுபோனேன் , அல்லாதாரக்கடுங் குதிரைபோலே வாரா நிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும கண்ணாலே பருகுவாரைபபோலே பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள ; என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். பத்து.

உ - ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

௩உ. (பெருவிடாய்ப்பட்டவன், சோர்ந்த குளிர்ந்ததண்ணீர் சந்நிஹிதமாயிருக்க ஆஸயம்பிஹிதமானால் துடிக்குமாப்போலே) என்கிறவிடத்திலே ஜீயர் நாயனாருக்கதையை யருளிச்செய்வர். அதாவது, ஜீயர் நாயனார், ஆழ்வார் ஸ்ரீ கார்யார்த்தமாக கோயிலுக் கெழுந்தருளினராய் அவ்விடத்திலே விடிவேதுடங்கினால் அஸ்தமிப்பதுக்குள்ளே முடிப்பதான "எழுஞாயிறு படுஞாயிறு" என்கிற வ்யாதிவந்தாய் அவ்வளவிலே தீர்த்ததாஹமாய் பல்கிட்டி வாய்திறக்கப் போகாமையாலே, "என்வயிற்றைப் பீறிதீர்த்தம் வார்ப்பாரில்லையோ" என்று ஆஸ்யமபிஹிதமாய துடித்தாரொன்று பரிச்சேதித்தனுபவிக்க வொண்ணுதொழிய சகல குணங்களும் சாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்க வொண்ணுதொழிய வென்றபடி.

சொல்லிற் றுயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்ய ராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரண ம்புக்கார், ராக்ஷஸஜாதியனாகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம் பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவே ண்டா; ஆகையாலே சர்வாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செ ய்தார்.

உ-ம் பத்து.

ங-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஓத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடத்திலே ஞக்காக ஐதிஹ்யம், இப் பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார்கோஷ்டியிலே "இவ்வா த்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலி களிற் சிலர் "ஆசார்யனன்றோ" என்றார்கள்; சிலர் "'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றார்கள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிரு ந்திசைவித்த சர்வேஶ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய் தார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கஞேக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்திஞலே நெருக்கிஞலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவ லப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்ய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந் தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத் திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரேனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

றங்கே 'இன்னுமுமை வைதுபோகா நின்றுநீ !' என்ன, 'அடா என்னெல்லையுங் கொண்டெடனையும வைதுபோவதே' என்று துடாந்து வந்தானுய், அவன் புரிந்துபாராதது 'ஏனைறன் குழல்க ளலையவலைய ஓடிவாராநின்றதி' என்ன, ஒன்று மில்லை, இன் னமொரு கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்லவந்தேன, என ருனும் ; அப்படியே, கடலைமுகங் காட்டுவித்துக கொள்ளுகைக் காகக் காலைபிடிப்பது கோலைத் தொடுபபதாகாநிற்க, அவனவந்து முகங் காட்டினவாறே, 'உனக் கம்புதொடுத்தோம்' என்ன லஜ ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைச்சொலலு நாமிதனைவிட' என்றுரிறே.

எ-ம். பாட்டு - சுமந்து

ந௬. (ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையானுக்கு ராஜபுத்ரன் செண்பகப்பூ கொண்டு சாத்தினபடியை நினைப்பது) அதாவது ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையான செண்பகமுகந்து சாததுவா , சில ராஜபுத்திராகள் செண்பகங்கொண்டு சாத்ததேடி முனபே பூவெல்லாம் விற் றுப்போய, ஒரு பூவிருந்தது கடையிலே ; அபபூவுக்குச் செருக் காலே ஒருவாக்கொருவா திரவியத்தைப்போர வேற்றி இவாகளி லொருவன் நினைக்கவொண்ணுதபடி திரவியத்தைப் போரயிட்டுக் கொண்டுவந்து சாததினுன ; அன்றிராஅவன் சுவப்பனங் காண் கிறுன்; "நீயிட்டபூவெனக்கு கனத்துச்சுமக்க வொண்கிறதில்லை" என்றருளிச்செய்தாா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

ரு-ம். பாட்டு - சாதுசனத்தை.

ந௭. (வீதிகடோருந் துள்ளாதாா) என்கிறவிடத்தில் லௌகிகருடைய நிந் தைதான் பூஷணமென்கிறதுக்கு ஐதிஹ்யம் மிளகாழ்வான், வா ரதனையை நினைப்பது மிளகாழ்வான் "ராஜாகராமம் வைக்கி முன்" என்றுகேட்டு அங்கேபோய் "எனக்கு மொருபாகம் தர வேணும்" என்றுகேட்க, ராஜாவும் "உமக்குப் பங்கில்லை" என் ருன்; "அதுவென் எனக்கு வேதஸாஸ்த்ராதிகள் வாராதென்றோ, அத்தை வேணுமாகில் பரிக்ஷித்துக்கொள்ளும்" என்ன, ராஜாவும் "உமக்கொரு குறைகளுமில்லை, நீர் ஆந்தராளிக ராகையாலே யுமக்குப் பங்கில்லை" என்ருன் ; அப்போது மிளகாழ்வான், "நம்முடைய நெஞ்சால் வைஷ்ணவதவ மில்லையேயாகிலும் பரா பிப் ப்ராயத்தாலேயாகிலும் நமககு வைஷ்ணவத்வ முணடாயிற் றே" என்று, புடவை முடிந்தேறிட்டுக் கூத்தாடினுன்; ஆகையால் லௌகிகாகளுடைய வுபேக்ஷைதானே பூஷணங்களாய விடுமிதி பாவ:; "உலகாபழி தூறறில் துதியாகும், தூறரு தவரிவனை போறறிலது புன்மையேயாம், இதிஹயுச்சதே ; "ந்யாசவிததைக

௩௩. (ஸ்ரீ பரதாழ்வானுடைய நோய்) "நோய்" என்றால் பிறவியைச் சொல்லுமோ வென்னில்; "உபகோசலவித்தையிலே உபகோசலனென்பா னொருவன் நெடுநாளா சார்யஶுஶ்ருஷணம் பண்ணினவிடத்திலும் ஆசார்யனொன்று முபதேசியாமல் யத்ருச்சயா ஓரிடத்துக்குப் போவானாக, இந்த உபகோசலனை தன்னுடைய அக்னி ஶுஶ்ருஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் சொல்லிப்போக, அவனுமப்படி நோக்கிக்கொண்டிருந்து 'ஆசார்ய னல்லாதாரக்கெல்லாம் க்யாநோபதேசம் பண்ணுகிறவன் நமக் குபதேசித்தானில்லையே' என்று துக்கிதனாயிருக்கிற வளவிலே ஆசார்ய பத்னியானவள் 'உபகோசல ப்ரம்ஹசாரின் அப்யவஹாரார்தமாகச்ச' என்றழைக்க, அப்போது 'வ்யாதிபிঃபரிபூர்ணோஸ்மி' என்று சம்சாரத்தை வ்யாதியாகச் சொன்னானிறே" என் றருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

ப்ரவேஶம்.

௩௪. (அஹம்சர்வம்கரிஷ்யாமி) ஆதராதிசயத்தாலே பாரிக்கு மதுக்குலௌகிக த்ருஷ்டாந்தமு மருளிச்செய்கிறார். "போஜனபரனாயிருக்குமவனிதி" ஊணத்யாயம் போஜனவிஷய வார்த்தாமாலா; இவ்விடத்திலே ஒரு ப்ராம்ஹணனை, யொருவன் ஶ்ராத்தத்துக்குச் சொல்லுவதாகப்போய், அவனை க்ருஹத்தில் காணாமையாலே, அவனுடைய ஸ்திரீயோடே சொல்லிவைத்துப்போனான், அவளும் தன் பர்த்தாவோடேயேற்கவே சொல்லாமல், போஜனவேளையிலே சொன்னாள்; அவனந்த ஸ்த்ரீயை, ப்ரஹரித்தான்; ஏற்கவேசொல்லாமல் போஜனவேளையிலே சொல்லுகிறாய் இனிமேல் மனோரதிக்க வவசரமெங்கே, புஜிக்க வவசரமெங்கே, என்றானும், அப்படிபோலே என்று நாயனாரய்யங்கார்கதையையு மருளிச்செய்வர்.

௬-ம். பாட்டு - வேகடங்கள்.

௩௫. (கடலுக்குத்தொடுத்தவம்பை) இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாசமருளிச்செய்வர் "பண்டுதலையில் மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் நெற்பரிமாறுகின்றானாய், அங்கே யொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணாதே நீர் தனியேநின்று பரிமாறு கின்றீரென்ன, ஏன்றான் நடந்ததீ!' என்ன; "ஒன்றுமில்லை கண்டுபோக வந்தேன்" என்ன, 'ஆகிலொரு கோட்டையை கொண்டுபோகலாகாதோவென்றெடுத்துவிட, அவனத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, எதிரே யொருவன்வந்து 'இதெங்கேபெற்றது' என்ன 'உன்றன் மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவனத்தைச் சென்

வேணுமாகிற் செய்கிருய்' என்று என்னை அழைத்து, 'இவனுக்குப் பாங்கானபடி, ஒருரு திருவாய்மொழி சொல்லும்' என்ன, இவ்வளவும் வரக்கேட்டவாறே என்னை மிகவு மனுவாத்திக்கப் புகநாவொட்டாதொழிய, ஜீயாபாடே செனறு 'இவ்வாத்தத்தினுடைய சீாமை அறியாமையாலே முன்பப்படி சொனனேன் இனி நா னனுவாததித்ததுக் கிசையுமபடி யருளிச்செய்யவேணும்' என்று, ஜீயரையிட்டு நிாபந்தித் தனுவாததித்தான்" என்றருளிச்செய்வா.

சஉ. (எம்மையாளுடையாாகளே) வீரப்பிள்ளையும் பாலிகை வாளிப்பிள்ளையுமென் றிருவா, ஜீயா ஸ்ரீபாதத்துக்கே காந்தராய், தங்களிலே செறிந்து போந்தார்களாய், தேசாந்தரம் போனவிடத்தே வெறுப்புண்டாய், தங்களில் வாாத்தை சொல்லாதே யிருக்க இவாகளைப்பாாத்து "பிள்ளைகாள் ஆததகாமங்கள் த்யாஜயமல்லாமையோ! பகவத் விஷய மராட்டுப் பிராட்டாயோ! ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் தங்களிலே வாாத்தைசொல்லாதே வெருததிருக்கிறது" என்ன, இருவரு மெழுந்திருந்து தெண்டனிட்டு சஙகதராய்ப் போனாகள்.

ச - ம். பத்து.

ங - ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ரு-ம். பாட்டு - கண்ணி.

சங. (ஏலுமாடையுமஃதே) திருவரைக்குத் தகுதியான ஆடையென்னுதல் புருஷோத்தமத்வத்துக்குத் தகுதியான வென்னுதல், ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வண்ணுத்தான், திருப்பரி வட்டங்களை அழகியதாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானுருக்குக்காட்ட, போரத்ருப்தராய் அவனை பெருமாள் திருவடிகளிலே கைபிடிததுக் கொண்டுபுக்கு "நாயன்றே இவன்திருவரைக் கேடாம்படிவாட்டினபடி திருக்கண்சாத்தி யருளவேணும்" என்றிவறறைக் காட்டியருள, கண்டுகந்தருளி உடையவரை அருள்பாடிட்டருளி "இவனுக்காகரஜகன் நம்திறத்திறசெய்த குற்றம் பொறுததோம்" என்று திருவுள்ளமா யருளினா

ச - ம். திருவாய்மொழி—

க-ம். பாட்டு - மண்ணையிருந்து.

ப்ரவேசம்.

சச. (மண்ணையிருந்துழாவி) "இவருக்குக்கிழ்ப்பிறந்த" இத்யாதி வாக்கியத்துக் கொரு இதிஹாசம், ஒரு அம்மையாா, தானும் தன்னுடைய

பிள்ளையும், அத்யந்தமரிக்கதையா யிருக்க, பிள்ளைவிந்தவாறும் உபயதோமுக கோதானம் பிடித்து, தன்ம நிரம்பக்கொண்டுவர அதைக்கண்டு அந்த ப்ரீதியாலே சரீரம் விட்டாரென்று.

அ-ம் பாட்டு - திருவுடை

௪௫. (திருவுடை மன்னரைக்காணில்) சத்ருசதர்சனத்தால் பரமித்தாருண்டோவென்கிறதுக்கு சம்வாதம். நாதமுனிகள், ராஜாசாமந்தர் தலையிலே அடியையிட்டு ஆனைக்கழுத்திலே புக்கபடியைக்கண்டு, "ஸர்வேஸ்வரன் பரமஹாதிகள் தலையிலே யடியிட்டு பெரிய திருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே" என்று மோஹித்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே, ராஜா சபரிகரமாகக் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேறப் போகச்செய்தே, பெரியமுதலியார் மன்னனார் திருவடிகளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, பெண்பிள்ளைவந்து, "நம்மகத்திலே ஒருகுரங்கு மிரண்டு வில்லிகளு மொரு பெண்ணுமாக வந்து புகுந்தார்கள்" என்றவாறே, "பெருமாளு மிளையபெருமாளும் பிராட்டியும் ஐந்திரவ்யாகரண பண்டிதனும்" என்று புத்தி பண்ணி பின்றொடர்ந்துபோய் முன்னேபோய் "போகிறார்கள், போகிறார்கள்" என்னக்கேட்டுக் கீழைவாசலிலே சென்றவாறே "இப்படி போகிறவர்களைக்கண்டீர்களோ" என்று வாசலிலவர்களைக்கேட்க, அவர்கள் "கண்டிலோம்" என்ன, அதுவே ஹேதுவாக திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரிறே.

௯-ம் பாட்டு - விரும்பி

௪௬. (கரும்பெருமேகமிதயாதி,) கறுத்துப்பெருத்து ஸாரமஹாரமான மேகத்தைக்கண்டவாறே, அவ்வடிவையுடைய க்ருஷ்ணனென்று பறப்பாரைப்போலேயிருக்க சம்பரமையா யிறகும், மேகதர்சனத்திலே சிறகெழும்போலே காணும், மேகத்தைக்கண்டவாறே ஒரு பக்ஷபாதமுண்டாகக் கடவதிறே, ராஜேந்திர சோழனிலே திருவாய்க்குலத்தாழ்வாரென்று ஒருத்தருண்டு, அவர்வர்ஷாவிலே "பயிர்பார்க்க" என்று புறப்பட்டு மேகதர்சனத்திலே மோஹித்து விழுந்தார், இவர் விழுந்ததைக்கண்டுநின்ற குடிமக்கள் ஓடிவந்து அவரை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து க்ருஹத்திலேயிட்டு, "இவர் ப்ரக்ருதி அறிந்திருந்து மின்னுளிலே இவரை வயல்பார்க்கப் புறப்பட விடுவாருண்டோ" என்றான்

௫-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

௰-ம் பாட்டு-கரியமேனி

௪௭. (ஸ்தோத்திரம்பண்ண யோக்கியதையில்லை) என்று "உரியசொல்லாய்" என்னக்கூடுமோ வென்ன, "தம்மைப்பார்த்தால் கூடாது, அவ்ப

டியாக வந்ததாகையாலே விரோதமில்லை” என்றருளிச்செய்வர், இதுக்கு சம்வாதமாக வில்விடத்தி லோர ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்வர், அதாவது “திருவேங்கட முடையான சந்நிதியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், ‘திருமங்கையாழ்வார தேவரீரைப் பாடினுரென்றொரு வ்யாஜமாதரம், ‘அருள்மாரி யரட்டமுக்கி அடையார சீயம் கொங்குமலாக் குழலியரவேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்சொன்ன’ என்றுதுடங்கி, தம்முடைய வைபவங்களையே திரளச்சொல்லிப் பாடிக்கொண்டாராகாணும்’ என்ன, ‘ஆனாலது கேட்டாயில்லையோ, அவர நம்மை ஆஸ்ரயிப்பதுக்கு முன்பு தமமை பாடிக்கொண்டாடினுரொன்றில்லையே, நம்மை ஆஸ்ரயித்தபின்பு தம்மைக் கொண்டாடிற்றெல்லாம் நம்முடைய வைபவத்தைச் சொன்னபடிகாண்’ என்றருளிச்செய்தான்” என்றருளிச்செய்வர.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேசம்.

அ. கீழ்த்திருவாய் மொழியையும் இத்திருவாய் மொழியையும் அநுசந்தித்து, ப்ரீத்ய ப்ரீதிகளினுடைய வ்யக்கூலதை யிருநதபடியால் இதுக்கொரு சங்கதிபிடிக்கப் போகாதென்னுமத்தை ஆப்தசம் வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார. எம்பார (மோருள்ளதனையும் சோறேயோ) என்னு மாப்போலேயென்று கூட்டுவது. அதாவது ஒருவன் நாழி அரிசியைக் கொண்டுவந்தொரு பெண்டாட்டி கையிலே “எனக்கித்தைச் சமைத்திடவேணும்” என்று கொடுக்க, அப்படியே யவளும் சமைத்து இலையைப்படுத்திட, இவனு மரிகேயொரு பாத்ரத்திலே மோரைக் கொண்டுவந்திருந்து, மோரை வார்த்துக கொண்டு, “அம்மையாரே மோரா விஞ்சிற்று, சோறிடும” என்றொரு காலிரு காலிங்கனே சொல்லுகையாலே அம்மையாரனுதது, “நீ கொண்டுவந்த மோராதலையாததாயிருநதது, மோருள்ளதனையும் சோறிடுவேனே” என்றாளாம்.

2 - ம். பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

௪௯. (இசைப்பின்றி யித்யாதி) பிள்ளையுறங்காவல்லிதாசர குடிமகனொருவனுக் கையனு ரோறிவலித்து நலிந்தவாறே, “உனக்கு வேண்டுவதென்” என்று கேட்க, எனக்குப் பாலும பழமுமாக உண்ண வேணும், சாந்தும்புழுகும் பூசவேணும், நல்ல புடவையுடுக்க வேணும், நல்லவாபரணம் பூணவேணும், தண்டேறவேணும், அணுக்கரிட வேணும்” என்ன, அவர்களும் “அப்படியே செய்கிறோம்” என்று பிள்ளை திருமாளிகையிலே வந்து, சாந்து, புழுகு,

ஆபரணங்களை வாங்கிக்கொண்டுபோய் அவற்றை யலங்கரித்து சாத்தியும் பண்ணிவிட்டுவந்த அவ்விரா, பண்டையிலு மிரட்டியாக அவனை வலிக்க, "இதென்" என்றுகேட்க, "பிள்ளை சாத்திறவற்றையெல்லாங் கொண்டு வந்திகோள், அவர்க்குச் சாத்திற அணுக்கனை இட்டிகோள், நான் அதினகீழே போவேனோ, என்னை வைபிலிலே கொண்டுபோனி கோள், என்னுடம்பிலே நெருப்பை வழியட்டினுப்போலே அவர் சாத்துகிறவற்றை பூசினிகோள், அறிகண்ட மிட்டாட்போலே அவர் சாத்துகிற வாபரணத்தை பூட்டினிகோள், நீங்கள் செய்த செயலுக்கு இவனைக் கொண்டலைது போகேன்" என்று வலித்ததாம் ஆகையால அவற்றுக்குச் சேராது

ரு - ம் பாட்டு - இவளைப்பெரும்

ருO (பரப்லேதயாதி) திருநாமத்தால் திருநாமத்தைச் சொல்லி யென்றபடி இவ்விடத்திலே யோரை திஹய மருளிச்செய்வர் ஒருவன் பிததோபஹதனாயக் கொண்டு சென்று வைத்தியனை பரிஹாரம் கேட்க, அவனும் "ஒரு மண்டலம் க்ஷீரசேவைபண்ணிக்கொண்டு வாரும்" என்று சொல்ல அவனும் கொட்டத்தசலிலே யிருந்து பாரகுட்டங்களுக்கெல்லாம் தெண்டமிட்டுக்கொண்டிருந்தானும் இத்தால் தாதபாய மென்னென்னில், "திருநாமத்தா லென்றது திருநாமத்தைச் சொல்லி பரிஹரியுங்கோ ளென்றபடி" என்றருளிச் செய்வர்

சா - ம் பாட்டு - தணியும்

ருக (மாயனறமரடி நீறுகொண்டு) தேவதாந்தரஸ்பரிசத்தால வந்தவசுத்திக்கு பாகவத பாதரேணு பரிஹாரமென்றதுக்கு ஆப்தசமவாதம் வண்டரும் சொண்டரும் எனகிறவர்களுக கனையன சொன்ன வார்த்தைக்கு பிள்ளையுறங்காவலலிதாஸா பரிஹாரம் பண்ணின படியை நினைப்பது அதாவது அகளங்க நாட்டாழ்வான இவர்களுக்கு அமணனபாழியில் சிம்ஹத்தைக் காட்டி, "திருமுற்றம் திருவடி தொழுங்கோள்" என்ன அவர்களும் "மெய்" என்று திருவடி தொழுது அது "அமணனபாழி" என றறிந்தவாறே மோஹித்து விழ, பிள்ளையுரங்காவலலிதாஸா தம ஸ்ரீபாத தூளியை அவர்களுக்கிட, உணாந்தெழுந்திருந்தார்கள் திருக்கொட்டாரத்தினருகே கைகினை கட்டிக்கொண்டிருக்கிற நாளிலே ஜீயரித திருவாய்மொழி யருளிச்செய்கிறாராய இவ்வளவிலே வந்தவாறே, ! "தோபபாகனாககு" என்று, நோவுக்கு நிதானஞ் சொன்னாகில், அவனை யிட்டு பரிஹரியாதே 'மாயனறமரடி நீறு கொண்டணிய முயலில்' என்று, இததை பரிகாரமாகச் சொல்லுவானென, நோவுக்கு நிதானமொன்றும், பரிஹார மொன்றுமா

யோவிருப்பது” என்று நான் கேட்டேன் ; “மோாக்குழம் பிழி யாதே மோஹித்துக் கிடந்த சமயத்தில் சுக்கிட்டுப் பின்பு மோாகுழம்பு கொடுத்து பரிஹரிபபாரைப்போலே, ‘தோப்பா கனாக்கு’ என்றபோதே அவரைக் கொடுவந்து காட்டப் பெறு மையாலே முற்பட வி்வழியாலே யாஸ்வஸிப்பித்துப் பின்னை அவனைக் கொடுவந்து காட்டுவதாகக் காணும்” என் றருளிச்செய் தார.

அ - ம். பாட்டு. வேதம்வல்லார்களை.

ருஉ. கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை உபாயமாக வாஸ்ரயிக்கச் சொல்லி, இந்த பாட்டில் புருஷகாரமாகக் கொண்டென்ற போது விரோதியாதோவென்ன ; இந்த நிஷடை தாலபையென் றருளி சசெய்கிறா. (வேறாக வேத்தியென்று தொடங்கி) இதுக்கு தாத பாயம் இந்த நிஷ்டை யுண்டானால் சீக்கிரமே பலிக்கும், இது கூடாதே புருஷகாரமாக வானாலும் பற்றுங்கோளென்று. ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்கள் அபிமானம் சீக்கிரபலபரதமென்றதுக கோணதி ஹியம். திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் பததராவிகைப் புடையி லே ஸவ்வியாபாரததைவிட்டுக் கண்வளர்ந்தருளினபோது அவ ருடைய சிஷ்யா “ நமககினி கதியேது ” என்ன “நம்முடைய சமீபத்திலே யிரும்” என்றருளிச்செய்ய அவரப்படியே செய்து அவருக்குமுன்னே பரமபதத்துக்குப் போனா ; திருக்கணண மங்கையாண்டான் பின்பு மூன்றாம்நாளிலே யெழுந்தருளினா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

ரு-ம். பாட்டு. அப்பனே.

ருங. (ஏழையென்) கிடையாததிலும் சாபலம் நடக்கைக்கு சம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறா. ஆழ்வான் பணித்த வரதராஜ ஸ்தவத்திலே ஒரு ஸ்லோகத்தைககேட்டு எம்பெருமானா “இப்பாசுரங் கேட டால் பெருமா ளிரங்காமையில்லை ; ஆழ்வான் உன்முகததைக் காட்டிக்காணாய்” என்று பாாத்தருளினார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

ருச. (மடநெஞ்சால் குறைவிலம்) என்று ப்ரயோகிக்கிறவனுடைய ஹாாத பாவத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிககிறா. ஜீயரிவ் விடத்திலே யருளிச்செய்வ தொருவார்த்தை யுண்டு “‘பூசுஞ்சாந் தென் நெஞ்சமே’ என்கிறபடியே அனறப்படியே யித்தை விரும் பினவ னினறிபபடியே யுபேக்ஷிக்கையாலே ‘நாயகன வரவுதாழ் ந்தான்’ என்று அவன்முனனே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்

பாளைப்போலே, 'என் னெஞ்சென்கைக்கு வேண்டா' என்கிறாள்" என்று.

சு - ம. பாட்டு - நிறைவினுலை

ருரு. (வழிபோகவிதியாதி) ஆந்தராளிக பலாத்தமாக மேல் வரும்பலத்தைப் பரார்த்தித்த பேருண்டோவென்ன "சாவித்ரி யித்யாதி" அதாவது சாவித்ரி என்பாளொரு பெண்பிள்ளையை, மாதாபிதாக்கள் ஒருவனுக்குக் "கொடுக்க" என் றுத்யோகிக்கிற வளவிலே நாரதர்வந்து, "இவனுக் காயிசுக் குறைந்திருக்கும்" என்று சொல்ல, அவர்களுமதைக் கேட்டிருக்க, அந்த சாவித்ரியானவள் "எனக்கவனே யாகவேணும், அவனுக் கென்னைக் கொடுங்கோள், அவனாயுஸ்சுக்கு நான் கடவேன்" என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு அவர்களு மவனுக்கவளை, நீர் வார்த்துக்கொடுக்க, சிலநாள் சென்றவாறே, இவனைக் கொண்டுபோக யமபடர் வந்து கொண்டுபோகிறவளவிலே, அவளும் கூடப்போய், யமனுடைய வோலக்கத்திலே செல்ல, யமனும் தூதர்களைப்பார்த்து "இவளையேன் கூட்டிக்கொண்டு வந்திகோள்" என்று வெறுத்து, அந்தசாவித்ரியைப்பார்த்து "உனக்கென்ன வேணும்" என்ன, "பர்த்தாவேணும்" என்ன, "அவனை யொழிந்ததைக்கேள்" என்ன, ஆகில்லவனுக்கு நானனேகம் பிள்ளைகளைப் பெறவேணும்" என்று வேண்டிக் கொண்டாளிறே, அவனுமப்படியே அவள்பிமத்தைத் தலைக்கட்டினன்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

ருசு ஆழ்வாருடைய தயாளுதா ப்ரதிபாதகமான வின் நிர்வாஹம் பரம தயாளுவான வாழ்வான ப்ரக்ருதிக்குச் சேருமென்கைக்காக வோரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வானுறன ஒரிடிநதே வழி போகாநிற்க ஒருசர்ப்பம் தப்பளையைப் பிடித்துக் கூப்பிடாநிற்க, "இதாரறியக் கூப்பிடுகிறது" என்று மோஹித்தானும், இவ்வாழ்வான ப்ரக்ருதிக்குச் சேருமே அவர் நிர்வாஹமும்.

ருஎ. ஆழ்வான் திருக்காவேரியிலே குடமெடுத்து விடுவாரின்றியிலேகலேசிக்கிற ஒரு ஸ்ரீக்கு தண்ணீர்க்குடமெடுத்துவிட்ட கதையையு மருளிச்செய்வர்.

உ - ம். பாட்டு - சாமாறும.

ருஅ. (சாமறும் கெடுமாறும) சாவிலும தனமிழந்ததுவே துக்கமா யிருக்குமென்று கருத்து - அதுக்கு ஹேது (அதையேயிறே யித்யாதி) தனுசமாக நினைத்திருப்பது என்றதற்கு சம்வாதமாக ஐதிஹ்யம்.

ஒருத்தனை "ராஜத்ரோகி" என்று கையையும் காலையும் தெறிக்க, இவனை வினவப் புகுந்தவர்கள், "இப்படிப்பட்ட தாகாதே" என்ன "'ஆயிரம், ஐஞூறொன்று சிலகாசுதா' என்னுதே யிவ்வள வோடே போயிற்று, உங்களனுக்கிரஹமிறே" என்றானும்.

௩-ம். பாட்டு - கொண்டாட்டும்.

௫௯. (இதர விஷயங்களினுடைய விதயாதி) இவரருளிச்செய்த வாத்தத் துக்கு ஆப்த சம்வாதம் "சிற்றுள் கொண்டாரித்யாதி" சோக் கைப்பல்லி, நிலைபல்லி. சோக்கைபபல்லியானது ஓரிடத்தில் பல கால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும், அப்பல்லிபோலே யிதுபடியன் றே, வென்றிருக்க வொண்ணுதெனறு சொனறபடி.

௮-ம். பாட்டு - காட்டி.

௬௦. ("மாமேவ யோப்ரபத்யநதே" "தமேவ சரணம்கஸ்ச")விரோதியைப் போக்கினு மிவனைப் பற்றவேணும் என்கிறதற்கு சம்வாதம். பிள் ளை திருநறையூரறையா, "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை யொருவரா லவிழ்க் வொண்கிறதில்லை; ஒரு சர்வசக்தி காமானுகூலமாகப் பிணைத்தபிணையை அவனைக் காற்கட்டாதே இவ் வெலியெலும்ப னுன சம்சாரியால் அவிழ்த்துக்கொள்ளப்போமோ" என்று பணி ப்பா.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்

ப்ரவேசம்

௬௧. (தம் செல்லாமையாலே யெனறது) ஈஸ்வரன் கைவிட்டிருக்க இவர் திருத்தினுல் திருந்துவாகளோ வென்னில்; "உபதேச சுத்தியா லே திருந்துவாகள்" எனனுமதுககோளை திஹய மருளிசசெய் வா - அதாவது உபரிசர வசுவானவனை ருஷிசாபததாலே பாதா ளகதனுய் அஙகே பஞ்சராாத்ர நிஷ்டாதனுய் வாத்தியாநிற்க, தத்ரத்யரான வசுராகள் "இவன் தேவபக்ஷபாதி" என்று ஆயு தாதிகளாலே நலிய, இவன் பகவத பக்தனுகையாலே அவை குண்ட சக்திகஙகளானமையைக கண்டு, புரோஹிதனுன சுக்ர னைக்கிட்டி "இவனை ஹிம்சிககும் வகையேது" என்ன, சுக்ரனும் "இவனுடைய பகவத்பக்தியைக் குலையுங்கோள்" என்ன, அவாக ளும், ப்ராமஹண வேஷததை பரிக்ரஹித்து உபரிசரவசுவைக் கிட்டி, "பாதாளகதனுன வாபததசையிலும் உபேக்ஷித்திருந்த விஷ்ணு விஷயத்திலே பக்திபண்ணுகிறதெனா" என்றுப்போலே விஸ்ரம்பஹானிககு டலாகச் சிலவறறை ஜல்பிக்க, "நம்முடைய பகவத் பக்தியையும் தவிற்கும்படி இவாகள் தாக்கதராவதே!"

எனறு வெறுததுு, "இவாகளுககு மிரஙகவேணும" எனறு ஈஸ வரனை யாததிகக, அவாக ளனுகூலராய அபபோதே முகதரா ளுாகளெனற ஸ்ரீவிஷ்ணுதாமததில கதையை யருளிச்செயவா

௬௨. எமபெருமானுா தரிசனஸதரி லெததனையேனும கலவியிலலாத ஸ்ரீப ராயரும, தேவதாநதரஙகளை அடுபபிடுகலலோ பாதியாக நினைநு திருககிறது. ஸ்ரீபராயமெனறது அகளஙகநாடடாழவான பாா யையான, தரிபுராதேவி வருததாநததுதை நினைநது.

எ - ம பாடடு - ஓடியோடி

௬௩. "முமுக்ஷுககள இதரதேவதைகளை பஜியாாான "எனனுமதுககு பர மாணஙகாடடி, அநுஷ்டானமுங காடடுகிறுா. (ஷவயாபிபராபத மிதயாதி) அமபரீஷன பகவத சமாஸ்ரயணம பணணுகிறகச்செ யதே, "இவன சமாதிநினற நிலையறியவேணும" எனறு பாாதது சாவேஸவரன இநதிரவேஷம பரிகரஹணம பணணி, ஐரா வததிலேறிவநது முனனே நினறு, "உனககு வேணடுவதென" எனன "ஒரு புழுவுந தானுமாயவநது நிறகிறவனுா" எனறுன, "சாவேஸவரன பெரியதிருவடியை மேறகொணடு வநதான" எனனு மிடமறியானிறே, கொணடுவநத வேஷ மிருவாகையா லே, அவனைபபாாதது, நீ யாவனொருவனை ஆஸரயிநது இநத வைஸவாய மடையபபெறறுய, அபபடிபபடடவனைக காணநான ஆஸரயிககிறது, இபபடி வழிபோவாாக கெலலாம பசசையிட டுத திரியுமவனலலேனகாண, இபபோது முகஙகாடடாதே போ கவலலையே பிரானே உனனைக குமபிடுகிறேன, எனறுனிறே.

௬௪. பகவத சமாஸரயணமபணணி கயாஞதிகராய இருபபாா ஒருவா (திரு மழிசைபபிரான) இருநது தமமுடைய வஸதிரததைய புரையா நினறுராய, அவவளவிலே ருததிரனும பாாவதியுமாக போகா நிறக, அனுதரித திருநதாராய, தேவியானவள, "நீா சாவாதி காராயிருகக உமமைக கணடவிடததி லிவன அனுதரிநதுக காலை நீடடிககொணடிருநதானே" எனன, "அவன பகவத பகதன போலே காண," எனன, "அதுதா னிருககிறபடி யறிவோம" எனறு இருவரு மிவாபககலிலேவநது, "நீ யென, தேவாகளை மனு ஷயாகளகணடால அனுவாதிதது வேணடும வரஙகளும வேண டிககொளளக கடவாகளா யிருபபாகள, நீ நமமைக கணடவிடத தில் நீடடினகாலை முடககுதல, சிலவுபசாரஙகளைப பணணுதல, சிலவறறை வேணடிககொளளுதல, செயயாதே யிருநதாயீ!" எனன, "அழகிது அவையெலலாஞ செயயககடவேன, மோக்ஷ நதரலாமோ" எனன, "அது நமமாலே செயயலாமதனறு பக வத சமாஸரயணமபணணி அவன பரசாததாலே பெறவே

ணும்” என்ன “ஆகில், இன்று சாவாரை நாளைச் சாவப்பண்ண லாமோ” என்ன, “அதுவும் காமானுகுணமாயிறே யிருப்பது, நம் மால் செய்யப்போகாது” என்ன, “ஆகில் நீசெய்யுமது, இவ்வூசி போனவழியே நூலும் போம்படி யனுக்ரஹித்து நடக்கு மித் தனை”என்ன, தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக்காட் ட, இவரும் காலிலே அனேகங் கண்ணையுண்டாக்கிக் காட்டினார்.

கூரு. (அடிமைபுகுவது வெனகிறவிடங் விதியாயித்யாதி) மோக்ஷப்ரதத்வம் அவர்களுக்கு மில்லையேயாகிலும் ஸ்வர்காதி புருஷார்த்த பர தத்வமாகிற வதிசயமுண்டே யென்ன; அவர்கள் ஸ்வாஸரிதாபக்க லசூயாளுக்களாகையாலே அவ்வழியாலு மவர்களுக்க குத்கர்ஷ மில்லையென்னு மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே காட்டுகிறார். யயா திசரித்திரத்தை பட்டாவசித்துப போந்திருக்கச் செய்தே, பிள்ளை விழுப்பறையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையருங் கூட “வேதோபப்ர மஹணாத்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களி லிதேவவாதத்தை விசதீகரிகிறது” எனறு, கேட்க, “க்ஷுத்ர தேவதைகள், தந்தாமையா ஸ்ரயித்து பெற்றாலும் பிறாபக்கலி லே யோருத்கரஷங் கண்டாவது பொறுக்கமாட்டாாக ளென் றும், சாவேஸ்வரனே ‘பிறாவாழ்வு நம்வாழ்வு’ என்று நினைத்திரு ப்பா னென்றுஞ் சொலலி, ஆனபின்பு இதரதேவதைகளாஸ்ரய ணீயரன்று, இவனொருவனுமே ஆஸ்ரயணீயனென்னு மாத்தத் தைச் சொல்லுகிறது” என்றருளிச்செய்தார்.

அ-ம். பாட்டு - புக்கடிமை.

கூகூ. (நாராயணனருளே) ருததரன் மார்க்கண்டேயனை யழைத்து “நானு முன்னேபோதி ஸாவேஸவரனை ஆஸரயிததுக் காண் இப்பதம் பெற்றது, இனி ஊண்கொடுத்தல் உபதேசங் கொடுததலிறே” அதாவது ஒருவன க்ருஹததிலே ஒருபசியாளன்வந்து” எனக் குக்ஷுதபாதையா யிராநினறது இததை யாறறவேணும்” என் றால் உண்டாகு விடக்கடவன், இல்லாவிடில் “இன்னாரகததிலே பசியாளா கிடுவாகள், ஆகையாலே அங்கேபோ” எனறு சொல் லுவாகள் ! அததைச் சொல்லுகிறது.

ரு - ம. பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

கூஎ. (அறையோவெனறது) ஜயித்தவன் சொல்லும்வார்த்தை. இந்தசப்தம், நிஷேதவாசி. ஸ்வதந்திரனனவனை யிப்படி நிஷேதிப்ப தெத் தைக் கொண்டென்ன “பகவத க்ருபையைக்கொண்டு” எனற

வாக்கியத்திலே ஐயங்களம்மாள் விஜயநகரத்திலும் மீண்டுபேரு ளாளன் சந்நிதியிலே தெலுங்கிலே யருளிச்செய்தவார்த்தையை யநுசந்திப்பது

எ-ம் பாட்டு - அம்மான்

சு௮. (யானார்) "நித்தியசம்சாரிகளுக்கு மிவ்வருகாயிருந்தேனநான்" என்கிற ஆர்த்தத்துக்கு சம்வாதமாக அபியுக்தருடைய அபிப்ராயத்தைக் காட்டுகிறார். பிள்ளையமுதனார், "அம்மானாழிப்பிரான்" என்று மேலேகாட்டி "யானார்" என்று குறையச் சொல்லிக் காட்டுவர்.

ங-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

ரு-ம் பாட்டு - கடியன்.

சுக (குணஹானி யுண்டானாலும் அதுவிடுகைக்குறுப்பன்றிக்கே பற்றுகைக் குறிப்பு) என்னுமதுக்கு சம்வாதம். அநசூயை பிராட்டியைப் பார்த்து "ஸ்த்ரீகளுக்கு தெய்வம் பர்த்தாவேகாணும்" என்ன, அனந்தரம்பிராட்டி லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டிருந்தாள், "நானிவர் பக்கல் பரவணையாயிருக்கிற விருப்புக்கடி, பெருமாள் பக்கலுண்டான குணத்தாலே, என்றிறே நாட்டார் நினைத்திருப்பது, தைவ யோகத்தாலே அவர்க்கு குணமுண்டான வித்தனை போக்கி, குணஹீனருமாய விருபருமானாலும் நானவரை விடமாட்டாதே யிருக்கு மிருப்பைக்காட்டலா யிற்றிறே, அவரை குணங்களோடு வ்யதிரேகித்து வைக்கப் பெற்றதாகில்" என்றருளிறே.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

க-ம் பாட்டு - எங்ஙனேயோ

எ0. (புத்ரர்கள்) "பகவத்விஷயத்தில் வகாஹனங்கொண்ட புத்ரர்கள் ஸ்லாக்யர்" என்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். கூரத்தாழ்வார் (ஆழ்வானதிருத்தம்பனார்) ஓரளவிலே நங்கையார் திருவடி சார்ந்தவாறே "இன்னமு மொருவிவாஹம் பண்ணுவோமோ" என்று, விசாரித்து 'இத்தான் கரமத்தாலேவந்து ஆழ்வானுக்கு விரோதமாய்த் தலைக்கட்டும், இனித்தான், 'அனுப்ராமிந்திஷ்டேத்' என்று, ப்ராஸ்த்ரம் சொல்லாநின்றது, இப்ரஸ்த்ரார்த்தத்தை யநுஷ்டிப்போமோ! பாகவத பரிசரியையைப் பண்ணுவோமோ" என்று, விமர்சியா "அச்சாமான்ய தாமத்தின்காட்டில இவ்விசேஷதாமமே ப்ரபலம்" என்று தவிர்ந்தார்

எ-ம். பாட்டு - நிறைந்தவன்பழி.

எக. (வன்பழி) என்றது வலியபழியை - இங்கு பழியாகச் சொல்லுகிறது, சுவாபதேசத்திலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட விபாகமறவவனகை பார்த்திருக்கை யொழிய ஸ்வயெத்னமென்று விவக்ஷித்தது, ஸ்வயத

னம் பழியென்னுமதுக்கை திஹ்யம். ஆண்டாளொருநாள் பட்டரையும் ஸ்ரீராமபிள்ளையையும் காட்டி, "இவர்கள் விவாஹப்ராப்தரானார்கள், பேசாதேயிருக்கிறதென்" என்ன, "ஆகில, நாளைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு" என்ன, அவர்களையுங் கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு, "ஒன்றுசொல்லுவாய் போலே யிருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "'இவர்கள் விவாஹப்ராப்த ரானார்கள்' என்று சொல்லா நின்றார்கள" என்ன, "நாமேசத்ருஶமான விடத்திலே சம்பந்தித்துத் தருகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள்மனனியைக் கொண்டுவந்து நீர் வார்த்தார்கள். இததால் ப்ரபன்னனுக்கு த்ருஷ்டார்த்தமான ஸ்வயத்னமும் பழியென்றபோதே, ஸ்வயதன ரூபமான உபாயாந்தரங்கள் பழியென்னுமத்தை சித்தவத்கரித்து.

எஉ. (நீண்ட பொன்மேனியோடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) என்றவிக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரஸங்கததிலே ஐதிஹ்யம. ஒருநாள் ஜீயா கோவிலுக்கு எழுந்தருளாநிறக, வழியிலே பிள்ளானைக் கண்டு, "ஈஶ்வரனுச்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ வுள்ளது, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்று கேட்க, "ஸாவ விஷயமாக ஸ்வரூப வ்யாப்தியே யுள்ளது; உபாசகவிஷயத்தில் அவாகள் பக்கல நுக்ரஹத்தாலே அவர்கள் ஸமாஶ்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கும்; இனி ஸ்வரூப வ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—சாமான்ய விஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்குப் ப்ரமாணங் கணடவிடம்—விசேஷ விஷயமாகிறது" எனறு பணித்தாரும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

கo-ம். பாட்டு - கோலங்கொள்.

எங. (கோலங்கொள்சுவாக்கம்) என்றது சுகத்தையுடைய சுவாக்கம் நிலை நில்லாததுமாய், துக்கமிஸ்ரமுமான சுகத்தையுடைத் தாகையாலே, "முகப்பில் தரஶநீயத்தைப்பறற" எனறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "நரகத்தோ டொத்திருக்கச்செய்தே வாசலிலே கழுஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்கு மாப்போலேகாண்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

எ-ம். பாட்டு - வந்தருளி.

எச. (வந்தருளி) என்று ஈடுபாடுதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். பட்டா ஸ்ரீபுஷ்பயாக மணித்தானவாறே நஞ்ஜீயரை பலகாலுமியல் கேட்டருளுவா; ஒருகோடையிலே திருவீதியிலே நீளா

விட்டு யெழுநதருளியிருநது இபபாட்டை இயலசொலலுமம, என்று ஜீயரை யருளிசசெயது, தாம யிததை யநுசநதிததிருநது அனநதரததே தாமு மிபபாட்டை யியலசொலலி, 'யமநியமாதி கரமததாலே தயோயவஸதுவை மநமபணணிப புறமபுளள பராக கையறுததனு சநதிககப புககாலும சுககானபரலபோலே யிருக கககட்வ நெஞசுகள பதனுசெயயுமபடி, தாமீகராயிருபபா ரிவை சில ஈரசசொறகளைப பொகட்டேபோவதே!' என்றருளிசசெய தார, நஞஜீய ரிவவாரததை யுருததோறு மருளிச்செயவர" என்றருளிசசெயவர.

எரு. (வநதருளி) என்கிற தாழநத ஸவரத்தாலே ஈடுபாடு தோறறுமதுக்கு சமவாதம. ஆபபான திருவழுந தூரரையர, கையிலே தாளததை வாஙகி "வநதருளி, வநதருளி" என்று மேலபோகமாட்டாதே படுவராம.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

க-ம. பாட்டு - ஆராவமுதே

எசு. (கடலிலுபபுச்சாறித்யாதி) இநத திருநாமததினுடைய போகயததை, தேசாநதரஸதராய பாஷாநதரஸதரா யிருககுமவாகளையு மீடுபடுதது மெனகைககோளாதிஹ யமருளிசசெயகிறா. உத்தரபூமியிலே லோகஸாரஙக மஹாமுநிகள வாத்தியாநிறக, இங்குததையான ஒருவனஙகேறசசெலல, "பிளளாய தக்ஷிணபூமியில விசேஷமென" என்று கேட்க, "திருவாயமொழி யெனறொரு பரபநதமவதரிதது, ஸிஷ்டாகள் பரிகரஹிததுப போரககொண்டாடிக கொடுபோகா நினறாகள" என்ன, "அதிலே உனககுப போவதொரு சநதைசொலலிக்காணுய"என்ன, "'ஆராவமுதே' என்கிற விததனையு மெனககுபபோம" என்ன, "நாராயணாதி நாமஙகள இடகக, இஙகனேயு மொருநிாதேசமுணடாவதே!" என்று அதருப்தராய, "இசசொல்லு நடையாடுகிற தேசததேறபபோவோம" என்று அபபோதேபுறபபட்டுப போநதார.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

க-ம பாட்டு - மானேயநோககு

எஎ. (லக்ஷமணுதிகளைபபோலே யவதரியாதே ஸதாவரஙகளா யிருபபானேன) என்ன, அதிலும "நடையாடி யிதயாதி". உகநதருளின நிலஙகளிலுளள வைபோக்ய மாகைககு ஹேது, பகவதபிமத மாகையாலே யென்று விவக்ஷிதது அதுககு ஆப்தசமவாதம. ஜநநாதப பிரமஹராயா, திருமுடிககுறையிலே யொருமரம வெட்டப்புக, அததை எம்பாாகேட்டு "அலலாளபபெருமாளே, ஈஸவர விபூதியை அழிக்கபபாாத்தாயோ" என்ன, இவாசொலலும வாாததைக்

கேட்கைக்காக, "ராஜ்வர விபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவைபோலன்று காணிவை; சாரவபௌமனுன ராஜாவும் மஹிஷியுமாக முற்றூட்டாகக்கூட நீராவாத்து ஆக்கும் சோலைபோலே பெருமாளும் பெரிய பிராட்டியாருங்கூடக் கைதொட்டாக் குமவைகாண்" என்றருளிச்செய்தார்.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.

ப்ரவேசம்.

எஅ. அவதாரங்களில் பிற்பாடாக்கும் மநுபாவ்ய மாம்படி சதாசன்னிஹிதமாகையைப்பற்ற "சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பம் குலையும்படி" என்றவிடத்திலே "கூரத்தாழ்வான், ஆர்த்தராய் சரணம் புக, பெருமாளு மிரங்கி 'மூன்றுநாளைக்குள்ளே விடைதந்தோம்' என்ன 'ஆழ்வான் திருமதிளுக்குப் புறம்பானுர்' என்று கேட்டு உடையவரோடிச்சென்று, 'ஆழ்வான், நாமிங்கே யிருக்க உமக்குப் பரமபதத்தே போகவேண்டிற்றே' என்ன, 'அடியேன் சம்சாரத்திலடிக் கொதிப்பாலே மறந்தேன்' என்ன, 'ஆகில் நாமும் சரணம், புகுந்தாலின்னஞ் சிலநாள் ஆழ்வானை இங்கே வைக்க விரங்குவர்' என்று திருவாசலளவுஞ் சென்று, 'சத்ய சங்கல்பனுடைய சங்கல்பத்தைக் குலைக்கவேண்டா' என்று, மீண்டருளினுர்" என்று ப்ரசாதிப்பர். அதாவது நானொருவன் தோன்றிப் பெருமாளை இரண்டுவார்த்தை சொல்லுவாராகப் பண்ணலாமோவென் றருளிச்செய்தவது, "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" "ஏதத்வ்ருதம்மம" இத்யாதி.

எகூ. (க்ருஷ்ணவதாரத்திலே போந்தார ப்ரத்யாசத்தியாலே) இத்தை ஆப்த சம்வாத முகேன விவரிக்கிறார். "இவ்வாழ்வாரக ளெல்லாரும் க்ருஷ்ணவதார மென்றவாறே போரமண்டி யிருப்பாகள், இதுக்கு ஹேதுவென்" என்று பட்டரை நஞ்ஜீயாகேட்க, "ஒருவனுக்கு துக்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தாலாறியிருக்கப் போகாதிறே; அப்படியே அல்லாத வவதாரங்களைப்போ லன்றிக்கே, சமகால மாகையாலே, 'ஒரு செவ்வாய்க் கிழமை முற்படப் பெற்றிலோம், பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே' என்னு மிழவாலே வயிறெரித்தலேயா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தார்.

ச-ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

அo. (கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு) என்கிறதற்கு பௌத்தாவதார கதையை அருளிச்செய்கிறார். அதாவது "சிலவசுரர்கள் ருத்திரனைநோக்கி

தபஸஸைபபணணை, அவன பரதயக்ஷமாய 'உஙகளுக கெதுவே
ணும, இநத தபஸஸு யெதுககாகப பணணுகிறீகோள' எனறு
கேடகக, 'எஙகளுக கொருததராலும ஜயிககபபடாம லிருகக
மூனறுபட்டணம் வேணும்' எனன, 'அபபடியே யுணடாககக கட
வது, அநத பட்டணஙகள மூனறு மொனரோடொன்று கூடா
மல் சஞசரித்துககொணடு திரியககடவது. மூனறு மோரிடததி
லே கூடுகிறபோது உங்களுக்கு மஹறததான வாபததுவரும,
பேணிககொளளுஙகோள' எனறு, சொலலி போயவிட்டான,
அதுககுப பினபு, மூன்றுபட்டணஙகளு முணடாயிறறு, அவை
கள்தான ஒனறிருபபுக கோட்டையாயும, ஒனறு வெளளிக
கோட்டையாயும, ஒனறு பொறகோட்டையாயு மிருந்தது, அந்த
பட்டணஙகளிலே அசுராகளிருநது தேவாகளையு மவாகளுககு
ஹவிாபாகஙகொடுகக யாகாதிகள பணணுகிற பராமஹணாகளை
யும் பாதிககபபுகுநதாாகள், யாகாதிகள நடவாதபடியினாலே
தேவாகளுககு பலக்ஷயம பிறநதது, தேவாகளுககநதவசுராகளை
ஜயிககப போயிறறதிலலை, பட்டணததுககருகில் கிட்டவும போ
யிறறதிலலை, அதுககுபபினபு பரமஹாதிகளான தேவாகளெல்
லாருங கூடிருததிரனருகேசெனறு 'எஙகளுககு ஹவிாபாக
மில்லாமல போயிறறு, யாகம் நடததுகிற யூாகளிலே அநதபட்
டணததோடே செனறிருந்து விடுகிறாாகள, அவாகளெலலாரை
யும் சமஹரிக்கிறாாகள ஆகையாலே அவாகளை சம்ஹரிககவே
ணும' எனன, 'நசசுமரமாகிலும நட்டமரஙகளை வெட்டுவாருணை
டோ, எனககுச செயயபபோகாது' எனன, அதுக்குப பினபு
திருபபாறகடலிலே செனறு பரமஹாதிகள கூபபிட, அபபோது
ஸாவேஸவரன பரததியக்ஷமாய பெரிய திருவடி நாயனாரி லெ
ழுநதருளி சேவை பரசாதிததது, 'ஏனவநதிகோள' எனறு கே
டக, அவாகளும ஏவம வருததாநதமெலலா மீஸவரனுககு விண
ணபபஞ்செயது, 'தேவரவாகளை சம்ஹரிககவேணும்' எனன, 'நீங
கள்தானே யெலலாரும சமஹரிககவொண்ணுதோ' எனன, 'அந்
தவசுராகள தாஙகள சிலதாமஙகளை அனுஷடிபபது, சிலயாகங்
கள பணணுவது, இபபடி சிலதாம ஙாரததை யுணடாயிருககச
செயதே, எஙகளால ஜயிக்கபபோகாது எனன, 'ஆனாலவா
களை ஜயிககிறோம், நீங்கள ஸவஸதானஙகளிலே போருஙகோள'
எனறு சொலலிவிட்டு, ஒரு வருதத பௌததனுகக கொணடு
புறபபட்டு ஓட்டையு மிடுககிககொண்டு, கையிலே புலலையுஞ
சுறறிககொணடு, அவாகள பட்டணங்களிலே செனறு, 'தாம
கிஷடன' எனனுமபடி சிலவாாததைகளைச் சொனனான, அவா
களு மிவனை, 'தாமகிஷடன' எனறு விஸவஸிதது ஒருயாகம்

பண்ணத் துடங்கினார்கள், அப்போதவன்வந்து 'எது உத்தியோகிக்கப் படுகிறீகோள்' என்ன, 'யாகம் பண்ணப்போகிறோம்' என்ன, 'அதுக்கிந்த சமித்துக்க ளேதுக்கு' என்ன 'ஹோமம்பண்ண' என்றார்கள்; அப்போதவன் காஷ்டம் தின்னப் பிறக்கிறதில் புல்லைத்தின்கிற பசுவாய்ப் பிறக்கிறது நல்லதென்றும்; 'ஹவிஸ்ஸுயேதுக்கு'என்று கேட்டான், 'தேவாகளுக்கு ஹவிராபாகங்கொடுக்க' என்றாகள், இதுக்கவன், 'ஒருத்த னசலூருக்குப் போகிறவன் கட்டிப்போகிற சோற்றை ஒருத்தன் கையிலே யிட்டுவைத்துத் தான்போனால், அவனுக்கு அவனுடை சோறுவந் துதவினாலன்றோ தேவாகளுக்கு கொடுத்த ஹவிஸ்ஸுமுங்களுக் குதவும்' என்றும்; 'இந்த ஆடுகளேதுக்கு' என்று கேட்டான், 'வபையெடுத்து ஹோமம்பண்ண' என்றார்கள், 'ஆனால் ஆட்டுவாணியன் பரமதாாமீகன்' என்றும்; இப்படியே அவாகளை க்ருத்ரி மோக்திகளாலே ப்ரமிப்பிக்க, அவாகளு மவன் வார்த்தையை விஸ்வஸித்து யாகம் பண்ணுகிறத்தையும் விட்டு, தர்மஶாத்ரத்தைகளும்போய் ருத்திரனையுந் தூஷிக்கத் துடங்கினாகள்; அவ்வளவிலந்த வ்ருத்த பௌத்தன் ருத்ரனருகேசென்று 'உன்னை தூஷிக்கிறா கண்டாயோ' என்றான், அத்தைக் கேட்டு அவனுங் கோபிதுகொண்டு அவாகளை ஸம்ஹரிக்க உபக்கிரமித்தான்; அப்போது பூமிதேராயிருந்தது, மஹாமேருதனுஸாயிருந்தது, சாவேஸ்வரன அம்பாயிருந்தான், ருத்திரன் அந்தஅசுராகளோடே யுத்தம்பண்ணி அந்தவம்பைக்கொண்டு அவாகளை சம்ஹரித்தான்; பின்பு தேவாகளுக்கு ஹவிப்பாக முண்டாயிற்று. இப்படி ஈஸ்வரன் க்ருத்ரிமத்தினாலே ஜயிக்கையினாலே "கள்ள வேடம்" என்கிறார்.

அக. (முன்பவஸித்யாதி) "தஸ்மாத்" என்றதினாத்த சாமாத்தியத்தாலே முன் பெடுத்துப்பாாக்க முடியாதொழிந்தது சித்தம். "இவநந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலே செய்தான்" என்றத்தால் பலிதமான ருத்ரோச்சிராய பகவததிநத்வத்துக்கை திஹயம். "பண்டொரு ராஜாருத்திர தத்வமே பரததவம்"என்றெழுதி "எழுத்திட்டுத்தாருங்கோள்" என்ன, அப்படி பலருமெழுதி யெழுததிடாநிற்கச செய்தே; ஒருவா "வாராய் நீ யிவ்வோலை கெடாமே நோக்கிவைத்தாலிறே இவனுடைய பரத்வம் சாதிக்கவாவது, நீநினைக்கிற தேவதைக்குண்டான வ்ச்ராயங்கள் "சாவேஸ்வரனாலே" என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லா நின்றன; ஆனபின்பு, இன்று, நீசொல்ல, நானெழுத்திட்டுப் போகிறேன்; நாளையொரு விவக்ஷிதன் தோன்றி "இவனஞ்ஞனாயிருந்தானீ! என்ன கேட்பதில் இனறு நீ நினைத்தத்தைச் செய்துக்கொள்ளமாட்டாயோ" எனறா.

சு-ம. பாட்டு - நின்றவாறும்

அஉ. (இவர் இவ்விஷயத்தில் படுகிறபாடெல்லாம்) இவர்பேசுவது ஆஸ்ரிதார்த்தமான செயலுக்காகையாலே பரசங்காத அவலுஸ்ரிதார்த்தமாகசெய்யும் செயலுக்கு ஐதிஹ்யம். வடக்குநின்றும் போரப்பாடவல்லராயிருப்பாரொருத்தர் "பெருமாளை திருவடி தொழவேணும்" என்றுவர, ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் தீர்த்தத்தினன்றிரா, திருமாலையைப் பாடிச்சமைந்து பெருமாளை மற்றஜனங்களை யேத்துமாப்போலே யேத்திவசமாக்கி கணிசங்கொண்டு, "நாயனறே, தேவர் திருவடிகளுக்குப் போர நல்லானொருத்தனெழுநூற்று காதமாறுண்டு தேவரை 'திருவடி தொழவேணும்' என்று வருகிறது, இவனை யழைத்துக்கொண்டு சம்பாவனை பண்ணியருளவேணும்" என்ன, பெருமாளும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று திருஉள்ளமாய அருளப்பாடிட்டு திருப்புன்னைக்கீழ் நின்று அவர்நின்ற விடத்தளவும் செல்ல நாலுகோல்தறை திருக்கைத்தலத்திலே யெழுந்தருளி விண்ணப்பஞ் செய்வார்களை யெல்லாமருளப்பாடிட்டு "வாரிகொள் இவன்வந்த தூரத்துக்கெல்லாம போருமோ நாமிவனுக்குச் செய்தது"என்று திருவுள்ளமானார்.

அஙு. (இப்படியேயிதயாதி) அநுகூலரானவரைப்போலே ஸாபராதரான நம்மை அங்கீகரிக்கக்கூடுமோ வென்ன, புருஷகாரபலத்தாலே கூடுமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம் சாங-வது ஐதிஹ்யத்தைப் பார்ப்பது.

சு-ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

உ-ம. பாட்டு - காதல.

அச. (திருவடிகளிலே விழுந்தாலுண்டாப்போலே தாரகமாயிருக்கும்) என்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மதித்தான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன ஸ்ரீபாதத்தே தலைபபட தெண்டனிட்டவன்று எனக்குண்டு பசிகெட்டாப்போலேயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

சு-ம. பாட்டு - போற்றி

அரு. (ஆர்த்தத்வனி செவிப்படுமபடி யுயரப்போற்றி யென்கிறுள்) என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததுக்கு சமவாதம். பிள்ளையமுதனார் திருவிருத்தவரைமாரவனை "இப்பத்துக்கு பட்டரருளிச் செய்ததென்" என்றுகேட்க, "'தன்னுர்த்தியவற்றின செவியிலே படுமபடி யுயரச்சொல்லுகிறுள்', என்றருளிச்செய்தார்"என்ன, "செய்தல நிலத்தில் புன்னைபடாநதன்றே கிடப்பது, இங்கனே சொல்லக் கூடுமோ" என்ன, அவனபட்டரபாடேவந்து "இங்கனே

பணித்தார்" என்ன, "இவ்வாத்தத்துக்கு நிரூபகம்—இசையா யிற்று ; அதுபோற்றியென்று — உயரச்சொல்லி யிருக்குமோ ! தாழச்சொல்லியிருக்குமோ!" என்றருளிச்செய்தார்.

௨-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

௧-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

அசு. (த்வயக்ஷரஸ்திவத்யாதி) அஹங்கார மமகாரங்கள் விநாசகர மென்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மாமகா:பாண்டவாஶ்சைவ" என்கிறவிடம் திற்குச் சிரியாத்தான் சொல்லும்படி "என்னுடையவாக ளென்றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான், அதிறே விநாசபர்யந்த மாக்கிவிட்டது" என்று.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரவேஶம்.

அஎ. (இப்படி தாழநின்றவன் ஸர்வேஸ்வரனென்கிறார் என்று, பிள்ளான் பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்) அதாகிறது 'யாவையும் யாவரும் பிழையாமல், பிணக்கி' என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஸ் வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறானென்று, "இதிலே யொருவாசி தோற்றபட்ட ரருளிச்செய்வர்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—தூவை.

௯-ம் பாட்டு - கலக்க.

அஅ. (வலக்கையித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச் செய்யாநிற்கச் செய்தே கஞ்சனூரில் வண்டுவரைப் பெருமாளிருந்தவர், "'மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழி யிடக் கைச் சங்கமிவையுடை' என்கிற விதுக்கு தாத்பர்யமென்" என்ன; "சோளேந்திரசிங்கனை யுளுக்காக்கப் பண்ணுகிறே னென்கிறார் காண்" என்றருளிச்செய்தார். சோளேந்திரசிங்கனை உளுக்காக்க பண்ணுகிறேனென்றது, அவிக்ருதமான வஸ்துவை விக்ருதமாக பண்ணவல்ல நாவீருடையவ னென்றபடி, உளுக்காக்கவென்றது இருக்கும்படி யென்றபடி ; அதாவது மதித்தோடுகிறவர்னையை படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னால் படுத்துக்கொள்ளும்படி யென்ற படி; சோளேந்திரசிங்கனாவது பெருமாளுடையவனை. "வலக்கை யாழி" என்கிறவிடத்தில் ஶங்கசக்ர விஶிஷ்டனனவாகாரம் சொல்லிற்றொழிய பெருமை சொல்லிற்றில்லையே யென்ன (சர்வாதி கேத்யாதி) (சோளேந்திரசிங்கனை) என்றவாக்யத்தாலே பலிதம.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—துவளில்
ப்ரவேசம்.

அகூ. (இவளங்கேபுக்க முடியவமையும்) இங்கே ஸ்ரீநஞ்சீயர் ப்ரஸ்தாபித்த ஐதிஹ்யம் ஒன்றுண்டு. ஸ்ரீவாநரவீரர்கள், "மலையைக்கொண்டு கடலை அணைசெய்கை சம்பாவிதமோ" என்ன, ஸ்ரீநஞ்சீயர் "பெருமாள் காட்டே எழுந்தருளுகையும், பிராட்டியை ராக்ஷஸஸ்பர்ஸிகைகயும், பெருமாள் சோகிக்கையும் சம்பாவிதமோ, எதாகிலும் வருமவை தப்பாதிறே" என்றார்.

கூ0. (குடிஸ்வபாவமன்றிக் கேதைவகல்பித மாகையாலும் தவிரவொண்ணாதென்னுமத்தை) ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி) "கல்பித மனதிகரமணீயம்" என்றதுக்கு சம்வாதம். (ஸ்ரீநஞ்சீயர்யாதி) "இதுக்கு பெரியஜீயா காலந்தொடங்கி சம்ப்ரதாயமில்லை ஆனாலும் ராமாநுஜம்பிள்ளை அருளிச்செய்வதோ ரார்த்தமுண்டு என்றருளிச்செய்வர், அதாவது சமுத்திரராஜன் தோன்றினவளவிலே "விஸ்வகர்மாவின் மகனான நளன் சேதுபந்தனத்துக்கு கென்று கல்பிதனாயிருக்கிறான், அவனைக்கொண்டு உன்பக்கலிலே சேதுபந்தனமடைணிக்கொள்ளும்" என்று சொல்லிப்போனவளவிலே பெருமாள் திருவடிகளிலே நளனவந்து சேவித்து "சமுத்ரராஜோக்தி சத்தியமோன சேதுபந்தனம் பண்ணவல்லேன்" என்றுசொன்ன வீரர்த்தையை நினைப்பித்தென்றபடி.

உ - ம். பாட்டு - குமிறும்.

கூக. (தமொறுகிற வஸ்தை) என்றதுக்கு சம்வாதம் - ராஜகோஷ்டியிலே "உகும, இறும" என்று சிலர் பொருள்சொல்ல விக்ரமசிங்கனென்பார் ஒருவன் "அங்கனல்ல கன்றைக் கட்டிக் கட்டிவைத்தால் முலைக்கண் கடுத்துப் பசுவலமாந்து படுமாப்போலே, உள்ளேயோடுகிற க்லேசம் வாய்விடமாட்டாதே நோவுபடுகிற விவளுக்கிதுவார்த்தையோ" என்றான்.

ரு - ம். பாட்டு - குழையும்

கூஉ. (மழைபெய்தா லொக்கும கண்ணநீரினொடு) கண்டவனந்தரம் கண்ணநீர் வெள்ளமிடுகிறதற்கு ஐதிஹ்யம். மணக்கால் நம்பிகள் ஆளவந்தாரை பெரியபெருமாள் பக்கலிலே கொண்டுபோய் திருவடிகளைக்காட்டி "உபாய மிதுக்குமேலில்லை, இவ்விஷயத்தை யிப்போதே சாக்ஷாத்கரிக்கவேணும்," என்ன, கண்ட வனந்தரம் கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருந்தா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ப்ரவேசம்.

கூ௩. கள்வன் கொல்லிதாயாரக்கேவ்யசனுதி சயமென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாத முகேனதரிசிப்பிக்கிறார். ஆளவந்தார கோஷ்டியிலே "உண்ணுஞ் சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ, கள்வன்கொல்லி பிராட்டிக்கோ? அஞ்சவேண்டுவது" என்று கேட்க, "இருவராய்ப்போனவாகளுக்கு வயிறெரிய வேணுமோ, தனிவழியே போனவளுக்கன்றோ வயிறெரிய வேண்டுவது" என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல "அங்கனன்று காணுங்கோள் இருவராய் போனவர்களாகையாலே இருவர்க்கு மஞ்சவேணும், தனியே போனவளுக் கோருபாய முண்டோ" என்றருளிச்செய்தார்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணுஞ்சோறு.

கூச. (கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருக்கிற விருப்பைக் கண்டுகொண் டிருக்கையே புருஷார்த்தம்) என்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே த்ருட கரிக்கிறார். நஞ்சீயா, "பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்றுரு திருவாய்மொழி கேட்டேன், அதி லெனக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவா ஶ்ரீதிலராய் கண்ணும் கண்ண நீருமாயிருக்கு மிருப்பை நினைத்திருப்பன்" என்றருளிச்செய்வர்.

கூ௫. (பகவத்குணாநு சந்தான மேதாரகாதிகளா யிருக்கு மதுஸ்வரூப ப்ராப்தம்) என்னு மதுக்கு சம்வாதம். அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்த கனிலேக்ருஷி பண்ணியிருக்கிறுனொரு ஶ்ரீ வைஷ்ணவனைக்கண்டு "உம்முடைய ஊரேது" என்று கேட்க, "என்னார திருக்கோளூர" என்ன, "அங்குநின்றும் போந்தேன்" என்ன, "தேஹயாத்ரை நடவாமே போந்தேன்" என்ன, "அவ்வூரில் கழுதையை மேய்த்து ஜீவிக்க மாட்டிற்றிலையோ, நிலைநின்ற ஜீவனத்தை விட்டுப் போந்தாயாகாதே" என்றானும்.

கூசு. (போகுமூரன்று) என்கிறதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானார் தெற்கே யெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிற ளொரு பெண்பிள்ளையைக் கண்டு "எங்கு நின்றும்" என்ன, "திருக்கோளூரில் நின்றும்" என்ன, "அவ்வூரில் புக்கபெண்களும் போகக்கடவரா யிருப்பாகளோ" என்றருளிச் செய்தார்.

௩-ம். பாட்டு - பூவை.

கூஎ. (ஶ்ரீயःபதியினுடைய திருநாமத்தையே சொல்ல வடைகிற வென் பெண்) ப்ரசங்காதை திஹயம். (ஊரும் நாடு மித்யாதி) "இவைதான் திருநாமத்தைச் சொல்லிறுறு லாகாதோ" என்று பெற்

ர் நம்பிள்ளையைக் கேட்க “அதுக்கு வ்யபிசாரமுண்டு ‘பந்துறாதை’ என்கிற விடத்தே தட்டுப் பிறக்கும்” என்ன, “அங்ஙனே யிறே” என்றிசைந்து போனார்.

௯-ம். பாட்டு - காரியம்.

௯௮. சிஷ்யர்களைப் பகவத் சம்பந்தம் கொண்டு தேஶ்யதா புத்திபண்ணிக் கொண்டாடுகிறதுக்கு ஐதிஹ்யம். ஒருநாள் நம்பிள்ளையை, ஜீயர் கோஷ்டியிலே வைத்துப் போரக்கொண்டாடி யருளி, “‘தன் சிஷ்யனைத் தான் கொண்டாடாநின்றான்’ என்றிராதே கிடீர், ‘கண்புரங்கை தொழும் பிள்ளையைப் பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரோ’ என்று பண்டு சொன்னாருமுண்டு கிடீர்” என்றருளிச்செய்தார்.

௯௯. அம்முணியாழ்வான் தன் சிஷ்யனைத் தான் தெண்டனிடா நிற்குமாம், “இதுவென்” என்றுகேட்க “அல்லாத வைஷ்ணவர்களை வருத்தத்தாலே யறியவேணும், இவர்கள் நானறிய வைஷ்ணவர்கள் யென்றுதரிப்பன்” என்றான்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

௧-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

௧௦௦. (தன் சன்னிதியிலு மித்யாதி) தன்னையும் தன்னுடைமையையு மாஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி பக்தபராதந்த்ரனாகையாலே ஆழ்வாருக்குக் கொடுக்கலாமென்னுமத்தை ஐதிஹ்ய முகத்தாலே ஸ்தாபிப்பிக்கிறார். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸேவிலே பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசரைக்கொண்டு ஆழ்வான் புக, “ஆழ்வான் பண்ணின நெஞ்சாறலாறுவது ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தே சேரப்போனாலிறே” என்றவார்த்தையை நினைப்பது. இதிலுள்ளவருக்குக் கருத்து பெரியபெருமாள் சந்நிதியிலே தேவரீர் சென்று “திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேணும்” என்றொருவார்த்தை யருளிச்செய்தால் பெருமாள் கேட்டருளாரோ, அது செய்தருளாமையாலே வந்த துக்கம் பரமபதத்திலேபோய் ஆளவந்தார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலொழிந்து தீராதென்று. ஸ்வாசார்யரான எம்பெருமானாரைவிட்டு “ஆளவந்தார்” யென்கிறதென் என்ன, எம்பெருமானாரிங்கே யெழுந்தருளி யிருக்கையாலே பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரென்கிறார்.

௩-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

௧௦௧. (அற்றது பொருந்தும்படி) அற்றமாங்காய் பொருந்தும்படி. தாமப்புத்ராதிகள் வார்த்தை சொன்னாப்போலே சேராதவனுமுங்கள்

வார்த்தையாலே நம்பக்கலிலே வந்து சேருமென்று இவ்வாக்கியத்துக்கு தாத்பர்யம். அற்றமாங்காய் பொருந்துகையாவது—க்ருஷ்ணனும் தாமபுத்ராதிகளும் ஒருமாமரத்திலே யொதுங்க, அந்த மாமரத்திலே அர்ஜுநன் மாம்பழத்தை யெய்து விழவிட, அத்தை கிருஷ்ணன் கண்டு "இதொரு ருஷிக்காஹாரமா யிருக்கும், அவன் சபிக்கப்புகுகிறான்" என்ன, "ஆனாலது வொட்டும்படியென" என்ன, "நீங்க ளுங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுங்கோள், அது வொட்டும்" என்ன, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்ல, த்ரௌபதியும் "ஷஷ்டோபி மமரோசதே" என்ன, அந்தமாம்பழமும் க்ரமத்திலே யொட்டிற்றென்ற வார்த்தை

௬-ம். பாட்டு - என்மின்னு.

கல௨. (கிம்புனர் மத்விதோஜநா:) என்கிற விடத்துக்குச் சொல்லுவதொரு வார்த்தை யுண்டிறே; அருளாளப் பெருமா ளெம்பெருமானாருடைய வந்திமதசையிலே "திருவுள்ளத்தி லோடுகிறதென்" என்ன "ஒருபட்சி பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினபடி யென, என்று கிடந்தேன்" என்றா ரென்று. இதுக்கு கருத்தாகப் பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "நாம் பண்ணினது சரணாகதி யாகையாலே பலத்தோ டவ்ய பிசாரியாக மாட்டாது. இனி சரண்யன் நீர்மையி லேற்றத்தாலே நமக்கொரு குறையில்லை யென்கிறது" என்று. அதாவது சரணாகதானுகூல்யாதிகளா லன்றிக்கே சரண்யமான கபோத குணாதிக்யத்தாலே பலிததியானுப்போலே, நம்முடைய வானுகூல்ய சங்கல்பாதிகளா லன்றிக்கே ஶரண்யகுணாதிக்யத்தாலே பலிக்குமென்று.

க0-ம். பாட்டு - வந்திருந்து.

க0௩. (உம்முடைய தேவாரமோ!) என்றதுக்கு தாத்பர்யம்; தேவாரமென்றுக்ருஹார்ச்சையாய்; க்ருஹார்ச்சை யெப்படி அர்ச்சகனுக்கு பரதந்திரமாயிருக்கும், அப்படி யிவளு மக்குபர தந்திரையன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி பரிகரமான விவளை யிப்படி நோவுபடுத்தலாமோ வென்றபடி. "உம்முடைய தேவாரமோ" என்கிற விடத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வார தம்முடைய கைவாளையிலே யிருந்த தீர்த்த விக்ரஹத்தை "பாக்கு" என்கிற புத்தியாலே யெடுத்துத் தம்முடைய திருமுத்தாலே கடித்தவாறே கடினமான படியைக்கண்டு "எம்பெருமான" னென் றறிந்து, மீளத் தம்முடைய திருக்கைச் செம்பில் ஜலத்தாலே யலம்பி, த்திருப்பரிவட்டத்திலேவைத்து, திருவொற்றியாடை சாத்தி, தாளத்தை யெடுத்து ஆழ்வா ரருளிச்செய்த பாட்டிலே யொருபாட்டை யிசைத்து,

மீளவும் கைவாளையிலே கண்வளரப்பண்ணி, இப்படிப் பலகாலும் அடைக்காயமுது செய்கிறதைக் கண்டொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பொறுக்கமாட்டாமல், "இந்த வெம்பெருமானை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதிக்கவேணும்" என்ன, அவரும் "அங்கீகரித்தருள்" என்று கொடுத்தருள, தம்முடைய திருமாளிகையிலே ஸாஸ்த்ரோக்தமானக்ரமத்திலே திருவாராதனம்பண்ணி அமுதுசெய்யப்பண்ண, அவ்வெம்பெருமான் அவருடைய ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி "ஆழ்வார் திருவாய்மொழியே தாரகமா யிருக்கிற, விண்ணப்பஞ் செய்வார் கைவாளையிலே யொதுங்கி அவருடைய வஜ்ரமயமான திருப்பவளத்தில் ஸ்பர்சமும் பெற்று, அவர் பாடுகிற வாழ்வாருடைய விசைமாலையையுங் கேட்டு, சுகத்திலே யிருக்கிற வென்னை யென்பாடு படுத்துகிறாய்" என்றருளிச்செய்ய, அவர்போரப்பயப்பட்டு இவர் கையிலே கொண்டுவந்து கொடுத்தாரென்கிற கதையை அருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

௧-ம். பாட்டு - உலகமுண்ட.

௧௦௪. எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதையி னெல்லையை யருளிச் செய்கிறார் (பாதகத்தின ஸந்நிதியிலே யித்யாதி) சிறியத்தை பெரியது நலியாதபடி யெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கு மவனன்றோ வென்றபடி, பாதகத்தின ஸந்நிதியிலே பாத்யம் ஜீவிக்கக் கூடுமோ வென்ன, "ஸுமுகனென்கிற ஸர்ப்பவிசேஷம் பெரிய திருவடிக் கஞ்சிவந்து ஸர்வேஸ்வரனை ஸரணம்புக 'இவனை நீரக்ஷி' என்று பெரியதிருவடி கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, அவனுமிவனை யொரு பாதை வாராதபடி ரக்ஷித்தான் என்று மஹா பாரதோக்தமான ஸுமுகன் கதையை யுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார்.

௪-ம். பாட்டு - ஆவாவென்னாது.

௧௦௫ (ஸித்தோபாயமான ஸர்வேஸ்வரனையொழிய வேறுபாயமில்லை) என்கைக்கு ஸம்வாதமாக வைதிஹ்யம். நம்பிள்ளை ஜீயரை யொருநாள் "'பஞ்சமோபாயமென்று கொண்டொன்றுண்டு'யென்று சொல்லாநின்றார்கள், நாட்டிலேயு மங்ஙனே யிருப்பதொன்றுண்டோ" என்று கேட்டருள "நானறிகிறிலேன், இனி ஸித்தோ பாயந்தான பகவானேயாயிருக்க வ்யோமாதீதரு சொல்லுவாரைப்போலே 'அவனுக்கு மவ்வருகே யொன்றுண்டு' என்கையிறே, அது நான் கேட்டறியேன்" என்றருளிச்செய்தார் "ஆனால், 'ஆவா' என்கிற பாட்டருளிச்செய்யும்போது, எனக்குத் தனியே யொருஸாதனங் கண்டு தரவேணுமென்கிறார்' என்றருளிச்செய்கையாயிருக்குமே"

என்ன; "அதுவோ! அது உன் ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்; அதுக் கிங்ஙனே காண்பொருள்—நீயுமுளையா யிருக்க நானிங்ஙனே யிழப்பதே யென்கிறாகாண்" என்றருளிச்செய்தார.

க0கூ. (ப்ரபோ)சதுர்தோபாயம் ரஸ்வரனென்றாகிழ்; ஆனால் பிரபத்திகொண்டு காரியமில்லையே யென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வோரைதிஹ்யம். நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத்திலே யாஸ்ரயித்தா னொருவன் "எம்பெருமானே யுபாயமாகில் ப்ரபத்தி கொண்டிங்குச் செய்கிறதொன்றுங் கண்டிலேன" என்ன ; செவியைப்புதைத்து "நாதமுநிகள் தொடங்கி யிவ்வளவும்வர நம்மாசார்யர்கள் பரம ரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓராண்வழியாய்கொண்டு போந்தவித்தை இதின்சீர்மையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேனித்தை வெளியிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளியறையிலே புக்கருளினர்.

க0எ. (அவாவென்றது) என்னதென்னென்ன, ரஸ்வரனுக்கித்யாதி) ரஸ்வரப்ரீத்யர்த்தமாக வன்றிக்கே பகவத்சம்பந்த முண்டாம் போதும் "அவா" என்னவேணுமென்று மத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். நஞ்சீயர் "ஒருவனுக்கு பரானர்த்தமசஹயமா யிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்சம்பந்த முண்டு' என்ற றுதியிடலாம்; 'அது ப்ராப்தம்' என் றிருந்தானுகில் 'நமக்கு பகவத்சம்பந்தமில்லை' என்று தனக்கே கைவாங்கவமையும்" என் றருளிச் செய்தார

எ-ம் பத்து.

க-ம் திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேஶம்.

க0அ. (அந்தரப்பட்டதென்றது) அநாத்தப்பட்டதென்றபடி, இத்தை மஹாபாரத ஸித்தமான வைதிஹ்யத்தாலும் தரிசிப்பிக்கிறார். உதங்கன் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேவந்து "உனக்கிரண்டு திறத்தாரோடும் சம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே பாண்டவர்களை யழியச்செய்யாதே துரியோதனாதிகளையழியச்செய்தாய, இப்படி ஶாபவுசெய்யப்போமோ" என்றப்போலேயிருக்க வவன்சொல்ல, க்ருஷ்ணனுமவர்கள் குறைகளையெல்லாஞ் சொல்லி, "அவர்களுக்கு தாமருசியில்லைகாண்" என்ன "நீபின்னை யவர்களுக்கு தாமருசி யுண்டாக்கிக்கொடாதொழிவா னென்" என்றானிறே.

எ-ம பாடடு - ஒன்றுசொலலி

கO௯. (நீசெய்தவித்யாதி) மானசாநுபவத்தில தருபதனுகாதே "காணவேணும" எனனுமபடியான பாபததைப பணணினேனெனறு கருதது சிறுததொணடனளவிலே ருததிரனவநது "பிக்ஷைவேணும" எனன, "அபபடிசெயகிரோம" எனறு சொலல, "உனபிளளையை யறுதது அநதமாமசததை யிடவேணும்" எனன, "அபபடியே செயகிரோம" எனறான, அநத வவசரததிலே அநதபபிளளை பள்ளிவாசிககிற விடததிலே சறறு நிததிரைபணணி சொபனங கண்டு அநத சொபனததை வீடடிலேவநது "அபபா அபபா தாசனஙகணடேன" எனறான, "அதெது" எனறு கேட்டான. "எனறலையையறுத தொருததனுக்குக் கொடுககககணடேன"எனறான, அபபடியே கேடடிருக்கவும தாயும தமபபனுமாக அநதப பிளளையை யறுதது, "முகததை நறுககாமல் கணடுகொண டிருககலாம" எனறு விசாரிதது அடுபபுக கிடையிலே பொகடடுவைதது மறற மாமசததை விருநதிடடாாகள, அபபோதநத ருததிரன இவாகள மனஸஸை சோதிகக "அடடதிருககச் சுடடமுகததைக கொணடுவா" யெனறான. அத்தையு மிடடாாகள யெனறுகதை.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்துலும்.

ப்ரவேஶம்.

ககO. ஆழவாருடைய வாாத்தியை பரகாசிபபிககிற வித்திருவாய மொழியினுடைய வாததததை கணமேலே நிறகிற அஸமதாதிகள சொனனால் விரசமா யிருககுமெனறுமததை யாபதசம்வாததாலே தரிசிபபிககிறாா. படட ரிததிருவாய்மொழி யருளிச்செயயுமபோதெல்லாம "ஆழவாாக் கோடுகிறதசை யறியாதே யவருடைய பாவ வருததியு மினறிககே யிருககிற நாமெனசொலலுகிரோம" எனறு திருமுடியிலே கையை வைததுககொண டிருபபாா.

ககக. (நெடுமூச்செறிவதெனறது) இவ்வவஸதையில் சுயததினததிலி யிழியாதே அவனகைபாாதது இருககுமதுககிரண்டுதாஹரண மருளிச்செய்வதாக வடிகொண டெழுநதிருககிறாா, (எலலாவளவிலு மிதயாதி) இதுககு சம்வாதம எக-ம. ஐதிஹயம பாாகக

ககஉ. அகளஙக பரமஹாாயா அடையவளைநதான செயயாநிறகச் செயதே மதிள போககுகைக்காக விளையாழவா னகததை வாஙகடடுக, படடாததைக கேடடருளி "வாரீரபிளளாய நீாசெயகிறமதிள பெருமாளுககு ரக்ஷகமென றிராதே கொளளீா, இஙகுகிடககிற நானுகுடியுமகாணும பெருமாளுககு ரக்ஷை, ஆனபினபு நீாசெயகிறவையெலலாம மழகிது, 'இவையெல்லாம நாம செயகிரோம'

என்றிராதே 'பெருமாள் செய்விக்கிறார்' என்றிரீர், உமக்கு நல்வழிபோக வுடலாங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

ககங. சரமதசையில் பிறக்கும் தெளிவுக்கு மஞ்சவேணுமே. தேறினது பயாவஹமென்கைக் காப்தசமவாதம். (உய்நதபிள்ளை பாடும்போது) "கெட்டேன், இவள் 'தேறும்' என்பதே" என்று ஜீயரருளிச் செய்வாராம்.

கூ-ம். பாட்டு - .என்றிருமகள்.

ககச. (விசிஷ்டத்திஸித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "விசேஷணம்சத்திலே" என்கிற விதுக்காப்த சம்வாதம். அனந்தாழ்வான் தன்பெண்பிள்ளையை "என்திருமகள்" என்று திருநாமம் சாத்தினன். பட்டா பெருமாளுக்கு "அடியேனை 'ஸ்ரீதனமாக பிராட்டிக்கு வந்தவன்' என்று, திருவுள்ளம்பற்றவும், நானும் 'இவரெங்கள் நாயச்சியாருக்கு நல்லா' என்று அவ்வழியே 'அழகியமணவாளப் பெருமாள்' என்று நினைத்திருக்கவுமாகவேணும்"என்று வேண்டிக்கொண்டார.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்.

ககரு. (அடியடையாதாள் போலிவலனுகி யடைந்தநள்) என்றவிடத்திலே "திருமலையிலும் அண்ணன் சந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம்கேட்க எழுந்தருளின வளவிலே வழிதப்பி மிறுக்குப்பட்டு தேவரீர க்ருபையாலே யொருபடி விடைகொண்டேன், என்ன, அண்ணனு முகந்தருளி "அடியடையாதாள் போலிவளனுகி யடைந்தனள்' என்றுழ்வா ரருளிசசெய்தபடியே பெருமானை சேவிக்க பெறறீரோ' என்றருளிச்செய்தார" என்று ப்ரசாதிப்பர்.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

க-ம். பாட்டு-வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ககசு. (வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழியேந்தி) என்கையாலே சதுர்புஜதவம்தோற்றுகிற தென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம். நிலாததுக்குறிபகவா ப்ரஶ்னத்துக்குபட்டா பரிஹரித்த வாரத்தையை அருளிச்செய்வ ொன்றபடி. ஙகூ-ம். ஐதிஹயததைப்பாாகக.

எ-ம். பாட்டு - பேணாயில்.

ககஎ. (நீபோநேத்ராதுரஸ்யே வப்ரதிகூலாவஹி மேதருடம்) ராவணவதாநந்தரோத்ருஷ்டாந்த பலத்தாலே பிராட்டிக்கு நைாதோஷய்நதோற்றுகிற தென்கைக்கு பரமாசார்ய சம்வாதம். "நேத்ரதோஷத்தாலே வந்தது போக்கி நீபதோஷத்தாலே வந்ததன்று" என்று.

௫-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

ப்ரவேசம்.

௧௧௮. ஆழ்வார் ஒருகால் இத்திருவாய்மொழி யடங்கலும் ராமாவதார விஷயமாக்கி நிர்வஹித்தாலும். அதுக்கடி ஆயிரத்தி லொன்றும் கடலில் குளப்படியும்போலே பெருமாளுடைய குணத்திலேக தேசங்களிறே அல்லாத வவதாரங்கள் எல்லா வற்றிலுமுள்ள தென்று.

௩-ம். பாட்டு - கேட்பார்கள்.

௧௧௯. திட்டின சிசுபாலனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகையாலே நாமும்திட்டினால் நமக்கும் மோக்ஷமுண்டேயென்ன, "அது புருஷார்த்த மன்று" என்னு மத்தையாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். ஆள வந்தார் "சிசுபாலன் பெற்றிலன்காண்" என் றருளிச்செய்வர். "அதுவென்னென்னில் இதுக்கடியாகச்சொல்லலாவ தொருசாதன மிவன்கையி லில்லாமையாலே, நாட்டை நலியாமைக்கு கொற்றவன் வாசலுக்குள்ளே சுழற்றியெறிந்தா னத்தனைகாண்" என் றருளிச்செய்வர்.

௧௧-ம். பாட்டு - தெளிவுற்று

௧௨0. (தொங்கிறன்றே) த்ருஷ்டமாயிருந்ததோ— "இப்படி யிருக்கிற வர்ஜுன னுக்கு ப்ராப்திஸித்தியாயிருந்த தநயப்ரயோஜனத்வமில்லாமை" என்னு மத்தையாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். பாரத ஸமரத்திலே நின்று அர்ஜுனனை நோக்கி "நான் சொன்னவிது உனக்குத் தொங்கிறன்றே, எதிரே போந்ததோ" என்ன "ஸ்திதோஸ்மி" என்ன, அவன் "ஆருமல நமகாரியஞ் செய்யப்பார்த்ததென்" என்று கேட்க "(கரிஷ்யேவசனம்தவ) தேவரீரேவினவடிமை செய்யக்கடவேன்" என்றானிறே. "அர்ஜுனன் தான் எம்பெருமானைப் பெற்றானோ யில்லையோ" என்று நம்பிள்ளை ஜீயரைக் கேட்க, "உமக்கதுகொண்டுகார்யமென், இது சொன்னவன் ஸர்வ ஸாதாரணனாகில் பகவத்க்தியென்னு மிடம் நிஸ்சிதமாகில் நந்தா முடைய காமானுகூலமாகவும் ருச்யனுகூலமாகவும் பெறுகிறார் கள், பெற்றவர்களை யாராய்ந்து பார்த்து அத்தாலேயன்றே நாம் பற்றப்பார்க்கிறது" என் றருளிச்செய்தார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

ப்ரவேசம்.

௧௨௧. இந்தத் திருவாய்மொழியி லோடுகிற வார்த்திப்பேச்சுக்கு நிலமன் றென்னு மத்தையாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "அம் மங்கியம்மாள் 'இத்திருவாய்மொழி பாட்டுக்கேட் டனுபவித்துப

போருமிதுக்கு மேற்பட இதிலோடுகிற வார்த்திக்கு நம்மால் பா சுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது' என்று பணிக்கும்'' என் றருளிச் செய்வா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கு.

உ - ம். பாட்டு - என்சொல்லி.

கஉஉ. ஸ்ரீகீதைக்கும் திருவாய்மொழிக்கு முண்டான வாசியையாப்த சம வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நம்பி திருவழுதிநாடுதாசா, "ஸ்ரீ கீதைபோவா னொருவன் சந்தியாசதஸ்ஸிலேவந்து கண்டால, பின்னை யிவனுக் குழக்கரிசியை கொடுப்பித்து விடுமித்தனைபோக் கி அங்கவாக ளுள்ளிடங்கொடாாகள் ; திருவாய்மொழி யப்யசித் தா னொருவின்னைப்பஞ் செய்வான் சென்றால், சாவேஸவரனும் க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட் டெதிர்கொண்டு தங்க ளிருப்பி டத்தை யொழிச்சு அவனுக்குக் கொடுத்தாதரியா நிற்பாகள்'' என்று ப்ரசாதிப்பா.

ங - ம். பாட்டு - ஆமுதல்வன்

கஉங. ஜகத்தையெல்லாம திருத்தும்போது அதுக்குத்தக்க க்யானமுடைய னாக வேணுமிறே ; ஆகையாலே தமக்கு மயாவரமதிநல மருளின படியை "தறறேற்றி'' என்றதற் காத்தமாக வருளிச்செய்கிறார். என் பக்கலிலே தன் ஸவரூபாதிகளை தெளியப்பண்ணி யென்னு தல். இங்கே யருளிச்செய்யும் வாாத்தை. " திருப்புற்றுக்குக் கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வாா திருமுனபின சோபானத்திலே ஆளவந்தா ரெழுந்தருளியிருக்க, உடையவர் திருப்புற்றுக்குக் கிழக்காக வெழுந்தருளி நிற்கிறவரைக்கண்டு 'ஆமுதல்வனிவன்' என் றருளிச்செய்தாராம்'' என்று.

ச-ம். பாட்டு - அப்பனை.

கஉச. (என்னுகியே) என்பக்கலிலே தானாய். இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச் செய்யும்படி. "தான் பாடினானாகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகிலும் வருந்தி யொருபடிதலைக்கட்டும். என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்னோட் டை ஸ்பரிசத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவிபாடிதலைக் கட்டினான்'' என்று.

கo - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

ப்ரவே ம்.

கஉரு. (நினைத்திருக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்தான்) தனக்கு வருத்தவென்றது தன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராப்தமான வென்றபடி. இவ்விடத்திலே

"ஒரு க்ருஹஸ்தனானவன் தேடிக்கொண்டுவந்த பதார்த்தத்தை க்ருஹிணியானவள் அத்தை நன்றாக பாகம்பண்ணி பரிமாறினால் அது தானே யவனுக்கு ஸந்தோஷ ஹேதுவாகிறாப்போலே" என்றருளிச்செய்வர்.

௫-ம். பாட்டு - மலரடி

௧௨௬ ஆழ்வார் பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது. இவரை யிடுவித்துத் திருவாய்மொழியை பாடுவித்துக் கொள்ளுகை. எல்லாருமிருக்க இவரிடத்திலே விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (பஹூநாம்நேந மஹாத்மாஹ்நாமந்தமவைக்ஷத) முதலிகளெல்லாருமிருக்கச்செய்தே திருவடிபக்கலிலே விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினாப்போலே யாயிற்று, பலருமுண்டாயிருக்க விவரை விஷயீகரித்தபடி.

௧௨௭. "க்ரிமிகண்டன் விஷ்ணுத்ரோஹி யாகையாலே விஷ்ணு ப்ரதிமைகளை யெடுத்துப்பொகட விசாரிக்க அவனுக் கிஷ்டரானவர்கள், 'ஸமந்த்ரகமாக ப்ரதிஷ்டித்த ப்ரதிமைகளை யழியச்செய்யி லுனக்கு மரணம்வரும்' என்ன, அவன், 'ப்ரதிஷ்டித்த ப்ரதிமைகளில் தைவத்தை யுத்வாஸனம்பண்ணி யழியச்செய்வோம்' என்றுபக்ரமித்து தத்தனுகுணமாக 'அதற்குப் யாஜுசன மிட்டுக்கொண்டு உத்வாஸனம் பண்ணு' என்று, ஒரு ப்ராம்ஹணனை நியோகிக்க, அவனும் உகந்தருளின நிலங்களிலேபோய் அதற்குப் யாஜுசன மிட்டு உத்வாஸனம்பண்ண அதடியாகவவனும் கடலிலே யெடுத்துப்பொகடு கிறான்" என்னுமத்தை எம்பெருமானார் திருச்செவி சாற்றியருளி "இத்தேசத்தைவிடாதே நோக்கிக்கொண்டு கிடந்தோம், இவ்விடத்துக்கு மழிவுவரும்படி அசுரவாக்கம் மேலிடாநின்றது, மேல் செய்யவடுப்பதென்?" என்று பெரியநம்பிக்கறிவிக்க; "நான் பெருமாளுடைய திருவெல்லையிலே யொரு ப்ரதக்ஷிணம் வரும் படியாக உம்முடைய சிஷ்யர்களிலே யொரு வரைப்போர விடுவது" என்ன, "அதுக்கார்வார்?" என்ன "என்பின்னே போரா நின்றால் 'ஒருவன்பின்னே போகாநின்றேன்' என்று தன்னெஞ்சிற்படாதே, சாயைபோலே யென்னைப் பின் செல்வானொருவனாக வேணும்" என்ன, "அதுக்கார்வார்?" என்ன "ஆழ்வானைப் போகவிடலாகாதோ" என்றாராம். பலமுதலிகளுண்டாயிருக்க ஆழ்வானை ப்ரஸாதித்தாப்போலே.

அ-ம். பத்து.

௩-ம். திருவாய்மொழி—அந்தமிலந்தும்.

௧௧-ம். பாட்டு - உரையாவெந்நோய்.

௧௨அ. இப்பாட்டருளிச் செய்கிறபோது "நம்பிள்ளை திருநகரி சேவித்தாரோ" என்று ப்ரசங்கமாக "திருவணை சேவித்தவா திருநகரி சேவியாததில்லை" என் றருளிச்செய்தார். "நம்பிள்ளை திருவணைசேவிக்க வெழுந்தருளினவிடத்திலே திருப்புல்லாணி திருமொழியைப் பரக்க உபந்யஸியாநிற்க, அத்தை நஞ்சீயர் கேட்டருளிமீண்டு நம்பிள்ளை தம் ஸ்ரீபாதத்திலே புகுந்தவளவிலே 'பிள்ளாய் நீர் திருவணைக்குப் போன இவ்வளவு மலையெறிந்ததே' என்ன, 'துறையறியாதவ னிழிந்தா லலையெறியாதோ' என் றருளிச்செய்தார்" என்று அஸமதா சாரயோக்தம்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

௧-ம். பாட்டு - வார்கடா.

௧௨௯. (கேசபக்ஷவாக்ருஷ்ய விகளத்க்ரீடமவநீதலே) என்றதுக்கு ப்ரயோஜனத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாப்போலே, தான் கொடுத்தமுடியை வாங்கிக்காண்கொன்றது" என்று அம்மங்கி அம்மாள் பணிப்பார்.

௫-ம். பாட்டு - அல்லதோர்.

௧௩௦. (அநந்யப்ரயோஜனரித்யாதி) பகவத் ப்ரதிபக்ஷங்களை யழியச்செய்கைக்கு அபிசாரம் பண்ணினவர்களுண்டோ வென்ன, எம்பெருமானாரைப்போலே யாயிற்ற ஊரில் ப்ராம்ஹணரும். க்ருமிகண்டன் வியாஜத்தாலே மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளின வெம்பெருமானார் பதினொரு சம்வச்சர மெழுந்தருளியிருந்த பின்பும் அவனுடைய வாயுஸ்ஸுமாளக் காணமையாலே அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லேஷம் பிறக்கும்படி திருவேங்கடமுடையானை யதிதேவதையாக பண்ணிக்கொண்டு அபிசாரகர்மம் பண்ணாநிற்க, இரண்டுமூன்று நாள் செல்லாநிற்கச் சுருள் நாறுகிற படியைக்கண்டு, 'இனியவன் போனான் சுருள்நாறிற்று, விடு' என் றருளிச்செய்ய; அந்நாளிலே 'வேங்கி' யென்பானொருவனுடைய வாசற்காரன், அவன் கழுத்திலே தன் சொட்டையைக்கொண்டு குத்த, அக்கழுத்திலேபுழுத்து அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தது' என்றுபதேச பரம்ப

ராபராதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு போருவதொரு கதையுண்டு, அத்தை யிங்கே சூசிப்பிக்கிறார்" என்றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

க-ம். பாட்டு - இருத்தும்

க௱க. (அழைத்தேற்குயித்யாதி) என்று விசேஷிக்கிற ஆழ்வாருடைய ஹார்த்தபாவத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "இவ்வர் ப்ரணயித்வத்தை யறியாதே தாழ்த்தானாகவும் நம்பிள்ளை விசிஷ்டராகவும் நினைத்துக் கூப்பிட்டனென்கைக்காயன்றோ செய்தோமென்கிறார் காண்" என்னும்பிள்ளான்.

அ - ம திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

உ-ம். பாட்டு - அடியேனுள்ளான்

க௱உ. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் நிரூபகமாயிருக்கச் சேஷத்வத்தை நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். (திருக்கோட்டியூரித்யாதி) "ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹிபரமாத்மந:" என்றும் 'தாஸபூதா:' என்று மித்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநாநந்தங்களும் சேஷத்வமும் ஆத்மாவுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லாநின்றது, இதிலே அந்தரங்க நிரூபகமேது" என்று எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்திலே ப்ரஸ்துதமாக சாவகியரா யெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தேயும், "இத்தை ஆசார்ய முகேன வெளியிடவேணும்" என்று பார்த்து திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸந்நிதிக்கு "ஆழ்வான், இத்தைப் பெற்றுவாரும்" என்று வரக்காட்டியருள, அவரு மெழுந்தருளி நம்பியை சேவித்து, இந்த வர்த்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து ஆறுமாசம் சேவித்திருக்க, அவரிரங்காமையாலே "எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிலேபோய் சேவித்து வருகிறேன்" என்று போகப்புக, அவரையழைத்து "ஆழ்வான், மயாவறமதிநலமருளப் பெற்ற வாழ்வார்தாமே, 'அடியேனுள்ளான்' என்றபடி. கண்டாயே!" என்றருளிச்செய்ய "க்ருதார்த்தனானேன்" என்றெழுந்தருளினா ரென்றபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ப்ரவேஶம்.

க௱ங. (ப்ரீதிபாரவஶ்யத்தாலே அன்யாபதேசம்) என்கிறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "ப்ரீதியில் அன்யாப தேசமுள்ளது இத்திருவாய்மொழி யொன்றுமே" என்றாழ்வான் நிர்வஹிக்கும்படி.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ப்ரவேசம்.

௧௩௪. "பாகவத சேஷத்வ மனுஷ்டானபாயந்தமாக வுள்ளவாகளுக்குச் சொன்ன வித்திருவாய்மொழி ரசிக்கும்" என்று யிதினுடைய சீரமையை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். அம்மணியாழ்வான் போரஸளராஜ்யத்தினின்றும் வந்தநாளிலே பட்டா கண்டருளி "நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்கு போரவடிமைசெய்து போந்தாயென்று கேட்டோம். உன ப்ரக்ருதிக்குச்சேர நெடுமாற்கடிமையைக் கேள்" என றருளிச்செய்தாராம். பகவத்சேஷத வத்தைப்பற்ற பாகவத சேஷத்வத்துக் கதிசயமேதென்ன (ஈஸ்வரசேஷமித்யாதி) பரமித்தென்றது - ஈஸ்வராயாதிகளைக கண்டு ப்ரமித தென்றபடி "ததீயாக்கு க்ரயவிக்ரயாாஹம்" என்னு மதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (தத்பக்திநிக்னேத்யாதி) "ஸ்வஸ்வப்ர பாவமதி வேலமபுத்திய மாறேலக்ஷ்மீ சஹாயகுண மங்களபங்க லக்ந:| தத்பக்திநிக்ன மனசாம்க்ரயவிக்ரயாாஹோவாரிப்ரதாரித இவத்வரிதோபபூவ."

---

௯ - ம். பத்து.

---

௧ - ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ப்ரவேசம்.

௧௩௫. இத்திருவாய்மொழிக்கு சங்கதி யருளிச்செய்வாராக கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வேண்டுவன உண்டாயிருக்க "சயமே யடிமைதலை நின்றார்" என்றும், "நீக்கமில்லா வடியார்" என்றும், "கோதிலடியார்" என்றும், இம்மூன்று சந்தைகளையு மெடுத்தது அவற்றிற் சொன்ன வாத்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்த பூதரான ராமாயண புருஷாகள் மூவரையுஞ் சொன்னதுக்கு ஆப்தசம்வாத மருளிச்செய்கிறார். "ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் ருளிச்செய்யுமது, பரமாப்ததமம்" என்கைக்காக அவா பகவத்சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டதும் ஆாத்தஸ்ரவணம் பண்ணினதும், ஆழ்வாரோடே யென்கிறு ரிதில் முதல்வாக்யத்தாலே. (ஆப்பானித்யாதி) அழகியமணவாளப்பெருமாள் திருவழுந்தூரரையர் ரென்றாயிற்று அடியில் திருநாமம்; இது உபசாரப்போ என்றளிச்செவ்வா. "வுபசாரப்பேர்" யென்றது வ்யவஹார நாமமென்றபடி.

௩-ம் பாட்டு - பொருள்கை.

௧௩௬. "என்னே யென்பாருமில்லை" என்றதுக்கு ஆாத்தாந்தரம் விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம் காட்டுகிறார். பிள்ளைதிரு நறையூரரையா

"ஒருவனுக்கிட்டொருவன வெறிவியனுவநு அவனுலே சமாதந ஞனவனிவனே, 'என' எனனுதல, இவன கருஹததிலே வந தொருநாள காலகழுவிபபோதல செயய, அவவளவாலே 'இனனு னினனுக்கு பநதுவாகாதே !' என றிவவளவுகொணடு ஜீவிக்க லாயிருநதால அவவளவுஞ செயவாரிலலே" எனறுபணிபபா, அன றிகசே ஏகாநதமேயாய" "எனனேயெனபாரு மிலலே" எனற தின சரமாவதிக்கு சமவாத மாகவுமாய

ஏ-ம பாட்டு - மறறொனறிலலே

கஙஎ (குறறமனறு) கீழசசொனன நனமைகளாவன சாயோபாயஙகளி லும அதிகதமமாய, பரதிபததிக்கு விஷயமுமாய, சுலபமுமாய, சாவாதிகாரமுமாய, அனுயாசமுமாய, உகதிரபேக்ஷமான, விவவாறுகூலயஙகள. உகதாநதநதுக்கு சமவாதம (யோவசாத யிதயாதி) இதெநத சுலோகததிலே யென்ன "பராதாமநவேதி கருஷணே திகோவிநதேதிசு ஐலபநாம மநதியானஹோரசாபராஹ ணேச யோவசாதஸஸ உசயநாம" அவசாதம, நுககம

உ - ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்

க-ம. பாட்டு - பணடைநாள

கஙஅ. (தாமரைககணகளால நோககாய) எனறு சொனனபாசுரததை இநில லாத வஸமதாதிகள சொனனுலவு திருஉளளஞசிறுகைக் குட லாயிருக்கு மெனனுமததை யாபதுசமவாததநாலே நரிசிபபிக கிறா. பிளளைதேவபபெருமாளரையா, "உன தாமரைககணக ளால நோககாய நோககாய" எனறு பலகாலுஞசொல்ல ஆழவா ரொழுநதிருநது, "பிளளாய நீயிஙஙனே திருவுளளம புணபடும படி பலகாலும நிாபநதிககிறதென அழுகியமிடறறைநநநதாரா கில, நலலபாடடைத தநதாராகில, பிளளைகளையு மைஸவாயததை யும நநதாராகிலெனசெயயாதாராக நீரிஙஙனே கிடநதுபடுகிறது" எனறருளிசசெயதாராம. ஆழவாரொனறும அவா திருதமபபனு ரான ஆழவாா திருவரஙகபபெருமாளரைய ரெனறபடி.

௪-ம. பாட்டு - புளிஙகுடிக்கிடந்து

கஙக. (தெளிநதவெணசிநதை) எனறபததை கடாக்ஷிததாபத சமவாதம. படடா திருநாராயண புரததிலே வெறுபபிலே "தேவா ஸவாதந திரியமெல்லாங காட்டினுலும பினனையும பணணின விசுவாசத தில குலைததலினறிகசே யிருக்குமபடி எலுமபுரமுடைய வெம பெருமானுரபோலவாா பககலசெயயுமததை எலியெலுமபனுன வடியேன பககலிலும செயவதோ 'மஹாவிஸவாஸ பூாவகம' எனகிறபடியே, ஏதேனு மொனறுவநதாலும 'இஙகுததைககொ னறு வருவதாய வநததனறு இதுககடி நமமுடையபாபம' எனறு

பண்ணின விஸ்வாசம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி யிளநெஞ்சா பக்க லிலுமத்தைச் செய்யக்கடவதோ" என்றாராம், திருநாராயண புறத்தில் வெறுப்பாவது எம்பெருமான் திருமேனிக் கழிவுவந்து பின்னை திருநாரையூரறையரும் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகை யால் வந்ததுக்கம். க்ருமிகண்டன்காலத்திலே உகந்தருளின நிலங் களுக்கெல்லா மழிவுவரும்படி பண்ணிக்கொண்டு பாகவதோத் தமரான வாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் திருநயனங்களுக்கு ஹானிபிறக்கும்படியாக்கி அவ்வள வன்றிக்கே பெரியநம்பியும திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்படியாக்கி பரிவரான தம்மையுமங் கிருக்க வொட்டாதபடி தேசாந்தரததே யகலவடித்து பின்னையும் "பாபீஜீவதாயுஃ' என்னும்படியே அவனை நெடுங்கால மிருக்கும் படி பண்ணுகையிறே யிவன் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டுகை யாவது."

அ-ம். பாட்டு. எங்கள்கண்முகப்பே.

கச0. (யதாக்யானமித்யாதி) அறிந்தவறிந்த வளவுகளிலே சொல்லுகையாவ தென்னென்ன (அதாவதித்யாதி) இந்த ப்ரசங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். வங்கிபுரத்து நம்பிபெருமாளைசேவிக்க வெழுந்தருளின வளவிலே இடைச்சிக ளண்டையிலே சேவித்தாராய், அத்தையாண்டான் கண்டருளி "ப்ராப்பியமான ஸ்ரீவைஷ்ணவசமுதாய மிருக்க அவ ாக ளண்டைக் கெழுந்தருளுவானென்" என்ன; நாமல்பம் விரக மாயிருப்போம், 'இவாக ளொன்றுமறியாத கொச்சைக ளாகை யாலே 'யஞ்சாரமோனபஸ்யதி' என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷ மிவாகளிடத்திலே பள்ளமடையா யிருக்குங்காணும்' என் றங்கே யிருந்தேன்" என்ன; "அவாகள் சொன்னதேது, தேவரீர் அருளிச்செய்ததேது" என்றாண்டான்கேட்க; "'பாலுண்பீா, பழ முண்பீா, பொன்னுலே பூணுநூலிடுவீா, நூறுபிராயம் புகுவீா, அழுத்தவிரட்டை யுடுப்பீா' என்கிறவிது அவர்கள் சொன்னவார் த்தை, 'விஜயஸ்வ, விஜயீபவ' என்று நான்சொன்னவார்த்தை" என்று நம்பியருளிச்செப்ய; "அங்கேபோயும் முறட்டு சம்ஸகிரு தம் விட்டீரில்லையே, எங்கே யிருந்தாலும் நாம் நாங்காணும், இங்கேளழுந்தருளீா" என்றாண்டான் அருளிச்செய்தவாாத்தை.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

க-ம். பாட்டு - ஓராயிரம்.

கசக. (சாவாதிதிய மித்யாதி) திருநாமத்தைப்பேசி அவாகள் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பர்களென் னுமதுக்கு சம்வாதம் - கோயிலாத்

தான குமாரர்க்கு பட்டர் திருநாமம்சாத்தினுலே, அந்த குமாரர் பரமபதத்துக்குப்போக, அவன பட்டர் சந்நிதியிலே வந்து கலே ப்பட "நீ 'நம்முடைய திருநாமம சாறறின பிள்ளை போனுன' என்றனறோ துககிக்கிறது, அதுக்கு துக்கிக்கவேணட்டா அந்த திருநாமமுடையார் மிருந்தோமோ!" என்று பட்டர், தம்மைப போலே விக்ரஹத்தை யேறியருளபபணணி பரசாதித் தருளி ஞர்.

ரு-ம பாட்டு - மனமே

கசுஉ. திருத்துழாயமாலை சாத்திக்கொண்டிருக் குமதுக்கு ஆப்த சம்வாதம். நஞ்சீயர் திருமுளை திருநாளிலன்று புனமேவிய பூந்தணடுழாய "என்ற விப்பாட்டெல்லா மனுசந்தித்து அர்த்தாறு பவத்தால வந்த பாவனு பரகாஷ்த்தாலே திருவீதி சோதனார்த்தம சேனை முதலியார் புறப்பட்டு அருளின கையார சக்கரத்துக்குப் பெரு மாள புறப்பாடாக திருவுள்ளமபற்றி மறைநாள திருக்கொடி யாழ்வான புறப்பாட்டிலே ஸமரித்து '"நேற்று புறப்பட்டபடி யிறே புனமேவிய பூந்தணடுழா யலங்கலினமேது மிலானுகை யாவது' என்றருளிச செய்தார்" என்று நமபிள்ளை யருளிச்செய் தாரென்று கணடுகொளவது.

சு-ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

சு-ம பாட்டு - உறுவதிது

கசுங. (ஸவரூபம் பகவத் பாரதந்திரியம்) என்றறிந்தால சீரியபரயோஜனம கைங்கரியமிறே, என்னுமதுக்கு சம்வாதம். "ஆத்மாபி மாநாறு குண புருஷார்த்தவய வஸதயா | பகவத பாரதந்தரியாதிபரபுத தஸய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்த வசனத்தை யருளிச்செய்வர்.

கசுச. (ஸவரூபமித்யாதி) பகவத பாரதந்திரியமென றறிந்தால் சீரிய பர யோஜனம கைங்கரியம், என்னுமதுக்கு சம்வாதம். "ஆத்மாபி மாநுனுகுண புருஷார்த்தவய வஸதயா | பகவத பாரதந்திரி யாதி பரபுத்தஸய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்த வசனத்தை யருளிச்செய்வர்.

கO-ம. பாட்டு - அடியான்.

கசுரு. (அருள்பெறுவா ரடியாரிரோ) புத்ராகளுக்கு இதயாதி வாக்யத்தாலே "புத்ராகளைப் பற்றவு மடியாரோ யிவனுக் காப்தர்" என்று மதுக்கு சம்வாதம். ஆழ்வான ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த பிள்ளை யக ளாங்க பரமமராயர் பட்டரிடத்திலே யபசாரப்பட அது நிமித்த தமாககோயிலை விட்டுபட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்

தருள, "இருகைமதவாரணம்" என்கிறவனை பட்டா திரு உள்ளத்தாலே விஷயீகரித் திருப்பாரொன்னு மதனைப்பற்ற சமாதானம் பண்ணவேணுமென்று அந்தத் திருவெள்ளைக்காரனை வரக் காட்டினுரொன்று சிலவதயா ஹரித்துக்கொண் டன்வயித்துக் கொள்வது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

க-ம். பாட்டு - இன்னுயிர்.

கசசு. (குணத்யானத்தாலே) என்கிறா. இத்திருவாய்மொழியாலே "முமுக்ஷுவுக்கு விஷயதரிசனம் பாதகம்" என்னு மிடஞ்சொல்லுகிறது. "இந்த திருவாய்மொழி எம்பெருமானாக்கு உகப்பாயிருக்கும்" என்று, அந்தப்ரசங்கத்தாலே ஆழ்வாா திருவரங்கப் பெருமாளரையர்கதையை ப்ரசாதிப்பா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—உருதுமால்.

ப்ரவேஶம்.

கசஎ. (அப்ராப்தியு மென்றது) ப்ரத்யக்ஷ சமானுகாரமானசானுபவமன்றிக்கே ஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தால்வந்த வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்றபடி. யத்வா, இவ்வாக்யம், கீழே "குணத்யானத்தாலே தரித்தாா" என்றதுக்குச்சேர சங்கத்யந்தரமாய் இன்னுயிாச் சேவலில் வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்னுதல். இதுக்கு சம்வாதம். "அப்ரீதிகா பேத்யாதி" இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும் சந்தை "அப்ரீதி காப்பகுணனு சந்தானம்" என்று அன்வயிப்பது.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

க-ம். பாட்டு - அறுக்கும்வினை.

கசஅ. (குறுக்குமித்யாதி) "குறுக்குமென்று - அத்தேசபாஷை" என்றதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானா திருவடித்தொழ வெழுந்தருளாநிற்க, "திருநாவாய் யெத்தனையிடம்போரும்" என்று யெதிரே வருகிறா சிலரைக் கேட்டருள "குறுக்கும்" என்றார்களாய் அதனைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச் செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தாா யருளினர்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

கசகூ. (இது மாலைப்பூசல்) என்று மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். (பெற்றிஇத்யாதி) பெற்றியென்று, இன்று பிள்ளைபாடு வினோதமென்னென்று கேட்டவாறே என்றபடி - பெற்றியென்கிறவர், நஞ்சீயர் ஸ்ரீ பாதத்திலவர், நம்பிள்ளைக்கு ஸப்ரஹ்மசாரி, நம்பி திருவரங்க நாராயணதாசரென்கிறவர் நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஜன்மசித்த வைசிய முடையரா யிருப்பா ரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர். இக்கதைதான் நம்பிள்ளை தமமுடைய திருப்பவளத்தாலே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்தது, ஆகையாலிறே (என்பக்கலிலே) என்றது. அங்கே சென்றார் என்றது, பெற்றிபக்கலிலே சென்றார் என்றபடி. எல்லாரும் ரசிக்கும்படி ரசோக்திகளையிட்டு வ்யாக்யானஞ் செய்தருளுகையாலே (வினோதம்) என்கிறார். (வினோதம்) இத்யத்ர, "வேதசாஸ்த்ர வினோதேன காலோ கச்சதி தீமதாம்" இதிச "நமாமிதௌ மாதவசிஷ்ய பாதௌ" இதிசாநுசந்தேயம். "அறுகலும் வினை சாற்றினோம்" என்று நம்பி திருவரங்க நாராயணதாஸர் அருளிச்செய்தவாறே பெற்றி "நாளை மல்லிகை கமழ்தென்றலும் மாலைப் பூசலு மென்னுடைய" என்று பணித்தாராம் இத்யாதி.

கூ-ம் பாட்டு - ஊதும்

கரு௦. (தாழ்ந்துசெய்யுமித்யாதி) "அது" என்கிறதற்கு பொருள் நமக்குச் சொல்லப்போகா தென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். (எம்பாரித்யாதி) எம்பார் இவ்விடத்தே வந்தவாறே மோருள்ளதனையுஞ் சோறேயோ, தேசிகருங் கூட்டப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே "அது" என்னுகிற மநுஷ்யஸ்தரான நாம இதுக்கென்ன பாசுரமிட்டுச் சொல்லுவது என்றருளிச்செய்தாராம். சஅ - வது. ஐதிஹ்யம் பார்க்க.

க௦ - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரவேசம்.

கருக. அவிவேகிகளுக்கன்றோ மனஸ்ஸு கலங்கும் விவேகிகளுக்குக் கலங்குமோவென்ன (நாட்டாரித்யாதி) அதாவது புரூரவாவென்கிற ராஜா ஊர்வசி சாலோக்யத்துக்கு சாதனனுஷ்டானம் பண்ணிப் பெற்றான் என்கிற கதையை அநுசந்திப்பது. அதாவது, புரூரவா வென்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட விடத்திலே சாபோபஹதையாய்க்கொண்டு ஊர்வசி பூமியிலேவந்து சஞ்சரியாநிற்க, இவனவளைக்கண்டு "ஸ்ரீயாகவேணும்" என்றபே

க்ஷிக்க, "நான்சொன்னபடி செய்தாயாகி லப்படியேசெய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது" என்ன, "எப்போது மென் சமீபத்திலே யிரண்டு ஆட்டுக்குட்டியை கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்னனாய் என்முன்னே யிருக்கவொண்ணாது, இருந்தா யாகில் அபபோதே விட்டுப்போகிறேன" என்றுசொல்ல, "அப்படி யே செய்கிறேன" என்று சிரகாலமவளோடே சம்ஶ்லேஷித்துக் கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோக்ஷம் பிறந்து இந்திரனுடைய ஆஞ்ஞையாலே இவளை அழைத்துக்கொண்டுபோ வதாக கந்தர்வாகள்வந்து, ஒரு ராத்திரியிலே இவளுமவனுமாகக் கூடியிருக்கிறவளவிலே அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட் டுக்குட்டிகளையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள் போகையாலே மிகவுந் துச்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டு வரச்சொல் ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென் றிருந்தேன், நீயு மென்னைப்போலே ஸ்ரீயானாய்" என்று க்ஷேபோ க்தியைப்பண்ண, அவனுமநத நக்னவேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே என்முன்னே நக்னனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்தராஜாவைவிட்டு சொர்க்கத்திலே போனாள்; அநந்தரம் அந்த ராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்த வேஷத்தோடே சஞ்சரியாநி ற்க, இவனுடைய வ்யசனத்தைக்கண்டு ஊர்வசிமீளவும்வந்து "துக் கப்படவேண்டா, உனனாலே யுண்டானகர்ப்பம் யென்வயற்றிலே யிருக்கிறது ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளை பிறக்கும், அந்தபிள்ளையையும் உனக்குக் கொடுத்து உன்னோடே யொரு நாள் சம்ஶ்லேஷிக்கிறேன்" என்று சொல்லிப்போய், ஒருவரு ஷம் சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையையுங்கொடுத்து ஒரு நாள் சம்ஶ்லேஷித்திருந்து மீளவும் சுவர்கத்துக்குப் போம்போ து அவளோடேகூடவந்த கந்தாவாகள் அந்த ராஜாவைபபாாத்து "உனக்குவேண்டின தொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன "எனக்கு ஊர்வசி சாலோக்யம் வேணும்" என்ன, அவாகள் ஒரு அக்நியைக்கொடுதது "இத்தால் யாகம்பண்ணினதே உண்டானல் தச்சாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனாாகள்; அந்த ரராஜாவும அந்தஅக்நியைக் கொண்டுவாராநிற்க பழயப்ராந்தி தலை யெடுத்து ஒரு அரசின்கீழே அந்த அக்நியைவைத்து மறந்துபோ ய் தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும் நினைத்து அரசடியிலே செ ல்ல, அந்தஅக்நியானது ஶமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்த அர சோடே கூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை முறித்துக்கொண் டுவநது கடைந்து அக்நியை யுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத் தைப்பண்ணி ஊாவசி சாலோக்யத்தை அடைந்தானும்.

உ - ம, பாடடு - கள்ளவிழும்

கருஉ. ஆஶ்ரயிககுமவன பரோமததையே பாரககுமததனை தரவயதார தமயம பாரானனெனபதறகு ஐதிஹயம. ௩௬ - ம. ஐதிஹததைப பாரகக.

௰ - ம பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.
ப்ரவேஶம்

கருங. பணடைநானதுடஙகி பலதிருபபதிகளைச் சொலலுகைககு ஹேதுதம ககு பரமபதமணிததாகையாலே யென்னுமதுதை ஆபதசமவா ததததாலே தரிசிபபிககிறுா "ஒருநறசுறறம" "எனகிறதிருமொழி யிலே பலதிருபபதிகளையு மருளிசசெயத விதுககுககருததெனை" எனறு ஜீயா படடரைககேடக, "பிறநதகததில நினறும புக கததுககுபபோம பெணபிளளைகள பநதுககளிருநதவிடமெஙகும கணடு வினவபபோமாபபோலே பராபபிய பூமிஅணிததானவா றே திருப்பதிகள தோறுமபுகுகிறுாஎன றருளிசசெயதார.

க-ம. பாடடு - கெடுமிடர்

கருச. (திரும்பேல்மின) அதிக்ரமியாதே கொளளுஙகோள் "மறநதுமபுரந தொழாமாநதா" எனறவிடததிலே "பெருமாள ஒருநாள கிழககே புறபபடடருளின வளவிலே மழைவர, கீழையூராலயததிலே யெ ழுநதருள, எமபெருமானுரும முதலிகளும புறமபே மழையிலே நனைநதுகொண டிருககிறவளவிலே ஒருவனவநது "பெருமாள உளளேயெழுநதருளினா தேவரீரு முளளே யெழுநதருளவொண ணுதோ" எனன, "கெடுவாய, மஹாராஜாவேபபயாகமணமபண ணிறுல அவனமஹிஷியும பரபுருஷகாமினி யாகலாமோ" எனறு எமபெருமானு ரருளிசசெயதார". எனகிறவைதிஹய மருளிச செயவா.

கருரு. (யமவஶயதைககுசசவேணடா) எனனுமதுககாபத சம்வாதம். ஒரு திருவேடடையிலே படடா திருவூறறஙகரையிலே பேரோலககமா கவிருகக, "சநதயையானது" எனறு சிலா விணணபபஞ்செயய, நாம பெருமாள அழகிலே துவககுணடு இனறொருநாளும் காத தவயததிலே அலபம தாழநினறே மெனறல இதுககுறறமாக யமனகேடகவோ, ராஜாவிருநது நாடடுககணககு கேடடுககொ டுவாராகினறல ராஜாவுக கநதரஙகளு யிருபபாறெருவன பேரா வாசிததால் "ஓஙகாண அதுகிடகக மேறசொல், எனறல பினனே

யொருகாலமும் அப்பேறொடுத்துவாசிக்கப் பெறுதுகாண்” என்று ராம்.

உ - ம். பாட்டு - இன்றுபோய்.

கருசு. (குன்றுநேர்மாடம்) அவன்பக்கலிலேபோய் கைங்கரியம் பண்ண நினைக்கிறவா ஊரிலே மாடங்களை வாணிக்கிறது. அவனோபாதி இதுவும் போக்யமாகையைப் பற்றவென்று விவக்ஷித்து இதுப் ராப்யமென்னு மதுக்கு ஐதிஹயம். பிள்ளை திருநறையூரறையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதக்ஷணம் பண்ணுநிற்க, நான் சேவித்துப்போனேன், அல்லாதாரெல்லாம் விரைந்து சடக்கென வாரா நிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையுங் கண்ணாலே பருகுவானைப்போலே பாரத்துக்கொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு ‘அல்லாதாரக்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்கச்செய்தே இவாகளான வாசியிருந்தபடியென்’ என்றிருநதேன் என்றருளிச்செய்வர்.

கருஎ. ஸ்தாவரங்கள் உத்தேஶ்ய மென்பதற்கு ஆப்தசம்வாதம். பிள்ளைஜநநாத ப்ரமஹராயா திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுவியாநிற்க எம்பாரருளிச்செய்த வாரத்தையை நினைப்பது. எஎ - ம். ஐதிஹயம் பாரக்க.

கருஅ. ஆச்சான் திருவாவிநாடுதாசா நல்லன சிலசுருவன் பாக்குகளை பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவறறைக்கண்டு “இவை இருந்தபடியென் திருவருள் கமுகிநின்றும் வந்தவையோ” என்றருளிச்செய்தாராம்.

ரு - ம். பாட்டு - புண்ணியம்.

கருகூ. (திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிசம்பத்தி வேண்டா) என்னுமதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜீயாபட்டரை “திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனுய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ” என்று கேட்க, “கங்கையிலே முழுகப்போ மவனுக்கு வேறொரு உவட்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ, மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற விது அதிகாரி சம்பத்தியையும் தரமாட்டாதோ” என்றருளிச்செய்தாராம்.

கசூO. (காரயகரமாகாதிருக்கிறது வாசனையின்கனம்) என்கிறதற் காப்தசமவாதம். ஒருசெட்டியை “இவன்தமிழுக்கு தேசிகனுயிருக்கும்” என்று பட்டருக்குக் காட்டினாகளாய்! “உனக்கு ஏதேனும் அபேக்ஷ யுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ” என்ன! சிலா காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை, தாமா தாமங்களுமில்லை,

ரரூவரனுமில்லை', என்றிருந்தனராகள், சிலா 'இதந்தேஹந்தான ஸதிரம்' என்று இதின தோஷத்தை தரிசித்து 'அவவருகே ஸதிரமா யிருப்பதொன்றை பறறவேணும்' என்றிருந்தனராகள், விஷயமொன்றாயிருகக இவவிரணடு பரிமாறறமும நடககிறபடி யெஙகனே?" என்ன, "'மமமாயாதுரதயயா' என்றும் 'மாயாமே தாநதாநதிதே' என்றும சொலலுகிறபடியே, பாகயவானகளுக கிதினுடைய தோஷதரிசனத்தைப பணணிககழிநதுக கொளளு கைககும பாகயஹீநாககு இதிலேபோகயதா புததிபணணி அநா ததபபடுகைக்கு முடலாமபடி காமானுகுணமாக இநதை இடை யெடுததுககாணு மீரூவரன பணணிறறு" என்றருளிச்செயதாா. இடையெடுததது - நிறுததது.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை

கஉ௧. (அரிவுடையாரிதயாதி) செவிசேபாயநது கிடபபாகளென்றது—விதத ராயிருபபாகளென்றபடி. இவவிடததிலே கலிகாலசோழன உம பளஙகாயகதையை யருளிச்செயவா.

கூ-ம. பாடடு - நாமுமககு

கஉ௨. (அவன்போனலிதயாதி) அதாவது மதிபபனதலையில கிடவாமையா லே பரிமாறறமறுமென்றபடி. இதுககாபததசமவாதம. இதுககு படடரருளிச செயததாக பரிஞையபபா "ஒருமதிபபன தலையில கிடவாத வனறுகொளவாா கொடுபபாரின்றியே எளிவிலையனுயப போம்". (தஸமாதவாம்சோதயாமயஹம) ஆகையாலேகாண உன னைதவரிபபிதது "அவனபக்கலிலே போயகேள்" என்று சொல லுகிறது.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

௩ - ம பாடடு - வீவநின்.

கஉ௩. பிரிந்தவிஷயந்தான, முடியவுமொடடாது, தரிததிருககவுமொடடாது, அாஜஜுநன பினபிருநது வெளிவரவுபடடாபபோலே,— அதா வது கரஷணனோடே கூடியிருநது, பீஷமாதிகளை ஜயிததது, பின பு கருஷணன் தனனுடைசசோதிககெழுநதருளின வநநதரம, அா ஜஜுனன க்ருஷணனுடைய ஸ்ரீகள பதினாாயிரம பேரையும கூடடிக்கொணடு போகசசெயதே, பலயிடையாகளவநது அநதப பெணகளை அபஹரிததுககொணடுபோக, அபபோது காணடீவத தை எடுகக அது எடுககப்போகாமல துககபபடடகதையை நினை ப்பது.

ச - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.
ப்ரவேசம்.

கசூச. "வீடுமின்முற்றம்" பக்திபரமென்று முன்பு சொன்னதுக்கும் ப்ர பத்திபரமென்று இப்போது சொன்னதுக்கும் ஆப்தசம்வாதம் அருளிச்செய்கிறார். (ஆளவந்தாரிதயாதி) ஆளவந்தா ரருளிச்செய் ததாக திருமாலையாண்டான் பணிபபது. ப்ரபத்தி விஷயமாக வாய்த்து "வீடுமின்முற்றம" உடையவரு மபபடியே ப்ரபத்தி விஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய் தபினபு, "ரஹஸ்யோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணுது" என்று வீடுமின் முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாககி யருளிச்செய்தார.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.
க-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

கசுரு. இவனு ஸரிதபரதந்தரன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ததாநுஜாநந்த மிதயாதி) ஸலோகத்துக்குஅர்த்ததை ஆப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார. "இதுபட்டாதாமே அருளிச்செய்ய நான்கெட் டேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்தார. ஈஸவரன் தன்னுடை ய ஸ்ருஷ்ட்யாதி பாரமெல்லாவற்றையு மிவாபக்கலிலே வைத்து தானும் பிராட்டிமாருமாக விருக்கிறவளவிலே இவரறிவித்தத்தை த திருக்கண்களாலே அநுமதி பண்ணுவனென்றிறே இந்தஸலோ கததில் தோற்றுகிறது. இவரங்குப் போகைக்கு ஹேதுவையும் இவரங்குப்போனல் இவனைக்காண்கை யுகப்பாகையால் போக விக்னமாகா தென்கிறத்தையும் ஆப்தசம்வாதமுகேன தரிசிப்பிக் கிறார. சேனைமுதலியார சட்டையும் மயிரகட்டும்கையும் பிரம்பு மாய்வந்து புகுரப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் ஸ்வைர மாகவிருக்கிறவது தவிர்ந்து நாய்ச்சிமாரும் சிம்ஹாசனத்திலொரு மூலைகளிலேயொதுங்க தானும சவிநயமாக விருக்குமாய்த்து வ்ரு த்தசாமந்தனைகண்ட ராஜாக்களைப்போலே "இவாதாமும் இவ்வி ருப்புக்குத் தண்ணீர் துரும்பாக வொண்ணுது" என்று ஜகன்நி வாஹத்துக்கு வேண்டுவதைப் பாசுரப்பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருககுமதிலு மினிதா யிருக்கு மிறே, அவனுக்கிவா தம்மைக்காண ப்ரியேணவிறே. "இன்னுனை ப்ரம்ஹாவாக்கவேணும் இன்னுனை மாற்றவேணும்"என்று வேணு மவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வா! "ஐயா யாதொன்று சொல்லிறது அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும். இவ்வாாத்தையருளிச்செய்தபோ து கிடாம்பி ஆச்சானேடு அல்லாதாரோடு வாசியறக்குமிழி நீருண்

டது ஆச்சான்றான் பட்டர்க்கு ஸ்நேஹித்திருக்கும்போர. இளையாழ்வான், ஆச்சானை, "பட்டர் தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர்தாழ அநுவர்த்திப்பானென்" என்றுகேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண் எம்பெருமானார் பட்டர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து திருமுன்பே யொருஸ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாப்போலே இவனை நினைத்திருங்கோள்' என்றருளிச்செய்தார்."

கo-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

எ-ம். பாட்டு - கோலமலர்ப்பாவைக்கு.

கரு. பிராட்டிபக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக்கலிலே அதிப்ரவணனாயிருக்குமென்னுமதுக்கு சம்வாதம். பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச்செய்தவார்த்தை "ரஹஸ்யத்தின்படியாயிருந்தபடி கண்டதே இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே யநுசந்திப்பது" என்றபடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அனுபந்தம்.

(௩.)

பகவத்விஷய நிர்வாஹங்கள்.

க-ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி - சமஸ்ததுக்காபனோதந ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - சகலாத்மாக்களுடையவும் துக்கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானாரருளிச்செய்யும்படி. "வ்யசநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம்பவதிதுஃகிதஃ" என்றால் துக்க நிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவர் துயரறத்தான் துயர் தீர்ந்தானாயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயர்வற அவன் துயரற்றபடி.

உ-ம். பாட்டு - மனனகம்.

உ. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) "திரள வொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவு மில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு; அங்கனன்றிக்கே, பட்டர் "சாதர்மிய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதர்மிய த்ருஷ்டாந்த மில்லை என்கிற திங்கு" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும் ப்ரவேசம்.

ங. இததிருவாய்மொழி தனனை, ஆளவநதாா அருளிச்செயதாராக திருமாலை யாணடான பரபததிவிஷயமாக்கி நிாவஹிததுககொணடுபோநது, எமபெருமானாரு மபபடியே யருளிச்செயது கொண்டுபோந்து, பாஷ்யந் தலைக்கட்டினபினபு பகதிவிஷயமாக வருளிச்செயதுக கொணடு போருவா, பினபு எமபெருமானாரு மபபடியே யருளிச செயதாா

சு-ம. பாட்டு - பற்றிலனீசனும

ச. (பறறிலையாய) நீயும் பறறிலையாய - நீயும் பறறையுடையையாய. சஙகத தையுடையையாய. (அவன் முறறிலடஙகே) "அஹமசாவம் கரி ஷ்யாமி" எனகிறபடியே அவனுடைய வெலலாா கையிஙகாயததி லு மனவயி அதவா, படடரருளிச்செயயும்படி "(பறறிலனீ சனும்) 'வாசுதேவோ ஸிூாணஃ' எனகிறபடியே சமஸத கல் யாண குணுதமகனாய க்யாஙுநதா மலஸவருபனாய திரைமாறின கடல்போலே ஈரஸிதவ்யரான நிதயசூரிகளையுடையனாய பரமப ததிலே யெழுநதருளியிருக்கிறவனும் அவாகளபககல் பறறுடை யவநலலன.

ங - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடையடியவர்.

உ-ம. பாட்டு - எளிவருமியலவினன்

ரு (நிலைவரம்பில) "இனனவவதாரம் இனன சேஷ்டிதமெனறில்லை" என று பூாவாசாரியாகள நிாவாஹம. படடா இவ்விரணடையும் நிலை யிலலாமையிலே கொண்டு, "இனிவரம பிலலாமையாவது - அவ தரிததெளியனாய நினறநிலை தனனிலே பரதவநதோறற நிறகி லும்நிறகும" எனறு.

கo-ம. பாட்டு - துயககறு.

சு. (பெருநிலமித்யாதி) "மனோவாககாயஙகளாலே அனுபவிக்கப பெற்றே னெனகிறாா" எனறு பிளளான பணிககுமபடி. "இவறறாலே அனு பவிககப பாரிககிறாா" எனறு ஜீய ரருளிச்செயயும்படி.

சு - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

உ - ம். பாட்டு - என்செய்ய

எ. (இனம்) என்றவிததை இனனம் எனாுககி - "எஙகளபிமதம பெறுகைக கெஙகள பககலொரு நனமையிலலாத பினபும தாழக்குமிததனை யோ! எனகிறாள" என்று பிளளை திருநறையூரறையா பணிக கும்படி.

௬-ம். பாட்டு - விதியினால்.

அ. (கள்வாக்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும் படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச் செய்வதற்கு" என்றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். பாட்டு - என்பிழை.

கூ. (அருளாததிருமாலார்க்கு) "நகஸ்சின்னுபராத்யதி யென்பாரும் அருகே யிருக்க எங்கள் குற்றம்பார்த்து அவள்பக்கல் முகம்பெற விருக்கிறாரே!" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்யும்படி. "நாணிப்படி ஞெவுபட வேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குகையிறே யென்று இன்னுதாகிருள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

க0. (திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) "தேவரீர க்ருபைக்குத்தண்ணீர துரும்பாக யேதேனும் ப்ரதக்ஷண நமஸ்காராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

கூ-ம். பாட்டு - நாடாத.

கக. (நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு. அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா, "'எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டு' என்கிறபடியே, தேடவரிய புஷ்பங்களெல்லாந் தேடி" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

உ-ம். பாட்டு - நினைந்து.

கஉ. (நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய்) "நினைதல் - கலத்தலும், கூடலுமாய், சதவஸ்தமாய்த் தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையமுதனார் நிர்வஹிப்பர். அன்றியே இப்படி தன் திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்.

கக-ம். பாட்டு - மாலே.

க௩. (பாலேதமிழர்) பால்போலே யினிய தமிழையுடையவர்கள். (இசைகாரர்) இயலுக்கிசைய விசையிடவல்லர்கள். ஸ்ரீ மதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தர்) பகவத்குணனுபவத்தி லிவர் தம்மைப்போலே "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்"என்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வாஞெருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குச நம்பியை - பாலேதமிழ ரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது - ஆழ்வார திருவரங்கப்பெருமாளரையறை. பத்தரென்கிறது-பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸரை" என்று பணித்தாரும். "பாலேதமிழ

றெனகிறது-முதலாழ்வாரகளை. இசைகாரரெனகிறது-திருபபாணு ழவாரை. பததரெனகிறது - பெரியாழவாரை" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செயவா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

உ - ம. பாடடு - மதுவார.

கச. (புகைபூவே) "செதுககையிடடுப புகைககவமையும, கணடகாவியிட வுமமையும்" என்று படட ரருளிசசெயயுமபடி இததை படடா அருளிசசெயதவாறே "'நககணடகாரிகாபுஷபம தேவாயவினிவே தயேத' எனனுகினறதே" என்றுநஞ்ஜீயாகேடக, "'அவனுககா காது' எனகிறதலல 'பரிககிறவாஸரிதனைகையிலே முடடாயும்'என றதுககாக தவிாததுகாணும" என றருளிசசெயதாா. "அபரா கருத தரவியமவேணும" எனறிருநதாறுகில ஸ்ரீவைகுணடததி லிராஜே. "ஸ்ரீவராஹநாயனுருககு முநதககாசை யமுதுசெய விபபது" என்று கிடநததாய, "இதெனனமெயபபாடுதானl" என்று நஞ்ஜீயாபோ ரவிததராயருளினா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ரு-ம. பாட்டு - ஆயர்.

கரு. (அவரால் புடையுண்ணும) "மரததாலேயோ ரடியடிபபாாகள்போலே காணும" என்று படடாருளிசசெயயும்படி.

எ - ம். பாடடு - யானெட்டி

கசு. (பினனையானெடடுவேனே) "எபரகாரததாலு மிறேன" எனனுமாகில, பினனை, நா னவனபோககை யிசைவேனே. எனனுடைய காம பாரதநதரியமபோலே அவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதநதரியததுககு மேதேனும கணணழிவுணடோ, எனனிசைவினறிககேயிருகக, அவனுலே போகபபோமோ. அனறியே, "நானதொாமகுவேனே" என்று பிளளான பணிககும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஒடும்புள்.

கஎ. (இத திருவாயமொழிதான) "சாவேஸவரனுடைய வைஸவாயததைச சொலலுகிறது" எனபாருமுணடு, அனறிககே, "ஈஸவரதவ லக்ஷ ணஞ சொலலுகிறது" எனபாருமுணடு, அனறிகே, "கிழே, 'பாடி யிளைபபிலம' எனறா, அபபடியே பாடி யனுபவிககிறாா" எனபா ருமுணடு, "ஆாஜவகுணம சொலலுகிறது" என்று படடாருளிச செயயுமபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

எ-ம். பாட்டு - தோளிணை.

கஅ. (தோளிணையித்யாதி) பட்டர், "வீரராயிருப்பார முற்பட வாயுதத்துக் கிடுவார்கள், அப்படியே திருத்தோள்களுக் கிட்டான். ப்ரணயிக ளாயிருப்பார அனந்தர மபிமத விஷயத்துக்கிடுவார்கள். அப்படியே பெரியபிராட்டியார எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக் கொடுத்தான; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்கு மிட்டால், பின்னைத்தான் தாம் விநியோகங்கொள்ளு மிததனையிறே, ஆகையாலே தான் சூடினான்; சேஷம்பின்னையடியாரிறே கைக்கொள்ளுவார, ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாத்தினான், ஆபத்துக் குதவுவா ரடியாரிறே, தளாந்து முறிந்தும் சகட வசுரருடல் வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவா ரடியாரிறே; நமமுடைய வாபத்துக்களுககுத் திருவடிகளே துணையானுப் போலேகாணு மவனுடைய வாபத்துககளுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வா.

கO - ம். திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்.

கசு. (கீழ்றறிருவாய்மொழியில்) "பிறந்தசாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷைத்லத அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறுர" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிவஹிக்கும்படி. கீழ்றபிறந்த சாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷததை யனுசந்திதது பட்டரருளிச்செய்வதோ ரேறறமுண்டு. அதாவது - கீழில் திருவாய்மொழியி லுன்மஸ்தகமாகப் பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷரசத்தை அனுசந்தித்து நிவ்ருதராகிறுரயென்று.

உ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

எ-ம். பாட்டு - தோற்றேம்.

உO. (தோற்றேமித்யாதி) கீழு மேலும் போருகிறபடியொழிய சப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்து போருவதொன்றுண்டு; அம்மங்கி யம்மாளு மத்தையே நிரபந்தித்துப்போரும். அதாகிறது - தான், பிரிவாறறுதா ரனேகா கூடக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பாரத்து, ஆற்றுமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ வென்கிறுள்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

ப்ரவேசம்.

உக. "(மூவாமுதல்வா) வென்று காரணத்வம் பரஸ்துதமாகையாலே அந்த காரணத்வத்தை உபபாதிக்கிறார்" என்று பணிக்கும்பிள்ளான்.

ந-ம் பாட்டு - ஏறனை

உஉ. "(பரமஹாதிகள்) வெப்போதும் திருமேனியைப்பற்றி யிருப்பாக ளோ" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "ஓரோராபத்துகளிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கிறான், அனன்ரமையை விடமாட்டாமையாலே ஆழ்வாராக ளதைதயே வாய புலற்றுகிறாராக ளதத னையிறே" என்று அருளிச்செய்தார்.

ந - ம திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

க-ம. பாட்டு - ஊனில்வாழ்

உந. (தேனும்பாலு மித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி-"ஏகஜாதீய த்ரவ்யங்கள் தன்னிலே கலந்தாப்போலே" என்று. அதாவது - தேனும்தேனுங் கலந்தாப்போலவும், பாலும்பாலும் கலந்தாப்போலவும், நெய்யும்நெய்யும் கலந்தாப்போலவும், கன்னலும்கன்னலும் கலந்தாப்போலவும், அமுதும் அமுதும் கலந்தாப்போலவும் என்று அங்கன்றியே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி, இவற்றை - ரஸவத்பதார்த்தங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாக்கி - "தானும் நானுமான கலவிக்குள்ளே யெல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி சமஸ்லேஷித்தோமென்கிறார்" என்று.

ந - ம. பாட்டு - அறியா.

உச. ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத் திருமாலையாண்டான்பணிக்கும்படி- "'அறிவுநடையாடாத தசையிலே சம்பந்தகயானத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்த கயானத்தை அழிக்கக்கடவதான தேஹசம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய்' என்கிற இழவாலே சொல்லுகிறார்" என்றும். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "முன்னிற பாட்டுக்களும் பின்னிற பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடேநடவாநிற்க, நடுவே யப்ரீதி தோற்றச்சொல்லுமது சேராது, ஆனபின் பிங்கனேயாமித்தனை 'அறியாமா மாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே யடிமைக்கண்ணன்பு செய்வித்து - வைத்தாயால்' என்கிறார்" என்றித்தையு மொரு உபகாரமாக்கி அருளிச்செய்தார்.

சு - ம. பாட்டு - சேர்ந்தார்

உரு. (திண்மதியை) முன்பே சோந்திருக்கும்வர்களுக்கு திண்ணியதான மதியை கொடுக்குமவனை. அம்பரீஷன், தபஸ்ஸு பண்ணுகிறக, சா

வேம்வரன் இந்திரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக்கொள்" என்ன, "நான் உன்னையாராதிக்கு மவனல்லேன்காண், என்னை சமாதிபங்கம் பண்ணாதே போகவல்லையே, உனைக் கும்பிடுகிறேன்" என்று னிறே. கூஙு-வது ஐதிஹயம் பாரப்பது.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

க-ம். பாட்டு - ஆடியாடி.

உசு. (மல்கி) மிக்கு. (இமாதம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்) "அனந்தாஶ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே ஶோகாஶ்ருப்ர வஹிக்கிறது ஆாகுடிவேரற" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிகே, பிள்ளான், "ஆரைச் சேதநராக்கக்கொண்டு" என்று பணிக்கும்.

உஎ. (எங்கும் நாடிநாடி) "தன்கொய்சகமுட்படப் பாராநின்றாள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென் னுக் கலையானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேஶமாகையாலே.

௩-ம். பாட்டு - இரக்கம்.

உஅ. (அரக்குமெழுகும்) என்கிற விரண்டையும் - நெஞ்சுக்கொன்றும் இவ ள் தனக்கொன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பா, பிள்ளைதிருநறையூரறையர். நெஞ்சுமிவடனக்குகை யடைப்பாகையாலே இவடனக்கே இரண் டையுமாக்கி யருளிச்செய்வா பட்டார்; "விஷ்ணுநாஶத்ருஶோவீா யே" என்கிறபடியே எல்லாமிவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே யிவள் தன்னிலை; அக்னிக்குள்ளே புகில் கரிந் துபோம், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அக்னிசகாஶ தநிலே யுருகா நிற்குமிறே; முடிந்து பிழைக்கவும் பெறாதே, தரித்திருக்கவும் பெறாதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரோ!.

ரு-ம். பாட்டு - இவள்.

உகூ. (தவளவண்ணா தகவுகளே) "சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுக ளெங்கே போயிற்றின" என் றெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அன் றிக்கே, பட்டார், "உம்மைப்போலே நாலு ஶிஷ்டாகளமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட" என்றார.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

க-ம். பாட்டு - அந்தாமத்தன்பு.

௩0. (அந்தாமமித்யாதி) "'அடியாாகள் குழாங்களையுடன் கூடுவதென்று கொலோ' என் றிவராசைப்பட்டபடியே, நித்திய சூரிகளோடே

வந்து கலந்தான்" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "ஆழ்வார்" என்றே சொல்லுவதென்னில், சின்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்த்ரிய ஸித்திக்காகத் தங்களை அமைத்துவைக்கிற யித்தனையிறே. அங்கனன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - "இவரோடு ஸம்ஶ்லேஷிப்பதற்கு முன்பு அவனோடொக்க இவையும் மனுஜ்வலமாய் அசத்சமமாய் இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்வலமாய் சத்தைப் பெற்றபடி சொல்லுகிறது" என்று, கலப்பகத்தரு வாடினால் அதில் பூவும் தளிரும் வாடுமிறே.

௨-ம் பாட்டு - திருவுடம்பு

௩௧. (திருவுடம்புவான்சுடர்) "'ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை' என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆப்தருமரான இவர் 'திருவுடம்புவான்சுடர்' என்னப்பெறுவதே! 'ஈஶ்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாவமில்லை, அவர்களை அநுவர்த்தித்து அதுகேட்க விராதபடி பெருமாள் நமக்குப் பண்ணின உபகாரமென்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

௧௦-ம் பாட்டு - ஆணல்லன்

௩௨. (ஆணல்லன்இத்யாதி) நாட்டில்காண்கிற ஆண்களின்படி யல்லன், அப்படியே ஸ்த்ரீகளின்படியு மல்லன், உபயோகயோக்ய மல்லாத நபும்ஸக பதார்த்தத்தின்படியு மல்லன். என்று இப்படிப்பட்டார் அருளிச்செய்தவாரே, ஒரு தமிழன், "ஜீயர் நாட்டில் காண்கிற மூன்றின்படியுமல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிறது வஸ்து, சூன்யமோ பின்னை" என்று கேட்க, பட்டரும், "பிள்ளையியலறிவுக்குப் போந்திருந்ததில்லையோ!, ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் அல்லாவலியுமல்லது என்றதில்லையே, 'அல்லன், அல்லள்,' என்கையாலே - 'புருஷோத்தமன்' என்று சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெண்ணல்லன்" என்கிறவித்தால் - ஸஜாதீய விஜாதீய நிஷேதம் பண்ணினபடி.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ப்ரவேஶம்.

௩௩. (இத்திருவாய்மொழி) "பரண்யபரீத யநுசந்தானங்காணித்து" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி.

எ-ம். திருவாய்மொழி—கேசவன்றமர்.

ப்ரவேஶம்.

௩௪. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ணவனானே னென்கிறார்" என்பராம், வைஷ்ணவத்வசின்னமிறே

"திருத்வாதசநாமம்". ஆழ்வாருடைய நெடுமாற்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாற்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாற்கடிமை யித்திருவாய்மொழி.

ச-ம். பாட்டு - கோவிந்தன்.

ருரு. (தேவும்) தேவுமென்கிறது - ஐஶ்வர்யத்தை தன்னையென்கிறது-ஆஶ்ரிதபார தந்திரியத்தை; அதிரேதானுனதன்மை, என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். பட்டர், "நீரானதன்மையாகிறது - ஆஶ்ரிதபர தந்திரரானகை" யென்று.

ரு-ம். பாட்டு - விட்டிலங்கு.

ருசு. திருமாலையாண்டானேடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறநாளில், பாட்டுக்கள்தோறுஞ் சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செய்து "இது ஆத்தமானுலோ" வென்றால், "இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக்கேட் டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான, ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்தது"என்ன, "இப்பாட்டால்—தன் அவயவ சவுந்தரியத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினை யென்கிறார்" என் றருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டரருளிச்செய்வ தொன்றுண்டு - "ஆழ்வாரையு மாழ்வார் பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்தது, அத்தாலே திருமேனியிற்பிறந்த ஔஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று.

சு - ம. பாட்டு - ஸ்ரீதரன்.

ருஎ. (இராப்பகலித்யாதி) இவர் "பக்திபரவச ராகையாலே இவருடைய தேஹயாத்திரையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அனறிக்கே, பட்டர் "மரீயதீவினை மாளவென்கிற விடத்தளவும் - ஆடியாடியி லிவார்க்கோடின தசையாய், இன்பம் வளரவென்கிற விது - அந்தாமத்தன்புதுடங்கி, கேசவன்றமரளவும் வரவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை.

ப்ரவேஶம்.

ருஅ. இத்திருவாய்மொழிதன்னை - "ப · வரத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி. இவை தான் ஒன்றை ஒன்றுவிட்டிராது, ஈஶ்வரனுயிறறு மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈஶ்வரனுகவேணும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

ப்ரவேசம்.

ஙகூ எம்பார் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்று கேட்டுக் கதவுகளையு மடைப்பித்து குஹ்யமாக வாமருளிச்செய்வது.

க-ம். பாட்டு - எம்மாவீடு.

சo. (எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்) ஒருதமிழன் "எம்மாவீட்டுவிகல்பமும் செவ்வியவாம்" என்றான் அந்தபக்ஷத்திலே, வீட்டுவிகல்பமாவது —ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாமீப்ய ஸாயுஜ்யமென்கிறவை. செவ்விய வாகையாவது — ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே யுண்டாகை.

உ-ம் பாட்டு - ஈதே

சக. (ஞானக்கைதா) இங்கே எம்பாருக்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது, "ஒருகிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கு மெளிதாய ஏறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே, அப்படியே யாகிறது" என்று.

ச-ம் பாட்டு - எனக்கே

சஉ. (தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே) "என்று பரார்த்திப்பட்டானை திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான் என்றிராதே" என்றுபிள்ளை திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அதுகேளீர், முன்புபிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இறையுமின்றி யிருக்க திருமார்விலேயிருக்கச்செய்தே, "அகலகில்லேன், அகலகில்லேன்" என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே, அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப் பண்ணுகிறது" என்றருளிச்செய்தார்.

அ-ம் பாட்டு - எக்காலத்து.

சங. (எக்காலமித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி—"இனிக்கூறிட வொண்ணாதபடி சிறுகூறான அத்யல்ப காலத்திலும், நீ ஸ்வாமியான முறைதப்பாதபடி என் ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுரப்பெறில், மற்றைக்காலத்திலும்-இதொழிந்த வெல்லா காலத்திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னையிதுதானும் வேண்டேன்.

சச. (அக்காரக்கனி) "அக்காரம் - வ்ருக்ஷமாய், அதுக்கோட்புக்கு பழுத்த பழம்போலே, நிரதிசயபோக்யனானவனே. அக்காரக்கனியென்கிற இது - அவர்களுக்கு ஸர்வவித போக்யங்களும் தானே யென்னுமிடத்துக்குபலக்ஷணம் (உன்னையானே) இப்படி நிரதிசயபோக்ய

ஞன வுன்னை, உன்சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்." இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது பொருளழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய பரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெருதொழியிலும் சிறுகக் கோலமாட்டார; இங்கனேயாகவேணும்" என்றருளிச்செய்வர். "(எக்காலத்ததயாதி)எல்லாக்காலத்திலுமெனக்கு சேஷியானநீ, நான் சேஷமான முறைதப்பாமேவந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (மற்று-யாதொன்றும் வேண்டேன்) பின்னை யிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்."

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

ப்ரவேசம்.

சரு. "கீழ்எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு திருமலையை ஆச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாராக திருமாலை யாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்கனல்ல, இவர் பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை, ஒல்லை' என்றும் 'காலக்கழிவுசெய்யேல்' என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, நமக்கு மறிவித்து நாமுமிவர் காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டால், 'சரீரசமனந்தரம் பேறுதப்பாது' என்றறுதி யிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவரிப்படித் வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாமடிமைகொள்ள வேணுமென்றுபோலே யிருந்தது; இனி யிவர்க்கு 'நாம்நினைத்தபடி பரிமாறுகைக் கேகாந்தமான தேசமேதோ' என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்பார்த்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் சாலவேகாந்தஸ்தலமாயிருந்தது' என்று, திருமலையிலே சன்னிதிபண்ணியருளி, 'நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காகவந்து நின்றோம், நீரிங்கே வந்து நினைத்தவகைகளெல்லாம் பரிமாறி அனுபவியும், என்று தெற்குத் திருமலையிலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தை அனுசந்தித்து; பகவான ப்ராப்யனானல் அவன்வர்த்திக்கும் தேசமும ப்ராபயமாகக் கடவதிறே. அத்தாலே திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்கதமாயனுபவித்து இனிய ராகிறார்" என்று.

ச - ம். பாட்டு - கருமவன்.

சசு. (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) "இது நம்மாறசெய்துதலைக் கட்டப்போமோ திருமலையை ஆச்ரயிக்குமதொழிய" என்றிங்கனே ஆழ்வாரேருருவிலே பணித்தானும்; அங்கனும் நிர்வஹிக்க

கடவது. அன்றிக்கே, "கருமவன்பாசம் கழிக்கைக்காகவும், உழன்றுய்கைக்காகவும்," என்றிங்கனே எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி.

ஏ-ம பாட்டு - நலமென

சஎ. (மலமறு) சந்திரபதத்துக் கவ்வருகேவளர்ந்து நிற்கையாலே, அவன் போம்போது சிகரங்களிலே தேய்ப்புண்ணு சாணையிலே யிட்டாப்போலே களங்கமற்று நிறகுமென்னுதல, அன்றிக்கே, "திருமலையாழ்வார் தாம் கயானலாபத்தை யுண்டாக்குவர்" என்று பிள்ளானவார்த்தை.

௩ - ம· பத்து

க - ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

அ - ம பாட்டு - மாசூணு.

சஅ. (மாசூணு) "கீழ்பாட்டில - ருத்ரன தட்கமானு ரோத்தமாட்டாக ளென்றதாய், இப்பாட்டில-அவன்றனக்குங்கூட ஜனகனை ப்ரமஹ்ஸ ஸ்தோத்ரம்பணணினுல அதுவு முனக்கவத்யமாம" என்பாருண்டு. "அவனையும - கீழ்பாட்டிலே சொல்லிற்று, இதில—உபயபாவனையுமுடைய இவனைப்போலன்றியே கேவலம ப்ரமஹபாவனையேயா யிருப்பானொரு ப்ரமஹாவை யுதப்ரேக்ஷித்து, அவனைத்தினுலும தேவாக்கவத்யமா மிதத்னையன்றோ வென்கிறார்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

கூ-ம் பாட்டு - மழுங்காத

சகூ. (மறையாதே) யென்றவிதுக்கு "மறையும், மறையும்" என்று சிற்றுட கொண்டான வார்த்தை.

உ- ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேஶம்.

ருo. பட்டர்திருக்கோட்டியூரிலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, சீராமப்பிள்ளை, "இவர் பரத்வானுபவத்தை யாசைப்பட்டு நோவுபடுகைக்குக் காரணமென்" என்று கேட்க, "பரவ்யூஹ விபவங்களோடு, அர்ச்சாவதாரத்தோடு வாசியற தாமைக்யத்தாலே விஷயமெங்கு மொக்க பூர்ணமாயிருக்கும், குறைந்து தோற்றுகிறவிடம ப்ரதிபத்தாக்களுடை ப்ரதிபத்தி தோஷத்தாலே" என்று அருளிச்செய்தார். இதை இத்திருவாய்மொழி ப்ரவேஶத்தில் பரக்கக் காணலாம.

௧-ம். பாட்டு - முன்னீர்ஞாலம்.

௫௧. (ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்) "தெப்பத்தை நாகிப்போய் பெருமாளை அனுபவிக்கலாயிருக்க, "சரீரம்பாங்கன்று"என்று நீவாய்க்காலே போய் கடலிலே புகுவாரைப்போல், இதரவிஷய ப்ராவணயத் துக்குடலாக்கி அனாத்ததை விளைத்துக்கொண்டேன்" எனரூா எம்பாா.

௫௨. (இனிவந்து கூடுவனே) "இனிவநது கிட்டுகை என்றொரு பொரு ளுண்டோ யென்று நிராசராகிறுா" என்று முன்புள்ள முதலி கள்; எம்பெருமானாா "நிராசரானல் பின்னை முடிவாரொரு வா; 'ஒன்பதாம்பாட்டில் - நிராசராக, பத்தாம்பாட்டில்—அவன் வந்து சமாதானம்பண்ணிஞனாக வமையும" என்றருளிச்செய்வா.

௮-ம். பாட்டு - மேவுதுன்பம்.

௫௩. (ஓவுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்) "நிதித்யாசிதவ்யஃ" 'என் கிறபடியே அனவரத பாவனைபண்ணி யுன்னை சாக்ஷாத்கரிக்க விரகு பாாத்திலேன். என்று எம்பாா அருளிச்செய்யும்படி.

௧0-ம். பாட்டு - தலைப்பெய்.

௫௪. (அலைப்பூணுண்ணும்) இவனுக்கிவ் வருகேநசை கிடக்கையாலே அதிந் கேயிசிக்க அவாக ளங்கே யிசிக்கபடும் க்லேசத்துக்கோ ரவதி யில்லையிறே "அவ்வல்லல்"என்னு மித்தனை, த்ருஷ்டாந்த மில்லை. அதெல்லாங் காணக்காணவிட்டுக் கடக்கநிறக. "அதநோடு சஜா தீயமானவல்லல்" என்று எம்பா ரருளிச்செய்வது. அவவோ பா திக்லேசம் போருமாயிறறு பகவத விஸ்லேஷததாலே வருமதி வாக்கு. அன்றிக்கே "பகவதலாபமேயானபின்பு யமவஸயதை யும் வந்ததேயன்றேவெனறு அந்த யமவபாயதை போம்படி யாக" என்று ஆண்டான் நிாவஹிக்கும்படி.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

௧-ம். பாட்டு - ஒழிவில்காலம்.

௫௫. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமா ளரையா இத்திருவாய்மொழிப் பாடப் புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெல்லாம், காலமெல் லாம்", என்று இங்கனே நெடும்போதெல்லாம் பாடிமேல் போக மாட்டாதே அவ்வளவிலே தலைகட்டிப்போவராம்.

௪-ம். பாட்டு - ஈசன்.

௫௬. (பாபிஷ்டஃ) இதுதா னுருவச் செல்லும்படி யாயிற்று மேன் மேலனக் காரியம் பார்ப்பது. பாபத்திலே யாயிற் றான்ற வடியிட் டிருப் பது. "இது ஆளவந்தாா அருளிச்செய்ததே யாகிலும நானென்

வாயாலிப் பாசுரம் சொல்லமாட்டேன்" என்று மந்தாழ்வான் நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்-அனுத்தமகுணமே யென் பக்கலிலே யுள்ளது, ஆத்மகுணங்க ளொன்றுமில்லை "என் தன்மையும் நிறைவில்லாமையுமிறே நானிவ்வார்த்தை சொல்லிற் றென்கிறார்." என்பராம் பிள்ளை திருநறையூரரையர் அவர்கள் சத்தை யுண்டாக்குகைக்காக அவர்களோடே கலந்தான், தன் சத்தைப் பெறுகைக்காக என்னோடேவந்து கலந்தான். ப்ராத்மயத்துக்கும் பழிக்கும் செங்கல் சீரைக்கும் ஜீவனம் வைட்பாரோ பாதி அவர்கள்பக்கல், நெஞ்சு முட்டம்பும் தந்ததென்க் கென்கிறார். அன்றியே, ""எனக்கு தன்பக்கலிலே சங்கமுண்டாம்படி பண்ணிற்றென்னென்கிறார்' என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு" என்றருளிச் செய்வர்.

சு-ம் பாட்டு - வேங்கடம்

ருஎ. "கடங்கள், மெய்ம்மேல் வினைமுற்றவும், வெம்-நசிக்கும்" "என்றிங்கனே ஆளவந்தா ரருளிச் செய்யும்படி. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி "யிதுக்கு வேதாந்தத்தில் சொல்லுகிற கட்டளையிலே பொருளாக வமையாதோ" என்றிங்கனே யருளிச்செய்வர். அதாவது "உத்தர பூர்வாகையோ ரஶ்லேஷ விநாஶௌ' என்றும் 'ஏவம் ஹாஸ்யஸாவே பாபமாந: பரதூயந்தே" என்றும் சொல்லுகிறபடி

ருஅ. (தாங்களித்யாதி) அதிகாரி வைலக்ஷண்யமும் வருத்தி வைலக்ஷண்யமும் தோன்றும்படி 'தாங்கள் தங்கட்கு" என்றிங்கனே பூன்றிச் சொல்லுமாம் அனந்தாழ்வான்

சு - ம். திருவாய்மொழி—புகழும்.

சு - ம் பாட்டு - பாலெனகோ

ருகூ (மாலெனகோ) "ஆஶ்ரித விஷயத்தில் வ்யாமுக்தனென்பேனோ" இப்பாசுரத்தைச் சொல்லா, "இதந்தேநாத பஸ்காய" என்னும் வ்யாமுக்த னென்பேனோ. "இதந்து தேருஹயத்மம பரவக்ஷ்யாமி" என்றவோபாதி, "இதந்தேநாத பஸ்காய" என்றதுவும் முன்னே சொல்லிக்கொள்ளவிறே யடுப்பது, அங்கன்றிக்கே, மந்த்ரசொல்லி, பின்னே "இதந்தேநாத பஸ்காய" என்றானிறே. "இது தனக்கடியென" என்று ஜீயாபட்டரைக்கேட்க, "தளபதி, குழலைவிரித்துக் கிடக்கையாலே அது முடிக்கைக்காக, செய்வதறியாமையாலே மூலையில் கிடந்தாரை முற்றத்தே யிட்டான், பின்னை ஆத்தத்தின சீர்மையை யநுசந்தியா, 'ஆர்திகாரிகளாகச் சொன்னோம், கைபட்ட மாணிக்கத்தை கடலிலே யிட்டோம்,' என்று, 'பதணபதண' என்றுங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

கO-ம். பாட்டு - யாவையும்.

சுO. (ஆவிசேரித்யாதி) ஆவியுண்டு - ப்ராணாச்ரயமான சரீரம். அத்தோடு சேர்ந்திருந்துள்ள, உயிருண்டு. ஆத்மா-அதின்பக்கலந்த சரீரகத மான பால்ய, யௌவனாதிக ளொன்றோடு மொருசம்பந்தமு மில்லையாம் படியாக வநுசந்திக்கிற வனுசந்தானமானது அந்தாத்மா வுக்குக் கூடாநின்ற பின்பு, அப்பொரு ளவனையுங் கூடதட்டில்லை. இங்கனன்றிக்கே, "இதுக்குவேறேயு மிரண்டுபொருள் சொல்லுவ ர்கள்" என்றருளிச்செய்வர்—அவன பக்கலிலே பக்தியுண்டாகி லவனைக் கிட்டலாமென்றும், புறம்புண்டான-உபாயாந்தரங்களி லுண்டான பற்றடையவிட்டு அவனையே பற்றி லவனைக் கிட்ட லாமென்றும். அன்றியே அந்தி மப்ரத்யய முண்டாமாகி லவனைக் கூடலா மென்றுமாம். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "கீழ்-வ்யாப்தியைச் சொல்லிநின்றபின்பு, இனி - வ்யாப்ய வஸ் துகதமான தோஷங்கள் வ்யாபகனானவனுக்கு தட்டாதென்னு மிடமவஸ்யம் சொல்லவேணும், ஆனபின்பு இத்தையே சொல் லிற்றாக வமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

க-ம். பாட்டு - மொய்ம்மா.

சுக. (எம்மானை) "இதென்ன நீர்மை" பட்டரிவ்விடத்தை யருளிச் செய் யா நிற்கச்செய்தே மேலேயு மியலைச் சொல்லப் பண்ணி "அவன் னூறாயிரஞ் செய்தாலும விக்ருதராகா திருக்கும் நாமே வே ணும்; நமக்கொரு ஆபத்துண்டானா லிருந்தவிடத்திலே யிருக்க மாட்டாதே விக்ருதநாம் போதுமவனே வேணும்" என்றருளிச் செய்தார்.

ச-ம். பாட்டு - வம்பவிழ்.

சுஉ. (தம்பிறப்பாலித்யாதி) வைஷ்ணவர்கள் நடுவே இவர்கள் சரீர பரிக்ர ஹம்பண்ணிற றென்ன ப்ரயோஜனத்துக்காக. "திருப்புன்னைக் கீழே ஒருவரிருக்குமிடத்திலே நம்முதலிகள் பத்துப்போ கூட நெருக்கிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, க்ராமணிகள், மயிரொழுந் பிசல்களும் பெரியவடிவுகளும் மேலே சுற்றின விரட்டைகளுமா யிடையிலே புகுந்து நெருக்குமாப்போலேகாண்" என்று பிள் ளைப்பிள்ளை.

எ - ம். பாட்டு - நீர்மை.

சுந. (உத்தமாகட் கென்செய்வாரோ) ஈஸ்வரன், தன்னையும் தன்விபூதியை யும் ததீய சேஷமாக்கியிறே வைப்பது, ஆயிரத்தளியிலே (க்ரி மிகண்டன் பட்டணம்) ராஜா விருக்கச்செய்தே பெரிய நம்பி யையும் ஆழ்வானையும் நலிந்தானாய், ஆழ்வான் மடியிலே சாய்ந்து

இட்டுக்கச்செய்தே பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார், அவ்வளவிலே "ஒருவருமில்லாதாரை பரிபத்திபண்ணக் கடவோம்" என்று திரிகிறார் சிலர் அங்கேவந்து ஆழ்வானைக்கண்டு "ஒருவனுண்டிறே" என்று போகப்புக, ஒருவனையும் ஒரு குறைசொல்லி யறியாதவன், "வாரீர்கோள் மாணிகாள், வைஷ்ணவனுமாய் ஒருவனுமில்லாதா னொருவனைத்தேடி பரிபத்தி பண்ண விருக்கிறீர்களோ நீங்கள், ஈச்வரனு மீச்வர விபூதியும் வைஷ்ணவனுக்கு இருசித்து கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறைவையுமா யிருப்பா னொருவனை நீங்களெங்கே தேடுவீர்கோள்" என்றருளும்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை

அ-ம. பாட்டு - துயரமே.

௯௪. (அன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே) இவ்விடத்தை பட்டர் அருளிச்செய்யாநிற்க, ஜீயர் "இவர் புக்கவிடமெங்கு மிப்படியே சொல்லுவர், இவர்க்கிது பணியிறே" என்ன, "இவர் மற்றொரிடத்தில் தலை நீட்டுவது பாவனத்வத்தைப்பற்ற, இவர் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது சக்ரவர்த்தித் திருமகனையே" என்றருளிச்செய்தார், "'பாவனஸ் ஸர்வலோகானாம் த்வமேவ' என்கிறதில்லையோ இவரையும்" என்னில், "'அவனுமிவரோ டொத்தா னொருத்தனிறே, இவர் 'போக்யவஸ்து வேறில்லை' என்றிருக்குமோபாதி, அவன் 'பாவனத்வத்துக்கு மிவரொழிய வேறில்லை' என்றிருப்பா னொருவனாயிற்று." பட்டர் ராமாவதாரத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே யருளிச்செய்யு மதுகேட்கைக்காக, சிறியாத்தான் "பெருமாளுக்கெல்லா வேற்றங்களு மருளிச்செய்ததேயாகிலும் பாண்டவர்களுக்காக கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோன க்ருஷ்ணனுடைய நீர்மையில்லையே சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு" என்ன, "அது வோ!, பெருமாள் தூதுபோகாமையன்று காண், இக்ஷ்வாகு வம்சயரைத் தூதுபோக விடுவாரில்லாமைகாண்" என்றருளிச்செய்தார். "அவ்வவதாரத்தி லிழவு தீருகைக்காக விறேக்ருஷ்ணனாயவதரித்துத் தூதுபோயிற்று," அவனே பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தா ரின்னார் தூதனென நின்றானிறே, பாரதந்த்ரிய ரசமனுபவிக்கைக்காக போந்தபின் 'இதிலொன்று குறைந்ததாகிறது' என்றிருக்குமே."

௬-ம பாட்டு - தஞ்சமாகிய.

௯௫. (அவனிவனென்கிறார்) "அங்குத்தைக் குகந்தருளினவிடத்தை விபூதியாக நினையாதே, இங்குத்தைக் கவ்விடத்தை விபூதியாக நினையுங்கோள்." என்றுபணிக்குமாண்டான்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

ப்ரவேஶம்.

சுசு. (தத்பக்தைர்வாஸமாகமஃ) என்கிறவிடத்தில், "வா" என்றத்தை-அவதாரணததிலேயாக்கி, "உததேஶ்யந்தானே இஙகே சித்திக்குங்காண்" என்றெம்பெருமானு ரருளிச்செய்தவாாத்தை.

சுஎ. (கச்சதா) இதுக்கெம்பெருமானுா "பயிலுஞ் சுடரொளியிலும் நெடுமாற் கடிமையிலும் "சொல்லிகிற வாத்தத்தை ஶ்ரீஶத்ருக்னாழ்வான் அனுஷ்டித்துக் காட்டினுன்" என்றருளிச்செய்வா ; இவ்வாததததுக்கடி திருமநதிர மாயிற்றிறே, அதுமூலமாக வநுஷ்டிக்கவே இதிற சொன்னத்தைச் செய்ததாமிறே.

கo-ம். பாட்டு - அடியார்ந்த.

சுஅ. (அடியாரித்யாதி) "இப்படி வைஷ்ணவாகளை விரும்பினுல் இது லௌகிகரோடு சேராதிருந்ததாகில் ஆழ்வாா விரும்பினததை விஶ்வசித்தோ மாகிறோம்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

ப்ரவேஶம்.

சுகூ. (குஹேநஸாாத்தம் தத்ரா வஸதிதோஸ் மிதிவஸாந் பஹூந்) "ஶ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே நிறக, காலம் நெடுகுவானென்" என்று மிளகாழ்வான் கேட்க, "ஸ்மாரக சந்நிதியில் ஆற்றாமை யிரட்டிக்குமிறே" என்று அருளிச்செய்தாராம்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னல்.

கூ-ம். பாட்டு - வாய்கொண்டு.

எo. (நின்றுநின்றே) "இப்படி முழுக்கக்கொடுத்தாலும் 'இவனுக்கு நாமொன்றும் செய்யப்பெறறிலோம்' என்று 'ருணம் ப்ரவ்ருததமிவமே' என்று திருவுள்ளத்தாலே மிறுக்குப்பட்டு நிறகும்" என்று நம்மாசார்யாகள் நிாவஹிக்கும்படி. ஓருதமிழன் "அடைவடைவேதருஞ்சொன்னவற்றை" என்றான்.

ச - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

ரு - ம். பாட்டு - பணிமின்.

எக. (பணிமின்திருவருளென்னு மஞ்சீதப்பைம்பூம் பள்ளி அணிமென்குழலாா) என்று ஸ்ரீகளோடேசோத்து நிாவஹிப்பார்கள் முன்புள்ள

முதலிகள், படடா, அஙகனனறிககே, "பணிமினதிருவருள" என கிறவிததை-(இனபககலவியமுதுணடாா, எனகிறவாக ளோடே சோததருளிசசெயவா.

சூ - ம பாடடு - படிமனனு

எஉ. (குடிமனனுமின சுவாககமெயதியும) "இதுககுமாளபபறுவதே!" எனறு படடா அருளிச்செயவா.

உ - ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்

ப்ரவேஶம்

எங, "'இவவொருநாயக' மருளிச்செயதவரோகிடிகோள 'சூழவிசுமபணிமுகிலு' மருளிசசெயதாா, இததை ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள திருவுளளம பறறுஙகோள" எனறு பிளளையருளிசசெயவா. அதாவது இது பரதயக்ஷிககிருப்போலே இசசரீர சமநநதரமதுவுங காணவனறே நாம புகுகிறது இனியெததனை நாளெனறு.

ங - ம் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ப்ரவேஶம்.

எச. (சாவேஶ்வரனுடைய "பாலனாயேழுலகு' — இது நனககு மூன்று படியாக நிாவஹிபபாகள நமமுதலிகள — எமபாா, "'அமபுலியமமானைப பிடிததுததரவேணும' எனறழுத பாஜைககு தேஙகாயைக கொடுதது அழுகையை யாறறுவாாைபபோலே, வேறொரு குணவிஷகாரததைபபணணி யநுபவிபபிகக வநுபவிககிறாா" என றருளிசசெயவா. திருமலைநம்பி, "ஒருவன ஒனறை யபேக்ஷிததால, அவனுமது செயவானாகத் தலைதுலிககிறுல், பெறறுறுயபபினபு பினனிலிழவு தோனறுமபடி யனறிருபபது, ஆகையாலே, அவனும 'அபபடியே செயகிறோம்' எனனக கீழிலிழவை மறநது எலலாமபெறறாா யநுபவிககிறாா" எனறு, ஸ்ரீ கௌசலையாா, பெருமாளவனததுக கெழுநதருளுகிறபோது "ஏகபுததாயான நானுமமைப பிரிநதிருக்கமாட்டேன, கூடபபோமிததனை" என்ன, "ஆசசீ, நீசொலலுகிற விவைதாமஹறானிகிடீா" என்று முகததைபபாாத தொருவாாததை யருளிச்செயய, இழவைமறநது மஙகளாஶாஸநமபணணி மீண்டாளிறே; கருஷ்ணன "மாஶுசஃ" எனறொரு வாாததை யருளிசசெயய, அாஜுநன "ஸதிம்தாஸமிகதசநதேஹஃ" எனறு தரிததானிறே. படடா, "காலதரயததி லுளளததையு மிப்போதே பெறவேணுமெனறு மிடாயதத விவாககு அபபடியே அநுபவிககலாமபடி,

காலசக்கரத்தா னுகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து, வர்த்தமான காலததிறபோலே அநுபவ யோக்யமாம்படி காலத்தை யொரு போகியாக்கிக்கொடுக்க வநுபவிக்கிருா" என் றருளிச்செய்வா.

௩-ம். பாட்டு - ஏகமூர்த்தி.

எ௫. (ஆவியல்லல்மாய்த்ததே) உன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வல்லல் ஒருபடி ஈசிக்கப்பெறறதே. இத்தலையை ஒருபடிகளைமரு சோத்து நீக்ருதக்ருத்யனுனுயே !. அன்றிக்கே, என்னுவியானது நிாதுக்கமாயிற்றென்றுமாம். அதவா, ஏகமூாததியென்று—பரத்வத்தைச்சொல்லி, இருமூாத்தியெனறு - வ்யூஹத்தைச்சொல்லி, வாசுதேவ சங்கா்ஷணாகளை நினைத்து, மூன்று மூாத்தியென்று - பரத்யும் நனைசொல்லிற்றுய், பலமூாத்தியென்று - விபவங்களைச் சொல்லிற்றுய், ஐநதுபூதமா யிரண்டுசுடராயெனறு - இன்னுா ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவா, இன்னுா பாலனத்துக்குக் கடவா, என்கிறபடியாலே சொல்லுகிறதென்று நிாவஹிப்பாருமுண்டு.

அ - ம். பாட்டு - என்னதாவி.

எசு. (உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்) என்னுடையவாவி யுன்னது, உன்னுடையஆவி யென்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்டவழக்கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்டவழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தாா அருளிச்செய்யா நிற்கசெய்தே இருந்தமுதலிகளிலே சிலா, "இவ்வாத்மாவின் ஸ்வரூப மவனிட்டவழக்கென்றுல் கூடுமே, அவன் ஸ்வரூப மிவனிட்டவழக்காகையாவதென்" என்றுகேட்க, "இவன் 'தன்னை அவனுக்காக்குவன்' என்றவன்று, காமமதகையவுங்கூடும், 'இவன் ஸ்வரூப மவனிட்ட வழக்காக்கக்கூடுமோ' என்றிதிலே காணும் சந்தேஹிக்கவேண்டுவது" என்றருளிச்செய்தாா.

௪-ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

௪ - ம். பாட்டு - ஒன்றிய.

எஎ. (நெடுமாலே வாவென்றுகூவும) "வடிவில் பெருமையைக்கண்டவாறே, 'ஜகத்தையடைய தன்திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருஉலகளந்தருளின சாவேஶ்வரன்' என்று நினைத்து, இங்கனே வாராயோவென்றழைக்கும்" என்று பிள்ளான்பணிகரும் ; அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா "மலைபோமாட்டாதே, பலகால்வாஷிக்கையாலே யழுக்கற்றுப் பசுகுபசுகு என்றிருக்குமே ; அததைக்கண்டு, 'அவன்சாபராதனுகையாலே லஜ்ஜித்து, வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடாத்தையிட்டு

முட்டாக்கிட்டு நிற்கிறன்' என்று, ஆனைக்கூட்டத்துக்கு கதவிடு வனேறு உனக்கு லஜ்ஜிக்கவேணுமென்பது, இங்ஙனே போரீரென்று நின்றாள்" என்று

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

க-ம் பாட்டு - வீற்றிருந்து

எஅ. (வெம்மாமிளந்தானற்றனே) "ஆற்றல்மிக்காளுமபடி சொல்லுகிறது" என்று பட்டருளிச்செய்யும்படி, "ஆற்றல்மிக்கானு மம்மானு மொன்றாலும், இன்னுமென்னகிறது" என்று அம்மங்கியம்மாள் நிர்வஹிக்கும்படி.

சு-ம் பாட்டு - கரியமேனி

எகூ. (கரியவித்யாதி) கறுத்த நிறத்தாலேவந்த வழக்குக்குமேலே அதுக்கு பரபாகமான திருக்கண்களிலே அஞ்சனத்தை யிடுமென்றுமாம். அன்றிக்கே, "கரியென்று - ஆனையாய், அதனால் நினைக்கிறது - குவலயாபீடமாய், குவலயாபீடமானது, அம்மேனியிலே - அழகிய திருமேனியிலே, வெளிய - சீற, அதுதை, நீறுசிறிதேயிடும்- பொடியாக்கும்" என்றொருதமிழன் நிர்வஹித்தான்.

எ - ம் பாட்டு - என்றுமொன்றாகி.

அ0. (தன்றனக்கின்றிநின்னே) எம்பெருமானார் தெற்கே யெழுந்தருளுகிற நாளிலே ஆளவந்தாமக்னார் சொட்டைநம்பி ப்ரஸாதித்தவார்த்தை - "தன்றனக்கென்றது- தானுன்தனக்கென்றபடி ஒருவகைக் கொப்பின்றிக்கே யிருக்கிறது பரத்வத்திலல்ல, 'ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே' என்கிறபடியே - அவதரித்து மனிச்சே றிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற நிலையிலே" என்றாராம்.

அ-ம் பாட்டு - நமக்கும்

அக. (லோகநாதஃபுராபூத்வா ஸுக்ரீவநாதமுச்சதி) கிடைப்பது கிடையா தொழிவது, இச்சியாநின்றார் "ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:" "ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைப் புகுரவொட்டேன்' என்றார் மஹாராஜா, 'இவன் புகுராவிடில் நாமுளோமாகோம்' என்கிறார் பெருமாள், இப்படி யிருவரும் விப்ரதிபத்திபண்ணின விதுக்குக்கருத்தேன" என்று ஜீயர்கேட்க, "இருவரும் 'சரணாகதரானவர்களை விடோம்' என்று விப்ரதிபத்தி பண்ணுகிறார்களாணும்" என்று பட்டருளிச்செய்தவார்த்தை. "ஸுக்ரீவம் சரணங்கத:" என்றத்தை நடத்தப்பார்த்தார் மஹாராஜா, "ராகவம்சரணங்கத:" என்றத்தை நடத்தப் பார்த்தார் பெருமாள்

அ௨. (சொன்மாலைகள்) "சாவேசுவரன் 'ஆழ்வீா, நம்மை யொருகவிசொல்லும்'என்றால், அப்போதே கவிசொல்லிச் சமையும்படியாக வல்லவெனக்கென்கிறார்'' எனறு முன்புள்ள முதலிகள் நிாவஹிக்கும்படி, அங்கனனறிக்கே, பட்டர்''' எனனுகியே தப்புதலினறித் தனனைக்கவிதான்சொல்லி' என்கிறபடியே-சாவேசுவரன் கவிபாடினனுகையாலே கவிபாடத்தட்டில்லை, அவனங்கீகரித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து, 'நீரொரு கவிசொலலும்' என்றால் பரீதியாலே யுடைகுலைப்படாதே தரிதது நினறுசொல்ல வல்லேனனவெனககு'' என்றருளிச்செய்வா.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேசும்.

அ௩. (ராவணன் மாயாசிரஸ்ஸைககாட்டினபோது பிராட்டியுமல்லாதஸதிரீகளோ பாதிசோகித்துக் கண்ணநீாவிழ விட்டிருந்தாளாயிருந்தது, இதுக்கடியென், இதுகேட்டபோதே முடியவன்றோ ப்ராப்தம்" என்று ஜீயரைக்கேட்க; அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டாலே "மெய்" என்றே சோகித்தாள் ; க்யானமின்றியிலே ஜீவிக்கைக்குஹேது அவருடைய சத்தையாகையாலே உளளாயிருந்தாள் , இவ்வாத்தம் மெய்யாகில் சத்தையுமில்லையாம்'' என்றருளிச்செய்தாா.

௨-ம் பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

அ௪. மோஹதசையிலே திருநாமோச்சாரண முண்டானும் தரிக்கலா மென்பதற்கு சம்வாதம். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமசமையத்திலே பட்டா "அறிய'' என்றெழுந்தருளி யிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, பெருமாளுக்கிவர் சிநேஹித்திருக்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச்செவியிலே யூதினுப்போலே "அழகிய மணவாளப்பெருமாளேசரணம்" என்றாராம்; அநந்தரம் அதிலேயுணர்த்தி யுண்டாய்நெடும்போதெல்லாம், "அழகிய மணவாளப்பெருமாளே சரணம்'' என்று திருநாட்டுக்கு நடநதாராம்.

௩-ம். பாட்டு - இதுகாண்மின்.

அ௫. (மிககசீரித்யாதி.) அநந்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளிட்ட திருததுழாயில் பரிமளத்தை வண்டுகொண்டுவந தூதுமாகில். இப்படி ஜீயரருளிச்செய்தவாறோ, "'துளவின்வாசமே' என்னவமையாதோ, 'மிக்கசீாத்தொண்டா'எனகிற விவ்விசேஷணத்துக்குக் கருத்தென்'' என்று நான்கேட்டேன், "இவள்தான் நோவுபடுகிறது 'அத்தலைக்குப் பரிவரில்லை' எனறுயிற்று, 'அங்கே அநந்ய

ப்ரயோஜநா பரிமாறு நின்றாய்கள்' என்றவாறே உறங்காத கண்ணுமுறங்கும், பழையநிறமும் வருங்காண்" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம் பாட்டு - அணங்குக்கு

அசு. (உணங்கலித்யாதி) ஜீவன ஸாதனமான வ்ரீஹியானது நசித்துப்போம்படிக்கிடாக, அத்தைத் தின்கிற கழுதையினுடைய உதட்டின் வ்யாபாரம் கண்டிருந்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு, அப்படியே இவளைக்கொண்டு ஜீவிக்கவிருக்கிற நீங்கள் இவள் விநாசத்தைப் பலிப்பிப்பதான தேவதாந்தர ஸ்பர்சமுடையார் வ்யாபாரம் கண்டிருக்கிற வித்தாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு. ப்ரயோஜனமில்லாமையென்று விநாசமே பலிப்பது அன்றியகே, ஐயன் திருக்குருகைப் பெருமாளரையர் நிர்வஹிக்கும்படி "உணங்கல்கெட - இவளுடைய உணக்குதல் கெட இவளிளைப்புத்தீர - கழுதென்று பேய். கழுதை - பேயை உதட்டாட்டம் கண்டென்பயன். நீங்களாடும் கள்ளும் பராத்திருக்கொடுக்க, அத்தை அதுவிநியோகங் கொள்ளும்போது அதினுடைய உதடாடுகிறத்தைக் கண்டிருக்கிறதாலென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு" என்று "கழுதுபேயும்பரணும்" என்றுனிறே.

கக-ம். பாட்டு - தொழுதாடி

அஎ. (தொழுதாடித்தூமணி வண்ணனுக்காட்செய்து நோய்தீர்ந்த) என்றதுக்கு அம்மங்கியம்மாள் பணிக்கும்படி-மோஹித்த வள் ஸ்வல்பமாச்வஸித்தவாறே 'மோர்க்குழம்பு குடித்தாள், தரித்தாள், கண்விழித்தாள், வார்த்தை சொன்னாள், என்பார்களிறே, அதுபோலே காணும்" என்று.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

அ-ம். பாட்டு - கண்டுகொண்டு.

அஅ. (நின்திருப்பாதங்களமேல்) "த்வத் பாதபங்கஜ பரிக்ரஹதந்ய ஜன்மா பூயாஸம்" என்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் வார்த்தை. "அழகிது, வகுத்த விஷயத்திலே யாகப்பெற்றிலோம்" என்றருளிச்செய்தார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை

அகூ. (அணிமானத் தடவரைத்தோள்) அணியென்று - ஆபரணம். மானமென்று-அளவு "'ஸர்வபூஷண பூஷார்ஹா:' என்கிறபடியே ஆபரணத்துக் காபரணமான தோள்" என்று ஜீயர் அருளிச்செய்வர் "அணியென்று-அழகாய், மானமென்று - பெருமையாய், அணிபெருகியதோள்" என்றொரு தமிழன்.

கூ0. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பரதந்திரஜன்மமாயிருக்க வகுத் தவனுக் குறுப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை - எழுந்தருளி யிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவாக ளமுதுசெய்யானிறக, ஆச்சான தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர், ஒரருகே சாயாநின்று பரிமாறினா, அத்தை யுடையவாகண்டு ஓடிவந்து முதுகிலேமோதி, "நேரேநின்றன்றோவுடோ பரிமாறுவது" என்றா;என்ன, ஆசசான் "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப பணிகொண்ட" என்று பணித்தான்.

கூக. (கவராத) வடிவில்சுவட்டை யறிவித்து என்னை அநுபவிப்பியாறுகில், பவ்யமான நெஞ்சா லெனக்கென்ன கார்யமுண்டு. ஜீயா இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்வ தொருவார்த்தையுண்டு -"'பூசுஞ்சாந்தென நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அன்றப்படியே இத்தை விரும்பினவன நினறிப்படியே யுபேக்ஷிக்கையாலே, 'நாயகன் வரவு தாழ்த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்பாளைப்போலே, 'என்நெஞ்செனக்கு வேண்டா' என்கிறாள்" என்று.

அ-ம். பாட்டு - வரிவளையால்.

கூஉ. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு முண்டான விடாய்தனக் கொருத்திக்கு முண்டாகையாலே, அவாகளிருவரும் பெற்றபேற்றை நாமொருத்தியு மொருகாலே பெறவேணுமென்கிறாள். "இதுபட்ட ரருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வா.

கூ-ம் பாட்டு - மேகலையால்.

கூ௩. (மேகலையால் குறைவில்லா) "உசைக்குக் கூறையுடை யழகியதாயிருக்கும்போலேகாண்" என்னுமாம் வங்கிப்பொரத்துநம்பி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

கூச. (உடம்புவேண்டா, உயிரவேண்டா)என்றவிடத்தில் எம்பார "உன்னைப் பிரிந்திருந்து படுகிற க்லேசத்தி னளவல்ல உன்னை யொழிய புறம்பே பேறுமிழவுமாயிருக்கிற ஸம்சாரிகள் நடுவேயிருக்கிற விருப்பால் படுகிற க்லேசம், இத்தை தவிர்த்தருளவேணு மென்கிறா" என்றருளிச்செய்வா. ஆழ்வான் அங்கனன்றிக்கே,"'பரமபதத்தில் அயாவறு மமராக ளடிமைசெய்ய பெரியபிராட்டியாரும் நாமுமாக வ்யாவ்ருத்தமாக விருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்து அங்

கேயும்முடைய நெஞ்சு பரவணமாம்படி பண்ணினோமாகில், இனி யுமககு பேறறுககுக்குவா லுணடோ, நாம செயயவேணடுவதென' என்ன, இவையிரணடையும அனுசந்திதது தரிதது கருதாராதத ராய தலைககடடுகிறுா" என்று பணிககும இவறறை பகவத விஷய பரவேஶததில பரககககாணலாம.

உ - ம பாட்டு - சாமாறும.

௯௫. (ஏமாறிக கிடநதலறறும்) ஏவென்று-ஏககமாய, மாறுகை - தவிருகை யாய, ஏஙகாதே கூபபிடடென்னுதல, அன்றியே, "ஏமாறறம" என்று-ஒருசொலலாய, அதாவது-துககமாய, துககிததுக கிடநது கூபபிட டென்னவுமாம. "ஏவென்று—தெவு, ஏமாறுகை—தெளி வழிவை" என்று "கலஙகிக கூபபிடா நிறபாகள" என்று பிள ளையமுதனுா பணிபபா.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

உ-ம. பாட்டு - நாடிநீா

௯௬. (அவனமேவியுறைகோயில) "பரமபததிலும சமசாரிகள படுகிற கலேதஶதை யநுசநதிததுத திருவுளளததில வெறுபபோடே யாயிற றெழுநதருளியிருபபது" என்று படடாருளிச்செயய, "ஆச்சானும பிளளை யாழவானு மிதனைககேட்டு 'பரமபதததிலே யாநநத நிபரனுயிருககிற விருபபிலே திருவுளளததிலே ஒரு வயசனததோடே யிருநதானென்னகை உசிதமோ' என்றுாகள" என்று "பணடிதா" எனகிறவாவநது விணணபபஞ்செயய, "வயசநேஷு மநுஷ்யாணும பருஶமபவதிதுஃகிதஃ, ' என்றதுகு ணபரகரணததிலேயோ துககபரகரணததிலேயோ, என்று கேட கமாட்டிறறிலீரோ, இது குணமாகில, 'குணம' என்று போபெற றவறறில அஙகிலலாத தொன்றுணடோ" என்று படடா அரு ளிச்செயதாா

௪-ம பாட்டு - பேசநின்ற.

௯௭. (ஓரவமபறைதல) மஹாபலி ஸ்ரீபரஹலாதாழவான பககலிலேவநது, "ராஜ்யமடைய வொளிமழுஙகி வாரா நின்றது, என பலமும் குறைநது வாராநினறது, இதுககடியென" என்ன, "நீ சாவேஶ வரன பககல பணணின வபராததததாலேகாண" என்ன, "கோயமவிஷ்ணுஃ" என்றுபபோலே சில அனுத ரோகதிகளைப பணண, எனதலையையறுதது எனகையிலே தநதாயாகில "என பேரனபணணின வுபகாரம" என்றிருககலாயிறறு, என்முனபே பகவனனிநதையை பணணினுய நீராஜய பரஷடனுவாய என்று

சபித்துவிட்டான். இத்தை இப்படியே பட்டா அருளிச்செய்த வாறே, "ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம்பண்ணி யிருக்கிற விவன் ஆத்மாவுக்கு சங்கோசம் வருவதொன்றை ஸபியாதே 'ராஜயப்ர ஷ்டஸ்த்தாபத' என்டானென்" என்று கேட்க, "நாயை தண்டிக்கையாகிறது அமேத்யத்தை விலக்குகையன்றோ, ஸாந்தை விலக்குகை யதுக்கனபி மதமன்றே; இவனுக்கநிஷ்டம் செய்கையாவதிதிறே" என்றருளிச்செய்தார.

எ-ம். பாட்டு - ஓடியோடி.

கூஅ. (இமௌஸ்ம) என்று தாழநிற்க வல்லானிவனேயிறே. "யாதவாகள் முடிவிலேவந்தவாறே வாட்கோளையை யிட்டொருவரை யொருவரொறிந்து முடிந்துபோனாகள்" என்று கேட்டவாறே, "க்ருஷ்ண னிவாகள் விஷயமாக ஸங்கநிதி பத்மநிதி துடக்கமான வற்றைக் கொடுவந்து கொடுத்துச் செயயாதனவில்லை, பின்னேயும் முடிவிலே வந்தவாறே யிப்படியேயா யிருந்தது; 'நம்முடைய பகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கும் பலமங்கனே யாகிறதோ' என்றஞ்சியிருந்தோம்" என்ன, "அஙகனுகாது, அஞ்சவேண்டா, அவாகள் 'இவனென்தோழன், மைத்துனன்,' என்று தேஹஸம்பந்ததைக் கொண்டு விரும்புகையாலே யவாகளுக்கு தேஹாவதியாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப க்யானத்தாலே, 'நித்யனன வாத்மாவுக்கு வகுத்த பேறுபெறவேணும்' என்று பற்றுகையாலே பேறும் யாவதாத்மபாவியா யிருக்கும்" என் றருளிச்செய்தார.

ரு - ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க - ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

கூகூ. (மித்ரபாவேந) என்கிற ஶ்லோகத்திலே எம்பார, "சாவக்கியனுக்கொரு அக்கியானமும் விஸம்ருதியும், சாவஜ்ஞக்திக்கொரு அஶக்தியுமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

ச-ம். பாட்டு - என்கொள்வன்.

௪00. "'பொய்யேகைம்மைசொல்லி' என்றும், 'சிலகூத்துச்சொல்ல' என்றும், 'உள்ளன மற்றுளவாப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும்-பகவத் விஷயத்திலேயும் பொய்சொல்லிப் போநதேனென்றா, 'இப்படி பொய்யனுகைக்கு நிபந்தனமெது' என்று பாாத்தார், ப்ரக்ருதி சம்சாக்கமாயிருந்தது; 'மெய்யேபெறறொழிந்தேன்', 'கண்டுகொண் டுயந்தொழிந்தேன்' என்றவறறை மறந்தார ; இந்த ப்ரக்

ருதி சம்பநததாலே இதர விஷயஙகளிலே பரவணமான மனஸ ஸை அவறறில நின்றும மீட்டு உனபககலிலே பரவணமாமபடி பணணி, தேஹததிற காட்டில ஆதமாவை பிரியவனுசநதிககைக குக்ஷமனுகிறிலேன, நீயே யெனவிரோதியைபபோககி உன திருவடிகளிலே அழைததுககொளளவேணடுமெனகிறா" என்று பட்ட ரருளிச்செயயுமபடி அனறிககே, "'கணடுகொண்டுயந தொழிநதேன' எனறா, அது - ஞானநு சநதானமான காட்சியா யிருநதது, காட்சிககனநதரம பாஹய சமஸலேஷா பேக்ஷை பிறநதுகையை நீட்டினா, கைககுளகபபடக கணடிலா, அததா லே தளாநது, இதுக கடிதேஹ சமபநதமா யிருநதது, இததைக கழிததுக கொளளுகைக கீடாயிருபபதொரு சாதனுனுஷ்டான க்ஷமனுகிறிலேன பகதிபார வஶயததாலே, ஆனபினபு நீயே யென விரோதியைப போககி யுன திருவடிகளிலே யழைததுக கொணடருளவேணுமெனகிறா" என்று நிர்வஹிபபாருமுணடு.

எ-ம. பாட்டு - அமமான

க0க. (யானா)நிதயசமசாரிகளுககு மிவவருகாயிருநதேன நான. பிளளையமு தனா, "அம்மானாழிபபிரான" என்று மேலேகாட்டி, "யானா" என்று குறையச்சொலலிக காட்டுவா.

கூ-ம. பாட்டு - ஆவா

க0உ. "(திருச்சககரம சஙகினோடும - அடியேனோடுமானன என்று) கையில ஆழ்வாககளோடு பொருநதினபபோலே என்னோடே வநது கலந தான எனகிறா" என்று ஆளவநதா ரருளிச்செயததாராக திருமாலை யாணடான பணிககுமபடி அததை எமபெருமானா கேட்டருளி, "இஙகனே யாகவடுககும் - கூராராழி வெணசஙகேநதி-வாராய- என்றுயிற றிவ ராசைபபட்டிருபபது, ஆசைபபட்டபடியே திவ யாயுதஙகளோடே வநது கலநதா னெனகிறா" எனறருளிச்செய தருளுமபடி.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

ப்ரவேஶம்.

க0ங. "ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயைக்காண்கைக்காக நித்யஸூரிக ளிஙகேவர, அவாகளைக்கண்டு மங்களாஶாசனம பண்ணுகிறா" என்று இததிருவாயமொழியை ஆளவநதா ரருளிசசெயததாராக திருமாலையுணடான் பணிக்குமபடி. "நணணுதாா முறுவலிபப விலே - சம்சாரிகள படுகிற கலேசததை யனுசநதிதது, அதுககு பரிஹாரமாக, ஒன்றுநதேவிலே - பகவத பரதவத்தை யுபபாதித தத திருதத, அததாலே திருநதி சம்சாரபரமபதவி பாகமறறு

அங்குள்ளாரு மிங்கே வரலாம்படி யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறார்" என்று இங்குள்ளார பக்கலிலே ப்ராதான்யம் தோற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொலிகபொலிக.

கOச. (பொலிக பொலிக பொலிக) "முற்பட பகவத்சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனமபண்ணி, பின்னை பாகவதசம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனம் பண்ணவேண்டாவோ பெரியாழ்வாரைப்போலே" என்ன; அப்படியே யன்றோ செய்தது, வீற்றிருந் தேழுலகிலே - பகவத் சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனம் பண்ணினூர் கண்டீரே, பின்னை யிதிலே-பாகவத சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறார்" என்று ஜீய ரருளிச் செய்தார். பரமாசார்யரான விவரைப் பின்சென்றுரித்தனை காணும் பெரியாழ்வாரும.

ங - ம். பாட்டு - திரியும்.

கOரு. (பெரிய கிதயுகம்பற்றி) கலிகாலாதிகளால் வ்யவஹிதமல்லாத ஒரு போகியான க்ருதயுகத்தை யுடைத்தாய். அன்றிக்கே, ஆப்பான் "ஆதி ஸருஷ்டியில் க்ருதயுகத்தைக்காண் சொல்லுகிறது" என்பராம்.

ங - ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

ப்ரவேஶம்.

கOசா. "ராவணன் மாயாசிரஸஸைக் காட்டினபோது, இதர ஸ்ரீகள் அஹ்ருதயமாக வழுமாப்போலே தன்னுற்றுமையாலே கூப்பிட்டு, இவ வார்த்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பானென்" என்று பட்டரைச் சிலர்கேட்க, "க்யாளுக்யானங்களன்று ஜீவன நிமித்தம், அத்தலையில் சத்தையாயிறறு ; அதுக்கழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள" என்றருளிச்செய்தார்.

ரு-ம். பாட்டு - கடியன்.

கOஎ. (அவனென்றேகிடக்கும்) இதுக்கு பிள்ளான் பணிக்கும்படி-"இத்தோஷங்க ளவ நிவனன்றே" என்று ; அவன் கடியனென்றுல், அவன் கடுமை யிப்போதே காணவேணும் ; கொடியனென்றுல், அவன் கொடுமையிப்போதே காணவேணும் ; அவன் துஷ்ப்ராபனென்றுல், அவன் துஷ்ப்ராபனுனபடியை யிப்போதே காணவேணும்; அவன் சாவஸ்வாபஹாரியென்றுல், அவன் சாவஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நானிழந்திருக்கக் காணவேணும்; அவன் தூஞேயனென்றுல், அவன் தூஞேயதை யிப்போதே யறியவேணு மென்றும். அன்றிக்கே (அவனென்றே கிடக்கும்) என்னெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசியுண்டாகிலு மறியேன். அதாவது-விஶேஷணும்சத்தில் தாத்பாய மின்றிக்கே விஶேஷ்யத்துக்கு அவ்வருகறிகிறதில்லை.

சு - ம பாட்டு - அன்னையென

கOஅ. (வலையுள்-அகப்பட்டேன்) அப்போது வானதிலனறிக்கே, அவனென்னைக்குறித்து நோக்கின நோக்கிலும ஸமித்ததிலுமன்றோ நான கப்பட்டது ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாள் ளையா வலையாக அபிநயித்துப்பாடாநிறக, திருக்கண்களைக் காட்டியருளினு ரெம பெருமானா, "கமலக்கண்ணென்னும நெடுங்கயிறு" என்னக்கட வதிரோ அனுகூலமபோலேயிருநது தப்பாதபடி அகப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கிலே அகப்பட்டேன்.

எ - ம பாட்டு - வலையுள்

கOக. (தலையிலிதயாதி) இத்திருவாயமொழியை ஆழ்வான ராஜேந்திரசோழனில சந்தியர் சதஸஸிலே நிர்வஹியாநிறக, ஆமருவி நிரைமேயத்தான நமபியாரொன்று நூறுவயஸஸு போந்திருப்பா ரொருவர் நடுங்க நடுங்க வெழுந்திருந்து நின்று, "ஆழ்வான, தலைமகள் தலையாலே வணங்கப்பெறுமோ" என்ன "பெறும, சிஷ்டாசார முண்டுகாணும, ஸ்ரீ ஜநகராஜன திருமகள் அநுஷ்டித்தாள் காணும" என்றருளிச்செயதார.

கக-ம பாட்டு - இரைக்கும.

ககO. (இரைக்குங்கருங்கடலவண்ணன) அநந்தாழ்வான பணித்தானுக நஞ்சீயாவந்து பட்டருக்கு, "'சாபமானய' என்றபோது கடலகீழ் மணகொண்டு மேல மணணெறிநதாபபோலே யாயிற்று, இவள 'மடலூராவன' என்று துணிவைக்கேட்டு அவன தன சாவாதிகத்வம கலஙகினபடி" என்றருளிச்செயதார.

சு - ம். திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

சு - ம். பாட்டு - பின்னின்ற

ககக (இன்னின்ற நீளாவிகாபபாரார.) முடியவேண்டு மளவிலே நூறே பிராயமாயிருக்கிற விவாதம வஸதுவை முடித்து நோக்குவாரார "அசசேதயோய மதாஹயோயம" எனகிற வசனநதைக் கொண்டு நின்று வழக்குப பேசாநின்றதாயிற்று ஆதமவஸது. இததை முடிததுநமமை நோக்குவாரொனகிறதென்று இப்படி முறுக்கசசொன்னது தன்னை, ஒருதமிழன இசசபததுக்கு தாதபாயமாக யிட்டு வைக்கிறுன "பிரிவிலும முடியாத வென்னுயிறபபகையைநீக்கி, என்னை நோக்குவாரார" என்று.

எ - ம பாட்டு - காப்பாரார்

ககஉ. (சேட்பாலவிதயாதி) மிக்கநெடுமையை ஸவபாவமாக வுடைத்தான கலபமாயக்கொண்டு செல்லுகிற, கங்குலவாய - ராதரியிட்டது.

தமிழாசாரியன் என்று தமிழருக்கு அகஸ்தியனே பாதியா யிருப் பானொருவன், "செல்கின்ற நாளகத்து" என்று வ்யாகயானம் பண்ணிவைத்தான்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

எ-ம். பாட்டு - உற்றார்கள

ககங. (உற்றார்களை அழிப்பேனும்) அவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டானால், அந்த ப்ரயோஜனங்களைக் கொடுத்து என்பக் கலின்று மகற்றுவேன் நானென்னும். அன்றிக்கே, ஆண்டான் பணித்தானாக இளையபெருமாள், "அவர்களை சவுந்தரியாதிகளா லே அழிப்பேனும் நானென்று நின்றாள்" என்றருளிச்செய்வர்.

சு - ம். பாட்டு - கொடியவினை.

ககச. (கொடியானிலங்கை செற்றானேயென்னும்) இவ்விடத்தில், "கொடியா னென்கிற விடம் - திருத்தாயார் வார்த்தைகாண்" என்றருளிச் செய்வர் ஜீயர், எதிரிகளை யிவனொன்றாக மதித்திருந்தானாகாமை க்கு; அவனாலே ஆவிஷ்டையிறேயிவள்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

க௦-ம். பாட்டு - ஆறெனக்கு.

ககரு. (ஆறெனக்கித்யாதி) "ஆறென்று-வழி வழியென்று-உபாயம். 'எவ் வாறு நடந்தனை,' 'இப்பொய்கைக் கெவ்வாறு வந்தாய்' என்னக் கடவதிறே. பேறென்று-உபேயம். உபாயோபேயங்க ளிரண்டு முன திருவடிகளே யாம்படி பண்ணித் தந்தாயே" என்று பிள் ளான் பணிக்கும். "இவை இரண்டாலும்-உபாயத்தையே சொல் லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்வர். (நின்பாதமே) நின்பாத மேயென்கிற விடத்தை - இங்கே அன்வயித்து, பேபதமாக்கி நிர் வஹிப்பர் ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

ரு-ம். பாட்டு - அழுவன்.

ககசு. (ஆகாசத்தை நோக்கி) "என்னுடைய நிராலம்பனத்தையைப் பார்த்து" என்றுண்டான் வார்த்தை. அன்றிக்கே, "ககநாஸக்தலோசந:" என்று கொண்டு கண்களிலக்கிற் றைக்கமாட்டாதபடி யாயிற்று சென்றற்றபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ப்ரவேசம்.

கசஎ. (திருவல்லவாழிலே நான நினைததபடியே போயபபுககுப பரிமாற வல லேனே யெனறு அவாகளுககுச சொலலுகிறுளா யிருககிறது.) "இதுதான நானனுபவிததேன" எனறு ஜீயரருளிசசெயவா-பட டா திருவடிகளை யாஸ்ரயிததுப பின பொருகால மேலநாடடுக கெழுநதருளி மீணடு பெரியதவனையோடே "திருநாளுககுதவ வேணும" எனறுவா, திருககரமபன நுறையளவிலே வநதவாறே அசிநதிதமாக ஆறு பெருகிககிடககு, இராததிருளள எழுநதருளி இஙகுணடான சமபரமஙகளெலலாம செவிபபடுவது, வநது புகு ரபபெறுதொழிவதாயககொணடு "போரநோவு படடோம" என றருளிசசெயவா

க-ம பாடடு - மானேயநோககு

கசஅ (மானேயநோககுநலலீா) "நான திருவலலவாழிலே போயப புகும படி உஙகளகணணுலே குளிரநோககி பரசாதிககவேணு மெனகி ருள" எனறு பிளளானபணிககும.

கசகூ. (பராமாணிகனுககு பரதிபததியுணடு) எனகைககோனை திஹயம. நல லான படடா ஸ்ரீபாததததை யாஸ்ரயிததது, நெடுஙகாலம சேவி ததது, பினபு அநதிமதசையிலே படடரெழுநதருளி, "எனனினைத திருநதாய" எனன, "'ஒருசாவசகதி யுபகரிககுமபோது இஙகனே கனககவாகாதே யுபகரிககுமது' எனறு நினைததிருநதேன" எனன, "அதுவென, உனதேசததை விடடு பநதுககளை விடடு நெடுநதூரமபோநது இஙகனே நோவுபடடுத திருவடி சேரககிடந தாயாகி லிஙகுபகாரமென" எனன, "தேசாநதரததிலே யிருநது அபரசிததனுய விழுநதுபோகக கடவவெனனை இவவளவு மழைப பிதது, உமமுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயிககப பணணி ருசியை விளைபபிதது, இததேசததிலே யுமமுடையகண வடடததிலே சரீர வியோக முணடாமபடி பணணிறுனே" எனன, "ஆனாலும, தானுக வபிமானிதத சரீரம போகாநிறக நீயிஙகன நினைததிருநத தெனகொண்டு" எனன, "பரமாணஙகொணடு நினைததிருந தேன" எனறுன.

ச-ம பாடடு - நிச்சலும.

கஉ0. (நிசசலும தோழிமீரிதயாதி) "மாசறு சோதிதுடஙகி இவவளவும வாஹிதனு சொலலுகிற நீஙகளெனன ப்ரயோஜனம பெறறி கோள" எனறு பிளளான.

கஉக. (பலவும்) பலா. "'(நீள் - கமுகும்) என்றாப்போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்,' என்று (பச்சிலை நீள் என்கிறததை-அவற்றிலேயும) உயாந்தபினனை கூட்டுமபடி காணும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வா.

க0-ம் பாட்டு - தொல்லருள்.

கஉஉ. (நல்வினை) உகப்பு. அன்றிககே ஸவாபாவிககருபையாலுண்டான சுக்ருததாலே யவனைககண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவற்றே வெனனுதல். "'நா, நீரற்றிருக்கை பாபபலமிறே, நா நீருண்டாயித்திருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறாள்' என்று அம்மங்கியம்மாள வாகயாாத்தமாகச சொல்லும்" என் றருளிச்செய்வா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு.

ப்ாவேசம்.

கஉ௩. "'ஆஸரிதரை வாழ்விக்கவு மனுஸரிதரை யழியச்செய்யவும் அடியிட்டப்படி வளாநதருளின க்ருஷ்ணவதாரத்தையு மனுசந்தித்து மிகவும் சிதிலரான விவா; தரித்து நின்றுன்னை யனுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமெனறு அவனை சரணம் புகுகிறா' என் றாழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, 'விஸலேஷ சமயத்திலே யுன் குணங்கள் புத்திஸ்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் நலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிாந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்து சோாந் துன்னைக் கிட்டியனுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்' என்று எம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்கனன்றிக்கே, சாவேஸவரன் க்ருஷணனாய் வநது திருவவதாரம் பணணி திருவாய்ப்பாடியிலே வளாந்தருளாநின்றான்' என்று கேட்டு, 'அங்கேயதாமனோரதம நமக்கும் கலந்து பரிமாறலாம்' என்று தெறகுத் திருவாசலாலே சென்று புக, 'இப்போது இங்கனே வடக்கிற திருவாசலாலே புறப்பட்டு தன்னுடைச் சோதியேற வெழுந்தருளினன்' என்று கேட்டு விழுந்து கிடந்து கூப்பிடுகிறா' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்."

உ-ம். பாட்டு - வதுவை.

கஉச. "இப்பாட்டில் மூன்றாத்தம் சொல்லாநின்றது, அதாவது-அனுகூல ஸம்ஸலேஷமும், பிரதிகூல நிரசனமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமான இவற்றை-அது விது வுது எனகிறது" என்னும் பிள்ளான்.

ச - ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

கஉரு. (வெள்ளநீரித்யாதி) இதுக்காளவந்தாா அருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "ப்ரம்ஹ ருதராகள் நடுவே நினற

தொரு முதல்களவுண்டு அத்தைச் சொல்லுகிறது" என்றுயிற்று அதாவது-ருத்ரனையும் தன்னையும் சமமாகச் சொல்லலாம்படி தரிமூர்த்தி மத்யஸ் திதியைச் சொல்லுகிறதென்று இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "அழகியது, ஆகிலும் மத்தனைதூரம் தேடிப் போகவேணுமோ, இவன்றன் விஷயத்திலே முன்பு பண்ணின உபகாரத்துக்கு ஓரளவுண்டோ, இதுதானே வமையாதோ" என்றருளிச் செய்தார்

௬-ம பாட்டு - நின்றவாறும

கஉ௬. (நின்றவாறு மிருந்தவாறுங் கிடந்தவாறும்) என் ருழ்வார் பாடாநிற்க, "இவை யெல்லாம் தொட்டிலிலே" என்றருளிச்செய்தார் எம்பெருமானார். தொட்டிற்பழுவைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும்படியும், தரித்து நிற்கமாட்டாமை விழுந்திருக்கும்படியும், அதுதான் பொறுக்கமாட்டாமை சாய்ந்துகிடக்கும்படியுஞ் சொல்லுகிறது.

௬-ம் பத்து

க-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

ப்ரவேசம்.

கஉ௭. உருத்தோரும் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கவாறே ஜீயரருளிச்செய்யும் வார்த்தை - "பாண்டவர்கள் காரியத்துக்காகத் தன்னை யொக்கி அவர்கள் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கூடத்திரியச் செய்தேயு மவர்கள் பட்ட வ்யசனமெல்லாம் படுகிறார்காணுமிவரும், அவர்கள்தான் ஒரு தாமபாசமுண்டுயென் றிருக்கையாலே வ்யசனப் படுகிறார்கள், இவர்க்கதுவு மின்றிக்கே யிருக்க என்செய்யப் படுகிறார்" என்றருளிச்செய்வர்.

க-ம பாட்டு - வைகல

கஉஅ. (குருகினங்காள்-கைகள் கூப்பிச் சொல்லீரொன்று கரியை.) பண்டை முதலிகள், "பத்தாம்பாட்டிலே-பரண்ய ரோஷந்தோற்றச் சொல்லுகிறார்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள். "பாட்டுதோறும் - கிலாந் தோற்றச் சொல்லுகிறார்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

க௦ - ம. பாட்டு - வேறுகொண்டு.

கஉகூ. (சில வண்டுகளைக்குறித்து அவரித்தலையில சத்தையுமில்லையென்றிருப்பர், அவனுமுள்ளனென்று சொல்லுங்கோளென்கிறார்) என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வர். "இத்தலை இல்லையாகில் லத்தலை யுண்டாகக்கூடாது, 'பெண்பிறந்தார் காரியமெல்லாஞ் செய்தோம் என்று கருத்தகருத்தியரா யிருக்கிறவருக்கு, ரக்ஷியவாக்கத்திலே

நானு மொருத்தி யுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள்" என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்வர்.

கஈ0. (என்னையுமுளளென் மின்களே) இன்னமும் நோவுபடுகிறு ருண்டெ னறு சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த தாகத்திரு மாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. "'இத்தலையைப் பிரிந்தாரிலிருப் பாரில்லை' என்றிருக்கையாலே வாராதொழிந்தாரத்தனை, இதத லையில் சத்தையுள்ளமையை யறிவியுங்கோள்" என்று. இததை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "அழகிது, ஆகிலும், 'இன்றியமை யாமை' என்று தமிழரதொரு ப்ரவாதமுண்டு, அதாகிறது - ஒரு தலையுண்டானு லொருதலை யினறிக்கே யிராது; இரண்டு தலையு முண்டாதல், இரண்டு தலையு மின்றிக்கே யொழித லித்தனையா யிற்று. அதில், தாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிச் சிதம்; ஆனபின்பு ப்ரதிகூலித்தாரை கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு அனுகூலித்தா தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்தியராய், 'இனி காத்த வ்யசேஷமில்லை' என்றிருக்கிறவருக்கு, இனனமும் ரக்ஷியவாக்கமொன் றுண்டெனறு சொல்லுங்கோள்" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

ப்ரவேஶம்.

கஈக. இத்திருவாய்மொழி தன்னை பூர்வாசாரியாகள், "பகவத்விஷயத்தில் சாபத்னியம் தோற்றவாரத்தை சொல்லுகை ஶேஷத்வ லக்ஷண மன்று, வளவேழுலகிற் படியாலே அயோக்யதானு சந்தானம பண்ணுகிறா" என்று நிர்வஹிப்பர்கள். இததை பட்டாகேட்டு, "என்சொன்னு ரரானாகள்; இவருக்கு பகவத்விஷயத்தி லுண் டான ருசிக்குப் ப்ரகாசக மித்திருவாய்மொழியாயிருக்கும், இது க்குவேறே யொரு வழியிடுவதே, ஆனபின்பு இதுவே பொருளா மித்தனை" என்றருளிச்செய்தார்.

க - ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

கஈஉ. (நம்பீ) முகப்பழக்கமின்றிக்கேயிருந்தது. முதலியாருமாயிராநின்றீர், கடுகப்போகப்பாரும். "கண்டகாட்சி புல்லெழுந்து போனபடியி றே இவளிங்கன் சொல்லுகிறது" என்று பெரியமுதலியாரவா ர்த்தை.

உ-ம். பாட்டு – போகுநம்பி.

கஈஈ. (இன்ன மென்கையகத் தீங்கொருநாள் வருதியே லென்சினந்தீரவ னுனே) என்றித்தை உய்ந்த பிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலா லே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக் காட்டி

ஞர், இத்தை எம்பார் கேட்டருளி, "அங்ஙனன்று, அது பின்னைப்பெற்றானாகில் அவன் நெடுநாள் ப்ரார்த்தித்துக்கிடந்தனன்றோ, ஆனபின்பு அதன்று பொருள்" என்று முகத்தைத் திரியவைத்துக் காட்டினார். "நீயக்கல் நின்றுபண்ணினவை யல்லாமுன் சந்நிதியிலே யுன்னைப்பண்ணுவேனென்கிறாள்" என்றருளிச்செய்தார். எம்பார் தாம் பாஹ்ய விஷயங்களில் ருசியில்லாமையாலே பதார்த்தக்யான மின்றிக்கே இருப்பர், இப்படியிருக்கையாலே "'ஸ்ரீகளுக்கு அஸாதாரணமான சின்னங்கள் எங்ஙனே யிருக்கும்படி' என்று சிங்கப்பிரானை கேட்டருளினார்" என்று ப்ரஸித்தமாயிருக்கும், இப்படி யிருக்கிறவர் தாம் மின்னிடை மடவாரருளிச்செய்யப் புக்கால் "இந்த ஸந்நியாஸி பிரட்டுப்பாட்டத் தொடங்கினார்" என்பராம் பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர். இவருடைய பகவத்விஷயத்தி லவகாஹன மிருக்கும்படி. ஒரு க்ஷுத்ர விஷயத்திலே நாலுநாள் வாஸனை பண்ணினார்கள் போரவித்தராயிராநின்றார்கள், அவ்வளவல்லவிறே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனோடே நெடுநாள் வாஸனைபண்ணினார்க் கிருக்கும்படி. எம்பார் "ஈச்வரன் முன்னேவந்து நின்றாலும் 'வா' என்பாரையும் கிடையாத ஸம்ஸாரத்திலே அவன் அல்பம் தாழ்த்தார் னென்று 'போ' யென்பாரைப் பெறுவதே" என்பர்.

௯-ம். பாட்டு - குழகி

௧௩௪. (கழகமேறேலநம்பி) அவர்கள் முன்னமானாராகிடுக ஏறட்டுக் கொள்ளாத தெங்களுக்கு பரமோ. நீர் முன்னம் மெங்களோலகத்தில் புகுராதே கொள்ளும். இவ்விடத்தே பட்டரருளிச்செய்வதொரு வார்த்தையுண்டு-"ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் உபய விபூதி யுக்தனாய் ஸர்வாதிகனாய் ஸர்வஸ்யந்தாவாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், நாலிடைப் பெண்களிருந்தவிடத்தே புக்கல்லது நிற்கமாட்டாத செல்லாமையினைய, அவர்கள் 'நீயிங்குப் புகுராதேகொள்' என்ன விலங்கிட்டாப்போலே பேரவுந் திரியவு மாட்டாதே தடுமாறி நின்றான், என்கிற ஸௌசீல்யம் (தங்களையு மிவர்களையு மொழிய) யாரறிந்துகொண்டாட வ்யாஸாதிகள் எழுதியிட்டு வைத்துப்போனார்களோ" என்றருளிச்செய்வர்.

௮-ம் பாட்டு - பிணக்கி.

௧௩௫. இப்பாட்டை ஜீய ரருளிச்செய்யாநிற்கச் செய்தே ஆப்பானிருந்தவர் "இவர்க ளிவனைக் கடந்துபோனார்களாகிறச்செய்வதென்"என்று கேட்க, "அதார் காரியம், 'பின்னை யிரண்டத் தொன்று சித்திக்கும்' என்றனன்றோ அவனான் கிடந்தது" என்றருளிச்செய்தார். நின்றார்களாகில் நினைத்தது பெறறானாகிறான், கடந்துபோனார்களாகில் ஸம்ச்லேஷார்த்தமான க்ருஷிதலைக் கட்டிற்றாகிறது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

உ - ம். பாட்டு - கண்டவின்பம்.

கருகூ. நல்லாரும் நம்பி ஸ்ரீசேனாபதி தாசரும்கூடத் திருமலைக்குப் போகாநிற்க ஸ்ரீ சேனாபதிதாசர் தண்டையிட்டு தூற்றையடிக்க, நல்லார், "ஆத்தகாம நிமித்தமான த்வேஷமித்தோ டின்றிக்கேயிருக்க நிர நிபந்தனமாக ஈஶ்வர விபூதியை நலிவதே" என்ற வார்த்தையை நினைப்பது.

கூ-ம். பாட்டு - என்னப்பன்.

கருஎ. (தனனொப்பாரில்லப்பன்) ஒலாக்கொன்றை யுபகரிக்கு மிடத்தில் தன்னோடொக்க வுபகரிக்க வல்லாரில்லாதபடியான மஹோபகாரகன். இதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி- "மின்னிடை மடவாரிலே- அவன்வந்து மேல்விழ, நீயெனக்கு வேண்டாவென்று நான் தள்ளத்தள்ள; நீ யுனக்கு ஹிதமறிந்தாயோ, நானுனக்குவேணுங்காண் என்று தன்னையெனக்குத் தந்தவன்" என்று.

சு - ம். திருவாய்மொழி—துரவை.

சு - ம். பாட்டு - நோவவாச்சி.

கருஅ. (நோவவாச்சி யுரலோடாக்க விரங்கிற்றும்) ஜீயரிபபாட்டை யியலருளிச்செய்யப் புக்கால் "'நோவ" என்றருளிச்செய்யு மழகுகாணும் நோவவெனகிறா காணுமாழ்வார - தன்திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினுப்போலே" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். ஒரு த்வேஷமுண்டாய் கட்டுகிறு எல்லளிறே, ஸ்நேஹகார்யமான கோபமாகையாலே ஸ்நேஹமுள்ளவளவு மிடைநிற்குமிறே கோபமும்.

ரு - ம். பாட்டு - வேண்டித்தேவர்.

கருகூ. (பிறந்ததும் வீஙகிருளவாய்) "மத்யராத்ரோ அகிலாதாரோ ஜாயமானேஜநார்த்தநே" என்னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக் கொடுநின்றுன், கம்ஸபயமும் ப்ராப்தமாயிராநின்றது, இருளாலேயிறே நாம்பிழைத்தது, இனி யிவ்விருளை யரணம் புகுமித்தனையிறே" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசர் பணிப்பராம். ஊரெல்லாந் துஞ்சியில் கூறறமான விருளிவர்க்கிப் போதாதரத்துக்கு விஷயமாயிற்றிறே.

அ-ம். பாட்டு - நீணிலத்தொடு.

கசo. (அப்பன்றன் மாயங்களே காணும் நெஞ்சுடையேன்) "'முடியானேயிற கரணங்களையுடைய வாழ்வா ராகையாலே, நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றாய்க் காணவும்வற்றாயிருக்கும், எனறு பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வர்.

கO - ம பாடடு - மணமிசை

கசுக. (உததமம்) கமஸாதிகள, தாயோதஞதிகளால வருமச-சமிஙறியே, தனககுப பரிவரானவாகளிருககிற நிலததிலேபோயப புகபபெற றபடி. ஒரு தீாததததினனறு நாயிறுபோது ஆணடாஹும எமபா ரும தஙகளிலே சநதிதது, "'அஹஙகார மமகாரதூஷதராயிருப டாா பததுககோடிபோ நடுவே, அதிசுகுமாரமான திருமேனி யைககொணடு பததுநா ளெழுநதருளி, நிரபாயமாகப புககருளப பெறறபடி கணடதே' எனறு, ஒருவனையொருவா தெணடனிடடுத தழுவிககொளளாநிறக, ஜீயாகணடேன" எனறருளிச-செயவா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—துவளில்

ப்ரவேஶம்

கசுஉ. "இததிருவாயமொழி-ஆழ்வாா பரகுருதி சொலலுகிறது" எனறு நம முதலிக ளெலலாரும போரவிருமபி யிருபபாகள.

சு - ம பாடடு - இரஙகி

கசுங. (மரஙகளு மிரஙகுமவகை) எமபாரை "மரஙகளு மிரஙககககூடுமோ" எனறு கேடக, "இதருளிச- செயதவனறு நடடஙகி எததனை பாவ சுததி யிலலாதாாவாயிலே புககதெனறு தெரியாது, இஙகனே யிருககசசெயதே யமஙிய மாதிகாரமததாலே பதஞசெயயப பாா ததாலும சுககான பருகைபபோலே நெகிழாதே யிருககிற நெஞ சுகளு மினறழிகிறபடி கணடால சமகாலததில மரஙகளிரஙகச சொலலவேணுமோ" எனறருளிச்செயதாா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ரு-ம பாடடு - மேவி

கசுச. (கண்டு) இஙகேயிருநது மானசாநுபவ மாதரமாய் கலேசபபடட வள, கணணாரககணடு. "பிளளை திருநறையூரறையரும படடரு மாக உளளே பரதகூணம பணணாநிறக, இடடவடிமாறி யிடமா டடாதே கண்களாலே பருகுவாரைபபோலே பாாதது வாழநது கொணடு போகிறபடியைப பினனேனினறு கணடநுபவிததேன" எனறு நஞ்ஜீய ரருளிசசெயவா.

கசுரு. ஆச்சானு மாணடாஹுமாக கிழககே நடககிறபோது, திருபபேருககுக் கிழககுபபோகவும மாடடாதே யேறித திருவடிதொழவும் மாட டாதே, திருபபோ நகரான கோயிலைப பாாததுககொண டிருந தாாகளாம்.

௧௪௬. (ஆவியுள்குளிர) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யா நிறகச்செயதே மேலெழ வருளிச்செய்தாராய் சீராமப்பிள்ளை யிருந்தவா "ஜீயா, எம்பாரருளிச்செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' எனறு முகநது கொண் டருளிச்செய்யும்படி கேட்டறிகை யில்லையோ" எனற ருளிச்செய்தார.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.
ப்ரவேஶம்.

௧௪௭. "(சொல்லவைததனளே) என்றது - செல்லுகையிலே யொருப்பட்டா ளென்றதாய், முட்டப்போகாமல் கிடநது ஐகரஸ்யம் பறருசாக தூதுவிடுகிறுள்" என்று பட்டர.

௧௪அ. பலபாட்டுகளிலும் "இதுவோதக்கவாறு"என்கையாலே- "ஆந்ருஸம்ஸயம்பற்ருசாக தூதுவிடுகிறுள்"என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. "பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர அரும்பறக் கலந்துபிரிநத பிராட்டியைப்போலே அங்கே புகுநெடுங்கால மவனை யனுபவித்துப் பிரிந்து தூதுவிடுகிறுள்" எனறு பிள்ளான. 'புறப்பட்டவள முடியப்போகமாட்டாதே நகரோபவனத்திலே கிடந்து தூதுவிடுகிறுள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

௧௪௯ (ஆளீரோ) உங்கள்காரயமே செய்ய வொண்ணுது என்காரயமும் செய்யவேணும். இவள்காரயம் செய்கையாவது-இவற்றை யாளுகை யிறே. "இவள்தானுபய விபூதியையுங் கொடாநினறு ளாகில், அவனவந்தால் தானுமவனு மெங்கே யிருப்பது" என்ன , "இக்குருவி காட்டினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை.

௧௫0. (நன்நலப்புள்ளினங்காள்) "குஞுஸ்தவ்யய்யேவஹோபநா:" என்னு மவனும் புறம்பாறு னுங்களைபபாாக்க "உங்கள் தரத்துக்கிதோ ரறுகும் தாளிப்பூவுமிறே" என்பராம் பிள்ளையமுதனா.

உ-ம் பாட்டு - மையமர்.

௧௫௧. (மெய்யமாகாதல்) "தம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலைநில்லாத காதலனை றெங்கள்தென்று சொல்லுங்கோள" என்று பிளளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, மெய்யமாகாதல் - ஆதமானு பந்தியான காதல் மெய்யெனறு-ஆத்மாவாய், ஆதமாவோடே பொருந்தின காதலென்னுமாம்.

ந-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

௧௫௨. (ஓடிவந்து) "பிராட்டியைக்கண்ட ஹாஷம, நம்மில் மதுவனமனறுகில் ராஜபுத்ராகள் முதுகோடேபோம்" என்று பட்டரருளிச் செய்வா.

௧௦-ம் பாட்டு - வந்திருந்து.

௧௫௩. (என்னை) அச்சோத்தியிலே அடிமைசெய்ய வாசைப்பட்டவென்னை. இப்படி த்யாக்கத்தையானு ளிவளென்று. "இவள் வைவர்ணயத்தை தன்னுடம்பிலே காட்டவும் வற்றாகாதேயிவை" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே, உம்முடைய தேவாரமோ!, இவளந்தப்புர பரிகரமன்றோ வென்னுங்கோள்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—நீராய்

௩-ம். பாட்டு - ஞாலத்து

௧௫௪. (ஞாலத்தூடே நடந்தும்) அஉ-வது. ஐதிஹ்யம்பார்க்க.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

௭-ம். பாட்டு - அடியேன்மேவி

௧௫௫. (திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே) பட்டர், "நித்தியத்திலே, 'அமுது செய்யப் பண்ணும்போது ஸ்தோத்திரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வது' என்ன, என்னஸ்தோத்திரத்தை விண்ணப்பஞ் செய்வது" என்ன, "'அடியேன் மேவியமாகின்றவமுதே', 'பச்சைமாமலை போல் மேனி', என்கிற பாட்டுகளைப்போலே யிருக்குமவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்வது" என்றருளிச்செய்தார்

௮-ம். பாட்டு - நோலாதாற்றேன்

௧௫௬. (நோலாதித்யாதி) "'காக்கைவாயிலும் கட்டுரை கொள்வர்' என்றுண்டே" என்று பட்டரருளிச்செய்வர்.

௧௦-ம். பாட்டு - அகலகில்லேன்.

௧௫௭. (உறைமார்பா) "'ஒருநாள் பட்டர், பிள்ளை அழகியமணவாளரையருக்குத்வயமருளிச் செய்கைக்காக 'எல்லாரும் போங்கோள்' என்ன, நஞ்ஜீயரு மெழுந்திருந்துபோய், 'நம்மை 'இராய்' என்றருளிச்செய்திலர்' என்று வெறுத்திருக்க, அப்போதே 'ஜீயரொங்குறற' என்று கேட்டருளித் தேடியழைத்து கூட்டவைத்துக்கொண்டிருந்து த்வயத்தை யருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே அப்போதருளிச்செய்தவார்த்தை" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர் - "இவர்தம் வஸ்து சேஷமாகில் அவன்சேஷியாகில் இங்குப்பிராட்டி சம்பந்தத்தால் செய்கிறதென்" என்று கேட்க, "அதிருக்கிறபடி கேளீர், ராவணனுக்கும் காகத்துக்கும் சம்பந்தமு மனுஷ்டானமுமொத்திருக்க, இனி ராவணன் சாபத்தாலே கெட்டமாட்டாதிருப்பதொன்றுண்டிறே, அங்கனன்றிக்கே ஜனனிபக்ஷ லபாத்தில்

கைதொடாதேயிருக்க, தலைகொண்டு தப்பினானிறே, அவள்சன்னிதி யுண்டாகையாலே. அவள்கடக்க விருக்கையாலே ராவணன் தலை யறுப்புண்டான.

எ - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேசம்.

கருஅ. பிள்ளைதிருநறையூரரையர் "இப்பாட்டுக்களில் பூர்வார்த்தமடைய-புலியின்வாயிலே யகப்பட்ட ப்ரஜைதாய்முகத்திலே விழித்துக் கொண்டு புலியின்வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலேயா யிருக்கிறது" என்று பணிப்பர்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணிலாவிய.

கருகூ. (எண்ணிலாப்பெருமாயனே) எண்ணிறந்தசெயல்களைச் செய்யவற்றாய் நீவேண்டாதாரைச் சிறையிட்டு நலியக்கடவதான ப்ரக்ருதியை பரிகரமாகவுடையவனே. அன்றிக்கே, "எண்ணிறந்த மஹாச்சரியமான குணங்களையுடையவனே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

ங-ம் பாட்டு - வட்கிலள்.

கசூ0. (வட்கிலளிறையும) இதுக்கு - ஜீயரருளிச்செய்வது - "இவள்முடிந்தாள்" எனறு.

ரு - ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கசூக. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) "பெருமாளே யென்னும்" என்று ஜீயர். அவவூரில் சம்பந்தங் கொண்டுபோலேகாணு மவரையும் விரும்பிற்று.

* எ-ம். பாட்டு - பாலதுன்பங்கள்.

கசூஉ. "ஆஶ்ரிதரை வாழ்விக்கையு மநாஶ்ரிதரை நலிகையுமன்றிக்கே, இப போது விபரீதமாயிற்றே உம்முடைய படியென்கிறாள்" எனறு பிள்ளான்.

கசூங. (என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே) கலக்கப்பொறாத மார்தவத்தை யுடையவள் பிரியப்பொறுக்குமோ. "தசைமுறுகினால் வைத்தியா கண் முகம்பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளார்ந்து பெரியபெருமாண் முகம்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறாள்"என் றருளிச்செய்வா.

கசுச. (கொழுந்து) உபக்ரமம் தொட்டமானவளவிலே தனையிலே படரவிடுவதே. "பதிஸம்யோக ஸுலபம்வய:" இப்பாட்டி லொருதலைகட்டின்றிக்கே யிருக்குமிதுக்கு கருத்து - "'பரிஹரிக்கு மெல்லைகழிந்தாள், நாமிவர்க்குச் சொல்லுவதென்' என்று தன்னிலே நோவுபடுகிறாள்" என்று வங்கிபுரத்து நம்பிபணிக்கும்.

கூ-ம பாட்டு என்றிருமகள்

கசுரு. (சேமாப்பனே.) ரஹஸ்யத்தில் நித்தியயோகத்தைச் சொல்லுகிறது அவளொருக்ஷணம் பிரியவிருக்கி லன்றோ வெனக்குப் பேறுதாழ்க்கவேண்டுவது "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யுமவை கேட்கைக்காக நஞ்ஜீயரை அழைத்தருளித் தாமமுது செய்யாநிற்கச்செய்தே, இத்திருவாய்மொழி இயலை கேட்டருளாநிற்க இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே 'என்திருமகள் சேமாப்பனேயென்று மென்னுடை யாவியே யென்னும்' என்றியலைச் சேர்த்தருளிச்செய்ய, அதைக்கேட்டு கையையுதறி 'ஸ்ரீரங்கநாதா' என்றணையிலே சாய்ந்தருளினார்பட்டர்" என்றருளிச்செய்வர். "அப்போது திருமேனியிலே பிறந்த விக்ருதியைக்கண்டு 'இவருக்கு பகவத்ப்ராப்தி அணித்தாகிறதோ' என றஞ்சியிருந்தேன்" என்று ஜீய ரருளிச்செய்வர்.

கo-ம பாட்டு - முடிவிவள்

கசுசு. (மூவுலகிதயாதி) "மூவுலகாளியே, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே, நான்முகக் கடவுளேயென்னும் - வடிவுடை வானோர்க்குத் தலைவனேயென்னும்" என்று திருமாலையானடான வையதிகரண்யமாக நிர்வஹிக்கும். என்னுமென்னுமது - என்னுமவனுய. எம்பெருமானார் கேட்டருளி, சாமானாதிக ரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தருளினார்-த்ரைலோக்யத்துக்கும் கடவனான இந்திரனுக்குமந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய வதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், பரிமளத்தை யுடைத்தான கொன்றையை ஜடையிலே யுடைய ருத்திரனுக் கந்தர்யாமியாய்நின்று அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், அவர்களோ டிவ்வருகுள்ளாரோடு வாசியற வெல்லாருக்கும் நிர்வாஹகனாயிருக்கிற சதுர்முகனுகிறதே வதைக் கந்தர்யாமியானவனே யென்னும். (வடிவுடையித்யாதி) பகவதனுபவத்தாலவந்த ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படியிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவனே யென்னும். வடிவுடை வானோர் தலைவனே என்றதோடு மூவுலகாளியே என்றதோடு, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே என்றதோடு, நான்முகக் கடவுளே என்றதோடு வாசியறநிருக்கிறதாயிற் றிவர்க்கு மயர்வற மதிநலம் பெறுகையாலே. விஶேஷஜ்ஞமசத்தில் பரியவசிக்கு

மவரல்லரோ. சாவ நிர்வாஹகனென் றுணர்ந்திருக்கு மவராயிற்று இவர்.

கசுஎ. (அடியடையாதாளிதயாதி) "ஜீவிப்பானைப் போலேயிருந்து, கடுக முடிந்து கொடுநின்றாள்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "அப்போது மேல் ப்ரபந்தம் நடவாது. ஆகையாலே, திருவடிகளை கிட்டாதானைப்போலேயிருந்து சரமத்திலே கிட்டிக்கொண்டு நின்றாள்" என்று அருளிச்செய்யும்படி. இதுதான் - மானஸாநுபவத்திலே யொருவைசத்யத்தைச் சொன்னபடி.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்

கசுஅ. (முகிலித்யாதி) "பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே - திருவாய்மொழியாயிரமுஞ் சொல்லிற்று; 'திருமோகூர்க் கீத்தபத்து' 'திருவேங்கடத்துக் கிவைபத்து' என்று பிரித்துக்கொடுத்துவித்தனை; பெருமாள் திருப்பலகையி லமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மாருக்கு மளந்து கொடுக்குமாப்போலே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்வர்.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ப்ரவேசம்.

கசுகூ. "நீங்கள் சொல்லுகிறவற்றால் ப்ரயோஜன முண்டாகமாட்டாது, நானவன் பக்கலிலே யபஹ்ருத சித்தையானேன், ஆனபின்பு நானே போரே னுகாமே நீங்களென்னோடேன்பட்டு அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கப்பாருங்கோள்" என்று தனக்குப்பிறந்த துணிவையவர்களுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அங்கநன் றிக்கே பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "'(முகில்வண்ணனடியே - இவளணுகியடைந்தனள்' என்றதாகையாலே) ஸமாத்வாத ஸதத்ராஹம்' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோடே சிரகால முன்மஸ்தகரசமான ஸம்ஸ்லேஷம்ப்ரவ்ருத்தமாய, பிரிந்து கூடா விடிலிரண்டுதலைக்கு மழிவு வருமளவாச்சுதாய்; இனி யெல்லாவளவிலு மொரு நீராகக் கலக்கிறது தாமியிரண்டும் கூடியிறே, ஆகையாலே பிரியாவிடில் தாமிலோப பாயந்தமாகப்புக; இவ்வளவில், நாயகனுன விவனிரண்டுதலையும் ஜீவிக்கப்பார்ப்பா னொருவனுகையாலே பிரிவைப்ர சங்கிக்க, இவளும் விஸ்லேஷத்தில் வாசனையில்லாதா ளொருத்தியாகையாலே, 'கலவியிலே யொருவகையோ' என்று கொண்டு இவளு மனுமதிபண்ண அவனுமவ் வேட்டை நிமித்தமாகப் புறப்பட, இவளும திருவணுக்கன் திருவாசலி லளவு மொருப்படுத்திமீள; எல்லா வளவிலும் பிரிவுதன் காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே; அனந்தர மிவள் நோவுபடப்

புக, இதனைக்கண்ட தோழிமாரும் தாயமாரும் 'உனக்கேதுகிற தென்' என்று கேட்க, 'ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் காட்டிலே கூடப்போய் அவரிருந்தவிடம் நின்றவிட முலாவின விடந்தோ றும் கூடவிருந் தனுபவித்தாப்போலே, நானு மவரிருந்தவிடத் தேபோய் புக்கல்லது நில்லென்' என்ன, 'உனக்கிது தலைமைக் குப் போராது நீ சொல்லுகிறவை வாராததையன்று' என்ன அவ ர்களை 'நீங்கள் நிரோதிக்கிறதால் பெறுகிறேனே, நானே போகை தவிரேன், நீங்களே என்னைக் கொண்டுபோய் விடுங்கோள்' என்ன, அவர்கள் 'அதுக்கு நாங்கள் வழிப்படோம்' என்ன, ஆகில் நானே யாகிலும் போகத்விரோ னென்கிறாள்'' என்று

க-ம் பாட்டு - வெள்ளைச்சுரிசங்கு

௧௭௦ (நெஞ்சினூடே) நஞ்ஜீயர் கோயிலுக் கெழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பிள்ளானைக்கண்டு "ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ'' என்று கேட்க, "பாஷ்யகாரர் தோற்றச் செய்துகொண்டு போந்தது ஸ்வரூப வ்யாப்தியாயிருக் கும், ஆகிலும் எம்பாரொருநாள் 'உபாஸகானுக்ரஹார்த்தமாக ஈஶ் வரனிருடைய நெஞ்சிலே விக்ரஹத்தோடே வ்யாபித்திருக்கும்' என்றருளிச்செய்யக் கேட்டேன் என்று பணித்தான்.

உ-ம் பாட்டு - நானம்

௧௭௧. (நானக்கருங்குழல்) ஒருதமிழன் "நானமென்று - குழலுக்கு விஶே ஷண மாகையாலே, நாவிபோன்றகுழல்'' என்றான். அத்தால் நினைக்கிறதும் - பரிமளத்தை.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

ப்ரவேஶம்

௧௭௨. (தேவகுமாரருபம்) அதுகிடக்க, இவனையே நீதான் "காட்டேற்ப போக'' என்கிறது. "இவர்க்கு மவ்வளவேயோ'' என்று சிறியாத்தான் கேட்க, "'கண்ணெச்சிலாம்' என்று தரம் போராதானை யொப்பாகச் சொல்லி ருஷிகரிப்பூசுகிறான்'' என்றார்.

க-ம் பாட்டு - ஆழியெழ

௧௭௩. "கீழ் 'கண்ணபிரானுக் கென்பெண்ணை தோற்றேன்' என்று கொ ண்டு-இத்தலையில் தோல்விக் கெதிர்தலையானவத் தலையில் விஜ யங்களை யனுசந்திக்கிறார்'' என்று பிள்ளை திருநறையூரறையா பணிக்கும்படி.

௧௭௪. "மஹாமதி: என்றது-மதிகேட ரென்கிறபடியோ'' என்றார். பிள்ளை தாமப்பெருமாள் யெழுந்தருளும்போது "எங்கேனுமொரு சலனம்

பிறக்கில் நம்பிரானை விடுமத்தனே" என்று சொட்டையை யுரிவிப பிடித்துக்கொண்டு சேவிப்பராம். நம்முதலிக ளத்தைக்கொண்டு இவரை "மஹாமதிகள்" என்றழைப்பார்கள்.

ச-ம். பாட்டு - நாளுமெழு.

௧௭௫. (அப்பனூளியெழு) உள்ளி-சப்தம எழுவெனறது-தோற்றவென்றபடி. அனறியே "'இவற்றை உறிஞ்சுகிற போதை தவனிகாண்' என் றம்மாள்பணிக்கும்படி" என்றருளிச்செயவர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—கற்பார்.

௧௭௬. "பட்டர் ராமாவதாரத்திலே போரபக்ஷ பதித்திருபபா" என்று அவ ரருளிச்செயயுமது கேட்கைக்காக சிறியாத்தா னொருநாள் "பெருமாளுக் கெல்லாநன்மைக ளுண்டாகிலும், கழுத்திலே யோலே கட்டி 'தூதுபோ' என்னபோன க்ருஷ்ணன் நீர்மையிலலையே" என்ன "அதங்கனல்லகாண், கழுத்திலே யோலேகட்டி 'தூதுபோ' யென்பாரில்லாமை தவிர்ந்தா ரத்தனேகாண்" என்றருளிச்செய் தார்.

சா-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

௧௦-ம். பாட்டு - ஏற்றரும்.

௧௭௭. (கூற்றியல் கஞ்சனைக்கொன்று) மஞ்சத்திலே நிற்கிற கம்சனை முகம கீழ்ப்பட விழவிட்டுக் கொன்று போகட்டானாயிற்று. இயல்வு-ஸ்வபாவம். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங் களை வாங்கி கொல்லுவாரைப்போலேகாண்" என்று அம்மாள்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

சா - ம். பாட்டு - உய்விடம்.

௧௭௮. (உய்விடமித்யாதி) "அபலைகளை நலியுமாப்போலே அசுரராக்ஷசர்க ளுக்கும் சிநேஹத்தை விளைத்து பாதகமாகா நின்றது" எனவொருதமிழ நிட்டுவைத்தா னென்றத்தை ஜீயாகேட்டருளி, "இப் பொருளழகிது, ஆனாலும், அபக்ஷதாமம் - அசுரராக்ஷசர்களுக் கும் பாதகமாகா நின்றதென் றிப்போதிது சொல்லுகை தேட்ட மன்றிறே, ஆனபின்பு அது வேண்டா" என்றருளிசசெய்தாராம்.

அ- ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

உ - ம் பாட்டு - அங்கண்மலர்.

௧௭௯. (அங்கண் மலரித்யாதி) "கீழ்திற்திருவாய்மொழியில் 'விளங்கினற பூந் தண்டுழாய் விரைநாறவந்து' என்று சொனனத்தை ஸமரிக்கிறார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

சு-ம். பாட்டு - கள்ளவிழ்

கஅ0. (கள்ளவிழ்துயாதி) "கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே - 'சூழவுந்தாமரை நாண்மலர்போல்வந்து தோன்றும்' என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

எ-ம். பாட்டு - துயரங்கள்

கஅக (சுடர்நீண்முடியாய்) "'முற்றவிம் மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே யொற்றுமைகொண்டது' என்றது பின்னாட்டுகிறது" என்று பிள்ளான்.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்

க - ம் பாட்டு - என்றைக்கும்

கஅஉ. (என்சொல்லிநிற்பனே) "க்ருஷ்ணத்வைபாயனம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும், கோஹ்யந்ய: புண்டரீகாக்ஷாந் மஹாபாரதக்ருத்பவேத்" என்னும்படியே யிருக்கிறதாயிற்று. இதுக்கு ஆளவந்தா ரருளிச்செய்யும்படி - "ஸர்வேஶ்வரன் செய்யப்புக்கா வரியது மொன்றுண்டோ" என்றும். அங்ங னன்றிக்கே, எம்பெருமானார், "இவர் தாம் சொன்னாராகிலு மொருபடி போக்கச் சொல்லித் தலைக்கட்டுவர், அவனும் தானே சொன்னானாகில் நிரவத்யமாகத் தலைக்கட்டும், சிறு பரணை யெழுத்திடப்புக்கால் தானே யேதேனு மொருபடியிட்டுத் தலைக்கட்டும், பிதாவாதலு பாதயா யனுத லிடப்புக்கால்தானே யெழுத்தாயிருக்கும், அங்ஙனன்றிக்கே, இவன்கையைப் பிடித்திடுவிக்கப் புக்கவாறே, இவனோரிடத்தே யிழுக்க அவனோரிடத்தே யிழுக்கக் குத்திக்கொட்டியாய் ரூபமழிந்து சிதறிப்போம், அப்படியே, என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடா நிற்கச்செய்தேயும் என்னால் வரும் தோஷம் தன் பக்கல் ஸ்பர்சியாதபடி பாடுவித்தா னென்கிறார்" என்று.

ச-ம் பாட்டு - அப்பனை

கஅங. (என்னாகியே) என்பக்கலிலேதானாய். இவ்விடத்துக்கு எம்பாரருளிச் செய்யும்படி - "தான்பாடினானாகில் நிரவத்யமாய்த் தலைக்கட்டும், நான்பாடினேனாகிலும் வருந்தி யொருபடி தலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயு மென்னோட்டை ஸ்பர்சத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவி பாடித் தலைக்கட்டினான்" என்று.

கூ-ம் பாட்டு - திறத்துக்கு

கஅச. (தன்னையுறப்பல்லவிம் கவிசொன்ன) என்றதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும் படி-"'யதோவாசோநிவர்த்தந்தே' என்று வேதங்கள்மீண்ட விஷ

யத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன" என்று. அன்றிக்கே, பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சாலவுற்றதென்கிறார்" என்று.

க0-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

ச-ம். பாட்டு - வாய்க்கும்கொல்.

கஅரு. (மனத்தினிற்கு நினைக்கப்பெற) அங்குப்போ யனுபவிக்கவேண்டா, இங்கேயிருந்து நெஞ்சாலே அங்குத்தை பரிமாற்றங்களை அனுஸந்திக்கப் பெறவமையும். முற்காலத்திலே இடையாற்றுக்குடி நம்பியென்பா ரொருவருண்டு, அவர் திருநாட்கள் தோறும் பெருமாளை வந்து சேவித்துப்போனால், மறித்துத் திருநாள் வருந்தனையும் அது தன்னையே போதுபோக்காக ஸ்மரித்துக்கொண் டிருப்பாராயிற்று, ஒருநாளொரு திருநாளில் வருத்தாந்த மனுஸந்தியாநிற்கச் செய்தே, "அமுதுசெய்கைக்குப் போதுவைகிற்று" என்றாகளாய், "ஆகில்வருகிற திருநாளணித்தாகிறது" என்றாராம். அவர் நூறுவயஸ்ஸு புகுகையாலே பலஹானிபிறந்து திருமுளைத் திருநாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக் குதவவந்து புகுரப்பெறிலா, பெருமாளும் தேடியருளிக்காணாமை, "நம்மிடையாற்றுக் குடியான்வந்திலன், நங்கண்ணாலமல்லவோ!" என்று திருவுள்ளமானாராம். அவர் தாமாராங் திருநாளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, "நாமுனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்று கேட்டருள, "தேவரீர் தந்தருளின சரீரத்தைக்கொண்டுபோரக் காரியங்கொண்டேன், இனி போக்குவரத்துக்கு யோக்யமாகாதபடி போரஜறித்தது" என்ன, "வாராய்மெய்யே யிளைத்தாயாகி லிங்கனேயிரு" என்றருளிச்செய்தார்; பெருமாள் நடுவிற் றிருவாசலுக்கவ்வருகே யெழுந்தருளுங்காட்டில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

அ-ம். பாட்டு - அன்றிமற்றொன்று.

கஅசு. (ஆனையின்நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்) இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்யும்படி - "ராஜபுத்திரனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்தால், கைக்கூட்டனுக்கும் பாலுஞ்சோறு மிடுவாரைப்போலேகாண்" என்றும்.

க0-ம். பாட்டு - சிந்தை.

கஅஎ. இதுதா னொருக்திமாத்ரமாய் உம்முடைய நெஞ்சுபரமபதத்தை விரும்பினலோவென்ன, "அத்தை, என்னினைவுக்கு வாய்த்தலையிலேயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைக் கேட்டுக்கொள்வது" என்றிங்கனேயருளிச்செய்வர் ஜீயர். அன்றிக்கே, பிள்ளான், நீர் "திருவாறனவிளையே ப்ராப்யம்" என்றிருக்கிறீர், ஈஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரன்

றே, அவன் பரமபதத்தைத் தரிலோவென்ன, "அவன் சாவக் கியனன்றே, அறியானோ, வென்கிறார்" என்று, "புருஷார்த்தப் ப்ரதனன்றே, புருஷனார்த்தித்ததை யன்றே கொடுப்பது".

கக-ம். பாட்டு - தீர்த்தனுக்கு

கஅஅ. (நல்கியுளைப்பார்த்த தேவியருக்கு) ஓடமேற்றிக் கூலிகொள்ளும் தசை யாகிறது - பகவத்விஷயத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணும்போது யெடுத்துக் கைநீட்டுகையிறே. சரமஶ்லோகம் ரக்ஷித்துக்கொண்ட வளவுபோலே யிருக்குமளவுகளிலே யென்றபடி. (அதாவது-உடையவர், திருக்கோட்டியூர் நம்பிதமக்கு த்யந்த ரஹஸ்யமாக உப தேசித்த சரமஶ்லோகத்தை தெற்காழ்வார் திருமுன்பே யெடுத்துக் கைநீட்டினவர்களுக்கு, அவர்கள் விஷயத்திலே யுகப்பிலே அருளிச்செய்தாரிறே, அத்தைச் சொல்லுகிறது)

௮-ம் பத்து.

௩-ம் திருவாய்மொழி—அங்கமிங்கும்.

கக-ம் பாட்டு - உரையா

கஅ௯. (தவிரவருள் நீண்முடியானை) இதுபோமட்டுக் கிடாவருளும் ஸ்வ பாவனுன உபயவிபூதிநாதனை "இவர் பயம்போம்படி 'உம் முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கிறோம்' என்று, ப்ரஶ்கம்பனம் பண் ணினுனபோலேகாண்" என்றம் மங்கியம்மாள்

௫-ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா

உ-ம் பாட்டு - காணவாராய்

க௯0. (நன்றுடு) அனந்தக்லேஶபாஜன மாகையாலே விபரீதலக்ஷணையா தல், விஷயானுபவத்தாலே களித்துவார்த்திக்கும் தேசமென்னு தல். பிள்ளான், "எம்பெருமானைப்பெற் றனுபவிக்கும் நாடுகாண்" என்னுமாம், "இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" என்று.

௫-ம். பாட்டு - சொல்லமாட்டேன்.

க௯க. (அல்லலிதயாதி) "உன்னைக்காட்டாதே யருமைப்படுத்தப் பார்த்தா யாகில், நாட்டார் 'தண்ணிது' என்கிற வஜ்ஞானமவருவ தோ ருபாயமேதோ" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர், இப்போது மறந்து பிழைக்கலா மென்னுமத்தாலே "திருவடிகளென் ஹ்ருதயத்தி லே ப்ரகாசியாநிற்க, துக்காத்மகமா மஜ்ஞானமவருகைக் குபாய முண்டோ" என்னும்மாள்.

கக-ம். பாட்டு - எங்கேகாண்கேன்.

ககூ௨ (அந்தண்குரு கூரச்சடகோபனை) "'உபதிஷ்டந்து மாம்ஸாவேவ்யா தய:' என்கிறபடியே, இவ்வாறுருமைக் கெல்லாமாட்ல கொடுத்த வாழ்வார்" என்றுளவந்தார நிர்வாஹம்.

கூ-ம் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

கக-ம். பாட்டு - சோலை.

ககூ௩. (பாலோடமுதின்னவாயிரம) பாலோடமுதன்ன-இபபதென்னுதல்; வாச்ய வாசகங்களுடைய சேர்த்தியிருக்கிறபடி. பாலென்கிறது-சோலைத்திருக் கடித்தானத்துறை திருமாலை; அமுதென்கிறது-சடகோபன் சொல்லென்கிற வாசகத்தை. இது-ஆளவந்தார நிர்வாஹம்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

௩-ம். பாட்டு - அருள்தான்.

ககூ௪. (இதுவல்லாலித்யாதி) இதுக்கு திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி-"நாட்டாரை ஸ்வாயங்களில தலையாகச் சொல்லுவது - த்ரைலோக்கியை ஸ்வாயத்தையிறே; அதுவு மெனக்கொரு சரக்கல்லவென்கிறார்" என்று. எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி-"என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பொழிய வீற்றிருந் தேழுலகுந்தனிக்கோல் செல்லவிருக்கு மிருப்பையும் தனக்கை ஸ்வாயமாக நினைத்திருக்குமோ வென்று பார்த்தால், அதுவுமொரு சரக்காக நினைத்திருக்கிறிலன்" என்று.

கூ-ம். பாட்டு - வயிற்றிற்கொண்டு.

ககூ௫. (மதியாலே) "இவன்படியை யறிந்துகொண்டே னென்கிறார்" என்னுமம்மாள். அன்றிக்கே, "மதி: - அநுமதி:" என்றாக்கி, "அநுமதி மாத்ரத்தாலே" என்பர் பட்டர். அதாவது-அவன்புகுகிற யிடத்தில் விலக்கிற்றில னென்கை.

அ - ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ப்ரவேசம்.

ககூ௬. இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டளை பாட்டாலே-தன்னை யனுபவிப்பித்து அனந்தரம் ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தானாயிருக்கும். அதுக்கடியென் னெனனில்; "வஸ்துதான ஸ்வாச்ரயமாயல்லதிராமையாலே ஆச்ரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான்" என்பாருமுண்டு. அன

றிககே, "'ஸவரூப மிருக்கும்படியைககாட்டித்தர வாருமெனறு லிசையாா' எனறு தனனை முறபடக காட்டிககொடுககிறுன" என பாருமுணடு "இரணடாைபபாட்டாலும - இருததும வியநதிற கலவி பினனூட்டுகிறது" எனபாரு முணடு.

ரு-ம பாட்டு - நினற

ககூஎ. "கீழபகவத பரகாரமாக வாதமாவ னுஸநதிககபபட்டது, இதுககு மேல 'எமபெமமானேடு' எனகிற பாட்டளவும கேவலாதம ஸவ ருபததைச சொலலுகிறது" எனறெமபா ரருளிச்செயயுமபடி ஆணடான, "பரகாரமான வேஷததிலே சொலலுகிறது" என னும.

அ - ம. பாட்டு - எயாததாா

ககூஅ. (நலலுறைபபு) நலலவாயபபு அலலாதபோது செயததெலலாம வயாததம ஆணடானபணிக்குமபடி - "'நினறவொனறை யுணாந தேனுககு' எனனும் பாட்டுததுடஙகி, நிஷகருஷடாதமானு சநதா னமாதரமே யனறிக்கே பகவதசேஷதவ பாயநதமாக வனுசநதிக கிறது, இபபாட்டில - 'எமபெமமானே டொததே சென்றஙகுள ளஙகூடக கூடிறறுகில' எனகிறவநதிம ஸமருதியும எமபெரு மான தனககு சேஷமாக விவவாதம வஸதுவை நினைததிருககு மாபபோலே இவனுமவனோடொததது அவன நினைவோடொதது அததசையிலே சேஷதவானு சநதானம கூடுமாகில நலலவாயப பு" எனறு

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலே.

ரு - ம பாட்டு - புகழும

ககூகூ. (எஙகுமதிகழுமிதயாதி) "'கையுமாயுதமுமாய பொருததமிருநதபடி யென' எனறு சததுருககள புகழுமபடியைச சொலலுகிறது" என றெமபெருமானா அருளிச்செயயுமபடி

கo-ம். திருவாய்மொழி—நேடுமாற்கடிமை.

ரு - ம பாட்டு - உறுமோ

உoo. (சிறுமாமனிசராய) வடிவுசிறுதத பரபாவம கனததிருககுமவாகள. "சிறுமைபெருமையாகிற விருததகாம தவயததுககு யேகதாமியி ல சமாவேஶஙகூடினபடி யெஙகனே" எனறு பட்டாபாலயததிலே ஆழவானைககேடக, "நமமோடொகக 'அன்னபானுதிகள தாரகம' எனனலாய பகவதவிஷயததிலவகாஹனம பாாததால 'நிதயசூரி களோ டொபபாகள' எனனலாயிருககிற ஆணடான, அருளாளப பெருமாள, 'ஸ்ரீகோவிநதபபெருமாள, இவாகளகாண் சிறுமாமனி சராகிறாகள" எனறு பணிததான.

கக-ம். பாட்டு - நலலகோட்பாடு.

உ0க. (கொண்டவித்யாதி) திருவனந்தபுரத்துக்குச் சாத்தாக போகாநிற்கச்செய்தே, திருக்கோட்டியூரிலே செல்வநம்பி திருமாளிகையிலே போய புக்காரகளாய்நம்பி தாம் அசந்நிஹிதராயிருக்க, நங்கையார, நூறுவிததுக் கோட்டைக்கிடகக அவற்றைக் குத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை யமுதுசெயயப பண்ணிவிட, பிறறைநாள் நம்பிவந்து "அவைசெய்ததென்"எனன, "பரமபதத்திலே விளைவதாக விததினேன்" என்றுளாம். "தொண்டனூாநம்பி, எச்சான்"என்று சில மஹாபுருஷாக ளுண்டிறே, பாகவதசேஷத்வமேயா த்மாயாய் போந்தவாகள், அவாகள்படியேயாகப் பெறுவாசள்.

கூ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கோண்டபேண்டிர்.

அ-ம். பாட்டு - வாழ்தல்கண்டீர்.

உ0உ. (மாயவநித்யாதி) "இந்தமாயவநடிபரவுகை, சூதுசதுரங்கத்தோபாதி கால க்ஷேபமாக்குகிற புன்மையில்லாதவாகள்" என்றுபட்டா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

க-ம். பாட்டு - பண்டைநாள்.

உ0௩. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், அங்கேயொரு திருமகிழடியிலே யிருந்து, சருகைதிருவலகிடாநிற்க, கூடவாசிதது நாஸதிகனுயிருப்பானொருவன், "பகவானுபாயம், நாமனந்ய ப்ரயோஜநா, இப்போதிந்த க்லேஶத்துக்குப் பலமென்" என்ன! திருவலகிட்டவிடததையும், இடாதவிடத்தையுங்காட்டி, "இவ்விடமு மவ்விடமு மிருந்தபடி கண்டாய்க்கு 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ" என்றான்.

ச-ம். பாட்டு - புளியகுடிகிடந்து.

உ0ச. (நீகாணவாராயே) எங்கெதிரே யுன்னழகுகாண வரவேணும். பிள்ளையழகிய மணவாள வறையனைப் பெருமா ளொருநாளருளப்பாடிட்டு, "நாமிங்கனே நடக்கிறோம், நீயிதுக்கீடாக ஆடிக்காண்" என்ன! "தம்பிரானே, என்னுலன்னடைக்கீடாக வாடப்போமோ, (கானகம்படியுலாவி யுலாவியிதயாதி) தேவருடைய குழலோசையைக் கேட்டவாறே, பாடல்தவிர்ந்தாரகள், தேவருடைய ஸ்வாவாபீகமான நடைக்குத் தங்களுடைய ஶிக்ஷாபலத்தா லுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தாரகள்; குருக்குக்கைகொடு கூழ்துழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனோ" என்றாராம்.

௬ - ம. பாட்டு - வீற்றிடங்கொண்டு

உ0௫. (இதனுளுமிருநதிடாய) "சாயநதருளின வழகுபெரிய பெருமாள பக கலிலே காணலாம், நினறருளினவழகு, நமபெருமாள பககலி லே காணலாம, இருபபிலுணடானவழகு, பெரியபிராடடியாா பககலிலே காணலாம" எனறு படடரருளிசசெயவா

ந - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.
ப்ரவேசம்.

உ0௬. பரணவாாததமும், நமஸ்ஸபதாாததமும், வயாபகதவமும, அவயாப கதவமும், அலலாதவயாபக மநதிரஙகளிலு முணடு, அதில தாமா தரிததருளிறறு திருவஷடாக்ஷரமெனறு மிடததை ஓராயிரத தாலே யருளிசசெயகிறுா. இது நடுவில் திருவீதிபபிளளை யருளிச செயயுமபடி.

௬ - ம பாட்டு - தொழுது

உ0எ. இபபடி சுலபனுன உனதிருவடிகளிலே கிடடிபபெறறு லும, ஆஸ்ரய ணததில ஆபிமுகயததிலே சநதுஷடனு முன ஸீலவததையை யனுசநதிதது, ஒரு பரவருததிபணண க்ஷமனுகிறிலே னெனகி றுா அனறிக்கே, "இஙகனே யொருமூனறுபாட்டுத தம்முடைய வயோகயதையைச சொலலுகிறுா" எனபாருமுண்டு, அதில்லை யிறே கணகள சிவநதுககுப பினபிவாககு "இததலையாலே யொனறை யாததிததுப பெருகை மிகையாமபடியா யிருககிற வனுடைய வுபாயபாவததைச சொலலுகிறுா" என்பாருமுணடு. "இவை யெலலாமலல, அவன சனனதியில காமததில பரிமாற வொணணுதபடி யழிககு மவனுடைய ஸீலகுணததைச சொலலு கிறது" எனறு நமமுடையவாகள நிாவஹிககுமபடி.

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

ந-ம். பாடடு - அழைககின்ற.

உ0அ. (நண்ணுதொழியேன) அவனைக கிட்டாதொழியில் நானதரியேன. இது ஆயததான நிாவாஹம.

௬ - ம பாட்டு - கருத்தேயுனனை

உ0௯. (தேவாகட்கெல்லாம்விருததா) "இனியவவருகில்லை" எனனுமபடி யுயாநதவாகளுககு மவ்வருகானவனே. தலைமகனையும தலைமகளை யும் "கிழவனும கிழததியும" எனறு தமிழாசொலலக கடவாக ளிறே.

௫-ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

௮-ம். பாட்டு - அவன்கையதே.

௨௧௦. (தவஞ்செய்திலா) உயிரை யிங்கேவைத் துங்களுக்குபகரிக்க பாக்யம் பண்ணிற்றிலேன். "அவனைப்போலே பிரிவுக்குச் சிளையாத படி பாக்யத்தைப் பண்ணப்பெற்றிலேன" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

க௦-ம். பாட்டு - எழநணணி.

௨௧௧. (தழைநல்லவிதயாதி)ஈலவர விபூதிஸமாத்தமாகவேணுமென்கிறாள். "தான்தாம் முடியநினைப்பார (நாடுவாழ்க) எனபாரைப்போலே சொல்லுகிறாள்" என்று ஆளவந்தார நிர்வாஹம்; "நான்பட்டபாடு நாடுபடாதொழியவேணும்" எனறு எமபெருமானா; "நான் முடிய எனனாததிகண்டு நோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமாகாதே!" என்று பட்டா.

௬-ம். திருவாய்மொழி—உருதுமால்.

௨-ம். பாட்டு - நினைதொறும்.

௨௧௨. (ஆட்செய்யும்நீமை) "(நானுனக்கு ஆட்செய்யும்நீமை) என்பானென், 'நீயெனக்காட்செய்யும் நீமை' என்னுமல்?" என்ன; "இச்சொலவையு மிழப்பரோ பாவியா!" என்றெம்பாா.

௬-ம். பாட்டு - என்கண்ணன்.

௨௧௩. (புன்கண்மை) பேகணிபபு. பொல்லாநோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிாப்பெய்து" என்றுய்தது நிவஹிப்பது. "'இதுதான் ஸப்தத்தோடே சோந்திருக்கிறதில்லை, இந்தஸருதமான ஆதததத்தோடே ஸப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி யெங்கனே?' என்று விசாரியா நிற்கச்செயதே, 'கோதான விதுதிரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவு முயிாபெய்ததாக வேணுமிறே, ஆத்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன், ஜீயா போரப்ரீதரா யருளினா" என்றருளிச்செய்வா.

௯-ம். பாட்டு - ஆருயிர்.

௨௧௪. (ஆருயிாபட்டதென துயிாபட்டது?) நான் பட்டபாட்டை நித்யசூரிகளிலேதான் பட்டாருண்டோ?. பகவத்குணங்களுக்கு அபூமியாயிருக்கிற சம்சாரத்திலே நான் பட்டபாட்டை நித்யவிபூதியிலே யுள்ளவாகள்தான் பட்டாாகளோ வென்கிறாா். "இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிாபட்டது?" என் றெம்பெருமானா். "எல்லாரும் குணானுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவாக் கிவ்வாசிகூடினபடியென்" எனறு நான்கேட்க, "ந வோடையான ஸ்ரீக்கு பாத்தாவினுடைய கரஸ்பரிஸம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவ

தாமாபபோலே, இவரனுபவததிறபுதிய ராகையாலே வருகிறது காணும" எனறு ஜீயா அருளிசசெயதாா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

ப்ரவேஶம்.

உகரு. பெரியமுதலியாா, பராபய சிததியில தவரையாலே எபபோது மித திருவாயமொழியை யனுசநதியா நிறபா, ஆகையாலே, யிததை "பெரிய முதலியாா திருவாயமொழி" எனறுயததுச சொலலுவது. அதவா, 'விடட ஆரதாகள தாழநததாாகளெனறு தாமே யவன வாததிககிறதே ஶததேறபபோக வொருபபடுகிறாா" என பாருமுணடு.

அ-ம பாடடு - அருளாது

உகசூ (தெனதிருவாயெனதேவே - தெருளேதரு) எனறு கரியை, அன றிககே, "மருளே யினறியுனனை எனநெஞசதது திருததும தெருளே தருதென திருநாவா யெனதேவே - அருளாதொழிவாய, அருளசெயதடியேனைப பொருளாககி யுனபொனனடிக கீழப புகவைபபாய, திருவுளளமானபடிசெய" எனறும பிளளான பணிககும.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேஶம்.

உகஎ. "பராப்ய வஸதுவை பெறுமபடியை மனோரதிததாா கீழ்த்திருவாய மொழியிலே, மனோரத சமநநதரமபெறக காணாமையாலே, திரு வாயபபாடியி லுளளாா கருஷணனைபபிரிநது ஒருராததிரி படட வயசனததை இவ ரொருததரும படுகிறாா" எனறுளவநதா ரரு ளிசசெயயுமபடி. அததை எமபெருமானாா கேடடருளி, "முன பே ஆறறாமையாலே தறபறறிருககிறவ ராகையாலே அததனை யாடல கொடுககைககு வேணடு மாஶரயம போராது ஆனபினபு அவனைப பிரிநதொரு சநதயையிற படடனுவைப படுகிறாா" எனறருளிசசெயவா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி

ஙு-ம. பாடடு - தொணடா.

உகஅ. (திருக்கண்ணபுரததணடவாண ஙமரா பெருமானையே) "பரதிமாஸ் வடர புததாநாம" இதுக காளவநதா ரருளிச்செயயும்படி - "அம மேடடிலு மேறிப பாயாநினறல தேசிகருககுச சொலலவேணு மோ" எனறு.

கo-ம். பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்.

உகக. "'ஒரு நற்சுற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே பல திருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயாபட்டரைக் கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப் போம் பெண் பிள்ளைகள் பந்துக்க ளிருந்தவிட மெங்கும்கண்டு விடைவப்போ மாப்போலே, ப்ராப்யபூமி அணித்தானவாறே திருப்பதிகள்தோ றும புகுகிறார்" என்றருளிச்செய்தார.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை.

உஉ0. (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக "வரிவா ளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற கரியான் கழல்காணக் கருதும் கருத்து" என் றிருக்குமென்னு டொருகுடற்றுக்குடை யாரடங்கலும் போகப் பாருங்கோள. திருவத்யயனம்பாடாகிறக, இதனைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார "நமக் காழ்வாரோடே யொரு சம்பந்தமுண்டாக வேணும்" என்று, அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தை யுடையாரைக் கூட் டிக்கொண் டெழுந்தருளினார்.

ந-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

ச-ம். பாட்டு - தொழுத்தையோம்.

உஉக. (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோ மென்றும் அடி ச்சியோமென்றும் - தாங்கள் தோற்ற தோல்விதோற்றச் சொல் லுகிறார்கள். (துணைபிரிந்தாா துயரமும்) துணைபிரிந்தாரொன்று- உன்னைப் பிரிந்தாரொன்றபடி. "துணையை யென்றால் தவிஷ்டமா யன்றுகாணிருப்பது" என்னு மாச்சான்.

உஉஉ. (பசுக்களையே விரும்பி) பிள்ளையமுதனார், "ஒரு பசுவின்காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண் ஶீக்கொள்ளுவது" என்ப ராம்.

கக-ம். பாட்டு - செங்கனிவாய்.

உஉந. (இவையும் பத்தவற்றின் சாரவே) அவையெனகிறது-கீழ்றதிருவாய் மொழிகளையாய், "அவற்றிநருகே இதுவு மொரு திருவாய்மொ ழியே!" என்று ஆச்சரியத்திலே யாகியாய்த்து ஜீயரருளிச்செய் ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிக்கே, (இவையும் பத் தவற்றின் சாரவே) கீழ்த்திருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்ன பல மிதுக்கும் பலமென்ற தாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென

இறது - "மங்கையராயச்சியராயந்தமாலே" என்கிறவற்றையும், இவையுமவற்றோடொக்கும்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே ப்பவேஸம்.

உஉ௪. (பிள்ளான் ஒருருவிலே) "'நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டா' என்றாள், 'ஆகிலத்விராந்தேன்' என்றான், இவன்றன்னை ஸம்பந்திஸ்லேஷம், இவன் பக்தி லப்யனென்னுமிடம் நிஸ்சிதமென்கிறார்" என்று பணித்தான்.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

௧-ம் பாட்டு - அருள்பெறுவார்

உஉ௫. (அது நமது விதிவகையே) "அது நம்முடைய பாக்யானுகுணமாக விறே" என்று இதுக்கு பூர்வர்கள் நிர்வஹிக்குமபடி இந்நைந்எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரசத்தோடு சேராது, நாம விதித்தபடியே செய்வாரு யிருந்தாரென்கிறான்" என்றருளிச்செய்வர்

௫-ம் பாட்டு - வானேற

உஉ௬. (நரகத்தை நகுநெஞ்சே) பிள்ளை அழகிய மணவாளப் பெருமாளரையர் க்ரந்தியைப்பார்த்துச் சிரித்துச்சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது. அதாவது - பரமபதத்துக்குப் போகிற சமயத்திலே "உன்னை வென்றேன்" என்று அதாவது சம்சாரத்தைப்பார்த்துச் சிரிக்கைக்குஹேது அவனை அணைடகொண்ட பலமென்று திருவுள்ளமபற்றி, அத்தை சரிதா ஸனமாக வருளிச்செய்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

௧-ம் பாட்டு - செஞ்சொல.

உஉஎ. (ஆட்சசெய்யமின்) "ஆழ்ங்காலிலே யிழிந்தமிழ்ந்துவார அவனிடத்தே கொண்டைக்கோல நாட்டுமாப்போலே, கொண்டைக் கோல்நாட்டுகிறார்" என்று சிறற்ளகொண்டான். உடையவர், "இன்னுருயிரென்னுமையாலே அவனுயிராக காத்தாடச் செய்யுங்கோள்" என்றருளிச்செய்வர்.

௫ - ம். பாட்டு - நண்ணுவசுரர்

உஉ௮. (யானுயத்தன்னைத்தானபாடி) நம்பி திருவழுதி நாடுதாசர், "அருள் கொண்டாடும்" என்கிற பாட்டிலே, "ஸ்ரீகீதையை அப்யசித்தாரொருவன் சந்தியாஸதவிலே சென்றால் பலருமாக நாழி அரிசியைக் கொடுத்து விஸவஸிக்க மாட்டாமையாலே 'புரந்தினையிலேயிட' என்பார்கள், திருவாய்மொழி கற்றான் ஒருவிண

ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால சர்வேஶ்வர னகப்படப் புறப் பட் டெதிர்கொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து அமுதுபடியும் யெடுத்துவிட்டு சத்கரிப்பார்கள்" என்றாராம். "பணடேபரமன் பணித்த" என்று இவா அங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீகீதை தானு வீறுபெறறதிறே.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

௩-ம். பாட்டு - பிடிததேன்.

௨௨௯ (மடித்தேனித்யாதி) எம்பெருமானார், உலாவியருளுகிறவா மூடியப் போகாதே நடுவே மீண்டருள, எம்பாா கதவை யொருச்சரித்து, "திருமாலிருஞ்சோலை யாகாதே திருவுள்ளததி லோடுகிறது" என்ன; "ஆம், அபபடியே" என்றருளிச்செய்தார.

௯-ம். பாட்டு - இன்றென்னை.

௨௩0. (உணாத்தலுற்றேனே) இதுக்கொரு மறுமாற்ற மருளிச்செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டி யிராநின்றேன். இப்படி யிவா முடியத் துடாந்தவாரோ பெருங்கடல் மண்டினாைப் போலே போக்கற்றான். "இதுக்கு ஈஶ்வரன்சொன்ன உத்தரமென்" என்று ஜீயாபட்டாைக் கேட்க; "'இவா தலையிலே யொருபழியை யேறிட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்' என்று லஜ்ஜாவிஷ்டனாய் காலாலே தறையைக்கீறிநிறகு மித்தனைபோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ" என்றருளிச்செய்தார.

---

௯ - திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

௪ - ம. பாட்டு - எதிரெதிர்.

௨௩௧. (எதிரெதிரித்யாதி) இவ்விடத்தில் ௩௭ - வது ஐதிஹ்யத்தைப்பாாக்க.

௧௧ - ம். பாட்டு - வநதவர்.

௨௩௨. (அந்தமில்பேரின்பத்து) அநந்தகலேஶ பாஜனத்துக்கு யெதிர்தட்டிறே, சம்சாரத்தில் சுகமென்று ப்ரமிக்கு மித்தனை, துக்கமேயுள்ளது. பாண்டும் ருகமாயிருந்த ருஷியின்மேலே அம்பைவிட, "சம்சாரத்தி லாயிரம் கூற்றிலொரு க்ஷணமாய்தது சுகமுள்ளது, அத்தனையும் புஜிக்கவொட்டிற்றிலையே" எனறானிறே.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(ச)

பகவதவிஷய நிஷகருஷட அர்த்தவிஶேஷங்கள்

க. ஸவபக்ஷததை ஸதாபிககவே பரபக்ஷம, நிரஸதமாமிறே, நெறச்செய்யபபுறறேயு மாபபோலே

உ. ஸவரூபாநுசநதானததுக கீடாயிருககிற திருமநதிரத்தினுடைய வாததாநுசநதாநம மோக்ஷசாதநம.

ங. சகரவாததிததிருமகன திருவவதரிததபினபு வானரஜாதி வீறுபெறறுப போலேகாணும, ஆழவாரகள அவதரிதது திரயகஜாதி வீறுபெறறபடி.

ச. கடகருடைய ஆதமகுணததோ பாதிரூபகுணமு முததேஶயம.

ரு. ஈஶவரன ஆஶரிதஸபரிஶமுளள தரவயததாலலலது தரியான.

சு. யோகயனுககு அயோகயதை சமபாதிககவேணடா, அயோக்யனுக்கு யோகயதை சமபாதிககவேணடா, ஆகையால ஈஶவரோபாயம் சாவாதிகாரம.

எ. நாம ஆழ்வாரை அனுபவிககுமபோது செருபபுவைததுத திருவடிதொழபபுககாபபோலே யாக வொணணாது.

அ. அவனவிடுவது, புததிபூரவம பராதிகூலயம பணணினுளை - கைக்கொளளுகைககு மிதரபாவ மமையும.

கூ. ஆஶரிதரிலே யொருவனுககுசசெயததும, தனககுச செயததாக நினைததிராதவனறு பகவத சமபநதமிலலை.

க0. அம்மிதுணையாக ஆரிழிகையிறே, இவனைவிடடு உபாயாந்தரததைப பறறுகை.

கக. பராபயா பாசஙகளிலும, பராபகா பாசங்களிலும், நெகிழநது அவனையொழிநத வெலலாவறறுலும் ஒரு பரயோஜனமினறிககே யிருககவேணும.

௩0. ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதி, பகவச்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்கை; சரமாவதி, பாகவத சேஷத்வத்தளவிலே வருகை.

௩௧. பிராட்டி அசோகவனிகையிலே, பிரிந்திருந்தாப்போலே யிருக்கிறது காணும், ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவாறே, உடம்புடனிருக்கு மிருப்பு.

௩௨. சேஷிக்கினியதான வழியாலேயிறே, சேஷபூதனுக்கினியதாவது.

௩௩. மிதுனமாய்க் கலவாநின்ற விரண்டுதலைக்கு முள்ளரசம், சேஷசேஷிகள் பரிமாற்றத்திலு முண்டிறே.

௩௪. அவனுக்கினியதாய அவ்வழியாலே தனக்கினியதாகையிறே, சேஷபூதனுக்குவாசி.

௩௫. பகவத் விஷயத்திலே ஓரடிவாராநின்றவாறே, பரக்ருஹத்திநின்றும் ஸ்வக்ருஹத்திலே புகுந்தாப்போலேயிருக்கும். வேறே - சிலரைப் பற்றி யரிகேயிருக்கிலும், கழியப்போயிற்றதா யிருக்குமிறே.

௩௬. ப்ராப்திதேசம் நித்யஸூரிகளிட்ட வழக்காயிருக்கும்.

௩௭. காமவஸ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாண நின்றோம், அகாமவஸ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாணகிற்றிலோம்.

௩௮. காமத்துக்கவதியுண்டு, அநுக்ரஹத்துக்கவதியில்லை.

௩௯. பலாபிசந்திரஹிதமாக தானதர்மத்தை யனுஷ்டித்து, எம்பெருமானை யுத்தேஸ்யமாக்காதே, பலாபிசந்தியுக்தமாக வநுஷ்டித்துஸ்வர்க்காதி போகங்களைப்பற்றினால், நிலைநில்லாது.

௪0. சேஷபூதன்பற்றுவது சேஷியினுடைய திருவடிகளிறே.

௪௧. அவ்யக்தத்தினுடைய வ்யக்ததசையிறே, மஹானாகிறது.

௪௨. ஸாத்விகமாயும், ராஜஸமாயும், தாமஸமாயும், மூன்று வகைப்பட்டிறே அஹங்காரந்தா னிருப்பது.

௪௩. ஸாத்விகாஹங்கார காரியம் ஏகாதசேந்திரியங்கள், தாமஸாஹங்கார காரியம் ப்ருதிவ்யாதிபூதங்கள், இரண்டுக்கு முபகாரகமாய் நிற்கும் ராஜஸாஹங்காரம்.

௪௪. கிட்டினாற்கு சாம்யாபத்தியிறேபலம்-

௪௫. முக்தர்பஞ்ச விம்ஸதிவார்ஷிகரா யிருப்பார்களிறே, நிரந்தர பகவதனுபவத்தாலே

௪௬. க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அனுபவிக்கப்புக்கால், அவை அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ துஷ்டமாகையாலே, அனுபவிக்கும் காலமும் அல்பமாயிருக்கும்.

௪௭. அநுபாவ்யவிஷயம் பரிச்சின்னமாகையாலே, காலமுமனந்த காலமாயிருக்கும்.

௪௮. மாதாபிதாக்கள் ப்ரஜைகளில் குறைவாளர் பக்கலிலேயிறே, யிரங்குவது.

௪௯. தெளிவிசும்பாகையாலே அந்நிலந்தானே சொல்லுவிக்கும்; இருள் தருமாஞாலமாகையாலே, இந்நிலமதனை தவிர்ப்பிக்கும்.

௫௦. பகவன் நாமசங்கீர்த்தனமும் பாகவதஸஹவாசமும் சத்தயாதாரகம்.

௫௧. முன்பு முகந்தோற்றுதே நின்றானாகிலும், ஆபத்து வந்தவாறே முகங்காட்டி ரக்ஷிக்குமவனாயிற்று. அவனிப்படி யிருப்பா னொருவனாகையாலே ஸ்வாராதன்.

௫௨. தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில், இத்தலையி லானுகூல்யத்துக்கு ஸூசகமான அப்ரதிஷேதமேயாயிற்று வேண்டுவது.

௫௩. தேவதாந்தர ஸ்பரிச முடையாருடைய ஸ்பரிசத்துக்கு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய பாதரேணுவைக் கொண்டுபரிஹரிக்கப் பாருங்கோள்.

௫௪. பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும் "சரண்யன் நீர்மையாலே மிக்கை."

௫௫. இங்கிருக்கும் நாளைக்கு புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்களுண்டு; அங்குத்தானே நித்யஸூரிகளுண்டிறே.

௫௬. ஒருவன் வைஷ்ணவனாகையாவது — இது, "சர்வேஶ்வரன்ரக்ஷகன்" என்றொருவன் பக்கலிலே ஒருவார்த்தைக் கேட்டுவிட்டு.

௫௭. "கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்றிறே யிருப்பது "ஸ்வரூபமிது" என்றறிந்தால், ஸ்வரூபானுரூபமான வருத்தமும், அதுக்கு விரோதியானவற்றைக் காற்கடைகொள்ளுமதுவு மில்லையாகில், க்யானம் பிறந்ததில்லையா மித்தனையிறே. இதில்லையாகில், ஆழ்வார்கள் போனவழியி லன்வயித்திலனு மத்தனையிறே.

௫௮. நாராயண ஶப்தத்துக்கு உபாயத்வோப யோகியான வாத்சல்யாதிகளும், உபேயத்வோப யோகியான சேஷித்வாதி குணங்களுமாத்தம்.

௫௯. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சத்யசங்கல்பனாயிருக்கும், ஆஶ்ரித விரோதிகளளவில் அசத்ய சங்கல்பனாயிருக்கும்.

௬௦. ஆஶ்ரித விரோதிகளை தனக்கு விரோதிகளாகக்கொண்டு வழக்குபேசுமவன்.

௬௧. எம்பெருமானார் தர்ஶனஸ்தரி லெத்தனையேனுங் கல்வியில்லாத ஸ்த்ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிடுங்கல்லோ பாதியாக நினைத்திருக்கிறது.

௬௨. "மோக்ஷபலம் சித்திக்கவேணும்" என்றிருக்கிறவர்கள், க்ஷேத்ரதேவதைகளைப் பின்செல்லார்களிறே.

௬௩. "கருடத்வஜன், கருடவாஹனன்" என்று சொல்லப்படுமவனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனாவான்.

௬௪. "காரணந்து த்யேய:" என்கிற படியே ஜகத்காரண வஸ்துவேயிறே, உபாஸ்யமாவது

௬௫ மோக்ஷப்ரதனுமாய், ஸர்வ நியந்தாவுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, அடிமைப்புகுவதுவே, கர்த்தவ்யம்.

௬௬. செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை, அவனுடைமையை அவனுக்காகவிலை யவமையும்

௬௭ அவன் கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அப்ராப்த விஷயங்களிலே போகாதே "தந்த நீ கொண்டாக்கினை" என்கிறபடியே, வகுத்த விஷயத்துக்கே சேஷமாக்கிக்கொண்டு கிடக்கை

௬௮. ஏகாந்த போகத்துக்காகப் போந்த பிராட்டி, அசோக வனிகையிலே யிருந்தாப்போலே தோற்றுகின்றதாயிற்று, ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு, தேஹத்திலேயிருக்கிற விருப்பு.

௬௯. திறந்துகிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலே, காமாதீனமாக தேவாதி சரீரங்கள்தோறும் ப்ரவேசித்துத் திரியும் - ஆத்மா.

௭0. பக்திமானுக்கும் பக்தியுண்டு, ப்ரபன்னனுக்கும் பக்தியுண்டு. ருசியையொழிய ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாதே.

௭௧. பக்திமானுடைய பக்தி வைதமாய் வரும். ப்ரபன்னனுடைய பக்தி ருசிகார்யமாயிருக்கும். பக்தி பரனுக்கு சாதனரூபமா யிருக்கும். இவனுக்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும்.

௭௨. பக்திமானுக்கு பல ஶ்ரத்தையில்லாதபோது தவிரலாயிருக்கும். ப்ரபன்னனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாய் வருமதாகையாலே, ஒருகாலும் தவிராததாயிருக்கும்.

௭௩. அவன் குண நிபந்தனமன்று அவனோடே சம்பந்தம், சத்தாப்ரயுக்தமென்கை.

௭௪. பகவத்விஷயத்திலோரடி வருகின்றவர்கள் ஶ்லாகநீயர்.

௭௫. அத்தலையாலே வருமதொழிய தாந்தாமொன்றை யாசைப்படுகையுங் கூடப்பழி.

௭௬. உடையவனே ஸ்வகார்யத்துக்குக் கடவன்

௭௭. வஸ்துவுக்கு குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம், அந்த குணாதிக்யம் எங்கே யுண்டு அங்கேயிறே யேற்றம்.

எஅ. சேஷபூதன் ஸ்வரூபம் பெறறடிமை செய்கை, சேஷிக்குப் பேறிறே.

எகூ. ஸ்வீகாரஷம் சொல்லுகை க்யானகாரயம்; "ஈச்வரோஹம்" என திருக்கை அகயானகாரயம்.

அ0. தீர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கிற சத்வங்களுக குபாபம்போகிறதில்லையி றே, க்யான மில்லாமையாலே

அக. அனுஷ்டானம் சாதனமாகாது.

அஉ. நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரக்ஷகமனறு.

அங. விஹிதாசரணமும் நமக்கு ரக்ஷகமனறு.

அச. திருவடிகளில் கைங்கரியமே யாதனையாகப் பெறவேணுமென்று, வாக்யசேஷமாய கிடககிறது.

அரு. நூராயிரம் வரியெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில் போகாதே தாதபா யதனை கரஹித்திருக்கு மவாகள் "மாதவன் பேர்சொல்லுவதே யோதத்தின சுருக்கு" என்றிருக்குமவாகள.

அசு. த்வரிததிலராகில் அவன் வைலக்ஷண்யததில் கயானமில்லையாகக் கட வது, இங்கே கால்பாவிற்றுகில் சம்சாரத்தில் தண்மை யில்கயா னமில்லையாக கடவது.

அஎ. ஈஸ்வரனைப்பற்றின ஹூறறத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழுகையொ ழிய நாஸ்திகயத்தாலே விடுமென்று; அது விஷயாந்தர ப்ராவண்ய ஹேது.

அஅ. களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸமாப்பணம் பண்ணுகையாவது.

அகூ. பரத்வம்போலே வேதம். அவதாரம்போலே யிதிஹாஸ புராணங்கள், அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி.

கூ0. திண்ணகத்தி விழிவாா தேசிகனைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிழியுமாப் போலே, பெரியபெருமாளை அனுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக் கொண்டாயிற்றிழிவது.

கூக. சேஷத்வ மாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமானால், தேஹமதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும் நிலை குலைந்தது.

கூஉ. சேஷவஸ்துவின் வ்யாபாரமடைய சேஷிதனக் கடிமையாக நினைத் திருக்கிறபடி.

கூங. அவதாரகாலத்தி லுதவாதாாக்கு மிழக்கவேண் டாதபடியிறே கோயில் களிலேவந்து கண்வளாந் தருளுகிறது.

கூச. உகந்தருளின நிலங்களிலே மெய்யே ப்ரதிபத்தி விளைந்தாாக்கு, அங்கு ள்ளவை யெல்லா முத்தேஸ்யமாய் தோறறுமிறே.

கூரு. அப்ராக்ருத ஸமஸ்தானத்தை யிதரச ஜாதீயமாக்காநிற்பது, தன் ஜன் மத்தை அனுசந்தித்தாறுடைய ஜன்மங்கள போம்படியா யிருப் பது.

கூசு. ஒரு பரயோஜனததுககாக போவாரககனறோ அதுகொணடு மீளலாவது, தனனையே பரயோஜனமாக பறறிபபோவாாககு மீள விரகுணடோ, இபபடியேயிறே பகவத பராவணயமுடையாாபடி.

கூஎ. அனநத சாயிதவம சாவாதிக வஸதுவுககு லக்ஷண மாகையாலே சாவாதிகனே சரணயனெனகிறது.

கூஅ. ஆசாாயன வாாததைகேடடு தரிததல, அவனபிமானததாலே தரிததலொழிய வேறொனறிலலை.

கூகூ. ஸவரூபாநதா கதையான கருபைக கழிவிலலையிறே. அது சததையுளளதனையும விலை செலலுமிறே

க00. நமமாசாரியாகள வயாபக மநதிரஙகள மூனறிலும, துவயததையே யாதரிபபாகள.

க0க. பிரிவில குணனுசநதானமபணணி தரிககலாம, அவன சனனிதியிலவனையொழிய அனைக்ஷணமும முககமாறியிருககு மதுககு மேறபட முடிவிலலை.

க0உ. தநதாமை யறியாவிடடாலாப தாவாயிலே கேடடறியவேணும.

க0ங. ஆாததனுககனறோ பல பராபதியுளளது

க0ச. புருஷகார முனனுகத தனபககல புகுநதாாககுத தனதிருவுளள மிறஙகும.

க0ரு. ஸமசாரி முகததுள லவனுடைய லீலோபகரணமும, போகோபகரணமும, சமமாய தோறறககடவது. ஆகாநதரமான ஸமருதியிலலையே, ததீயதவாகாரததாலே நிதய விபூதியோடொககத தோறறுமததனை.

க0சு. ஸவருபம விசதமானுல "நான" எனனவுமாய "அடியேன" எனனவுமாயக காணுமிருபபது

க0எ. அபிமத விஷயததைப பிரிநதால, கணடதெலலா மதுவாய தோறறுமிறே

க0அ. சேஷி யொருவனுனல சேஷவஸதுககளெலலா மொரு மிடராயிருக்குமிறே, ஒருவனுககுப பலவடிமை யுணடாளும் தஙகளிலெலலாரு மொததிருபபாகளிறே கருதசஙகேதிகளாய.

க0கூ. தனனையொழிநத வஸதுககளெலலாவறறுககும கோடி விகாரததைபபணணி, அவிகருதனு யிருபபா னொருவனிறே ஈஸவரன.

கக0. வஸது சதபாவஙகொளளுமபோது விஸேஷணம் வயாவாததகமாயலல திராது, ஒனறுககொனறு விசேஷணமாமபோது அனனியயோகவய வசசேதமபணணிக கொணடலலது விஸேஷணமாக மாடடாது.

ககக. முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யுத்தேஶ்யமாக நின்றதிறே.

ககஉ. உறங்கினுகில் பராகூணத்துக் குடலாயிருக்கும்; உணர்ந்திருந்தாலுகிலு மப்படியே.

ககங. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லுகைவந்திருக்கு மாப்போலேயாயிற்று, க்ருஷ்ணனுக்குக் குழல்கைவந்திருக்கும்படி.

ககச. கனத்தாருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்கார ஸபரிஶமுடையா ரில்லாமையாலே.

ககரு. சேஷிக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபாநு பந்தியானபின்பு சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநு பந்தியாகக்கடவதிறே.

ககசு. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவத்யகரமன்று ஶ்லாக்யமா மித்தனை.

ககஎ. ஜீவபராகளிருவருக்கு மபஹதபாப்மத்வாதிக ளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாத்மாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவ தநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாத்மாஹேய சம்சாக்கா அநாஹனுயே யிருக்கும்.

ககஅ. நீர்மைக்கெல்லையான திருமலை ஆஶ்ரயணீய ஸ்தலம், மேன்மைக் கெல்லையான பரமபதமநுபவ ஸ்தானம்.

ககக. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநு சந்தானம்பண்ணினுல், போய்புக் கல்லது நிற்கவொண்ணுது.

கஉ0. நம்முதலிகள் குருபரம்பரை முன்னுக த்வயானுசந்தானம் பண்ணுகிறது.

கஉக. சிஷ்யனுக் காசார்யானு வர்த்தனம் பண்ணலாவது அவன் தேஹ பரிக்ரஹம பண்ணியிருக்கிற நாளிலேயிறே, பின்புள்ள தெல்லாம் பகவதனுபவத்திலே அன்வயிக்குமிறே யிவருக்கும்.

கஉஉ. தேஹாத்மாபி மானியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும், "தேஹாத்தவ்யதிரிக்த மொன்றுண்டு" என்றறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும் தன்னை பகவத்சேஷபூதனுக அனுசந்தித்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அனுசந்திக்கக்கடவன்.

கஉங. திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், விக்ரஹ குணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும, ஸ்வரூபகுணங்களும நிதயமுக்தாக்கு ப்ராப்ய மானுப்போலே, முமுக்ஷுவாய்ப்ர பன்னனுன விவ்வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமா யிருக்குமிறே.

கஉச. பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைத் தனுபவிக்கையே யாத்ரையானவனக்கு அன்யபரனுனவ னுபாயகப் போருமோ.

கஉரு. ஆகிஞ்சின்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே.

கஉசு. இருவருமான சேர்த்தியிலேயிறே இவனடிமைசெய்வது, அச்சேர்த்தி தன்னையேயிறே யிவனுபாயமாகப் பற்றுகிறதும் இத்தால் சொல்லுகிறது நித்யப்ராப்யத்வமிறே நித்யாபூர்வ விஷயமிறே நித்யப்ராப்யமாக வல்லது.

கஉஎ. இவனுடைய வபராதகாலம் பார்த்திருந்து ப்ரதிபத்தி பண்ணுகைக் கவனுக் கவஸரமில்லை, அவள்கூட விருக்கையாலே.

கஉஅ. வெறுமையும், ஸ்வரூபமும், இரண்டும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே.

கஉகூ. அதிகாரிஸ்வரூபமாவது அநந்யகதித்வமும், ப்ராப்யருசியும், ஸ்வரூப ப்ரகாசமும் என்கிற விவையிறே.

கநO. த்ரிவித சேதநரையும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமாக நியமிக்கும். ஈஸ்வரனை ப்ரணயித்வ நிபந்தனமாக நியமிக்கும்.

கநக. இவர்களை தனித்தனியே பற்றினார்க்கு ஸ்வரூப விநாசமிறே, "மிதுநமேயுத்தேஸ்யம்" என்றிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவனமிறே

கநஉ. "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றதிறே நிலைநின்ற ஸ்வரூபம். அநுவாத்தமானதிறே பரமார்த்தமாவது.

கநந. ஈஸ்வரனை யொழிந்தாரடங்கலும், தாங்களுளரானபோது ரக்ஷகராக வபிமானித்து, ஆபத்துவந்தவாறே இவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்து தந்தாமைக்கொண்டு தப்புவர்கள்

கநச. சாவாவஸ்தையிலும் தன்னையழிய மாறியாயினு மாஸ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுவான் ஸர்வேஸ்வரன்.

கநரு. ஆஸ்ரிதன் தப்பினாலும் தான் பொறுத்து ரக்ஷிப்பன்.

கநசு பெருமாளை யொழிய செல்லாமைபிறந்து வ்யதிரேகத்தில் முடிந்த சக்ரவர்த்திநிலை - ஸ்நேஹம்.

கநஎ. "நில" என்ன "குருஷ்வ" என்னும்படியாய முறையறிந்து பற்றின விளையபெருமாள்நிலை - பக்தி

கநஅ. ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையாலுதான தன்னைப் பேணுதேநோக்கு மாத்ஸர்ய பூதனானவனுடைய திருவடிகளை யல்லது பற்றுவரோ

கநகூ. ஸ்ரவண மனனங்களதான தரிசனஸமா னுகாரத்தளவும் சென்று நிற்குமிறே.

கசO. த்யான பரராயிருப்பார், த்யேயவஸ்துவைவிட்டுப் புறம்பே போவரோ?

கசக. தாமஸபுருஷர்களோட்டை சஹவாசம் ஸர்வேஸ்வரனுக்குத்யாகஹேது, சத்வநிஷ்டரோட்டை சஹவாசமவனுக்கு ஸ்வீகாரஹேது.

கசஉ. நித்யஸூரிகள் திரளிலே அவ்வோலக்கத்தின் நடுவேயிருக்கு மிருப்பைக் காண்கையிறே, ப்ராப்ய மாகிறது.

கசரு. ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவிடத்தில் ஸவரூப விரோதியாக ப்ரவர்த்திக்கப் போகாதிறே.

கசச. சதாசார்ய னருகிலிருந்து "ஸ்ரீயஃபதியொழிய இவ்வாத்ம வஸ்துவுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பாரில்லை" என்றுபதேசித்தால், அத்தனைபோதும்.

கசரு. ஆழ்வார்கள் "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று அதுதன்னையே சொல்லாநிற்பர்கள், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்ய ருசியாலே.

கசசு. "ஸம்சாரம் த்யாஜ்ஜியம், சர்வேசுவர னுத்தேசியன்" என்கிற ஞானம்பிறந்து பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணினவர்கள், "பேஷஜம்பகவத் ப்ராப்திஃ" என்று பகவத்ப்ராப்தி யளவிலே நிற்பார்கள்.

கசஎ. சர்வேச்வரன் ப்ராப்யனானால் அர்ச்சிராதிகதியோடு தேசவிசேஷத்தோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்கதமிறே.

கசஅ. உபாஸனபலமாய் வருமவையடைய ப்ராப்யாந் தர்க்கதமாகக்கடவது. சாத்யவிவ்ருத்திக் குடலாய் வருமவையெல்லாம் பலத்துக்குடலாகக் கடவது. ஆகையாலே ப்ராப்யபூமி அத்தேசமே, அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும் கடகனவனே.

கசகூ. அனுகூலரிலே யொருவனுக்கொரு நன்மையுண்டானால், அது தன்னதாக நினைத்திருக்கையும், அனாத்தம வந்தால் அது தனக்குவந்ததாக நினைத்திருக்கையுமாகிற இவ்விரண்டு முண்டானாலிறே வைஷ்ணவத்வ முண்டாயிற்றாவது.

கரு0. த்ரைலோக்யத்தையும் கையடைப்பாக்கினாலும் ரக்ஷ்யம் சுருங்கி ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பேவிஞ்சி யிருக்கும்.

கருக. சேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கையே சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபம்.

கருஉ. இங்குள்ளார அங்குப்போவது மேன்மையை அனுபவிக்க, அங்குள்ளார இங்குவருவது சீலகுணனுபவம் பண்ணுகைக்கு.

கருரு. திருவனந்தாழ்வான் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கக்கண் டனுபவிக்கையிறே முக்தப்ராப்ய போகந்தான்.

கருச. ஜ்ஞானனந்தங்களன்று வஸ்துவுக்கு நிரூபகம்; சேஷத்வ மென்கை. ஜ்ஞானனந்தங்களிலு மந்தரங்கம் பகவத்சேஷத்வ மென்கை.

கருரு. சேதனனுக்கு பகவத்ஸ்வரூபத்திலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே யுத்தேச்ய மானாற்போலே, ஈச்வரனுக்கும் ஆழ்வார் ஸ்வரூபத்திலும் அவர்கழிக்கிற சரீரமுத்தே சயமாய் தோற்றும்; செருக்கரபிமத விஷயத்தி லழுக்குகக்குமாப் போலே.

கருசு. ஜீவபரபேதமும் ஜீவர்களுக்கு பரஸ்பரபேதமும சேஷசேஷி சம்பந்தமும் பரமார்த்தம்.

௧௫௭. இல்லையலலரா யுளராயிருபப ராஶரிதருககு, இலலையாகியே யுளரா யிருபப ரநாஶரிதருககு

௧௫௮. நமஶஶபததததுககு சாபதமான வாதநம "நானெனககுறியே நல லேன".

௧௫௯. ஒரு கனயகையானு லொருவனுக கேயாயிருககையும, தான தனக குரியளனறிககே யிருககையுமிறே ஸவருபம

௧௬௦. நாராயண ஶபதததுககு ஆததம - சுவாமி தவவாதசலயோ பாயத வோ பேயதவவயாபகதவ மிதயாதியிறே, சதுாததிக காததம கைங்காய பராாததனையிறே.

௧௬௧. பரணவாாத்தமும நமஶஶபதாாததமும, வயாபகதவமும அவவயா பகதவமும, அல்லாத வயாபக மநதிரஙகளிலுமுணடு.

௧௬௨. நமமாசாாயாகள போனதுபோருமிறே நமககாதரிககவேணடுவது.

௧௬௩. "அவனைப பெறவேணும்" எனறிருபபா ராசைபபடுவது மவளமுன னுககவாய, பெறறால பினனை கைஙகாயம பணணுவது மிருவரு மான சோததியிலேயா யிருககுமிறே.

௧௬௪. "ஸ்வருபம் பகவதபாரதநதிரியம" எனறறிநதால, சீரிய பரயோஜ னம கைஙகாயமிறே.

௧௬௫. ராமாவதாரததில் மெயயும கருஷணவதாரததில பொய்யுமிறே, ஆஶரிதருககுததஞசம.

௧௬௬. உகநதாரை யழிககையிறே பாதகமாவது, விரோதிகளை யழிககுமது உபகாரமிறே.

௧௬௭. பரமஹஹதயைககு பராயசசிததம பணணினால, கோஹதயைககு பராயசசிததம பணணவேணடி வருமிறே, அஙகன வேணடா விறே, பகவதனுகரஹஙகொணடு காாயங கொளளுமிடததில.

௧௬௮. ஆஶரித ரக்ஷணததுககும ததபரதிகூல நிரஸநததுககு மடிப்ரீயஃ பதியாகை.

௧௬௯. பராமஹணருககு சநதயாவநதனமபோலேயிறே, இடையருககுப் பசு மேயககை, ஜாதயுசித தாமமாகையாலே தவிரவொணணாதிருககு மிறே.

௧௭௦. பகவதவிஷயந தானஸ்பரிஶ வேதியாயிருககுமிறே.

௧௭௧. நிரபேக்ஷனனதான குறையினறு இவனுடைய குறையை தீாக்கு மாயதது, தானசாபேக்ஷனாய நினறு இவனை நிரபேக்ஷனாககும்.

௧௭௨. இவனுககு ஸவருப ஸதிதியுணடாம்படி பணணிககொணடு நிரபேக்ஷ னாக வேணுமிறே அவனுககு, இவனுடைய ஸவருபஸ திதயாதத மாக அவன தனனை தாழவிடடா னெனறால அது தானே நைர பேக்ஷயததுக் குடலா யிருககுமிறே யவனுக்கு.

கஎங. பகவத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணாதிறே, பாகவதவிஷயம்.

கஎச. திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது, அவாகளே அதிகாரிகள்.

கஎரு. சேஷத்வஜ்ஞானம் பிறந்தால் ஸ்வரூபானுரூபமான வ்ருத்தி பெறுமையால் வரும் க்லேசம் ப்ராயச்சித்தத்தால் போக்குமதன்றே.

கஎசு. இவனை அடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்த தவனுக்கு, இவனுக் கடிமைசெய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த் திவாகளுக்கு.

கஎஎ. சம்சாரத்திலே யிருந்தா லிவனுக்குப் புகழுண்டாகி லாயத்து பரமபதத்தி லிருந்தா லவனுக்குப் புகழுண்டாவது; இனனிலத்தைவிட்டு விட இவனுக்குப் புகழுண்டாமாப்போலே அனனிலத்தை விட்டு விட அவனுக்குப் புகழுண்டாம்; இருவருக்கு மிரண்டு மலப்யலாபமிறே.

கஎஅ. ப்ராப்யத்துக்கு ப்ராபகமாக வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டுபாயங்களை விதித்தது, அவையிரண்டிலும் பக்தித்தா வாணிகாதிகாரம்; ப்ரபத்தி சாவாதிகாரம்.

கஎகூ. அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும் பலப்ரதனுய் உபாயமாயிருக்கும், தன்னையே பற்றினருக்கு அவ்யவஹிதோபாயமாம்.

கஅ0. குற்றம் தலைநிரம்பிப் புறம்பு புகலில்லாதாரை ரக்ஷிக்கு மீச்வரன்; குற்றம் நிரம்பி அனுதாப மில்லாதாரைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டி.

கஅக. ரக்ஷ்வாக்கங் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ரக்ஷகனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்கு மிங்கு; கைங்கரியத்துக்கு விச்சேத மில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு சம்பத்து மிககிருக்குமங்கு.

கஅஉ. அறிவுடையார்க்கு பொறுக்கவொண்ணாத நரகம் சம்சாரமிறே.

கஅங. சாவசாதாரணனை சுவாமியுடைய வ்யாபாரமெல்லா மெனக்கெனக் கென்னலாமிறே சேஷபூதருக்கு.

கஅச. ஜ்ஞானலாப முண்டானபின்பு "அவவருகில் ப்ராப்தி பெறுகிலோம்' வருவதொரு குறையுண்டோ.

கஅரு. சேதனனையொழிய அசேதனனுக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஈச்வானையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியில்லை.

கஅசு. புருஷார்த்தம் பெறுவது ஒரு சேதனனாலே, அசேதன க்ரியாகலாபாதிகளாலன்றே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தி

லுதஹரிதத பரமாணங்களுக்கு அர்த்தம்

பக குறி
கம. பபு

௩. அ. ஸமஸாரஸாகரமகோரம - அநநதகலேஶபாஜனம.

கோரம	- பயஙகரமாயும	ஸமஸார ஸாகரம	ஸமஸாரமாகிற ஸமுதரத்தை
அநநத க லேஶ பா ஜநம	எலலையிலலாத துககங களுக இருபபிடமான		

௩. ஆ. ஜஞாநாநமோக்ஷ: அஜஞாநாதஸமஸார:

ஜஞாநாத	- ஜஞாநததாலே	அஜஞாநாத	- அஜஞாநததாலே
மோக்ஷ:	மோக்ஷமானது உண டாகிறது	ஸமஸார:	- ஸமஸாரமானது உண டாகிறது.

௪. அ. ஜாயமாநமஹிபுருஷம - யமபஶயேநமதுஸூதந:
ஸாதவிகஸஸதுவிஜஞேய: - ஸவைமோக்ஷார்ததசிநதக: ||

யம	- யாதொரு	ஸாதவிக:	- ஸாதவிகனுக
ஜாயமாநம	- உணடாகிற	விஜஞேய:	- அறியததககவன
புருஷம	- புருஷனை	ஸவை	- அவனே
மதுஸூதந:	- மதுவை நிரஸிதத ஸா வேஶவரன	மோக்ஷார்தத சிந தக:	மோக்ஷரூபமான புரு ஷார்ததததை சிநதிக கிறவனுக ஆகிறுன
பஶயேத	- கடாக்ஷிககிறுனே	ஹி	- பரஸிததம்.
ஸது	- அவனே		

௪. ஈ. ஈஶவரஸயசஸௌஹார்தம

ஈஶவரஸய	- ஈஶவரனுடைய	ஸௌஹார்தமச	ஸௌஹார்த்தத்தையும்

௫. அ/க பராபயஸயபரமஹஞேருபம - பராபதுஶசபரதயகாதமந: |
பராபதியுபாயமபலமபராபதே: - ததாபராபதிவிரோதிச |

வதந்திஸகலாவேதா: - ஸேதிஹாஸபுராணகா:
ஞ்ருஷயச்சமஹாத்மாநோ - வேதவேதார்த்தவேதிந: ||

ப்ராப்யஸ்ய	- ப்ராப்யனுன
ப்ரம்ஹண:	- ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய
ரூபம்	- ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராபத்து:	- ப்ராப்தாவான
ப்ரத்யகாத்மந:	ஜீவாத்மாவினுடைய
ரூபஞ்ச	- ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்த்யுபாயம்	ப்ராப்திக்கு உபாயமான
ரூபம்	- ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்தே:	- ப்ராப்திக்கு
பலம்	- பலமான
ரூபம்	- ஸ்வரூபத்தையும்
ததா	- அந்தப்ரகாரம்
ப்ராப்தி விரோதி	ப்ராப்திக்கு விரோதியான
ரூபஞ்ச	- ஸ்வரூபத்தையும்
ஸேதிஹாஸபுராணகா:	இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடியிருக்கிற
ஸகலா:	- ஸமஸ்தமான
வேதா:	- வேதங்கள்
வதந்தி	- சொல்லுகிறதுகள்
வேதவேதார்த்தவேதிந:	வேதமென்ன வேதார்த்தமென்ன இதுகளை தெரிந்தவர்களான
மஹாத்மாந:	- மஹாஸ்வபாவ சாலிகளான
ஞ்ருஷயச்ச	- மநநசீலர்களான ருஷிகளும்
வதந்தி	- சொல்லுகிறார்கள்.

ஸூ. அ. த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:

வேதா:	- வேதங்கள்
த்ரைகுண்யவிஷயா:	முக்குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களை விஷயமாக வுடையதுகள்.

ஸூ. ஆ. காயந்திதேவா:கிலகீதகாநி - தந்யாஸ்துயேபாரதபூமிபாகே
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே-பவந்திபூய:புருஷாஸ்ஸுரத்வாத்.

தேவா:	- தேவர்கள்
கீதகாநி	- கானங்களை
காயந்தி	- கானம் பண்ணுகிறார்கள்
கில	- ப்ரஸித்தம்
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே	ஸ்வர்க்கமென்ன மோக்ஷமென்ன இதுகளாகிற ஸ்தானத்திற்கு மார்க்கமாகஆகின்ற
பாரதபூமிபாகே	பரதகண்டத்திலே
யே-புருஷா:	- யாதொருபுருஷர்கள்
ஸுரத்வாத்	- தேவத்வத்தைவிட்டு
பூய:	- மறுபடி
பவந்தி	- உண்டாகிறார்கள்
தந்யாஸ்து	- அவர்கள் பாகவியசாலிகள்.

ஸூ. இ/க துர்லபோமாநுஷோதேஹ:தேஹிநாம்க்ஷணபங்குர:

தேஹிநாம்	- ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷணபங்குர:	- க்ஷணிகத்திலே நசிப்பதான
மாநுஷ:	- மனுஷ்யஸம்பந்தமான
தேஹ:	- தேஹமானது
துர்லபம்	- கிடைப்பதரிது.

ஸு. இ/உ அத்ரஜந்மஸஹஸ்ராணம் | ஸஹஸ்ரைரபிஸத்தம
கதாசில்லபதேஜந்து: | மாநுஷ்யம்புண்யஸஞ்சயாத்

ஸத்தம	- ஶ்லாக்யரான ருஷியே	ஜந்து	- ஜீவனுள்ளவன்
அத்ர	- இந்தலோகத்திலே	புண்யஸஞ்சயாத்	புண்யங்களுடைய ஆதிக்யந்தாலே
ஜந்மஸஹஸ்ராணம்	ஜன்மஸஹஸ்ரங்களுடைய	மாநுஷ்யம்	- மனுஷ்யத்வத்தை
ஸஹஸ்ரைரபி	- ஆயிரங்களாலேயும்	லபதே	- அடைகிறான்
கதாசித்	- ஒருக்கால்		

ஸு. இ/௩ தஸ்மாத்பால்யேவிவேகாத்மா | யதேதஶ்ரேயஸேஸதா

தஸ்மாத்	- ஆகையினாலே	ஸதா	- ஸாவகாலத்திலும்
விவேகாத்மா	- கருத்யாகருத்ய விஷயமான புத்தியையுடையவன்	ஶ்ரேயஸே	- மோக்ஷத்தையும் பொருட்டு
பால்யே	- பால்ய யௌவனங்களுடைய மத்யத்திலே	யதேத	- யத்நிக்கக்கடவன்.

ஸு இ/௪ ஶதாயுர்வைபுருஷ:

புருஷ:	- புருஷன்	ஶதாயுர்வை	- நூறுவயதை யுடையவனன்றோ

ஸு. இ/௫ அநந்தபாரம்பஹுவேதிதவ்யமல்பஶ்சகாலோபஹவஶ்சவிக்நா:

அநந்தபாரம்	- ஶாஸ்த்ர மானது முடிவில்லாத கரையையுடையது	பஹு	- அதிகம்
		காலஶ்ச	- காலமும்
		அல்ப:	- அல்பம்
வேதிதவ்யம்	- அறியவேண்டியதானது	விக்நாஶ்ச	- விக்நங்களும்
		பஹவ:	- அநேகங்கள்.

ஸு. இ/௬ ஶ்ரேயாம்ஸிபஹுவிக்நாநிபவந்திமஹதாமபி.

மஹதாமபி	- மஹாத்மாக்களுக்கும்	பஹுவிக்நாநி	- அதிகமான விக்நங்களை உடையதுகளாக
ஶ்ரேயாம்ஸி	- ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கள்	பவந்தி	- ஆகிறதுகள்.

ஸு. இ/௭ சஞ்சலம்ஹிமந:க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம்.

ஹேக்ருஷ்ண	- வாஸுதேவக்ருஷ்ணனே	ப்ரமாதி	- பலாத்கரித்து என்னை அபஹரிக்கிறது
மந:	- மநஸ்ஸானது		
சஞ்சலம்	- சஞ்சலமாயிருக்கிறது	ஹி	- பரஸித்தம்
பலவத்	- மிகவும்	த்ருடம்	- நிஶ்சயம்.

கூ. இ/அ வேதஸாரோபநிஷத்.

உபநிஷத் - உபநிஷத்தானது | வேதஸார꞉ - வேதத்தினுடையஸாரம்.

கூ. ர. அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம்ஸாரதரம்த்யஜேத்
பஜேத்ஸாரதமம்சாஸ்த்ரம்ரத்நாகரயிவாம்ருதம்.

அஸாரம்	- ஐஹிக. ஆமுஷ்மிகப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்தையும்	த்யஜேத்	- விடக்கடவன்
அல்பஸாரஞ்ச	கைவல்ய ப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்தையும்	ரத்நாகரே	- ஸமுத்ரத்தில்
ஸாரம்	- பக்தி ப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்தையும்	அம்ருதமிவ	- அம்ருதத்தைப் போல
ஸாரதரம்	- ஸ்வார்த்த கைங்கர்யப்ரதிபாதகமான சாஸ்த்ரத்தையும்	ஸாரதமம்	- ஸித்தோபாய ப்ரதிபாதகமான
		சாஸ்த்ரம்	- சாஸ்தத்ரத்தை
		பஜேத்	- அடையக் கடவன்.

கூ. உ. ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிதைவாதாவணாநிச
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்.

ருச꞉	- ருக்வேதங்களும்	ஆதாவணாநிச	- அதாவண வேதங்களும்
யஜூம்ஷி	- யஜுர்வேதங்களும்	ஸர்வம்	- ஸமஸ்தமும்
ஸாமாநி	- ஸாமவேதங்களும்	அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்	அஷ்டாக்ஷரத்திற்கு உள்ளான ப்ரணவததிறருள் இருக்கிறது.
ததைவ	- அந்தபரகாரமே		

எ. அ. க்ருஷ்ணத்வைபாயநமவ்யாஸம் | வித்திநாராயணம்ப்ரபும்
கோஹ்யந்ய꞉புண்டரீகாக்ஷாத் | மஹாபாரதக்ருத்பவேத்.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம	க்ருஷ்ணனென்கிற பெயரையும் த்வீபத்தைத் தனக்கு ஸ்தானமாக வுடையவரா யிருப்பதினாலே த்வீபாயநாயெனகிற பெயரையுமுடைய	வித்தி	- அறியக்கடவாய்
		ஹி	- ப்ரஸித்தம்
		புண்டரீகாக்ஷாத்	ஸ்ரீமன்நாராயணனைக் காட்டிலும்
		அந்ய꞉	- வேறான
		க꞉	- எவன்
வ்யாஸம்	- வ்யாஸனை	மஹாபாரதக்ருத்	மஹாபாரதத்தை பண்ணுகிறவனாக
நாராயணம்	- நாராயணன்யென்கிற		
ப்ரபும்	- ப்ரபுவாக	பவேத்	- ஆவன்.

எ. இ/க சரத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே.

பும்ஸாம்	- புருஷர்களுக்கு	சரத்தைவ	- சரத்தையே
அஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே	அஷ்டாக்ஷரத்தினுடைய பரிக்ரஹவிஷயத்திலே.	காரணம்	- காரணமாக ஆகிறது.

எ. ா. ஆத்மாவாரேதருஷ்டவயஶ்ரோதவயோமநதவயோநிதிதயாஸிதவய: ஆதமேதயேவோபாஸீத। ஓமிதயாதமாநமதயாயத.

அரே	- வாராயமைதரேயியே	நிதிதயாஸி தவய:	} தயாநம பணணததகக வன
ஆதமா	- பரமாதமாவானவன	ஆதமேத யேவ	} பரமாதமாவெனறே
ஶ்ரோதவய:	- கேழககததககவன	உபாஸீத	- உபாஸிககககடவன
தருஷ்டவய:	- காணததககவன	ஓமிதி	- ஓமெனறு
மநதவய:	- மனனம பண்ணததகக வன	ஆதமாநம	- பரமாதமாவை
		தயாயத	- தயானம பணணககடவன.

எ. உ. அமருதஸயைஷஸேது: பலமதஉபபததே:.

எஷ:	- இநத பரமாதமா வான வன	பலம	- மோக்ஷரூப பலமானது உணடாகிறது.
அமருதஸய	- மோக்ஷததிறகு	ருத:	- எபபடியெனறால
ஸேது:	- மாாகபூதன	உபபததே:	- ஶாஸதிரததில உபபததி யிருபபதிநாலே.
அத:	- இநத பரமாதமாவிநிட ததிலநினறும		

அ. அ. யஜேத.

யஜேத	- யஜநுயம் பணணககட வன.

அ. உ. ஜுஹுயாத.

ஜுஹுயாத	- ஹோமம பணணககட வன.

கூ. அ/க பராமஹணஸய। அதயயநாதயாபநம। யஜநயாஜநம। தானபபரதிகரஹணம। தாயாதயமவிலோஞ்சாநயஞ்சசாபரிகரஹீதம। ஏதாந யேவக்ஷதரியஸய। அதயாபனயாஜன பரதிகரஹணநீதி। பரிஹாாயம। தணடயுததாதிகாநி। க்ஷதரியவததவைஶ்யஸய। தணடயுத தவாஜநம கருஷிகோரக்ஷண வாணிஜயாதிகம ||

ப்ராம்ஹணஸய	} பராமஹணனுக்கு	தாயாதயம்	- தாயாதிகளிடததில்நினறுமவரும தனமும
அதயயநாதயாபனம	} அதயயனமும அதயாபனமும	விலோஞ்சாநி	} கதிரபொருககுதல் உதிாநெல பொருக்குதல இதுகள
யஜநயாஜநம	} யஜநமும்யாஜநமும	அநயச்சாபரிகரஹீதம்	} வேறுன அயாசிதமாகவருகிறதும்
தானபரதிகரஹணம	} தானமும்பரதிகரஹணமும	ஏதானயேவ	- கீழ்ச்சொன்னஇதுகளே

க்ஷத்ரியஸ்ய - க்ஷத்ரியனுக்கு

அத்யாபன யாஜநப்ரதிக்ரஹணாதி - அத்யாபனமென்ன யஜனமென்ன ப்ரதிக்ரஹணமென்ன யென்கிற இதுகள்

பரிஹாரயம் - விடத்தகுந்ததுகள்

தண்டயுத்தாதிகாநி - சிக்ஷிக்கிறது யுத்தம்செய்கிறது இது முதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத்தக்கது

க்ஷத்ரியவத் - க்ஷத்ரியனைப்போல்

வைஶ்யஸ்ய - வைஶ்யனுக்கும்

தண்டயுத்தவர்ஜனம் - சிக்ஷிக்கிறதென்னயுத்தம் செய்கிறதென்ன இதுகளை விட்டு

க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகம் - க்ருஷி என்னகோரக்ஷணமென்ன வாணிஜயமென்ன இதுமுதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத் தகுந்ததுகள.

கூ. அ/உ விஷ்ணுதாஸாவயம்யூயம். பராம்ஹணவாணதாமிண:
அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்தீநாம். யுஷ்மாகம்நாஸ்திஸங்கதி:.

வயம் - நாங்கள்

விஷ்ணுதாஸா: - விஷ்ணுவுக்கு சேஷவ்ருததிபண்ணுமவாகள்

யூயம - நீங்கள்

வாணதர்மிண: - வாண தர்மங்களையுடைய

ப்ராம்ஹணா: - ப்ராம்ஹணர்கள்

தாஸவ்ருத்திநாம். - தாஸவ்ருத்திகளான

அஸ்மாகம் - எங்களுக்கும்

யுஷ்மாகம் - வாணதர்மத்தை யுடைய உங்களுக்கும்

ஸங்கதி: - ஸம்பந்தமானது

நாஸ்தி - இல்லை.

கூ. ஆ. காயத்ரீச்சநதஸாம்மாதா.

சந்தஸாம் - சந்தஸ்ஸுக்களுக்கு

காயதரி - காயத்ரியானது

மாதா - மாத்ருஸ்தானம்.

கூ. இ. ருசோயஜூம்ஷியித்யாதியில்மூன்றுபாதங்களுக்காத்தம் கண்டுகொள்வது. (கூ. உ.) யச்சாங்யதபிவாங்மயம்.

யத் - யாதொரு

அன்யத் - வேறான

வாங்மயம் - ஸாவவாக்ஸமூஹங்களும் அஷ்டா க்ஷரததிற்குள்ளான ப்ரணவத்திலேஇருக்கிறதுகள்.

கo. அ. ஸந்ததிகோத்ரஜநநகுலாங்யபிஜநாங்வயெள.

ஸந்ததி: கோதரம் ஜனனம் குலாநி - இந்தசப்தங்களும்

அபிஜநான்வயௌ - அபிஜன அந்வயஶப்தங்களும் ஸந்ததிக்கிப் போகள்.

கo. ஆ. ஶிக்ஷாயாம்வாணஶிக்ஷா.

ஶிக்ஷாயாம் - ஶிக்ஷைகளுக்குள்ளே

வாணஶிக்ஷா - வாணஶிக்ஷை.

௧௦ இ சரணஸபதஃகாடககாலாபாதிஸாகாவிஸேஷேஷு முகயஃ
ததயாயிஷு புருஷேஷு கௌணஃ.

சரணஸபதஃ	சரணஸபதமானது	முகயஃ	முக்யம
காடக காலாபாதி	காடககாலாபம முதலான	ததயாயிஷு	அநதகாடககாலாபததை அதயயநமபணணுகிற
ஸாகா விஸேஷேஷு	ஸாகா விஸேஷஙகளிலே	புருஷேஷு	புருஷாளிடஙகளிலே
		கௌணஃ	கௌணம.

௧௦. ர. பதயுஃஸரியஃபரஸாதேனபராபதஸாவஜஞஸமபதம்
பரநஜநகூடஸதமபரபதயேஸரீபராஙகுசம.

ஸ்ரீயஃ	ஸ்ரீமஹாலக்ஷமிக்கு	பர பநநஜந கூடஸதம	பரபநநஜநஙகளுக்குகூடஸதராயிருக்கிற
பதயுஃ	பாததாவான ஸாவேஸவரனுடைய	ஸ்ரீபராஙகுசம	பாஹயாளுக்கு பாதகரான நமமாழவாரை
பரஸாதேன	அனுகரஹததாலே	பரபதயே	பறறுகிறேன.
பராபதஸாவஜஞஸமபதம	அடையபபடட ஸாவஜஞதவமாகிற ஸமபததையுடையவராய		

௧௦. ௨/௧ ஸவாதயாயோ தயேதவயஃ.

ஸவாதயாயஃ	தனனுடைய ஸாகாதயயனமானது	அதயேதவயஃ	அதயயனம பணணததகுநதது.

௧௦. ௨/௨ அதயேதவயமதவிஜஸரேஷடைாவேதரூபமிதமகருதம.

தவிஜஸரேஷடைஃ	பராமஹண ஸரேஷடாகளாலே	இதம	இநதிவய பரபநதமானது
வேதரூபம	வேதரூபமாக	அதயேதவயம	அதயயனம பணணததகுநதது.
க்ருதம	பணணபபட டிருக்கிற		

௧௧. அ/௧ விஷ்ணுபகதிவிஹீநோயஃ ஸாவஸாஸதராாததவேதயபி
பராம்ஹணயமதஸயநபவேத தஸயோதபததிாநிரூபயதாம.

யஃ	யாதொருவன	பராம ஹணயம	ஜஞாநகருத பராம்ஹணயமாநது
ஸாவஸாஸதராாததவேதயபி	ஸகல ஸாஸதராாததஙகளை அறிநதிருநதபோதிலும்	நபவேத	யில்லை
விஷ்ணுபகதிவிஹீநஃ	விஷ்ணுபக்தி யில்லாதவனுக, ஆகிறுன	தஸய	அவனுடைய
தஸய	அவனுக்கு	உதபததிஃ	உதபததியானது
		நிரூபயதாம	நிரூபிககததகுநதது.

௧௧. அ/௨ யஃபுதரபிதரம்தவேஷடி தமவிதயாதனயரோதஸம
யோவிஷ்ணுமஸததமதவேஷடி தம்விதயாதநதயரோதஸம.

யஃ, புத்ரஃ	- யாதொருபுத்திரன்	விஷ்ணும்	- ஸர்வகதமான விஷ்ணுவை
பிதரம	- தகப்பனை	ஸததம்	- ஸர்வகாலத்திலும்
த்வேஷ்டி	- த்வேஷிக்கிறன்	தவேஷ்டி	- தவேஷிக்கிறன்
தம்	- அவனை	தம்	- அவனை
அந்யரேதஸம்	- அன்யரே தஸ்ஸுக்குஉண்டானவனாக	அந்த்ய ரேதஸம்	சண்டாள ரேதஸ்ஸுக்கு உண்டானவனாக
வித்யாத்	- அறியத்தக்கவன்	விதயாத்	- அறியத்தக்கவன்.
யஃ	- யாதொருவன்		

௧௪. இ. அங்காநிவேதாஶ்சத்வாரோ. மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தரஃ
புராணம்தர்மஶாஸ்த்ரஞ்ச. விதயாஹ்யேதாஶ்சதுர்தஶ.

அங்காநி	- சிக்ஷை. வ்யாகரணம். சந்தஸ்ஸு நிருக்தம். ஜ்யோதிஷம். கல்பம. இதுகளாகிற ஆறங்கங்களை	மீமாம்ஸா	- பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை
		ந்யாயவிஸ்தரஃ	ந்யாயஶாஸ்த்ரம்
		புராணம்	- புராணம்
		தர்மஶாஸ்த்ரஞ்ச	தர்மஶாஸ்த்ரமும்
வேதாஃ சத்வாரஃ	ருக் - யஜுஸ்ஸு - ஸாமம் - அதர்வணம் இதுகளாகிற நான்குவேதங்கள்	ஏதாஃ	- இந்த
		சதுர்தஶ	- பதினாலும்
		வித்யாஹி	- வித்யைகளன்றே.

௧௨. $\frac{ஆ}{௧}$ — அநாதிநிதநாஹ்யேஷாவாகுத்ஸ்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா.

அநாதிநிதநா	- ஆத்யந்தமில்லாமலிருக்கிற	ஸ்வயம்புவா	- தன்னுடைய உத்பத்திக்கு வேறு காரணமில்லாத ஸர்வேஶ்வரனாலே
ஏஷா-வாக்	- இந்த வேத ரூபமான வாக்கானது	உத்ஸ்ருஷ்டா	ப்ரகாசிப்பிக்கப் பட்டது.

௧௨. $\frac{அ}{௫}$ அஷ்டாதஶபுராணாநாம்। கர்த்தாஸத்யவதீஸுதஃ.

ஸத்யவதீ ஸுதஃ	ஸத்யவதியினுடைய புத்ரரான வ்யாஸரானவர்	அஷ்டாதஶபுராணாநாம்	௧௮ - புராணங்களுக்கு
		கர்த்தா	- கர்த்தா.

௧௫. அ ருசம்ஜுஷாமஹேக்ருஷ்ண। த்ருஷ்ணுதத்வமிவோதிதம்
ஸஹஸ்ரஶாகாம்யோத்ராக்ஷீத்। த்ராவிடீம்ப்ரம்ஹஸம்ஹிதாம்.

ஸஹஸ்ரஶாகாம்	ஆயிரம் சாகையையுடைய	த்ராவிடீம்	- தமிழாக
		யஃ	- யாதொருவர்
ப்ரம்ஹஸம்ஹிதாம்	ஸாமவேதத்தை	அத்ராக்ஷீத	- கடாக்ஷித்தாரோ

க்ருஷ்ண த்ருஷ்ணா தத்வமிவ	க்ருஷ்ண விஷயகமான பக்தியாகிற தத்வத்தைப்போல	உதிதம்	- அவதரித்திருக்கிற
		ருஷிம்	- நம்மாழ்வாரை
		ஜுஷாமஹே	- ஸேவிக்கிறோம்.

௧௩. ஆ ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌதாதாயதாபூர்வமகல்பயத்.

தாதா	- ஸர்வேச்வரன்	யதாபூர்வம்	- முன்கல்பத்தில் யிருந்ததுபோல
ஸூர்யா சந்த்ரமஸௌ	ஸூர்ய சந்திரர்களை	அகல்பயத்	- ஸ்ருஷ்டித்தான்.

௧௩. இ. யோவைவேதாம்ச்சப்ரஹிணோதிதஸ்மை.

யஃ	- யாதொரு ஸ்ரீமந் நாராயணன்	தஸ்மை	- அந்த ப்ரம்மாவின் பொருட்டு
வேதாம்ச்ச	- வேதங்களையும்	ப்ரஹிணோதி	- கொடுத்தான்.

௧௩. ஈ. ப்ரம்ஹணப்புத்ராயஜ்யேஷ்டாய.

ப்ரம்ஹணஃ	- சதுர்முக ப்ரம்ஹாவினுடைய	புத்ராய	- புத்ரனன ருத்ரனையும் பொருட்டு.
ஜ்யேஷ்டாய	- ஜ்யேஷ்டனன		

௧௫ அ. ஹஸிதம்பாஷிதம்சைவகதிர்யாயச்சசேஷ்டிதம்
தத்ஸர்வம்தாம்வீர்யேணயாதாத்தம்ஸம்ப்ரபச்யதி.

ஹஸிதம்	- ராமாதிகளுடைய யாதொரு சிரிப்பும்	தத் ஸர்வம்	- அந்த ஸமஸ்தத்தையும்
பாஷிதம்	- வார்த்தையும்	தாம்வீர்யேண	பரம்மாவினுடைய வரப்ரஸாதசக்தியினாலே
யாசகதிஃ	- யாதொரு கமனமும்	யதாவத்	- யதார்த்தமாக
யச்ச சேஷ்டிதம்	யாதொரு சேஷ்டிதமும் அதாவது யுத்தாதிகளும்	ஸம்ப்ரபச்யதி	பார்க்கப்போகிறாய்.

௧௬. அ. ஸ்வாத்யாயாத்யோகமாஸீதயோகாத்ஸ்வாத்யாயமாவஸேத்
ஸ்வாத்யாயயோகஸம்பத்யாபரமாத்மாப்ரகாசதே
ததீக்ஷணாயஸ்வாத்யாயச்சக்ஷுர்யோகஸ்ததாபரஃ
நமாம்ஸசக்ஷுஷாத்ருஷ்டும்ப்ரம்ஹபூதஸ்ஸசக்யதே.

ஸ்வாத்யாயாத்	ஸ்வாத்யாயனத்தாலே	ஆஸேத்	- அறியக்கடவன்
யோகம்	- யோகத்தை	ஸ்வாத்யாய யோக ஸம்பத்யா	ஸ்வாத்யாய யோகம் இதுகளுடைய ப்ராப்தியினாலே
ஆஸீத	- அடையக்கடவன்		
யோகாத்	- யோகத்தாலே		
ஸ்வாத்யாயம்	அத்யயனம் பண்ணுகிற அனுஸந்தானங்களை	பரமாத்மா	- பரமாத்மாவானவன்
		ப்ரகாசதே	- ப்ரகாசிக்கிறான்

ததீக்ஷணாய - அந்தபரமாத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையின பொருட்டு
ஸ்வாத்யாயஃ - ஸ்வசாகாத்யயனமானது
சக்ஷுஃ - ஒருகண்
யோகஃ - யோகமானது
ததா - அந்தப்ரகாரம்
அபரஃ - மற்றொருகண்
ப்ரம்ஹபூதஃ - பரப்ரம்ஹமான
ஸஃ - அந்தபரமாத்மா
மாம்ஸசக்ஷுஷா - மாம்ஸக்கண்ணாலே
த்ருஷ்டும் - காண்கைக்கு
நசக்யதே - சமர்த்தமாகிறதில்லை.

கசா. அ. ஆசாபாசசதைர்பத்தாஃ

ஆசாபாசசதைஃ - ஆசையாகிற கயிறுகளுடைய அனேகங்களாலே
பத்தாஃ - கட்டப்பட்டிருக்கிற.

கள. அ. நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா
பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா
தஸ்மாத்தத்ப்ராப்தயேயத்நஃகர்தவ்யஃபண்டிதைர்நரைஃ
தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞாநஞ்சகர்மசோக்தம்மஹாமுநே.

நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா - அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இதராதிசயத்தை யுடைத்தாய் ஆஹ்லாதரூபஸுகத்வத்தையே வடிவாக உடைத்தாய
ஏகாந்தா - துக்கம் கலசாமலிருப்பதாய்
ஆத்யந்திகீ - நித்யமாயிருக்கிற
பகவத்ப்ராப்திஃ - பகவல்லாபமானது
பேஷஜம் - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாக
மதா - ஸம்மதம்
தஸ்மாத் - ஆகையால்
தத்ப்ராப்தயே - அந்தபகவல்லாபத்தின் பொருட்டு
யத்நஃ - யத்நமானது
பண்டிதைஃ - ஜ்ஞானவான்களான
நரைஃ - மனுஷ்யாள்நாலே
கர்தவ்யஃ - பண்ணத்தக்கது
தத்ப்ராப்திஹேதுஃ - அந்தபகவல்லாபத்திற்கு ஹேதுவானது
ஜ்ஞாநஞ்ச - ஜ்ஞானயோகமும்
கர்மச - கர்மயோகமும் என்று
மஹாமுநே - வாரீர் மைத்ரேயரே
உக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

கஅ. அ. அஸத்கீர்தனகாந்தாரபரிவர்தனபாம்ஸுலாம்
வாசம்சௌரிகதாலாபகங்கயைவபுநீமஹே.

அஸத்கீர்தனகாந்தாரபரிவர்தனபாம்ஸுலாம் - பகவத் பக்தியில்லாதவர்களுடைய ஸ்தோத்ரமாகிறகாட்டிலேபெரளுகிறத்தாலே அழுக்கடைந்திருக்கிற
வாசம் - வாக்கை
சௌரிகதாலாபகங்கயைவ - க்ருஷ்ணனுடைய கதையைச்சொல்லுகிறதாகிற கங்கையினாலேயே
புநீமஹே - பரிசுத்தமாகப் பண்ணுகிறேன.

௧௯. வேதேஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் தர்மசாஸ்த்ரேஷு மாநவம்
பாரதே பகவத்கீதா புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்.

வேதேஷு	வேதங்களுக்குள்ளே	பாரதே	பாரதத்துக்குள்
பௌருஷம் ஸூக்தம்	புருஷஸூக்தமும்	பகவத்கீதா	ஸ்ரூபமான கீதாசாஸ்த்ரமும்
தர்மசாஸ்த்ரேஷு	தர்மசாஸ்த்ரங்களுக்குள்	புராணேஷு	புராணங்களுக்குள்
மாநவம்	மநுதர்மசாஸ்த்ரமும்	வைஷ்ணவம் ச	விஷ்ணுபுராணமும் சிறந்ததுகள்.

௧௯ ஆ. மந்வர்த்தவிபரீதா து யா ஸ்ம்ருதிஸ்ஸா ந சஸ்யதே.

யா:, ஸ்ம்ருதி:	யாதொரு ஸ்ம்ருதியானது	ஸா	அந்த ஸ்ம்ருதியானது
மந்வர்த்த விபரீதா து	மநுதர்மசாஸ்த்ரத்திற்கு விபரீதமாயிருக்கிறதுகள்	ந சஸ்யதே	அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

௧௯ இ. விதயச்ச வைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமனோநுஸாரிண:.

வைதிகா:	வேதஸம்பந்தமான	த்வதீய கம்பீரமனோநுஸாரிண:	உம்முடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதர்களுடைய கம்பீரமான மனஸ்ஸை அனுஸரிக்கிறதுகள்.
விதயச்ச	விதிகளும்		

௨௧. அ. பிபேத்யல்பச்ருதாத்வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி.

மாம்	நம்மை	அல்பச்ருதாத்	கொஞ்சம் கேள்வியையுடையவனிடத்திலினின்றும்
அயம்	இவன்	பிபேதி	பயப்படுகிறது
ப்ரதரிஷ்யதி	வஞ்சிப்பன் என்று		
வேத:	வேதமானது		

௨௨ ஆ. அத்யேதவ்யம் த்விஜச்ரேஷ்டை:। வேதரூபமிதம் க்ருதம்
ஸ்த்ரீபிச்சூத்ராதிபிச்சைவ। தேஷாம் முக்தி: கரே ஸ்திதா

வேதரூபம்	த்ராவிடவேதரூபமாக	சூத்ராதிபிச்ச	சூத்ராதிகளாலும்
க்ருதம்	பண்ணப்பட்டிருக்கிற	அத்யேதவ்யம்	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது
இதம்	இந்த திவ்ய ப்ரபந்தமானது	தேஷாம்	அந்த அத்யயனம் பண்ணப்பட்டவர்களுடைய
த்விஜச்ரேஷ்டை:	ப்ராம்ஹச்ரேஷ்டர்களாலே	கரே	கையில்
அத்யேதவ்யம்	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது	முக்தி:	முக்தியானது
ஸ்த்ரீபி:	ஸ்த்ரீகளாலும்	ஸ்திதா	இருக்கிறது.

உஉ. இ விஷ்ணோரர்சாவதாரேஷு லோஹபாவங்கரோதிய:
க யோ குரௌ மாநுஷம்பாவமுபௌநரகபாதிநௌ.

ய:	- யாதொருவன	குரௌ	- ஆசார்யநிடத்திலே
விஷ்ணோ:	- விஷ்ணுவினுடைய	மாநுஷம் பாவம்	} மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை.
அர்சாவதாரேஷு	} அர்சாவதாரங்களிலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரகபாதிநௌ	} நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.
ய:	- யாதொருவன்		

உஉ. இ அர்ச்சாவதாரோபாதாநம்। வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்
உ மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயா:। துல்யமாஹுர்மநீஷிண:.

மநீஷிண:	- புத்திமான்கள்	மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயா:	} தாயாருடைய மர்மஸ்தான பரிக்ஷைக்கு
அர்சாவதாரோபாதாநம்	} அர்சாவதாரத்தினுடைய உபாதாந நிரூபணமும்	துல்யம்	- ஸமமாக
வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்	} ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய உத்பத்திநிரூபணமும்	ஆஹு:	- சொல்லுகிறார்கள்.

உஉ. இ யோவிஷ்ணௌப்ரதிமாகாரே। லோஹபாவங்கரோதிய:
ஈ குரௌசமாநுஷம்பாவம்। உபௌநரகபாதிநௌ.

ய:	- யாதொருவன்	குரௌச	- ஆசார்யநிடத்திலும்
ப்ரதிமாகாரே	- அர்சாரூபியாயிருக்கிற	மாநுஷம் பாவம்	} மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை
விஷ்ணௌ	- ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவினிடத்திலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரகபாதிநௌ	} நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.
ய:	- யாதொருவன்		

உஉ. இ ஹரிகீர்திம்விநைவாந்யத்। ப்ராம்ஹணேநநரோத்தம
ச பாஷாகாநம்நகாதவ்யம்। தஸ்மாத்பாபமதவ்யாக்ருதம்.

நரோத்தம	- வாரீர் மனுஷ்யஶ்ரேஷ்டனே	அன்யத் பாஷாகாநம்	{ ஸம்ஸ்க்ருத வ்யதிரிக்தமான பாஷாகாநமானது
ஹரிகீர்திம் விநா	} ஹரியினுடைய ஸ்தோத்ரத்தைவிட்டு	நகாதவ்யம்	- பாடத்தக்கதன்று
ப்ராம்ஹணேந	} ப்ராம்ஹணனாலே	தஸ்மாத்	- த்ராவிடபாஷையில் பகவானைப்பாடில பாபம

ஹனனை உனனுடைய நாட்டில நினறும தூர த்திருயாகையாலே	பாபம	- பாபமானது
	தவயா	- உனனாலே
	கருதம	- பணணபபட்டது.

௨௨. இ/ரு இமபயதராபிஜாயநதே। யோகிநஸஸாவயோகிஷு
பரத்யக்ஷிதாதமநாதாநாம। நைஷாஞ்சிநதயஙகுலாதிகம.

யோகிநஃ	- யோகிகளானவாகள	பரதயக்ஷிதாதமநாதாநாம	ஸாக்ஷாதகரிககபபட்டிருககிற ஜகதசேஷியை யுடையராய
ஸாவயோகிஷு	ஸாவயோகிகளிலும	ஏஷாம	- அபபடி அவதரித்திருககிறவாகளுடைய
அதர	- இநதலீலாவிபூதியில	குலாதிகம	- ஜனமஜ்ஞான வருததம யிதுகள
இமபி	- யேதேனுமொருஸ்கருததாரதமயததாலே	நசிநதயம	- சிநதிககததக்கதனறு.
அபிஜாயநதே	- அவதரிககிராாகள		

௨௨. இ/ஸ சூதரமவாபகவதபகதம। நிஷாதமசவபசமததா
வீக்ஷதேஜாதிஸாமாநயாத। ஸயாதிநரகமநரஃ.

சூதரமவா	- சூதரனுகிலுமாம	ஜாதிஸாமாநயாத	அநதந்த ஜாதிகளோடு ஸமமாக
நிஷாதம	- வேடனாகிலுமாம	வீக்ஷதே	- பாாககிறுன
ததா	- அநதபரகாரம	ஸஃ, நரஃ	- அநதமனுஷயன
ஸ்வபசம	- ஸ்வபசநாகிலுமாம	நரகம	- நரகததை
பகவதபகதம	- பகவதபகதனை	யாதி	- அடைகிறுன.
யஃ	- யாதொருவன		

௨௩. அ. கருஷண தருஷணுததவமிவோதிதம
ருஷிமஜ்ஷாமஹேதயாதிஸலோகததிலகணடுகொளவது.

௨௪ அ. ஜநகாநாஙகுலேகீாததிம। ஆஹரிஷயதிமேஸ்தா
ஸீதாபாதாரமாஸாதய। ராமமதஸரதாதமஜம.

மேஸ்தா	- எனககுபபெணணு யிருககிற	பாதாரம்	- பாதாவாக
ஸீதா	- அயோநிஜை யான ஸீதையானவள	ஆஸாதய	- அடைநது
தஸரதாதமஜம	தஸரதசகரவாதிககிபுதரனாய	ஜனகானாம	- ஜனக வமசஸதாகளுடைய
ராமம்	- கணடகாக்ஷியிலே ஸாவரையும் தவககுணணும ராமனை	குலே	- குலததிலே
		கீாததிம்	- கீாததியை
		ஆஹரிஷயதி	- அடைவிபபிககப போகிறுள.

௨௪. ஆ. ராஜயஞ்சாஹஞ்சராமஸய। தாமமவக்துமிஹாாஹஸி
கதமதஸரதாஜ்ஜாதோ। பவேதராஜயாபஹாரகஃ.

ராஜயஞ்ச	- ராஜயமும	ராமஸய	- பெருமாளுககு சேஷப் படடவைகள
அஹஞ்ச	- நானும		

அத்ர - இந்தவிஷயத்தில்
தாமம் - தாமத்தை
வக்தும் - சொல்லுகைக்கி
ஆஹஸி - யோக்யராகிறீர
தஶரதாத் - தஶரத நிடத்தில் நின்றும்

ஜாதஃ - உண்டானவன்
கதம் - எப்படி
ராஜ்யாபஹாரகஃ - ராஜ்யததை அபஹரிக்கிறவனுக
பவேத் - ஆவன்.

உச. உ. மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்
ஸ்வயமப்யாசநஞ்சைவமதாதேடம்பவர்ஜநம்
மத்கதாஶ்ரவணே பக்திஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரயா
மமாநுஸ்மரணம்நிதயம்யச்சமாம்நோபஜீவதி
பக்திரஷ்டவிதாஹ்யேஷாயஸ்மின்ம்லேச்சேபிவாததே.

மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் - யென்னுடைய பக்தஜனங்களிடத்தில் வாதஸல்யமும்
பூஜாயாம், சாநுமோதனம - ஆராதனத்தில், ஸந்தோஷமும்
ஸ்வயமப்யாசநஞ்சைவ - தான் ஆராதிக்கையும்
மதாத்தேடம்பவாஜநம் - யென்னுடைய கைங்காயத்தில் டம்பமில்லாமலிருக்கையும்
மத்கதாஶ்ரவணே - என்னுடையகதையைக் கேழ்கிறதில்
பக்திஃ - பக்தியும்
ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரயா - யென்னுடைய விஷயமாக ஸ்வர விகாரமும் நேத்ர விகாரமும் அங்கவிகாரமும்

மம - என்னுடைய
அனுஸ்மரணமும் - ஸ்மரணமும்
மாம் - எனனை
நோபஜீவதியத்ச - ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லை என்கிறது யாதொன்றுண்டு
ஏஷா - இந்த
அஷடவிதா - எடடுவிதமான
பக்திஃ - பக்தியானது
யஸ்மின் - யாதொரு
ம்லேச்சேபி - ம்லேச்சனிடத்திலும்
வாததே - யிருக்கிறதோ.

உரு. அ. ஸவிப்ரேந்த்ரோமுனிச்ரீமான்ஸயதிஸ்ஸசபண்டிதஃ
தஸ்மைதேயம்ததோக்ராஹயம்.

ஸச - அந்த அஷவிதபக்தியையுடையவன்
விப்ரேந்தரஃ - ப்ராம்ஹண ஶ்ரேஷடன்
முநிஃ - மனனஶீலன்
ஶ்ரீமான் - கைங்காயரூப ஸம்பத்தையுடையவன்

ஸஃ - அந்த அஷடவித பக்தியையுடையவன்
யதிஃ - ஸன்யாஸத்தை யுடையவன்
ஸச - அந்த அஷடவித பக்தியையுடையவன்
பண்டிதஃ - ஞ்யானவான்

தஸ்மை	- அவனபொருட்டு	ததஃ	- அவனிடததில் நின்றும்
தேயம	- க்யாநமானது கொடுக்க ததககது	க்ராஹயம	- ஜ்ஞாநமானதுக்ரஹிக்க ததககது.

௨௫. ஆ. மமநாதமமமகுலதைவதம்.

மம	- எனக்கு	மம	- எனக்கு
நாதம்	- சேஷியாயும்	குலதைவதம்	- குலதைவமாயுமிருக்கிற

௨௫. இ. ஸச பூஜ்யோயதாஹயஹம.

ஸச	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையபாகவதன	அஹமயதா	- நானெப்படி பூஜ்யனோ
		பூஜ்யஃ	- அப்படி பூஜ்யன்.

௨௫. ஈ. ததபாதாமபவதுலமதீாததமததுச்சிஷ்டமஸுபாவனம

ததபாதாமபு	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடைய பாகவதனுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமானது	தீர்த்தம	- பரிசுத்திகரம
		ததுச்சிஷ்டம	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடைய பாகவதனுடைய அமுதுசெய்து மீந்த ப்ரஸாதம்
அதுலம	- அஸதருசமான	ஸுபாவநம	- மிகவும்பவித்ரகரம்.

௨௬. அ. சதுர்வேதத்ரோவிப்ரோவாஸுதேவமநவிந்ததி
வேதபாரபராகராந்தஸ்ஸவைப்ராம்ஹணகாதபஃ.

சதுர்வேததரஃ	நான்கு வேதங்களுக்கும வ்யாஸபதம செய்து தத்தவல்லவனா	ஸஃ	- அவன
விப்ரஃ	- யாதொரு ப்ராமஹணன	வேதபாரபராகராநதஃ	வேதஸமூஹமாகிற சுமையிலே ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற
வாஸுதேவம்	எங்கும வஸிக்கிற வாஸுதேவனை	ப்ராமஹணகாதப	ப்ராமஹணக் கழுதை என்று
நவிந்ததி	- அறியவில்லையோ	வை	- ப்ரஸித்தம.

௨௬. ஆ. ஶ்வபசோபிமஹீபாலவிஷ்ணுபக்தோதவிஜாதிகஃ
விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்துயதிஶ்சஶ்வபசாதமஃ.

மஹீபால	- வாரீரமஹாராஜாவே	விஷ்ணுபக்திவிஹீநஃ	விஷ்ணு விஷயகமான பக்தியில்லாத
ஶ்வபசோபி	- ஶ்வபசனாயிருந்தபோதிலும		
விஷ்ணுபக்தஃ	- விஷ்ணு விஷயகமான பக்தியையுடையவன	யதிஶ்ச	- எதியும
		ஶ்வபசாதமஃ	- ஶ்வபசனைக் காட்டிலும நிக்ருஷ்டனாக
தவிஜாதிகஃ	- ப்ராம்ஹணனைக்காட்டிலும அதிகன	து	- ப்ரஸித்தம.

௨௬. இ. ததகாமயநநபநதாயஸாவிதயாயாவிமுகதயே
ஆயாஸாயாபரங்காமவிதயாநயாஶில்பநைபுணம்.

யத் - யாதொருகாமம்
நபநதாய - ஸம்ஸார பந்தத்தின் பொருட்டு ஸமாதமாக வில்லையோ
தத், காம - அதுவானது காமம்
யா - யாதொரு வித்தையானது
விமுக்தயே - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு ஆகிறது

ஸா, வித்யா - அதுவானது, வித்யை
அபரம்காம - அதற்குபுறம்பானப்ரவ்ருத்தி ரூபகாமமானது
ஆயாஸாய - ஶரீரஶ்ரமத்தின்பொருட்டு ஆகிறது
அன்யாவித்யா } பகவத் ஜ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான ஜ்ஞானமாநது
ஶிலபநைபுணம் } செருப்புக்குத் தக்கற்ற வோபாதி.

உசு. ா. ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம்வேதவ்ருதாந்யந்வஹம்
மேதச்சேதபலாநிபூர்தவிதயஸ்ஸர்வேஹுதம்பஸ்மநி
தீர்தாநாமவகாஹநாநிசகஜஸ்நாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம்
போருஹஸம்ஸ்ம்ருதிர்விஜயதேதேவஸ்ஸநாராயண꞉.

யத்பதத்வந்த்வாம்போருஹஸம்ஸ்ம்ருதி꞉விநா } யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய தாமரைபோன்ற திருவடியிணையை ஸ்மரிக்கிறத்தை விட்டு
ஆம்நாயாப்யஸநாநி } வேதாப்யாஸமானது
அரண்யருதிதம் } காட்டிலழுததுபோல
அந்வஹம் - தினந்தோறும்
வேதவ்ருதாநி } வேதோக்தமான வ்ருதானுஷ்டாநங்களானதுகள்
மேதச்சேதபலாநி } கொழுப்பைப்போக்கடிக்கிறதை பலமாக வுடையதுகள்

ஸர்வே,பூர்தவிதய: } ஸமஸ்தமானகுளம்வெட்டுகிற வியாபாரங்கள்
பஸ்மநி - ஶாம்பலில்
ஹுதம் - ஹோமம் பண்ணப்பட்டது போல
தீர்தாநாம் - புண்யதீர்தங்களுடைய
அவகாஹநாநி - ஸ்நாநங்கள்
கஜஸ்நாநம் - யானைமுழுக்கோபாதியோ
ஸ꞉ - ப்ரஸித்தனாயிருக்கிற
தேவ꞉ - ப்ரகாசகனான
நாராயண꞉ - நாராயணன்
விஜயதே - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிறான்.

உசு. உ/க யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களாவாசோவிமிஶ்ரா
குணகர்மஜன்மபி꞉ப்ராணந்திசும்பந்திபுநந்திவைஜகத்யா
ஸ்தத்விமுக்தாஶ்ரவஸோபநாமதா꞉.

யஸ்ய - யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்தியான
அகிலாமீவஹபி꞉ } ஸமஸ்தமானபாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாய்
ஸுமங்களா꞉ - மிகவும் மங்களகரங்களாயிருக்கிற

குணகர்மஜந்மபி꞉ } குணங்களென்ன சேஷ்டிதங்களென்ன அவதாரங்களென்ன இதுகளோடு
விமிஶ்ரா꞉ - கூடிக்கொண்டிருக்கிற
வாச꞉ - வாக்குக்கள்
ஜகத் - ஜகத்தைக்குறித்து

ப்ராணந்தி - பரமஹம்ஸஜ்ஞான ரூபமான ஸத்தையை யுண்டு பண்ணுகிறதுகள்
ஶும்பந்தி - பக்தி வைராக்யரூபமான சோபையை யுண்டு பண்ணுகிறதுகள்
புநந்தி - ப்ரக்ருதி விமுகதமாக்கப்பண்ணுகிறதுகள்
யா: - யாதொரு வாக்குக்கள்
தத்விமுக்தா: - குணகர்மஜன்மங்களோடு கூடாமலிருக்கிறதுகள்
தா: - அந்தவாக்குக்கள்
ஶவஶோபநா: } ஶவாலங்காரமாக
மதா: - ஸம்மதங்கள்.

௨௯. ௨ விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்ய வேதஶாஸ்த்ரம்ஜபஸ்தப:
௨ அப்ராணஸ்யேவதேஹஸ்ய மண்டநம்லோகரஞ்சநம்.

விஷ்ணுபக்தி விஹீநஸ்ய } விஷ்ணுபக்தியில்லாதவனுக்கு
வேதஶாஸ்த்ரம் ஜபஸ்தப: } வேதமென்ன ஶாஸ்த்ரமென்ன ஜபமென்ன தபஸ்ஸென்ன இதுகள்.
அப்ராணஸ்ய - ப்ராணனில்லாமலிருக்கிற
தேஹஸ்ய - தேஹத்திற்கு
லோகரஞ்சநம் } லோகத்திற்கு ஸந்தோஷகரமான
மண்டனமிவ - அலங்காரமானதுபோல

௨௯. ௩. ப்ராதுர்பாவைஸ்ஸுரநரஸமோதேவதேவஸ்ததீயாஜா
த்யாவ்ருத்தைரபிசகுணதஸ்தாத்ருஶோநாத்ரகாஹா ।
கிந்துஶ்ரீமத்புவநபவநத்ராணதோந்யேஷுவித்யா
வ்ருத்தப்ராயோபவதிவிதவாகல்பகல்பப்ரகாஷ:.

தேவதேவ: - அயாவருமமரர்களதிபதியானவன்
ப்ராதுர்பாவை: } அவதாரங்களாலே.
ஸுரநரஸம: - தேவதைகளென்னமனுஷ்யாளென்ன இவர்களுக்கு ஸமானமாக அவதரிக்கிறான்
ததீயா: - அவனுடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதர்கள்
ஜாத்யாவ்ருத்தைரபி } ஜாதியென்ன அனுஷ்டானமென்ன இதுகளாலும்
குணத: - ஜ்ஞானரூபமான குணத்தாலும்
தாத்ருஶா: - தேவர்கள் மனுஷ்யர்கள் இவர்களுக்கு ஸமானமாக அவதரிக்கிறார்கள்
நாத்ரகாஹா - இந்த விஷயத்தில் நிந்தையானது இல்லை
கிந்து - பின்னே எதுக்காக இப்படி அவதரிக்கிறாரென்றால்
ஶ்ரீமத்புவநபவநத்ராணத: } ஶ்ரீமத்தாயிருக்கிற லோகங்களாகிற க்ருஹத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக அவதரிக்கிறார்கள்
அந்யேஷு - அபாகவதர்களிடங்களிலேயிருக்கிற
வித்யாவ்ருத்தப்ராய: } ஜ்ஞானமென்ன அனுஷ்டானமென்ன இதுகளுடைய ஸமூஹமானது
விதவாகல்பகல்பப்ரகாஷ: } விதவையினுடைய அலங்காரத்திற்கு ஸமானமான ஆதிக்யத்தையுடையதாக
பவதி - ஆகிறது

உ௭. அ. நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸுகமஶேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவஶேஷத்வவிபவாத்।
பஹிர்பூதம்நாதக்ஷணமபிஸஹேயாதுஶததா
விநாஶம்தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம்.

ஹேநாத	- வாரீர்ஶேஷியே
தவ	- உம்முடைய
ஶேஷத்வ விபவாத் பஹிர் பூதம்	} ஶேஷத்வரூபமானவை பவத்திற்கு புறம்பாக
தேஹம்	- தேஹத்தை
க்ஷணமபி	- க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
ப்ராணாந்	- ப்ராணன்களை க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
அஶேஷாபிலஷிதம்	} எல்லாராலும் இச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸுகம்	- ஐஹிகமாயும்ஆமுஷ்மிகமாயு மிருந்துள்ளஸுகத்தை
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
ஆத்மாநம்ச	- தன்னையும், க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
அன்யத்கிமபி	- முன்சொன்னதொழிய வேறொன்றையும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
தத்	- முன்சொன்ன யாவத்பதார்த்தமும்
ஶததா	- அநேகப்ரகாரமாக
விநாஶம்	- நாஶத்தை
யாது	- அடையட்டும்
ஹேமதுமதந	- மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானே
இதம்விஜ்ஞாபநம்	} இந்தவிஜ்ஞாபநமானது
ஸத்யம்	- யதார்த்தம்.

உ௮. அ/க அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாத்ருந்ஹீநஜந்மநஃ
மத்பக்தாந்ஶ்ரோத்ரியோநிந்தந்ஸத்யஶ்சண்டாளதாம்வ்ருஜேத்

அநாசாராந்	- செய்யவேண்டிய க்ருத்யத்தைச் செய்யாதவனாகிலுமாம்
துராசாராந்	- நிஷித்த க்ருத்யங்களைச் செய்யுமவனாகிலுமாம்
அஜ்ஞாத்ருந்	- ஜ்ஞாநஶூன்யனாகிலுமாம்
ஹீநஜந்மநஃ	- நிக்ருஷ்ட ஜந்மத்தில் பிறந்தவனாகிலுமாம்
மத்பக்தாந்	{ கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகள் என்னிடத்தில் பக்தியுடையராமாகில் அவர்களை
நிந்தந்	- நிந்தியாநின்றிருக்கிற
ஶ்ரோத்ரியஃ	- ப்ராம்ஹணன்
ஸத்யஃ	- தக்ஷணத்திலே
சண்டாளதாம்	} சண்டாளனாயிருக்கையை
வ்ருஜேத்	- அடைகிறான்.

உ௮. ஆ. க்ருதேகலியுகேப்ராப்தேநாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே
விஷ்ணோரம்ஶாம்ஶஸம்பூதோவேதவேதார்த்ததத்வவித்
ஸ்தோத்ரம்வேதமயம்கர்தும்த்ராவிட்யாபிசபாஷயா
ஜநிஷ்யதிஸதாம்ஶ்ரேஷ்டோலோகாநாம்ஹிதகாம்யயா

க்ரூரே	- க்ரூரமாயிருக்கிற
கலியுகே	- கலியுகமானது
ப்ராப்தே	- வந்திருந்த உள்ளளவில்
நாஸ்திகை:	- நாஸ்திகர்களாலே
கலுஷீக்ருதே	- கலக்கப்பட்டிருந்தவுள்ளளவில்
விஷ்ணோ:	- விஷ்ணுவினுடைய
அம்சாம்ச ஸம்பூத:	அம்சத்திற்கும் அம்சமாக உண்டாயிருக்கிறவராய்
வேத வேதார்த்த தத்வவித்	வேதமென்ன வேதார்த்தமென்ன இதுகளுடைய தத்வத்தை அறிந்தவராய்
ஸதாம் ஸ்ரேஷ்ட:	ஸத்துக்களுக்குள்ளே ச்ரேஷ்டரான நம்மாழ்வார்
லோகாநாம்	- லோகங்களுக்கு
ஹிதகாம்யயா	ஹிதத்தைப் பண்ணவேணுமென்கிற இச்சையினாலே
வேதமயம்	- வேதமயமான
ஸ்தோத்ரம்	- ஸ்தோத்ரத்தை
த்ராவிடயா	- த்ராவிடரூபமான
பாஷயாபிச	- பாஷையினாலும்
காதும்	- பண்ணுகைக்கு
ஜநிஷ்யதி	- அவதரிக்கப் போகிறார்.

௨௮. இ. க்ருதேயுகேத்ரிஸூநுஸ்யாத்த்ரேதாயாம் ராகுநந்தந:
த்வாபரே நந்தஸூநுஸ்யாத்கலௌ தேவ: பராங்குச:.

தேவ:	- ப்ரகாசகரான ஸ்ரீமந் நாராயணன்
க்ருதேயுகே	- க்ருதயுகத்திலே
அத்ரிஸூநு:	- அத்ரியினுடைய புத்ரனான தத்தாத்ரேயராக
ஸ்யாத்	- அவதரிக்கிறான்
த்ரேதாயாம்	- த்ரேதாயுகத்தில்
ராகுநந்தந:	- சக்ரவர்த்தித் திருமகனாக அவதரிக்கிறான்
த்வாபரே	- த்வாபரயுகத்திலே
நந்தஸூநுஸ்யாத்	நந்தகோபாலருக்கு புத்ரனாக அவதரிக்கிறான்
கலௌ	- கலியுகத்திலே
பராங்குச:	- நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கிறான்.

௨௮. ௩. நாஸௌபுருஷகாரேண நசாப்யந்யேந ஹேதுநா
கேவலம் ஸ்வேச்சையைவாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந.

அஸௌ	இந்தநான
புருஷகாரேண	புருஷகாரத்தாலே
நப்ரேக்ஷே	- கடாக்ஷிக்கமாட்டேன்
அந்யேந	- இதரமாயிருக்கிற
ஹேதுநாபிச	- ஹேதுவினாலேயும் கடாக்ஷிக்கமாட்டேன்
அஹம்	- நான்
ஸ்வேச்சையைவ கேவலம்	என்னுடைய இச்சையினாலேயே மாத்திரம்
கஞ்சித்	- ஒருபுருஷனை
கதாசந	- ஒருகாலத்தில்
ப்ரேக்ஷே	- கடாக்ஷிக்கிறேன்.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

அ.

அக்யாதம் - பரஸித்தமில்லாமை
அக்யானம - க்யானமிலலாமை
அசித் - ப்ரக்ருதி
அசிஷ்டா - நல்லநடகைை யில்லாதவா கள்
அஞ்ஞா - ஞானமில்லா தவாகள்
அத்யவஸிப்பா - நிஶ்சயிப்பா
அத்யயனம் - கற்கை
அத்வைதம் - இரண் டில்லாமை அதாவது ஜீவப்ரம்ஹங்களுக்கு அபேதம்
அத்யாதரம் - மிகவும்ப்ரீதி
அத்யேதா - அத்யயனம் பண்ணவாகள
அதிக்ருதாதிகாாயதவம் - அப்யஸிக்கத் தகுந்தவாகளுக்கு யோக்யமாயிருக்கை
அந்தாயாமித்வம் - சேதனாக்குள் ப்ரவேசித்திருக்கை
அபராதஸஹதவம் - தப்புக்களைபொருக்கை
அபாவம் - இல்லாமை
அபீஷடம் - இஷடம்
அாச்சாவதாரம்- எல்லாராலும் பூஜிக்கும்படியாயிருக்கை
அாத்தபஞ்சகம்- அாதங்களுடைய ஐநது
அவஸன்னா - துக்கிதா
அவித்யை - அஜஞானம்
அல்பஶ்ருதா - கொஞ்சம்கேட்டவா

அந்யாபதேஶம் - அந்யத்தை வ்யாஜமாககிசொல்லுமது
அநந்யபாா - பகவத்விஷயமொழிந்தவிஷயங்களில் ஆஸக்தி யில்லாதவாகள்
அனந்தவைனதேயாதிகள் - நித்யஸூரிகளில் தலைவரான திருவநந்தாழ்வான் கருத்மான் முதலானவாகள்
அனந்த - முடிவில்லாத
அனவரத - ஸாவகாலமும்
அனாதி - ஆதியில்லாமை
அனிஷடம் - இஷடமில்லாமை
அனுவர்த்தனீயர்-அனுஸரிக்கத் தக்கவாகள்
அனுஷ்டிக்கிறது-செய்கிறது
அஸ்மதாதிகள் - நாம முதலானவர்கள்.

ஆ.

ஆதிக்யம - அதிகமாயிருக்கை
ஆநந்தநிாப்பரந் - ஆநந்தததாலே பூாணந்
ஆப்தி - நம்பிக்கை
ஆாஜவம் - ருஜுவாயிருக்கை
ஆபிமுக்க்யம் - அபிமுகமாயிருக்குகை
ஆாஷம் - ருஷியினாலே பண்ணப்பட்டது
ஆவிாப்பாவம் - உண்டாகை
ஆஶ்ரயண விஷயம் - ஆஶ்ரயிக்கத்தக்க விஷயம்
ஆஶ்ரிதவிஷயம்- தன்னை யடுத்தவாகளுடைய விஷயம்

ஆஶ்ரயண ர ஸ்யதை } ஆஶ்ரயிக்கிறதிலே போக்யதை.

ஈ.

ஈஶ்வரன் - நியமிக்கிறவன்

உ.

உக்தம் - சொல்லப்பட்டது
உக்தி - சொல்
உத்பத்தி - உண்டாகுகை
உபஸம்ஹரணம் - வ்யாக்யானம்
உபதேஶம் - ஜ்ஞாந முண்டாம்படி சொல்லுகை
உபயம் - இரண்டு
உபஜீவ்யம் - பிழைக்கத்தக்கது
உபாதேயம் - கருதிக்கத்தக்கது
உபாஸனம் - ஈஶ்வரனை இடைவிடாமல் நினைக்கை
உஜ்ஜீவனம் - பிழைத்தல்
உபக்ரமம் - ஆரம்பித்தல்

க்.

க்யாதி - ப்ரஸித்தி
ஜ்ஞானம் - அறிவு
க்ருபை - அருள்
க்லேசம் - துக்கம்

க.

கடகர் - சேர்ப்பிக்கிறவர்கள்
கடாக்ஷ விஶேஷம் } ஈஶ்வரனுடைய விஶேஷமான நோக்கு
காதமம் - சேறு
காமம் - பண்ணுமது

கா.

காருணிகர் - தயையோடே கூடினவர்.

கை.

கைங்கர்யம் - வேலைக்காரனுடைய வ்யாபாரம்.

கோ.

கோரக்ஷணாதி தாமம் } பசுவை காப்பாற்றுதல் முதலான தர்மம்.

ச.

சபலம் - கண்ட விஷயங்களில் இச்சிக்கை
சரணம் - ரக்ஷகம்
சரமாவஸ்தை - முடிவானயிருப்பு
சௌர்யாதிகள் - திருடு முதலானதுகள்

சி.

சித் - ஆத்மா அதாவது ஜ்ஞானஸ்வரூபம்
சித்தஸாதன நிஷ்டர் } ஸித்தமான ஸாதனத்திலே நிஷ்டையை யுடையவர்கள்
சிதிலர் - கட்டுக்கொலைந்தவர்

ஸு.

ஸுஹார்தம் - ஸ்நேஹம்.

ஶ்ரீ.

ஶ்ராணை - வாக்யமாகச் சொல்லுகை

சை.

சைதில்யம் - சிதிலமாகயிருக்குகை

த்.

த்ருஷ்ணை - ஆசை
த்ரயார்த்தம் - மூன்றார்த்தம்
த்ரயம் - மூன்று
த்வரை - சீக்ரம்
த்வைதம் - இரண்டு அதாவது ப்ரஹ்மமும் ஜீவனும்
த்வைதாத்வைதம் - இரண்டொன்று அதாவது இரண்டென்கிறது ஜீவனும் ஈஶ்வரனும் ஒன்று என்கிறது, இரண்டுமொன்று என்கை.

த.

தப்தம் - கொளுத்தப்பட்டது
தத்பக்தர் - அவனிடத்தில் பக்தியையுடையவர்கள்

தத் - அந்த
தத்வகயா - தத்வம் தெரிந்தவாக ள்
ததநுபவம் - அதினுடையவநுபவம்
ததீயா - அவனிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யுடையவாகள்
ததுபாயம் - அதுவாகிறவுபாயம்
தமஸ்ஸு - தமோகுணம்
தயாவிஸ்தீ ணம் } தயையிருப்பிலே பரம்பியிருக்குகை
தாசிப்பிதது - காண்பித்து.

தா.

தாத்வாதம் - தானுவினுடைய அாதம்
தாமஸம் - விளம்பித்தல்
தாஸ்யம் - அடிமை.

தி.

த்யாஜ்ஜியம் - விடத்தக்கது
த்ருஷ்டிகள் - கண்கள்
திவ்ய - விலக்ஷணம்.

தே.

தேஜஸ்கரம் - காந்தியை பண்ணவற்றாயிருக்குகை.

நி.

நிகிலாதமகைங்காயம் } ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களுடைய கைங்காயம்
நிபாஹரணம் - போக்கடிக்கை
நிாவாஹகன் - ஸமாத்திக்கத் தக்கவன்
நிாஹேதுக - காரணமில்லாமல்
நிாஹேதுகவிஷயீகாரம் } காரணமில்லாமல் ஸ்வீகரிக்குகை
நிரபேக்ஷை - அபேக்ஷையில்லாமை
நிருபகம் - அடையாளம்
நிவ்ருத்தர் - விட்டவாகள்
நிவ்ருத்தி - விடுகை
நிவர்த்தகஜ்ஞானம் } இதரவிஷயங்களை விட்ட ஜீவனுடைய ஜ்ஞானம்
நிஸ்தரணம் - தாண்டுகை
நிஷ்டா - நிஷ்டையை யுடையவாகள
நிஷேதவாஞ்சை - நிஷேதிக்கிறதில் இச்சை.

ப.

ப்ரக்ருதி - மூலமாயிருக்குகை
ப்ரக்யா அவஸ்தை } ஜ்ஞானம உண்டான காலம்
ப்ரகரணம் - ஸமயம்
ப்ரஸாதம் - அநுக்ரஹம்
ப்ரதம - கொடுத்தல்
ப்ரதிபந்நம் - தோன்றியதை
ப்ரதிபாதயம் - சொல்லியிருககுகை
ப்ரதிபாதகம் - சொல்லுவதா யிருக்குகை
ப்ரபத்தி - ஈஶ்வரன் ஸாவவித ரக்ஷகன்யென்கிற ஜ்ஞானம்
பரபாவம் - அதிஶயம்
ப்ரமாணம் - நம்பிக்கைக்கு உரிய வாகயம்
ப்ரமேயம் - ப்ரமாணத்தால் நிஶ்சயிக்குமது
ப்ரபந்நஜநஅக்ரேஸரா் } ப்ரபத்தியை யுடைய ஜனங்களுக்குத் தலைவா
ப்ரத்யாஸந்நா - சமீபஸ்தா
ப்ரவ்ருததி - உபக்கிரமம்
ப்ரவேஷ்டவ்யம் } ப்ரவேஶிக்கத் தகுந்தது
ப்ரஸ்துதம் ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதம்
ப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைஉடையது
ப்ராகாரம் - சூழ்ந்திருத்தல்
ப்ராத்ரு - உடன்பிறந்தவன்

ஸமஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

ப்ராப்யம் - அடையத்தக்கது

ப்ராவண்யம் } ப்ரீதியாயிருக்குகை

ப்ரீதி - ஆசை

ப்ரேமம் - ப்ரீதி

ப்ரேமதிசை - ப்ரீதியாயிருக்கிற காலம்

ப்ரேமயுக்தா - பக்தியோடே கூடியவா

ப்ரேரகம் - தூண்டுதல்

ப்ரேரிதம் - ஒன்றாலே ப்ரேரிக்கும்அது

ப.

பஜனம் - அடைகிறது

பக்தி - ப்ரீதிரூபாபந்ஜ்ஞானம்

பந்தம் - கட்டுப்படுதல்

பரஜ்ஞானம் - ஈச்வர விஷயமான ஜ்ஞானம்

பரத்வம் - பரமபதத்திலிருக்கும் இருப்பு

பரமபக்தி - மறுபடி பிரிவில்பயப்படுதல் பரமபக்தி

பரமபக்தி பரிகணிக்கி } பரமபக்தியிலே என்னுகிறதற்கு

பரபக்தி - பாரக்கின்றது பரபக்தி

பரிக்ரஹம் - க்ருஹிக்கின்றது

பரிக்ருஹீதம் - க்ருஹிக்கப்பட்டது

பரித்ராணம் - ரக்ஷணம்

பரிணதம் - பக்குவம்

பரிவாஹம் - ப்ரவாஹம்

பஜனம் - அடைகின்றது.

பா.

பாரதந்த்ரியம் - அயலானுக்கு பாரதந்த்ரமாயிருக்குகை

பாஜனம் - பாத்ரம்

பாஹ்யார்த்தக கரணம் } வெளிவிஷயமான மனஸ்ஸு

பாஹ்யம் - வெளி.

பி

பித்ரு - தமப்பன்

பிரதிபன்னங்கள் } புகுந்தவர்கள்.

பீ

பீஜம் - காரணம் - விதை.

பே.

பேக்ஷ்யம் - அபேக்ஷ்யம்

போ

போக்தா - அனுபவிக்கிறவன்.

போக்த்ருத்வம் - அனுபவிக்கிறவனாயிருக்குகை.

மா.

மாத்ருவத் - தாயாரைப்போல

மானஸம் - மனஸ்ஸு

மோ.

மோக்ஷம் - நித்யவிபூதி.

ய

யதார்த்தஜ்ஞானம் - உண்மையான ஞானம்

யஜிப்பது - யாகம்பண்ணுவது.

யா.

யாதார்த்தம்யம் - யதார்த்தம்.

ர.

ரஸ்யதை - போக்யதை

ரஹஸ்யம் - ஏகாந்தம்

ரஹிதம் - ஒன்றுமில்லாமலிருக்குகை

ரஹிதா - ஒன்றுமில்லாமலிருக்கிறவர்கள்

ரக்ஷணார்த்தம் - ரக்ஷிக்கிறதின் நிமித்தமாக

ரஜஸ்ஸு - ரஜோகுணம்

ரா.

ராகம் - ஆசை

ராஜஸம் - ராஜஸமென்கிற குணம்

வ்.

வ்யக்தி - அவயவி

வ்யபதேசம் - பேர்

வ்யாவ்ருத்தி - வேறுபாடு
அவஸாதம் - தெளிவு

வ.

வக்தரு - சொல்லுகிறவன்
வத்ஸலன் - ப்ரீதியை யுடையவன்
வக்ஷ்யம் - சொல்லுகிறது.

வா.

வாச்யம் - சப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்
வாசாமகோசரம் - வாக்குக்கு விஷயமன்றிக்கேயிருக்கை

வி.

விகஸிதஸஹஜஸாரஸ்வதன - ப்ரகாசமாய் ஸஹஜமான ஸாரஸ்வதத்தை யுடையவன
விசிஷ்டம - முழுமையும்
விசிஷ்டாத்வைதம் - ஜீவ பரங்களுக்கு பேதமில்லாமை அதாவது சரீரசரீரிபாவம்
விப்ரதிபத்தி - விருத்தமான ஜ்ஞானம்
விபவம் - அவதாரம்
விபர்யயம் - வ்யத்யாஸம
விபாகம - பாகுபடுதல்
விபுத்வம் - ப்ரபுவாயிருக்குகை
விபூதி - ஐச்வர்யம்
வியாஜம் - ஹேது
வியூகம் - க்ஷீராப்தியி லிருக்குமிருப்பு
விஸ்ம்ருதி - மறதி
விச்லேஷம் - பிரிவு
விச்வஸனீயம் - ப்ரீதிபண்ணத் தக்கது
விசத - விஸ்தாரம
விசததரம் - மிகவும்விஸ்தாரம்
விசததமம் - மிகவும்விஸ்தாரம்.

ஸ்.

ஸ்மரணம் - ஸ்மரிக்கின்றது
ஸ்பரிசம - தொடுகிறது

ஸ்வரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாராத்யதை - ஸுகமாக ஆராதிக்கத் தக்கவை
ஸ்வரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வரஸனம - தன்னுடையநாக்கு
ஸ்வாத்யாயம் - தன்னுடைய சாகாத்யயனம்
ஸ்வாபதேசம் - மறைவில்லாமல் சொல்லுகை
ஸ்வாராத்யதை - ஸுலபமாக ஆராதிக்கை.

ஸ.

ஸகத்வம் - ஸ்நேஹமாயிருக்குகை
ஸங்க்ரஹணை - நன்றாக க்ருஹிக்குகை
ஸங்க்ரஹம - சுருக்கம
ஸஞ்சரணம் - உலாவுகை
ஸத்ருசா - ஸமானா
ஸப்ரஹ்மசாரி - கூடபள்ளியோதுகிறவர்கள்
ஸமசாரம் - தேஹஸம்பந்தம்
ஸம்ஸ்காரம - பழக்கம்
ஸம்ச்லேஷம் - சேருகை
ஸம்சயம் - சந்தேஹம்
ஸரண்யம் - ரக்ஷிக்கத்தக்கது
ஸர்வ - ஸமஸ்த
ஸர்வர்க்கும் - ஸமஸ்தமான பேர்களுக்கும்
ஸர்வேச்வரன் - எல்லாருக்கும் நியந்தாவா யிருக்கிறவன்
ஸவாஸனம் - பழக்கத்தோடேகூட
ஸஹகரிக்கை - உதவிசெய்கை
ஸஹ்யங்கள் - ஸஹிக்கத்தக்கதுகள்
ஸஹபடிதம் - ஸமானம்
ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம்

ஸா.

ஸாத்வீகம் - ஸத்வகுணத்தால் வ்யாப்தம்
ஸாத்யநிஷ்டர் - பலத்தில் உறுதிப்பாடுடையவர்கள்

ஸாத்தியபரா - பலத்தில் ஆஸக்தியை யுடையவர்கள்

ஸாதனநிஷ்டா - ஸாதனத்தில் நிஷ்டையை யுடையவர்கள்

ஸாது - நல்ல

ஸாத்மயபோ பரத்தவம் } பொருத்து போகத்தைக்கொடுக்கை

ஸாமயம் - ஸமத்வம்

ஸாபல்யம் - பலத்தோடுகூடியிருக்குகை

ஸாஹித்யம் - கூட இருக்குகை

ஸு.

ஸுகதி - சொல்லுதல்

ஸௌ.

ஸௌமாரம் ஸௌசீல்யம் } ஸுலபமாயிருக்கை

ஸௌசீல்யம் - ஸுலபமாயிருக்கை

ஸௌலப்யம் - ஸுலபமாக அடையத்தக்கது

ஶா

ஶாஸ்திரப்ரதானம் } ஶாஸ்திரங்களை கொடுத்தல்

ஶிஷ்ய லட்க்ஷணம் } ஶிஷ்யனுடைய லட்க்ஷணம்

ஶேஷத்தம் - அடிமைபட்டிருக்கை

ஜ.

ஜகத் - லோகம்

ஜநித - உண்டான.

ஜா.

ஜாயமானகடாக்ஷம் } பிறக்கிற காலத்தில கடாக்ஷம்.

க்ஷ.

க்ஷமத்வம் - ஸஹிக்கை.

ஹ்ரு

ஹ்ருஷ்டா - ஸந்துஷ்டா.

ஹ.

ஹம்ஸ ஶப்த வாச்யா } ஹம்ஸ ஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டவா.

ஹா

ஹானி - கெடுதி.

ஹி.

ஹிருதயம் - மனஸ்ஸு.

ஹே.

ஹேது - காரணம்

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயப்பதி - ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மிக்கு பாத்தா.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௧௯	సారం	సారః
௪	௪	ரஜஸ்த்மஸ்ஸு	ரஜஸ்தமஸ்ஸு
௭	௨௮	ఆత్మ త్యే	ఆత్మే త్యే
௧௪	௨௨	சரந்தோக்கிய	சாந்தோக்கிய
௧௪	௨௬	சரநதோக்ய	சாந்தோக்ய
௧௬	௨௫	మామ నేత్	మావ నేత్
௧௭	௧௨	మహాము నే	మహోము నే
௧௯	௫	சாமாாத்யததை	சாமாதயத்தை
௧௯	௧௨	த்வதீயருடையஜ	தவதீயருடைய, ஜ
௧௯	௧௮	சொல்லுகிருபோலே	சொல்லுகிறுப்போலே
௧௯	௨௦	மஹாபரரதமும்	மஹாபாரதமும்
௧௯	௩௦	స్నానశస్యతె	స్నానశస్యతే
௨௦	௧௭	௧௮	௧
௨௦	௩௫	தாங்கல்	தூங்கல்
௨௧	௧௯	சீக்காமரம்	சீகாமரம்
௨௧	௨௯	பாவிளம்	பாவினம்
௨௨	௮	ஆச்சரவதாரம்	ஆச்சாவதாரம்
௨௨	௨௪	చి త్తనం	చి న్తనం
௨௩	௨	மச்சகந்தா	மதச்யகந்தா
௨௩	௧௨	மச்சகந்தியும்	மத்ச்யகந்தியும்
௨௪	௩௪	=	௨
௨௬	௭	சுபசனிலும்	ஶ்வபசனிலும்
௨௬	௧௩	వేదభారభా రా	వేదభారభ రా
௨௬	௧௪	=	௨
௨௭	௬	(௮) பரிக்ரஹிக்கை	பரிக்ரஹிக்கை
௨௭	௧௩	விரும்பமாட்டாாகள்.	விருமபமாட்டாாகள். (௮)
௨௮	௨௪	జ్ఞాలతాం	జ్ఞాళతాం
௨௮	௩௨	రేణ చా	రేణ న చా
௩௧	௭	அவஸ்தந்த	அவஸ்தாந்த
௩௪	௧	உபாத்ய	உபாயாத்ய
௩௫	௨௨	இன்னுயிச்சேவலிலே.	இன்னுயிர்ச்சேவலிலே
௩௬	௧௫	அம்பன்னக்கண்ணுள்	அம்பனனகண்ணுள்

பககம.	வரி.	பிழை.	திருததம.
௩௬	௨௯	மினனணே	மினனனே
௩௭	௧௯	துககிகளரகவும	ருககிகளாகவும
௩௭	௨௧	பாரததநதரய	பாரதநதரய
௩௯	௧௮	மாகக.கொளவது	மாககொளவநு
௩௯	௩௦	உபெகூி	உபேகூி
௪௦	௭	பரதவதவயததிலும	பரதவததிலும
௪௦	௧௩	பாறசகடலில	பாறகடலில
௪௦	௨௯	அதயவஷிகக	அதயவஷிகக
௪௧	௧௯	ஹருஷடராம	ஹருஷடராம
௪௨	௧௨	மாாதவததை	மாாதவததை
௪௩	௧௩	வேணடு	வேணடு
௪௪	௨௩	ஙிஷேதவாசசி	ஙிஷேதவாசி
௪௫	௧௨	ஙாமாளகவே	நாமாளாகவே
௪௫	௨௨	தவயவஸாய	தயவஸாய
௪௭	௨௫	வககுண	வவகுண
௪௮	௨	விபாய	விபாயய
௪௮	௮	தமபஜங	ததபஜங
௪௮	௧௨	பரிகணே	பரிகனனே
௫௦	௧௧	பரயோஜஙாநதர	பரயோஜஙாநதர.

அணணனதிருவடிகளேசரணம

டிக்கப் படுகிற கர்மமும், அதை அனுஷ்டிக்கிறவனும் ஸத்வம், முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் மூன்றுவிதமாகக் குணங்களின் கார்யங்களையெண்ணும் பொழுதுசொல்லப்படுகிறது. அந்தக்குணங்களினால் வேவ்வேறுபட்ட ஜ்ஞானம், முதலியவைகளை உள்ளபடியே கேள். 19

ஸர்வபூதேஷு யேநைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே|
அவிபக்தம் விபக்தேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ஸாத்விகம் || 20

ப-ரை] யேந - எந்த ஜ்ஞானத்தினால், விபக்தேஷு - வெவ்வேறாக இருக்கிற, ஸர்வபூதேஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், ஏகம்- ஒரு, அவிபக்தம் - வ்யத்யாஸங்களில்லாத, அவ்யயம் - விகாரமில்லாத, பாவம் - (ஆத்மாவாகிய) வஸ்துவை, ஈக்ஷதே - பார்க்கிறானோ, தத்- அந்த, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, ஸாத்விகம் -ஸத்வகுணத்தினாலுண்டான தாக, வித்தி - அறி. 20

பா] ப்ராம்மணன், க்ஷத்திரியன், ப்ரம்மசாரி, க்ரஹஸ்தன், முதலியவை

கிறவனும் ஏற்பட்டுவிட்டபடியினால் இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'ஜ்ஞேயம்' என்பதும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் அதுவும் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'கரணம் (த்ரவ்யங்கள்)' என்பதோவெனில் கர்மங்களுக்குள்ளேயே சேர்ந்தபடியினால் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'குணஸங்க்யாநே' என்னும் பதத்தினால் ஸாங்க்யர்களினுடைய ஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லில் அது ப்ரமாணமல்லவாகையினாலும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் உபயோகமில்லையாகையினாலும், குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை எண்ணுவதில் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அதற்குள்ளடங்கினவைகளல்லவாகையினாலும் 'குணங்களின் கார்யங்களை எண்ணும்பொழுது' என்று சொல்லப்பட்டது. 'உள்ளபடியே கேள்' என்பதற்கு உள்ளபடி கேழ்ப்பதற்குத் தகுந்த ஸாவதானத்தைச் செய் என்றர்த்தம். 'உள்ளபடி' என்பதினால் சொல்லப்படுகிற விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—'குணங்களினால் வேவ்வேறுபட்ட' என்று. 19

ஸாத்விகமான ஜ்ஞானம், முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பது இதனுடைய கர்த்ருத்வம் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு வசப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'ஸர்வபூதேஷு' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதும், ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களால் அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதுமாகிய வெளி ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ராம்மணன்' என்

களாக வெவ்வேறாக இருக்கிற கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் எந்த ஜ்ஞானத்தினால் ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கிறானோ, அவ்விடத்திலும் இந்த ப்ராம்மணனாயிருக்கை முதலிய எல்லா ஆகாரங்களோடும் கூடியதாயும், வெளுப்பு, நீளம், முதலிய பிரிவுகளையுடையதாயுமிருக்கிற இந்த வஸ்துக்களில் ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் இந்தப் பிரிவுகளில்லாததாகவும் அழியக்கூடிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ப்ராம்மணன் முதலி

ஆரம்பித்து. 'ஜ்ஞாநம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கர்மவிதிகளைச் சேர்ந்த கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கும்பொழுது உண்டாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் 'கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய' என்று ப்ராணிகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன. 'பாவம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வஸ்து என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ஏகம் (ஒன்று)' என்று ஜாதி ஒன்றென்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவாத்மாக்கள் அநேகம் என்பது முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அத்வைதத்தைப் பார்த்து அதாவது எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றென்று பார்ப்பது ஸாத்விக ஜ்ஞானம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லிய அர்த்தம் ப்ரமாணமில்லாததாகையினாலும், 'நாநாபாவாந்' என்று அடுத்த ஶ்லோகத்தில் வெவ்வேறென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸமம் என்று அநுஸந்தானம் செய்வதை நிரூபிப்பது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறபடியினாலும், 'அவ்யயம்' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினாலே பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாதாகையினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவை' என்று. 'வெளுப்பு, நீளம்' என்றிவை முதலியவாக்யத்தினால் [1] 'அநேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய பசுமாடுகளின் பால் ஒரே நிறமுடையதாக இருக்கிறது' என்றிவை முதலிய ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'ஸர்வபூதேஷு' என்னும் பதத்தினால் ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதி சொல்லப்படுகிறபடியினால் குணம் முதலியவைகளினாலுண்டாகிய உட்பிரிவைச் சொல்லுகிறது 'விபக்தேஷு' என்னும் பதம் என்றும் தாத்பர்யம். எந்த ஆகாரத்தினால் ஒன்றாயிருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதில் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய' என்று. இங்கே தடுக்கப்படுகிற விகாரத்தின் ப்ரஸ்தாவமுண்டாவதற்குக் காரணத்தைச்சொல்லுகிறார்—'அழியக்கூடிய ஸ்வபா

---

1 அம்ருதபிந்தூபநிஷத்.